

BULLARIUM ROMANUM
CONTINUATIO
SUMMORUM PONTIFICUM
CLEMENTIS XIII. CLEMENTIS XIV.
PII VI. PII VII. LEONIS XII.
ET PII VIII.

CONSTITUTIONES, LITERAS IN FORMA BREVIS
EPISTOLAS AD PRINCIPES VIROS, ET ALIOS
ATQUE ALLOQUUTIONES COMPLECTENS

QUAS COLLEGIT

ANDREAS ADVOCATUS BARBERI

CURIAE CAPITOLI COLLATERALIS

ADDITIS SUMMARIIS, ADNOTATIONIBUS, INDICIBUS
OPERA, ET STUDIO

COMITIS ALEXANDRI SPETIA I. C.

TOMUS SECUNDUS
CONTINENS PONTIFICATUS
CLEMENTIS XIII.
ANNUM TERTIUM AD SEXTUM

R O M Æ

EX TYPOGRAPHIA REVERENDÆ CAMERÆ APOSTOLICÆ

1857

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
5780 SOUTH CAMPUS DRIVE
CHICAGO, ILLINOIS 60637

RECEIVED

NOV 15 1964

1964

NOV 15 1964

NOV 15 1964

NOV 15 1964

NOV 15 1964

NOV 15 1964

NOV 15 1964

NOV 15 1964

NOV 15 1964

JACOBO BRIGNOLE

PATRITIO GENUENSI.

TITULI S. JOANNIS ANTE PORTAM LATINAM

S. R. E.

PRESBYTERO CARDINALI

EDITORES

Secundum Continuationis Bullarii Romani Tomum edere cogitantes, in quo a tertio ad sextum usque annum Pontificatus Clementis XIII Constitutiones, Literaeque in forma Brevis continentur, hunc, praeclaro Nomini Tuo, PRINCEPS EMINENTISSIME, inscribendum duximus. In hoc siquidem Volumine, Sanctissimi Pontificis acta recensentur, difficilimis Ecclesiae temporibus evulgata, grassantibus in Galliis, et per Universam fere Germaniam, in Ecclesiasticarum rerum perniciem, perturbationibus: ad quas evellendas, vel saltem earum progressum intercidendum, omni studio, et sedulitate Sancta Sedes incubuit. Tu itaque, PRINCEPS EMINENTISSIME

qui tanta serves Catholicae Religionis charitate ,
et Apostolicae Sedis juribus sarctis , tectisque
servandis assiduam operam navas , Volumen
hoc, Tuo quodam jure, Tibi vindicas. Fervent-
tissimi etenim illius amoris, et assiduitatis, ma-
gna monumenta praebuisti ab ipsa ineunte Tua
juventute , dum inter Romanos Praesules coo-
ptabaris, maxima vero dum, et Hetrusca Lega-
tione, et Bononiensi extraordinario Comissaria-
tu, tubidissimis quidem temporibus, et Ponti-
ficii AErarii Praefectura, laudabiliter, et fir-
missime functus fuisti. Quae quidem praecla-
rissima maerita, magis quam Nobilissimae Fa-
miliae Tuae splendor, in qua, pari cum majo-
ribus Tuis praemines virtute, in causa fuere
cur GREGORIUS XVI P. O. M. in ipso aetatis
Tuae flore in Purpuratorum Patrum Collegio
Te voluerit consociatum. Ea ipsa insignia mae-
rita Tua, et singularis humanitas, qua univer-
sos complecteris, ac de omnibus benemereri
studes, consilium, voluntatemque nostram im-
pulerunt, ut Volumen hoc Tibi dicaremus,
Tuoque insignitum Nomine praelo comittere-
mus. Nostrum proinde munus, CARDINALIS AM-
PLISSIME, qua soles benignitate excipias ora-
mus, nosque Tibi addictos, atque devinctos,
valido Tuo Patrocinio tueri pergas.

LECTORI BENEVOLO

ALEXANDER SPETIA

FELICITATEM

Vix primum Continuationis Bullarii Romani Volumen in lucem venit, illico iteratæ Nobis quærelæ delatæ fuere, quod in nostra Collectione locum dederimus Constitutionibus Apostolicis quampluribus, quæ Bullarii materiam attingere haud viderentur, quia vel temporis progressu absolutæ, haud legem nostris hisce temporibus constituere amplius valeant, vel pro peculiaribus Religiosis Ordinibus conditæ, potius ad ipsorum Ordinum Bullaria spectare, quam ad Universalis Ecclesiæ Codicem censendum sit. Nec defuerunt alii, quibus ingens nimis, et quandoque superflua appareret Apostolicarum Literarum Principibus, cæterisque Spectatissimis Viris perscriptarum insertio; tandem alii putabant nimis incongruam adjectionem Statutorum pro Universitatibus Artium Civilium conditorum, vel earum etiam Constitutionum, et Ordinationum, quæ Temporale Pontificis dominium respiciunt.

Ne nos spernere quærimonias ipsas videamur, quum in Secundo hoc Continuationis Volumine, eandem sequuti simus methodum, quo consilio id actum a nobis sit ostendere non prætermittimus. Et a Constitutionibus exordientes, quæ vel a pristina observantia excidere, vel etiam posterioribus revocatæ fuere, scire præstat, in veteri etiam Mainardiana Collectione, eandem fuisse methodum observatam, quum non id solummodo quod in usu hodie est locum sibi vindicet in prædecessorum Pontificum Constitutionibus referendis, sed omne id quod ab eorundem sapientia prodiit, tamquam Ecclesiasticæ Historiæ monumentum servandum posterorum memoriæ sit.

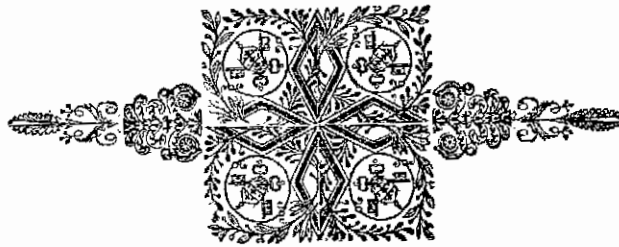
Nec diversa ratio habenda est hodie de Constitutionibus peculiaribus, ad Regulares Ordines pertinentibus; licet etenim olim Ordines isti separatas fere omnes habuerint Collectiones Apostolicarum Literarum, quibus et instituta approbabantur, et Constitutiones regulares, illarumque Reformationes, Pontificia auctoritate validabantur, attamen ad postrema nostra tempora Collectiones illæ minime protrahuntur: accedit, ex universa sequuta fere Ecclesiasticarum rerum subversione in fine decimi octavi, et in exordio nostri sæculi, deperdita, vel saltem dispersa fuisse prælaudatorum Regularium Ordinum Archivia, ita ut difficile plerumque sit perpaucas etiam monumenta adinvenire, quæ ipsorum Institutum progressus, et Regularis disciplinæ confirmationes, vel reformationes demonstrarent, adeoque nisi universali Collectioni nostræ suppellectilem auferrent, fieri quandoque posset, ut ab hominum memoria omnino exciderent.

Quid dicam de Apostolicis Literis Principibus, nec non Archiepiscopis, et Episcopis perscriptis? Ecclesiasticæ Historiæ maximum in illis habemus fundamentum; Summi etenim Romani Pontifices, vel Principes Viros ad Religionis præcepta, et disciplinam revocabant, vel peculiarium Diocesium Rectores commonebant, ut firmiter pro Ecclesiasticæ libertatis confirmatione decertarent, contra perniciosos novatores, publicarumque rerum subversores. Nec mirum quod in Mainardiano Bullario, Apostolicæ istæ Literæ desiderantur; aderant etenim in quovis fere Pontificatu separatæ Pontificiarum Epistolarum Collectiones, quæ prætermittæ posterioribus temporibus fuere; per utile hinc nobis visum est, una tantum in Continuatione nostra cuncta complecti, quo facilius hanc intuentes, possent, servata temporum serie, Catholicæ Religioni amicas, atque adversas vicissitudines præ oculis habere, constantemque Apostolicæ Sedis sollicitudinem, tum in tuendis dogmaticis præceptis, tum in dispensandis disciplinaribus regulis, pro temporum, atque morum varietate.

Superest, ut ad ea animadvertamus, quæ temporalis Pontificiæ potestatis exercitium spectant, vel Statuta Constitutionesque Civilium Universitatum. Hæc cuncta, in serie sibi contingente, relata habentur etiam in Mainardiana Collectione, quum Romani Pontifices semper consueverint utriusque potestatis exercitio prospicere per Constitutiones Apostolicas, sapientiæ, providentiæque summa specimina exhibentes. Frater, Universitates Artium Civilium, variata temporum conditione, postrema nostra ætate suppressas fuisse, ne liberæ comœrcii exercitati, vinculum conservari videretur; at Statuta et Ordinationes Universitates istas pertingentes, si sedulo matureque perpendantur, erumpet Majorum nostrorum potius imitan-

da , quam aspernenda sapientia , ad mores Civium in Religionis semita , et in præcisa ipsarum Artium exercitatione , dirigendos.

Hæc sunt , Amice Lector , quæ animum nostrum impulerunt cur in Bullarii Romani Continuatione nostra , nil prætermittendum duxerimus , quod ad Religionis , et Civilis societatis utilitatem putavimus ad posteros esse amandandum , nostrumque hoc desiderium , et studium comendatione potius dignum experamus , quam vituperatione , et quærelis. Vale

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that this is crucial for ensuring the integrity of the financial statements and for providing a clear audit trail. The text also mentions that proper record-keeping is essential for identifying and correcting errors in a timely manner.

2. The second part of the document focuses on the role of internal controls in preventing fraud and misstatements. It highlights that a strong internal control system is necessary to ensure that all transactions are properly authorized, recorded, and classified. The text also notes that internal controls should be designed to provide reasonable assurance of the reliability of the financial reporting process.

3. The third part of the document discusses the importance of segregation of duties. It explains that this principle is essential for preventing fraud and misstatements by ensuring that no single individual has control over all aspects of a transaction. The text also mentions that segregation of duties should be implemented in a way that is practical and efficient.

4. The fourth part of the document discusses the importance of regular reconciliations. It explains that reconciling accounts is a key component of the accounting process and is essential for ensuring that the financial statements are accurate. The text also notes that reconciliations should be performed on a regular basis and should be reviewed by someone other than the person who prepared the accounts.

5. The fifth part of the document discusses the importance of maintaining up-to-date records. It explains that records should be kept for a sufficient period of time to allow for a complete audit. The text also mentions that records should be stored in a secure and accessible location.

6. The sixth part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that this is crucial for ensuring the integrity of the financial statements and for providing a clear audit trail. The text also mentions that proper record-keeping is essential for identifying and correcting errors in a timely manner.

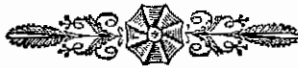
INDEX RUBRICARUM OMNIUM CONSTITUTIONUM

Q U A E

IN HOC TOMO CONTINENTUR

CLEMENTIS XIII.

ANNO III.

CLVI.

Confirmatio nonnullorum Statutorum approbatorum ab Abbate Generali, et Definitorio Generali Ordinis S. Benedicti Congregationis Monachorum Vallis Umbrosæ super nova methodo studiorum in dicto Ordine. . . pag. 1

CLVII.

Electio Sacerdotis Ignatii in Patriarcham Antiochenam Greco-Melchitarum ab Antistitibus illius Nationis dissidentibus facta cassatur, et annullatur, reservata S. Sedi Patriarchalis Ecclesie provisione. 5

CLVIII.

Græco-Melchitarum Patriarchalis Ecclesia Antiochena, auctoritate Apostolica, et jure devolutionis providetur in personam Maximi Archiepiscopi Hyerapolitani 7

CLIX.

Monasterium S. Mariæ de Salem Ordinis Monachorum Cisterciensium, in specialem S. Sedis protectionem suscipit, et Apostolicas Literas Alexandri VII., super Monastica disciplina observantia confirmat, una cum Const. Benedicti XIV. super Clausura Monasteriorum. » 12

CLX.

Pontificum Romanorum, præcipuam fuisse curam, ut Ecclesiastica Immunitas, et Episcoporum jura sacra, tecta serventur, Clerique disciplina ad Sacrorum Canonum præscriptum revocetur, significat Gnesnensi Archiepiscopo, cunctisque in Polonia Antistitibus . . . pag. 22

CLXI.

Approbatio, et confirmatio sanctionum quarundam, pro studiis Linguarum Orientalium Cappucinorum, Conventus S. Honorati Parisiorum. 23

CLXII.

Indulgentiæ pro Fidelibus visitantibus Ecclesias Fratrum Ordinis Prædicatorum, aliqua ex septem feriis sextis, præcedentibus Festum S. Vincentii Ferrerii. 26

CLXIII.

Paraensem Episcopum summopere comendat pro eximio charitatis studio quo flagrat, et arduis periculis queis occurrit, ut animas ad Christi ovile reducat. ibid.

CLXIV.

Approbatio, et confirmatio legum servandarum a piis Virginibus, quas vocant *Magistræ Piæ*, que regimini subsunt Piorum Operariorum. . . 27

- CLXV.
 Jacobo III. Magnæ Britannæ Regi, jura nominatio-
 nis ad Episcopales Sedes Catholicas præ-
 servat pag. 34
- CLXVI.
 Omnibus Tertii Ordinis S. Francisci Regularis Ob-
 servantiæ Professoribus interdicitur ambitus
 ad officia, et munia dicti Ordinis . . . » 35
- CLXVII.
 Magna Dei Genitrix sub Immaculatæ Conceptionis
 Mysterio in Patronam, et Advocatam Uni-
 versalium Ditionum omnium Hispaniæ, et In-
 diarum, Serenissimo Regi Catholico subjecta-
 rum confirmatur, et nonnulla quoad Festivita-
 tem, et Indulgentias quotannis servanda, præ-
 scribuntur » 38
- CLXVIII.
 Nachadiorum Principem laudat de ejus humanitate
 erga Christianos suis in Ditionibus degent-
 es, et ut in proposito persistat hortatur; nec
 non eundem Principem certiores facit de
 iis, quæ pro Græco-Melchitis a S. Sede ge-
 sta sunt, de ejusdem S. Sedis voluntate, ad
 removenda dissidia inter Maronitas Monticu-
 los, et Hyerapolitanos. » 40
- CLXIX.
 Jacobo III. Magnæ Britannæ Regi significat pro-
 visionem Ecclesiæ Alladen factam favore no-
 minati a Majestate Sua, rationesque expri-
 mit cur de nominatione ipsa mentio minime
 occurrat in Literis expeditis favore provisi. » 41
- CLXX.
 Prævia derogatione dispositioni Testamentariæ Ca-
 nonici Caroli Bellincini, medietatem reddi-
 tum illius hereditatis applicat piæ domui
 pauperum mendicantium in Civitate Regii,
 loco novi hospitii pro ipsis pauperibus eri-
 gendi » 42
- CLXXI.
 Ne quæstio jurisdictionalis exorta inter Parrochum Ker-
 pensensem, et Archiepiscoporum Coloniensem,
 jam a Sanctitate Sua composita resurgat, Im-
 peratrici Mariæ Theresiæ summopere comen-
 dat, atque adjutricem requirit operam. . » 43
- CLXXII.
 Hispaniarum Regi Catholico per has Literas signifi-
 cat, ejusdem, subditorumque votis annuissc,
 Deiparam Virginem sub Immaculatæ Conce-
 ptionis Mysterio, tamquam totius Hispaniæ,
 et Indiarum præcipuam Patronam elargien-
 do pag. 44
- CLXXIII.
 Illustrem Poloniæ Regem certiores facit, se illius
 votis obsecundasse, et adjutorem Cracoviensi
 Ecclesiæ dedisse, novi Episcopi Auditoris in-
 stitutione, a quo Lublinensis, et Sandomi-
 riensis Clerus regeitur. » *ibid.*
- CLXXIV.
 Viennensem Archiepiscopum summopere comendat,
 pro denegato assensu arbitrariæ abolitioni Ca-
 nonicorum Regularium S. Ruffi, et transla-
 tioni eorumdem honorum omnium ad manus
 Militum S. Lazzari, utque in proposito persi-
 stat conservandæ Ecclesiasticæ, et Regularis
 disciplinæ, hortatur » 45
- CLXXV.
 In idem argumentum Episcopo Valentino perscri-
 bit, ejusque studium sollicitudinemque lau-
 dibus prosequitur, quibus obstiterat arbitra-
 riæ abolitioni, et honorum translationi. . » 46
- CLXXVI.
 Significat satis non esse, ut quis ad Episcopalem di-
 gnitatem evectur, qui Regularem vitam est
 amplexus, quod vir probus, et doctus sit,
 sed requiri, vel Ecclesiæ necessitatem, vel
 magnam hujus utilitatem, » *ibid.*
- CLXXVII.
 Locum in Sacræ Romanæ Rotæ Auditorio, quod Si-
 xtus V. Republicæ Venetæ concesserat, pro
 uno ex Venetis Juris utriusque Doctoribus,
 a Republica præsentandis, et a Romano Pon-
 tifice seligendo, confirmat, et indulget, ut
 futuris vacationibus, unum tantum Nobilem,
 vel honestum Venetum Civem, utraque Lau-
 rea donatum, præsentare debeat Republica
 ipsa » 47
- CLXXVIII.
 Episcopo Clusino facultates tribuuntur pro unienda
 quadam Cappellania Curæ Ecclesiæ Cathedra-
 lis ejusdem Civitatis, cum onere constituen-
 di Cappellani Curatum pro spirituâ Pa-
 rochianorum bono » 48
- CLXXIX.
 Comittitur Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum
 Ordinariis in Sardinia Regno observan-
 tia peculiarium instructionum super Ecclesia-
 stica disciplina, Ecclesiastici Fori privilegio,
 et Clericorum, aliorumque Ecclesiæ servitio
 addictorum exemptione personali . . . » 49

CLXXX.	Officium proprium, et missa diei Festi, et Octavæ Immaculatæ Conceptionis Magnæ Matris Virginis, extenduntur ad Universas diçiones tum Hispanicenses, tum Indicas Catholicæ Monarchiæ subjectas pag.	55
CLXXXI.	Approbatio, et confirmatio omnium gestorum per tunc existentem Episcopum Mindoniensem in executionem cujusdam Brevis Clementis XII., super translatione Missarum de nno ad aliud Altare pro Decano, et Capitulo Ecclesiæ Mindoniensis »	56
CLXXXII.	Facultates speciales tribuntur Abbati Generali totius Ordinis S. Basilii Magni pro Visitatione Provinciarum Hispaniarum. »	59
CLXXXIII.	Confirmatur Constitutio dici 28 Augusti 1758, qua Pontifex hic, fructus Abbatie B. M. Virginii de Rovito, loci de Rosarno tribuit pro substantatione Abbatum Generalium pro tempore Ordinis S. Basilii Magni cujusenque Provinciæ »	61
CLXXXIV.	Suum dolorem exprimit pro dissidiis obortis inter Missionarios Indiarum Occidentalium, ad quæ removenda, decreta nonnulla S. Congregationis de Propaganda Fido adprobasse, et Apostolicum Delegatum, ad cuncta componenda deputasse significat »	64
CLXXXV.	Arbitrariam conventionem inter Canonicos Regulares S. Ruffi, et Equites S. Lazzari, se haud probaturum promittit Episcopo Diensi, nisi exquisito voto Sacræ Congregationis Consistorialis, et Universis auditis Ordinariis, in quorum Diocesis, præfati Canonici Regulares reperiuntur. »	ibid.
CLXXXVI.	Indulgentia plenaria ad Septennium conceditur cunctis Christifidelibus Visitantibus Ecclesiæ Ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Oliveti, Dominica immediata sequenti diem vigesimam primam Augusti, a primis Vesperis, usque ad occasum solis diei bujusmodi. »	65
CLXXXVII.	Indulgentiæ tum plenaria, tum temporaneæ conceduntur Confraternitatibus sub titulo Beatæ Mariæ Virginis de Bono Consilio, erectis, et erigendis in Ecclesiis Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini in Ditionibus Bavariz, cum præcedentium indulgentiarum revocatione pag.	66
CLXXXVIII.	Sodalitiorum institutionem sub B. V. de Bono Consilio invocatione, in Ecclesiis Religiosorum Eremitarum S. Augustini, et indulgentias favore ipsorum Sodalitiorum approbasse, per alias Literas in forma Brevis, significat Mariæ Antoniz Principissæ Poloniz »	67
CLXXXIX.	Prohibitio sub pœnis arbitrio Summorum Pontificum imponendis, ne nullo unquam tempore in viciniis Monasterii Septem Dolorum de Urbe, fabricetur, vel licentia construendi ædificia concedatur »	68
CXC.	Confirmatio Rescripti Sacræ Congregationis Concilii, et Decreti exequutorialis Episcopi Gadicensis, quibus administratio pii Operis ab Josepho della Quintana Suarez de Toledo relicti, et retinenda a Ministro Tertii Ordinis S. Francisci de penitentia Conventus Gadicensis, ceditur perpetuo favore Discretorii prælaudati Tertii Ordinis »	69
CXCI.	Superiorissæ Monasterii S. Catharinæ Virginis, et Martyris Venetiarum Ordinis S. Augustini, Abbatissæ titulum, quo ex consuetudine donabatur, Apostolica auctoritate perpetuo tribuit, itemque baculi deferendi privilegium in solemnioribus festis, et annuli benedicti digito gestandi »	71
CXCII.	Venetiarum Patriarchæ committit executionem Literarum, quibus Superiorissam Monasterii S. Catharinæ ejusdem Civitatis, Abbatissæ titulo perpetuo ditaverat, addita facultate gestandi baculum, solemnioribus diebus, et anulum benedictum digito deferendi »	72
CXCIII.	Concordia, seu transactio inter Episcopum Oscensem, et Capitulum Collegiatæ Ecclesiæ Villæ de Sarinena ejusdem Diocesis quoad executionem nonnullarum decimarum confirmatur, et approbatur »	73
CXCIV.	Ex Conciliorum Sauctionibus, et Apostolicis Constitutionibus, interdictum esse eidem Pastori plures Ecclesias conferre, significat S. R. E.	

Cardinali ex Ducibus Bavariae, cui licet tres alios Episcopatus concrediti essent, Colonien- sis, et Monasteriensis Episcopatum collatio- nem postulaverat pag.	82	ventina Civitate domi egrotantium, leva- mine pag.	89
CXCIV.		CCIII.	
Pontificium auxilium promittit Ordinis Hierosoly- mitani Magno Magistro, contra Turcas, Na- vali apparatu Melitensem Insulam minitan- tes, Christianorumque Regum adjutrices co- pias provocaturum spondet. »	ibid.	Deputatio Emi Cardinalis Banchieri in protectorem Ordinis Bethlemitarum in Indiis Occidenta- libus, servata forma Constitutionis Innoce- ntii XII. super moderatione facultatum Pro- tectorum Ordinum Regularium. . . . »	101
CXCV.		CCIV.	
Christianissimi Francorum Regis auxilium implorat pro Melitensi Ordine, ab Turcarum appa- rata in Melitensem Insulam minitatio . . . »	83	Indulgentia Plenaria pro visitantibus Ecclesias Fra- trum Ordinis Minorum S. Francisci Cappuc- cinorum in Ultramontanis partibus, in qui- bus Oratio Quadraginta Horarum, de loco- rum Ordinariorum licentia fieri contigerit. »	ibid.
CXCVI.		CCV.	
Ab Catholico Hispaniarum Rege, idem pro Meli- tensi Insula, et toto Christiano Orbe auxi- lium implorat contra Turcas »	84	Abbati Monasterii S. Huberti in Ardena Ordinis S. Benedicti, et Officialibus ab eo deputan- dis, facultas tribuitur se se immiscendi abs- que censurarum incurso in causis crimina- libus ejusdem Oppidi S. Huberti adnexorum- que locorum, in quibus jurisdictionem tem- poralem, praefati Monachi exercent, dumodo se se abstineant a ferenda sententia in cau- sis sanguinis. »	102
CXCVII.		CCVI.	
De eodem supra relato argumento Illustri Utriusque Siciliae Regi literas mittit, auxiliumque con- tra Turcas postulatur »	85	Exemptio Monasterii Graeco-Albanensis Modijusti a jurisdictione Abbatis Provincialis Provinciae Siciliae, illiusque immediata subjectio Abbati Generali Ordinis S. Basilii, jam decreta a praelaudato Abbate Generali, Apostolica au- thoritate confirmatur, et observari a Superio- ribus, et Monachis praefatae Provinciae Siciliae expresse injungitur. »	103
CXCVIII.		CCVII.	
De eodem Argumento agit cum Illustri Sardiniae Re- ge, cujus etiam sollicitat auxilium, contra imminens Turcarum periculum. »	86	Eligibilitatis indultum ad Ecclesiam Hildesiensem as- sequendam, licet de Trevirensi jam provi- sus sit, concessisse praelaudato Archiepisco- po Trevirensi significat, eundemque hortat- ur ut quamcivis impedimenta removeat oppo- sita contra Praeposituram Limburgensem, de qua jam S. Sedes, per Apostolicas literas, difficultates cunctas composuerat »	104
CC.		CCVIII.	
Privilegia alias a Summis Pontificibus concessa Or- dini Monachorum S. Basilii Magui, et praesertim quoad Altare privatum in tenementis, praediis, villis ad dictum Ordinem spectanti- bus, confirmantur, et ampliantur, privata- que Oratoria Monachorum, ab Ordinariorum Visitatione eximuntur, et Visitationi Abbatis Generalis, seu Visitorum Generalium subji- ciuntur »	ibid.	Applicatio, et assignatio reddituum superextantium, post impleta injuncta onera, Confraternita- tum Laicalium Civitatis, et Diocesis Arimi- nensis, favore Seminarii, et Hospitalium Pauperum, et Peregrinorum ejusdem Civi- tatis »	105
CCI.		CCIX.	
Imperatricis, atque Reginae Mariae Theresiae, auxi- lium implorat pro Melitensi Ordine, a Na- vali Turcarum apparatu minitatio, sicut ab Universis Catholicis Regibus imploraverat. »	88	In Canone Missae, post mentionem factam Romani	
CCII.			
Novum in Civitate Faventina erectum Hospitale, nec non illius Aromatarium, administratio- ni, et curae Religiosorum Virorum Ordinis S. Joannis de Deo concedit, nonnullasque re- gulas praescribit, pro majori pauperum infir- morum, tam in dicto Hospitali, quam in Fa-			

Pontificiis, et Diocessani Antistitis, nomen Imperatricis Reginae, ejusque Conjugis nuncupari permittit in Regnis Hungariae, Bohemiae, et in universis Austriae Domus ditionibus, hancque gratiam, ad quoscumque legitimos in illis dominationibus successores, perpetuo extendit pag. 108

CCX.

Universis per Hungariae, Bohemiae, et Austriae Domus ditionibus, Archiepiscopis, Episcopis, caeterisque Ordinariis, indultum nominationis Mariae Theresiae Austriae, ejusque Conjugis in Canone Missae, post Pontificis, et Diocessani Antistitis nomen, significat, illiusque committit executionem » 109

CCXI.

Peculiares dispositiones, quoad Abbatiam B. M. de Abundantia Diocesis Gebennae, ad Monachos Ordinis S. Bernardi Congregationis Fuldensis spectantem, de jurepatronatu Regis Sardiniae, uti Sabaudiae Ducis » 110

CCXII.

Confirmatio Decreti Congregationis Episcoporum, et Regularium, circa observantiam alternativam inter Fratres Minores Observantes Ordinis S. Francisci Provinciarum super Tagum, et infra Tagum. » 113

CCXIII.

Jubetur omnibus Ecclesiarum Praesulibus, omnibusque Regularium Ordinum Superioribus Generalibus, quod curare, et efficere debeant, ut bis saltem quotannis, necessitates Sanctorum Palaestinae locorum populo proponantur, et comendantur. » 115

CCXIV.

Properantibus Comitibus indictis Augustae Vindelicorum pro foedere paciscendo inter Principes bello decertautes, Francorum Regem hortatur, ne sinat Germanicarum Ecclesiarum bona, ad secularium manus transire, neque Orthodoxae Religionis libertatem diutius divexari. » 116

CCXV.

De damnis perpeisis in perlongo acto bello ab Regia Polonica domo condolet, Illustremque Poloniae Regem hortatur, ut Germanicis Ecclesiis prospiciat in proxime habendis comitiis pro pace firmanda Augustae Vindelicorum » 117

CCXVI.

De independenti plurium Ecclesiarum Germanicarum

periculo, in proximo pendendo foedere, cum Francisco in Romanorum Imperatorem electo condolet, illudque hortatur, ut Ecclesiae Patrocinium assumat in comitiis, pro ipso foedere conciliando habeatis Augustae Vindelicorum pag. 118

CCXVII.

Hildesiensis Capituli sollicitudinem comendat, in tuenda libertate electionis Antistitis, suamque praesidium, ne ea mala, quae timentur obveniant, pollicetur » 119

CCXVIII.

Ne Germanicarum Ecclesiarum bona ad saeculares Principes transferri sinat, in componendi belli compensationem, proxinis habendis comitiis Augustae Vindelicorum, Mariae Theresiae Imperatrici Romanorum electae quamplurimum comendat. » ibid.

CCIX.

Archiconfraternitati S. Catharinae Senensis de Urbe, indultum liberandi quotannis unum eum ab ultimo supplicio, jam alias concessum, confirmat, et quatenus opus sit, de novo concedit » 120

CCXX.

Perceptoriam seu Comendam nuncupata de Silla Militiae Beatae Mariae de Montesa Equestris Ordinis de Calatrava, unitur, et perpetuo incorporatur ejusdem Militiae Mensae Magistrali. » 121

CCXXI.

Prævia derogatione dispositioni Testamentariae Canonici Jacobi Savioli, pium legatum ab eodem relictum pro erectione Orphanotrophii in Terra Plebis Diocesis Bononiensis, applicatur Hospitali S. Mariae dictae Terrae, et Bononiensi Archiepiscopo executione concessionis committitur. » 125

CCXXII.

De componendis disputationibus inter Episcopum, et Abbatem Tenuebacensem super jurisdictione exercenda in Monasterio Licenthalii agit cum Marchione Badensi, in cujus jurisdictione Monasterium idem reperitur, et Ecclesiasticam disciplinam commemorat servandam ab Episcopis, et Regularibus quoad Monialium Monasteria » 126

CCXXIII.

Facultatem concedit Monaehis Ordinis S. Benedicti Congregationis Bavariae, ut non expectato triennii lapsu, comitia habere queat pro eligen-

- do Supremo Præside in alterius præcedentis
vita functi loco pag. 127
- CCXXXIV.
- B'na legata Pia a Principe Hieronymo Pamphily
relicta pro dotandis puellis Orphanis, subveni-
endisque miserabilibus familiis Civitatis Vi-
terbii, prævia testamentariæ dispositionis de-
rogatione, Conservatorio nuncupato *delle Zi-
telle sperse* ejusdem Civitatis applicantur, da-
tis super erogatione peculiaribus normis. » 127
- CCXXXV.
- Viterbiensi Episcopo facultates impertiuntur conce-
dendi antiquum Episcopale Palatium favore
Conservatorii *delle Zitelle sperse* ejusdem Ci-
vitatatis, ad hoc ut major illarum numerus
recipi, et ali eo in Conservatorio possit fa-
cilis, et commodus » 129
- CCXXXVI.
- De periculis imminentibus Germanicæ Ecclesiæ in
foedere pro pace inheundo, cum Bavaricæ Du-
ce agit, eundemque hortatur, ut Religionem,
et Ecclesiæ jura protueatur » 130
- CCXXXVII.
- Passaviensi Episcopo de imminente Germanicarum
Ecclesiarum periculo scribit, eumque hortat-
ur, ut futura hæc damna a Religione, quan-
tum illi permittitur, avertat. » 131
- CCXXXVIII.
- Damatio, et prohibitio versionis Italicæ Operis Gal-
licæ scripti hoc titulo *Exposition de la Doctri-
ne Chretienne, ou instructions sur les prin-
cipales verités dela Religion* editæ quinque
voluminibus, quorum primo titulus est: *Spie-
gazione del Simbolo della Fede Cattolica* ;
Secundo : *Esposizione Domenicale* ; Tertio :
Esposizione del Decalogo ; Quarto : *Esposi-
zione de' Sacramenti* ; Quinto : *Esposizione
de' Comandamenti della Chiesa con la giun-
ta di un trattato della giurisdizione* . . » 132
- CCXXXIX.
- Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, et Episco-
pis Universæ Ecclesiæ Catholicæ de unifor-
mi fidelium instructione in Catholica fide
agit, et Cathecismi Romani præstantiam,
et utilitatem demonstrat, atque comendat. » 134
- CCXXX.
- Regulæ, atque Statuta Confraternitatis S. Sebastia-
ni, et S. Barbaræ Virginis, et Martyris in
Parrochiali Ecclesia Bergensi in Territorio, et
Principatu Monasterii S. Galli Ordinis S. Be-
nedicti, Nullius Diocesis Provinciæ Mogunti-
næ, confirmantur, et approbantur, cum con-
cessione indulgentiarum pag. 136
- CCXXXI.
- Catholicum Hispaniarum Regem hortatur, ut Ger-
manicarum Ecclesiarum damna in proximo
ineundo foedere pacis avertat, et pro nomi-
ne quo pollet, Catholicæ Religionis jura
tueatur. » 139
- CCXXXII.
- Ut Archivium Monachorum Ordinis S. Benedicti
Congregationis Montis Virginis, e Monaste-
rio Montis Virginis in quo asservabatur, ad
aliud Monasterium *del Palazzo di Loreto* tran-
sferri possit, indulget, Custodemque nomi-
nat, cum qualitatibus Notarii Apostolici, eo
in munere persistente. » 140
- CCXXXIII.
- Moderantur Literæ Benedicti XIV. quibus Custodia
Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum
in Polonia, erigi in novam Provinciam Po-
lonicam permittebatur, novis additis provi-
dentis pro pace, et concordia, inter Reli-
giosos viros servanda » 141
- CCXXXIV.
- Confirmatio Statutorum quibus posthac regi debet cor-
pus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci
Discalceatorum in singulis Provinciis. . . » 147
- CCXXXV.
- Montem secundum Annæ in Civitate Bononiæ prius
a Clemente VIII. erectum, deinde vero ab
Urbano VIII. reformatum, iterum erigitur,
et reformatur, prævia confirmatione consti-
tutionis Urbani VIII., eique Monti nomen
tribuitur *Montis secundi Annæ secundo re-
formati*, peculiaribus additis statutis super
impositione, ac solutione datiorum, et Gab-
ellarum pro dote ejusdem Montis . . » 148
- CCXXXVI.
- Privilegia alias a Summis Pontificibus concessa Uni-
versitati Hebræorum, Turcarum, et Græco-
rum, aliorumque Orientalium, negociationem
in Civitate Anconitana exercentium, confir-
mantur, innovatis tantummodo nonnullis, quoad
causas criminales, et solutiones nove taxæ. » 155
- CCXXXVII.
- Collegii Umbri, et Nicetæ Lassi in Urbe Statuta a
Cardinali Protectore concinnata, Apostolica
auctoritate approbantur, et executioni comit-
tuntur. » 168

CCCXXXVIII.

Terdecim Nobilium Familiarum aggregatio Civitati Tolentini pro publicis Muneribus Comunitatis obeundis, attentata Veterum Familiarum extinctione, approbatur, et confirmatur. pag. 177

CCCXXXIX.

Veteri suppressa methodo super venditione pellium inter Universitates Lanionum, alterumque Naneupatum de Vaccinari de Urbe, novas servandas regulas praescribit. . . . » 178

ANNO IV.

CCXL.

Indulgentia plenaria etiam defunctis applicanda conceditur Christifidelibus visitantibus Ecclesiam Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Cappuccinorum, vel aliis in quibus Communio generalis, sollicitudine dictorum Fratrum peragitur, una ex Dominicis cujuscumque Mensis, in Provinciis Helvetiae, aliarumque in hac concessione enunciatarum . . . » 180

CCXLI.

Abrogata veteri methodo electionis Ministri Provincialis Provinciae Franciae, seu Parisiensis Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum, nova pro electionibus futuris methodus statuitur, approbatur, et servari mandatur . . . » 181

CCXLII.

Confirmatio laudi, seu compromissi inter Episcopum, et Canonicos Cathedralis Ecclesiae Saganitanae, quo controversiae omnes jurisdictionales inter partes conciliantur, et definiuntur. » 182

CCXLIII.

Poloniae Regi illustri significat, favore Clementis ejus quintogeunti demandasse expeditionem Brevis eligibilitatis, ad hoc ut ad tres Ecclesias nominari possit Episcopus, nempe Monasteriensem, Padcybonensem, et Hildesiensem, praevia contrarium praecedentium prohibitionum derogatione . . . » 193

CCXLIV.

Ne vagi, titularesque tantum Episcopi, absque evidenti necessitate creentur, vetitum esse ex Canonica, et maxime ex Trydentina sanctione, significat Poloniae Regi Illustri, neque proinde illius votis obsecundare potuisse de tribus titularibus in Poloniae Regno creandis, sed tantum adjutorem Primaliensi Episcopo concedere paratum esse . . . » 194

CCXLV.

Gratum animum significat Badensi Duci pro illius studio quo curat dissensiones componere hortas inter Spirensem Episcopum, et Abbatem Tennebacensem, super jurisdictione exercenda in Monasterio Lienthali, seu Lucidae Vallis pag. 195

CCXLVI.

De eodem Argumento scribit Episcopo Spirensi, eundemque sollicitat, ut controversiae statum Sanctae Sedi referat, a qua opportuna sumi possint providentiae = ibid.

CCXLVII.

Decretum Congregationis Cardinalium, negotiis, et consultationibus Episcoporum, et Regiarum propositae, quo reformationes nonnullorum Capitulum Constitutionis Ordinis SSmae Trinitatis Redemptionis Captivorum Discalecatorum approbantur, Apostolica auctoritate confirmatur, et roboratur » 196

CCXLVIII.

Suppressio Conventus Monialium S. Clarae de Meridia Militiae S. Jacobi de Spatha, nec non alterius S. Petri de Brozas, ejusdem Ordinis, ac incorporatio, et unio primi cum Conventu S. Crucis Vallis-Oletanae, et secundi cum Conventu S. Spiritus de Alcantera ab Hispaniarum Catholico Rege facta, tanquam Administratore perpetuo Militiae praefatae S. Jacobi de Spatha, et de Alcantera, Apostolica auctoritate approbatur, confirmatur, et exequi mandatur, datis peculiaribus regulis pro executione » 197

CCXLIX.

Venerabilem Dei servum Gregorium Barbadigum S. R. E. Cardinalem, et Episcopum Patavinum, inter Beatorum numerum adscribi, ac pie coli, Constitutione hac praescribitur. » 201

CCL.

Qui ex Ordine Minorum S. Francisci de Observantia Reformati Religiosi Viri, Sacras Missiones in Albania, et Macedonia viginti annis peregerint, adnumerari Secretariis Generalibus indulgetur, facta tamen lege, ut ultimum teneant locum inter Provinciae Patras . . . » 202

CCLI.

Quantum a Trydentini Concilii sanctionibus advensetur, Episcopos titulares constitucere, absque Clero, absque Populo, et absque Soldo significat Principi Montis Maurentiaci, talem Episcopatum postulanti, pro Religioso viro, necritis aliunde praeclearo » 203

CCLII.	
Concordia, qua, intercedente Catholico Rege, lites inter Episcopum, et Capitulum Cathedralis Carthaginensis in Hispania extinctae fuere, Apostolica auctoritate confirmatur, et approbatur pag.	204
CCLIII.	
Deletur quod Apostolici Nuncii jurisdictio violeatur in appellationibus ab iudicatis in prima instantia interpositis, hortaturque Trevirensis Antistitem, ut impedimenta a Trevirensi Curia allata remove curet, et Ecclesiasticam protueatur disciplinam. »	207
CCLIV.	
Prævia moderatione Literarum Benedicti XIV. super adimplimento onerum perpetuorum Missarum in Ecclesiis Fratrum Ordinis S. Francisci de Paula Minorum, servari mandat, quod ante dictas Literas in præfato Ordine observabatur in Provincia Messinensi tantum. »	208
CCLV.	
Pontificiæ Sedis indulgentias, erga Ecclesiasticas personas, incitamento esse debere, ad excolendas Ecclesiasticas disciplinas, protendaque Religionis jura, significat Clementi, Illustris Poloniae Regis Filio »	210
CCLVI.	
Capitulo, et Canonicis Cathedralis Hildesienensis, prorogatur tempus ad Episcopi electionem, retardatam ex peculiaribus superventis impedimentis. »	ibid.
CCLVII.	
S. R. E. Cardinalibus in Consistorio eoadunatis commemoratur vetus institutum cooptandi in S. Collegium, delectos viros ex omnibus Christiani Orbis partibus, novosque in presenti cooptandos designat »	211
CCLVIII.	
Novo electo Episcopo Conceptionis de Chile in Indiis Occidentalibus significat per Literas præfatas, præfatae Ecclesiae præpositum fuisse ad nominationem Catholici Regis, eique præcipit ut commissum sibi opus acceptet, eundem absolvendo a quocumque juramento, vel voto de non acceptanda quacumque dignitate. »	212
CCLIX.	
Ne recursus ad Appellationes Fratrum Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum haberi debeant contra Statuta Ordinis, et peculiare	
S. Congregationis specialis decretum, jubet sub nullitate aliisque poenis pag.	213
CCLX.	
Favore Mensæ Archiepiscopalis Ferrariæ confirmatur, et de novo conceditur privilegium extraendi, et adportandi extra Statum Ecclesiasticum absque solutione Gabellæ, frumentum, aliasque segetes. »	215
CCLXI.	
Indulgentia plenaria pro omnibus Christianis Ecclesias Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum visitantibus, qui confessi, et Sacra Comunione refecti in iisdem oraverint, occasione Quadraginta horarum, tempore Quadragesimali »	218
CCLXII.	
Quæ alias a S. M. Clementis VII. privilegia, et exemptiones concessæ fuerant Hospitali quinque plagarum D. N. J. C. Civitatis Ispalensis, eas communicantur, et conceduntur alteri Hospitali S. Ermenegildi in dicta Civitate. »	219
CCLXIII.	
Ne Provincialis Clerus Trevirensis ultra vires suas gravaretur in militaribus cæterisque contributionibus, ultra conventiones jam initas, plurimum comendat Trevirensi Archiepiscopo. »	219
CCLXIV.	
Ut alter ex Alumnis Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis ad officium Confessarii Familiæ Pontificiæ, qui S. Theologiæ Magisterio fungatur, perpetuis futuris temporibus eligatur, statuit, atque decernit, addito eidem, privilegio suffragii activi, et passivi in Capitulis, Diffinitoriis, cæterisque Generalibus Comitibus Ordinis »	220
CCLXV.	
Attenta alternativa super electione Ministri Generalis, et Procuratoris Generalis Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, divisi in binas Familias, nempe intra, et extra Hispaniam, statuitur methodus suffragiorum ferendorum tam in Capitulis Generalibus Ordinis quam in Capitulis respectivarum Familiarum, quæ singula Pontificia auctoritate confirmantur. »	221
CCLXVI.	
Eminentissimus Ignatius Cribellus proximi Generalis Capituli Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci in Civitate Mantuana celebrandi, deputatur Præses. »	223

CCLXVII.

Quod ad regendam Ecclesiam S. Georgii Venetiarum Episcopus electus fuerit a Græcis extra Ecclesiam Catholicam Ordinatus, vehementer conqueritur cum Patriarcha Venetiarum, eumque rogat, ut hujusmodi electioni pro viribus obsistat pag. 224

CCLXVIII.

De eodem Argumento agit cum Duce, et Senatu Reipublicæ Venetæ, eorumque Religionem provocat ad impediendum schisma a Græcis Catholicis minitatum » 225

CCLXIX.

Cum Toletano Episcopo queritur, quod in sua Diocesi transtulerit jejunium pervigilii S. Mathiæ Apostoli, Episcopali tantum auctoritate, et inconsulta Sede Apostolicæ, cui tantummodo potestas est comutationis jejunii in Ecclesia Catholica. » 226

CCLXX.

Ordinationes, et decreta condita in Comitibus Generalibus Congregationis Monachorum Cælestinorum Ordinis S. Benedicti, pro meliori ipsius Congregationis regimine, confirmantur, et Pontificia auctoritate roborantur. » 227

CCLXXI.

Indulgentia plenaria conceditur omnibus Religiosis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium ad Missiones deputatis in diversis Christianæ Reipublicæ Provinciis, pro unaquaque Missionem, extendenda Christifidelibus utriusque sexus confessis, et sacra Comunione resectis, qui Missionibus ipsis interfuerint. » 229

CCLXXII.

Approbatio Decreti S. Congregationis Rituum super officio celebrando in festo B. Martini de Aquinore Ordinis Minorum S. Francisci Excalceatorum » 230

CCLXXIII.

Alloquutio in Consistorio secreto diei 12 Aprilis 1762 qua exponitur, Romanos Pontifices etiam ex S. R. E. Cardinalibus Ordinis Diaconorum assumpsisse titulares Cathedralium Ecclesiarum sub infidelium potestate ingemiscientium » 231

CCLXXIV.

Qua ratione Mantuanæ Ecclesiæ Pyrgensem Episcopum præfecerit sine alio juri Majestatis suæ detrimento exprimit Mariæ Theresiæ Hun-

garicæ Regiæ Apostolicæ, Bohemiæ Regiæ, et in Romanorum Imperatricem electæ pag. 232

CCLXXV.

Uladimirensis Antistitem graviter objurgat, quod in administranda Ecclesia, opus Dei negligenter gerat, et comisso sibi Gregi offensionis sit » 233

CCLXXVI.

Prævia avocatione ad S. Sedem omnium controversiarum jurisdictionalium inter Episcopum Caputaquensem, et Ordinem Monachorum S. Benedicti Congregationis Montis Virginis in quoniamque Tribunali existentium, privilegia alia a Summis Pontificibus, huic Ordini concessa confirmat, et plene observari debere futuris temporibus imperat. » 234

CCLXXVII.

Confirmatio litterarum Bonifacii VIII. Gregorii XV., et Innocentii X. circa Judices Conservatores cum declaratione, quod superiores Regularium temporarii, nullo casu deligi in Judices Conservatores possint, quodque in Infidelium regionibus, nullomodo expendantur eligendi Judices Conservatores. » 237

CCLXXVIII.

Cum Maronitarum Patriarcha queritur, quod intrusum Melchitarum Patriarcham per honorifice exceperit, eique significationes omnes detulerit, quæ veris Patriarchis deferri solent, præcipitque ut eorum a sua consuetudine arceat tamquam censuris alligatum. » 241

CCLXXIX.

Excusatione accepta pro translatione arbitraria Jejunii, et pervigilii S. Mathiæ ad alteram diem, facta ab Episcopo Toletano, eundem obsecrat, ut conjunctim cum Apostolica Sede in concedenda sibi Ecclesia gubernanda se gerat turbidissimis præsertim temporibus. » 242

CCLXXX.

Ut eveniente obitu Cardinalis de Hutten Episcopi Spirensis, etiam apud Sedem Apostolicam, novus Episcopus eligatur, juxta concordatum Germaniæ a Capitulo Ecclesiæ Cathedralis Spirensis indudgetur » *ibid.*

CCLXXXI.

Statuta de novo condita a Superioribus Congregationis Hospitaliariorum Divini Pastoris in Regnis Hispaniæ, et Portugalliæ pro recta administratione Hospitalis Cadiensis, nec non decretum Episcopi ejusdem Civitatis illa approbantia, confirmantur » 243

<p style="text-align: center;">CCLXXXII.</p> <p>Bibliothecariis Civitatis Valentinae, quoties ad hoc munus eligantur ab Episcopo Beneficiati illius Ecclesiae, ultra exemptionem a Choro, jam alias indultam, facultatem facit percipiendi distributiones quotidianas, iis tantum exceptis, quas Testatores veris presentibus tribuendas jussere. pag. 246</p> <p style="text-align: center;">CCLXXXIII.</p> <p>De Ecclesiae injuriis illatis graviter conqueritur, ac potissimum de contumeliis contra Societatem Jesu cum Episcopis Regni Galliarum in extraordinariis Comitibus congregatis, illosque hortatur, ut ad tam gravia mala avertenda, Regiam opem implorent » 247</p> <p style="text-align: center;">CCLXXXIV.</p> <p>Approbatio, et confirmatio concordiae inter Archiepiscopum Ritus Graeci Ruthenorum, et Collegium Societatis Jesu in Civitate Poloki, super donatione jam alias praeaudato Collegio facta » 249</p> <p style="text-align: center;">CCLXXXV.</p> <p>Ordinationes pro Capitulis Provincialibus, et Candidationibus Clericorum Regularium Scholarum Piarum Matris Dei, a Capitulo Generali propositae confirmantur, et observari mandantur. » 251</p> <p style="text-align: center;">CCLXXXVI.</p> <p>Patribus Ex-Diffinitoribus Generalibus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci tam de Observantia, quam Reformatorum, jus ferendi suffragium in perpetuum conceditur in Capitulis Provincialibus, et Diffinitoriis propriae Provinciae, absoluto sexennio eorum muneris. » 256</p> <p style="text-align: center;">CCLXXXVII.</p> <p>Facultatem conferendi tres Canonicales vacantes in mensibus S. Sedi reservatis postulatam ab Episcopo Warmiensi, haud clargiendam esse Pontifex significat Poloniae Regi illustri, ne Romanae Ecclesiae patrimonium imminutionem patiatur » 257</p> <p style="text-align: center;">CCLXXXVIII.</p> <p>Indulgentia plenaria conceditur omnibus, et singulis Religiosis Societatis Jesu, ad Missiones mittendis, ubi tamen non erunt Missionarii de Propaganda Fide, pro una tantum vice pro unoquoque, extendenda Christifidelibus utriusque sexus, confessis, et Sacra Comunione refectis, qui Missionibus ipsis interfuerint » 258</p>	<p style="text-align: center;">CCLXXXIX.</p> <p>Nonnullae Ordinationes pra recta administratione, et conservatione Bibliothecae Vaticanae, atque Musaeorum illi adnexorum Pontificio Motu-Proprio praescribuntur, et futuris temporibus observari mandantur pag. 259</p> <p style="text-align: center;">CCXC.</p> <p>Firmana Congregatione suppressa, Civitatis Firmii, illiusque Provinciae administratio tum judicialis, tum aeconomica ad instar aliarum Civitatum Ditionis Pontificiae equiparatur. » 265</p> <p style="text-align: center;">CCXCI.</p> <p>Tribunali Gubernatorum Civitatis Perusiae declaratur nullum jus esse judicandi in figura Signaturae, illique interdicitur cognoscendi in Causis Appellationum, tum in sententiis laicos spectantibus, tum in iis, quae Ecclesiasticos respiciunt » 267</p> <p style="text-align: center;">CCXCII.</p> <p>Derogatio Literarum Benedicti XIV. in ea parte, qua mandabatur, ut in iis tantum taxis viarum denegaretur appellatio suspensiva, quae Pontificia tantum auctoritate imponerentur » 269</p> <p style="text-align: center;">CCXCIII.</p> <p>Veteribus Constitutionibus confirmatis, atque reformatis, novas praescriptiones pro recta Carcerum Urbis administratione, praesenti Motu-Proprio constituit » 271</p> <p style="text-align: center;">ANNO V.</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p style="text-align: center;">CCXCIV.</p> <p>Facultas tribuitur Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, ut quousque in eo munere versatus sit, Provinciales, Diffinitores, aliosque Ministros Provinciales, una vice pro qualibet Provincia, ipse nominare possit, si id ipsarum Provinciarum necessitas exegerit » 278</p> <p style="text-align: center;">CCXCV.</p> <p>Breve Benedicti XIV, quo receptio Puellarum in Monasteriis Monialium Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo Discalceatarum, educationis causa prohibebatur, revocatur, et novae in id provisiones statuuntur » 278</p> <p style="text-align: center;">CCXCVI.</p> <p>Derogatio veteribus Constitutionibus Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium, statuitur, ut Congregatio Provincialis, semel inter trien-</p>
--	--

<p>minum, et visitatio Conventuum, atque electio Guardianorum de sesquiano, in sex-quialannum haberi possint, et peragi . . . pag. 281</p> <p style="text-align: center;">CCXCVII.</p> <p>Confirmatio decretorum in duobus Capitulis Generalibus Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia editorum pro Provincia S. Crucis Hispaniæ, s. u. Caracharum super Visitacione, et Præsidentia Capituli Provincialis . . . »</p> <p style="text-align: center;">CCXCVIII.</p> <p>Ordinationes, et provisiones confectæ pro recta administratione Bibliothecæ nuper erectæ in Conventu B.M.V. di Piazza Civitatis Placentinæ Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis, approbantur, et Pontificia auctoritate confirmantur . . . » 284</p> <p style="text-align: center;">CCXCIX.</p> <p>Concordiam, et honorum divisionem inter Mensam Abbatialem, et Conventualem Monasterii B.M.V. de Obra Ordinis Cisterciensis in Polonia initam, Pontifex approbat, et observari mandat . . . » 286</p> <p style="text-align: center;">CCC.</p> <p>Veteribus indultis, et privilegiis revocatis pro impertienda solemniter Populo Apostolica benedictione, novæ præscriptiones generaliter observandæ statuuntur . . . » 292</p> <p style="text-align: center;">CCCI.</p> <p>Declarat Augusto Poloniæ Regi Illustri, per novum indultum elargiendum, super alternativa collatione Beneficiorum ab Ordinariis faciendæ in Poloniæ Regno, nil innovatum censi debere Constitutionibus Leonis X. et Clementis VII. super eadem alternativa collatione » 295</p> <p style="text-align: center;">CCCII.</p> <p>De eodem argumento Guensensi Archiepiscopo scribit . . . » 296</p> <p style="text-align: center;">CCCIII.</p> <p>Nunciat Cardinali de Gesures, in publico Consistorio reprobata fuisse acta nonnullorum Parliamentorum Regni Galliæ contra Jesuitas gesta, illumque hortatur, ut Ecclesiæ jura defendat . . . » ibid.</p> <p style="text-align: center;">CCCIV.</p> <p>De eodem argumento scribit Cardinali Rochechovertio . . . » 297</p>	<p style="text-align: center;">CCCV.</p> <p>Injuriam Romanæ Ecclesiæ factam a Laicis Comitibus Regni Galliarum damnasæ in secreto Consistorio significat Cardinali de Bernis, cui Societatem Jesu comendat . . . » 298</p> <p style="text-align: center;">CCCVI.</p> <p>De eodem argumento Epistolam mittit Cardinali de Luines . . . » ibid.</p> <p style="text-align: center;">CCCVII.</p> <p>Cardinalis de Choiseul excitat Religionem, ad promtuenda Romanæ Ecclesiæ jura, temeritate summa conculeata a Laicis Comitibus Regni Galliarum, impia condemnatione instituti Societatis Jesu . . . » 299</p> <p style="text-align: center;">CCCVIII.</p> <p>De eodem argumento scribit Cardinali de Rohan » 300</p> <p style="text-align: center;">CCCIX.</p> <p>Ad novitates evertendas Christianæ Religionis, et Sanctæ Sedis juribus adversas, a triennio inductas in utriusque Siciliæ Regno, Pontificia charitate scribit Ferdinando Regi Illustri, illiusque excitat zelum, ad evulanda majorum exempla . . . » ibid.</p> <p style="text-align: center;">CCCX.</p> <p>Catanensem Antistitem de atrocibus injuriis ejus Ecclesiæ illatis a potestate laica consolatur, auxiliumque promittit, eundemque de Episcopatu abdicando cogitantem, a tali consilio retrahit . . . » 302</p> <p style="text-align: center;">CCCXI.</p> <p>Badensem Marchionem hortatur, ut serio cogitet de Catholica servanda Religione in sua ditione, dum post ejus unquam Marchionatus ad aliam deferretur lineam Acatholicam . . . » 303</p> <p style="text-align: center;">CCCXII.</p> <p>Novæ Ordinationes pro gubernio, et directione Domus correctionis, et penitentiarum in Civitate Corneti, quæ regimini subijcitur Episcopi Montis Falisci, et Corneti . . . » 304</p> <p style="text-align: center;">CCCXIII.</p> <p>Regimen, et gubernium Collegii Cantorum Cappellæ Pontificiæ statuitur, opportunæque hæc de re Ordinationes dantur veteribus confirmatis, vel innovatis . . . » 306</p> <p style="text-align: center;">CCCXIV.</p> <p>Christianissimum Francorum Regem rogat, ne in</p>
--	--

- futuræ pacis componendis sanctionibus , si-
 nat Westphalicis Ecclesiis , et juribus earum
 Pastorum detrimentum afferri in A catholicorum
 comodum pag. 310
- CCCXV.
- De eodem argumento agit cum Hispaniarum catho-
 lico Rege » 311
- CCCXVI.
- Poloniæ Regi illustri Germanicas comendat Ecclesias,
 neque patiatur obsecrat, ut in futuro pacis
 federe eisdem inferatur injuria pro sarcien-
 dis acti belli infortuniis » 312
- CCCXVII.
- Romanorum Imperatorem obsecrat, ne sinat Ger-
 manicas quamplures Ecclesias, quæ et spi-
 rituali, et temporali Episcoporum dominio
 subijebantur, ad dominationem tempora-
 lem A catholicorum Principum transire in pro-
 xime inhucendo pacis federe. » 313
- CCCXVIII.
- Germanicarum Ecclesiarum conservationem contra
 A catholicorum conatus Imperatrici Mariæ
 Theresiæ comendat, et futura mala Catho-
 licis imminencia, si quid ipsarum Ecclesia-
 rum juribus detrahatur » 314
- CCCXIX.
- Constitutiones pro Monasterio in Kesroano a Græ-
 co-Melchitis erecto sub regula S. Basilii,
 approbantur, et observari mandantur. . . » 315
- CCCEXX.
- Decretum S. Congregationis Episcoporum, et Re-
 gularium, circa transitum, et adscriptionem
 Fratrum Ordinis S. Francisci Discalceatorum
 Provinciæ S. Gregorii Philippinarum, con-
 firmatur, et observari mandatur. . . . » 316
- CCCXXI.
- Sardinia Regi illustri de deteriori statu rerum Ec-
 clesiasticarum in suo Regno conquerenti,
 promittit Pontifex se promptum, paratum-
 que esse opportuna præbere remedia, ad
 incolumitatem Catholicæ fidei servandam, et
 restituendam » 318
- CCCXXII.
- Poloniæ Regem illustrem hortatur, ne Diploma no-
 minationis præbeat Sclavinico eniquum pro
 Episcopatu Mokilowicasi, violenter a Polo-
 censi Diocesi avulso, et eidem restituendo. » 319
- CCCXXIII.
- Polocensem Episcopum hortatur Pontifex ut serio in-
 cumbat recuperationi Mokilowiensis Ecclesiæ,
 jam prius Polocensi unitæ; ei significat tran-
 sactionem jam probasse cum Clericis Socie-
 tatis Jesu, qua finis impositus diuturnis li-
 tibus inter partes actis. pag. 320
- CCCXXIV.
- Dismembratio Conventus S. Elisabethæ Civitatis Ful-
 ginei Ordinis Fratrum Eremitarum S. Au-
 gustini a jurisdictione, et gubernio Vicarii
 Conventus Perusiæ, et illius subjectione tam
 in spiritualibus, quam in temporalibus Prio-
 ri Generali ejusdem Ordinis. » 320
- CCCXXV.
- Dolet enim Moguntino Archiepiscopo quod Ecce-
 siastica judicia, et Clericorum causæ ab Ec-
 clesiastico foro, ad curias Laicales deferan-
 tur, et Pontificiam sollicitudinem promittit,
 ut hæc Sacris Canonibus illata injuria tolla-
 tur. » 322
- CCCXXVI.
- Ecclesiasticam libertatem turbatam esse in univer-
 sa fere Germania quaeritur cum Spirensi
 Episcopo, eumque hortatur, ut sub tempo-
 ralis negotii mixtura, non sinat Clericorum
 causas, ad Laicorum judicia deferri . . » ibid.
- CCCXXVII.
- Approbatio Decreti Sacræ Congregationis de Propa-
 ganda Fide, quo statuitur nil esse innovan-
 dum in statutis, et regulis Collegii Pacheca-
 ni in Indiis, Missionum Ordinis Fratrum
 S. Francisci de Observantia Excalceatorum,
 et Recollectorum » 323
- CCCXXVIII.
- Prævia moderatione Constitutionis Leonis X, circa
 numerum Vocalium ad Comitum Generalia Or-
 dinis minorum S. Francisci de Observantia,
 pro electione Ministri Generalis, approbatur
 Decretum Discretorii Generalis ipsius Ordi-
 nis, quo ipsorum Vocalium numerus redu-
 citur » 32
- CCCXXIX.
- P. Comisario Generali Ordinis fratrum Minorum
 S. Francisci tam de Observantia, quam Ex-
 calceatorum, et Reformatorum, facultas tri-
 buit eligendi semel per senectipsum in Pro-
 vinciiis singulis Cismontanæ Familiæ, ubi ne-
 cessitas, vel utilitas earundem id postulave-
 rit, Ministrum, Diffinitores, aliosque Offi-
 ciales, si tunc tamen P. Minister Generalis
 e Familia absit. » 328

CCCXXX.

Commissarius Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci, tam de Observantia quam Reformatorem Excalceatorum, creatur Commissarius Apostolicus, Visitator, ac Reformator Cismontanæ Familiæ, Ministro tamen Generali absente pag. 329

CCCXXXI.

Quum hinc pragmaticæ in Hispaniarum Regno constitutæ sint, Pontificiæ auctoritati, et veteribus pactionibus adversantes, Toletanum Episcopum hortatur, ut Catholicam Regem a reprobandis hisce novationibus, amoveat. » 330

CCCXXXII.

De eodem argumento Epistolæ mittit Hispalensi Archiepiscopo. » 331

CCCXXXIII.

Indiarum Patriarchæ de eodem argumento perscribit. » 332

CCCXXXIV.

Capitulo, et Canonicis Hildesiensibus gratidatur, quod remotis obstaculis, et impedimentis pro novi Episcopi electione, viduatam Ecclesiam Pastore providere promiserint, eosque hortatur, ut talem eligant Episcopum, qui Hildesiensi Ecclesiæ fructus ferat uberrimos » 333

CCCXXXV.

Cum Duce, atque Veneta Republica graviter condolet de schismatico Episcopi Græci Ritus in Ecclesia S. Georgi intruso, monetque, ut statim eijciantur ad majores scandalos vitandos » 334

CCCXXXVI.

Alepeni Episcopo per has literas Pontifex significat, severe jussisse ne Missionarii ad eas regiones missi, eundem in Episcopali dignitate turbare queant » 335

CCCXXXVII.

Prævia révocatione literarum, Bonifacii IX. Anni 1397, Ecclesia S. Petri in Arce Vischradensi Regni Bohemiæ, Archiepiscopo Pragensi denuo subjicitur. » 336

CCCXXXVIII.

Congregationi Generali Ordinis Monachorum S. Benedicti Montis Virginis facultates conceduntur approbandi in proximis celebrandis Comitibus reformationes nonnullas, et statuendi

privilegia ad favorem Ex-Generalium Ordinis prædicti pag. 338

CCCXXXIX.

Prævia confirmatione Constitutionum Alexandri IV. et Urbani IV., conceditur Abbatibus Generalibus Ordinis Monachorum S. Benedicti Congregationis Montis Virginis, eadem jurisdictione in causis immunitatis Ecclesiasticæ contra facinorosos, qua pollent ex concessione Sedis Apostolicæ cæteri Episcopi, et Ordiuarii. » 342

CCCXL.

Locum inter Consultores Sacræ Congregationis Sacris Ritibus præpositæ perpetuo assignat pro altero ex Religiosis Ordinis Fratrum S. Francisci de Paula Minorum » 343

CCCXLI.

Suam sollicitudinem confirmat erga Ecclesiam Osnabrugensem, ne nova eidem injuria inferatur contra fœdus Vestphalicum, perpetua Episcopi exclusione ab illius administratione » 345

CCCXLII.

Patavinæ Cathedralis Canonicos, Cruceis ad pectus appensæ honore gratificat in dilectionis signum erga Ecclesiam, cui tamquam Antistes per plures Annos præfuit, ante assumptionem ad Summi Pontificis dignitatem. . . » ibid.

CCCXLIII.

Prævia moderatione Constitutionis Alexandri VII. diei 23 Decembris 1661 quo Collegium Congregationis Somaschiæ Civitatis Bononiæ ad Provinciam Romanam spectabat, in commune administrandum conceditur tribus ipsius Ordinis Provinciis » 348

CCCXLIV.

Ordini Fratrum Beatæ Mariæ Virginis de Mercede Redemptionis Captivorum Excalceatorum, conceditur ut post festum Sanctissimi Corporis Christi, Octavam privilegiam, una cum Officio, et Missa celebrari possit, exceptis diebus festis primæ Classis » 349

CCCXLV.

Statuitur quod Minores viginti Annis, qui præcogitati homicidii facinus admiserint, Ecclesiastici asyli beneficio privandi non sint » 350

CCCXLVI.

Alloquutio habita in Consistorio secreto diei 26 Maii 1763, qua Pontifex Cardinalibus significat, Ecclesias Ostiensem, et Velitren-

- sem una cum Decanatu Sacri Collegii, quae munia antiquiori ex Cardinalibus Ordinis Episcoporum conferuntur, antiquiore ob etatem, vel infirmam valetudinem, ad ea munia explenda impedito, posse sub-Decano conferri pag. 352
- CCCXLVII.
- Prævia derogatione dispositioni testamentariae Pauli Ludovi Rivaldi, Conservatorio Mendicantium ad Templum Pacis assignantur nonnulla subsidia dotalia, quae pauperibus puellis tribuenda fuissent ad Pontificis nominationem ex eadem testamentaria dispositione. » 353
- CCCXLVIII.
- Approbatio concordiae inter Monasterium S. Bartholomæi Trisulti Ordinis Carthusiensis, et Comunitatem atque homines Civitatis Alatrii super præfixione confinii Castri diruti nuncupati *Tecchiena* ad dictum Monasterium spectantis. » 355
- CCCXLIX.
- Prævia dismembratione a Diocesi Calaritano, Sulcitana, seu Ecclesiensi Diocesi suas iterum conceditur Autistes, qui ipsius Calaritanæ Ecclesiæ Suffraganeus declaratur . . . » 363
- CCCL.
- Approbatio novi Statuti Collegii Salviani Orphanorum Urbis, quo cæteris ut Alumnii, qui e Collegio egressi sunt, et deinde ad meliorem devenerunt conditionem, teneantur persolvere eidem Collegio dimenta, nec non præscribitur ut ad Collegium idem spectet hæreditas Alumnorum, qui nullum reliquerint propinquum usque ad tertium gradum » 365
- CCCLI.
- Approbatio resolutionis Capituli Generalis Ordinis Monachorum Sancti Benedicti Congregationis Cassinensis, pro suffragiis præbendis Religiosis ex hac vita decessis » 366
- CCCLII.
- Confirmatio Decreti Sacræ Congregationis Episcoporum, et Regularium super omnimoda observantia Constitutionum Ordinis Bethlehemitarum, auctoritate Apostolica in Indiis Occidentalibus instituti, cum aliquibus declarationibus, et provisionibus opportunis . . » 367
- CCCLIII.
- Confirmatio Cedulae Motus-Proprii Sanctitatis Super die kal. Octobris 1750. super privilegiis Auditoribus causarum Palatii Apostolici concessis, nonnullisque aliis Ordinationibus in dicto Motu-proprio insertis, cum specifica dictorum privilegiorum designatione. pag. 369
- CCCLIV.
- Collegium Notariorum S. Rotæ in veterem statum restituitur, novæque leges eaduntur pro majori Tribunalis decore, et litigantium indemnitate. » 373
- CCCLV.
- Prævia derogatione constitutioni Benedicti XIV. diei 21 Decembr. 1744 super reformatione Tribunalium, statuitur, ut Iudices recursus in Civitate Spoleti, et territorio Spoletano, percipere possint propinas, dummodo hæ non excedant taxam a Iudicibus Ordinariis exigi solitas » 379
- CCCLVI.
- Prævia confirmatione præcedentium Apostolicarum Constitutionum, declaratur, Milites vulgo *Corazzieri*, Lauretanæ Domui addictos iisdem privilegiis, et exemptionibus frui debere, quibus ceteri servitio addicti prælaudatæ Lauretanæ Domui donantur. » 380
- ANNO VI.**
- CCCLVII.
- Hierosolymitano Magno Magistro significat, ut executioni comittere quam cito curat S. Romanæ Rotæ iudicatum, quo statuitur, Alemannicam Ordinis Linguam, in duas esse dispartendam, Germanicam nempe, et Helveticam » 382
- CCCLVIII.
- Universitatem studiorum in Civitate Calaris Regni Sardinie jam alias, usque ab Anno 1606 a Paulo V. institutam, confirmat, novisque redditibus, atque privilegiis donatam ampliat » 383
- CCCLIX.
- Viemensi Archiepiscopo per hæc literas exprimit Sanctæ Sedis sollicitudinem ad impediendam Canonicorum Regularium S. Ruffi suppressionem, pariterque eidem Archiepiscopo suum dolorem participat pro sequuta expulsionem Clericorum Regularium Societatis Jesu ab universis Galliarum regnis. . . . » 385
- CCCLX.
- De eadem arbitraria pertentata suppressione Canonicorum Regularium S. Ruffi scribit Valen-

tinensi Episcopo, cui Sanctæ Sedis auxilium nunquam defuturum promittit. . . pag. 386

CCCLXI.

Passaviense Capitulum hortatur, ut vacanti illi Ecclesiæ, de idoneo Pastore eligendo sollicitum habeat animum, interimque recte, vacantis Ecclesiæ regimini incumbat. . . » 387

CCCLXII.

Cum Trevirensi Archiepiscopo gratulatur de nova ædificatione Catechismi Romani, deque Epistola ad Pastores Trevirensis Diocesis missa, super ejusdem Catechismi promulgatione, et usu pro bono Catholicæ Religionis . . . » ibid.

CCCLXIII.

Confirmatio Decreti Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini super perpetua unione Conventuum existentium in Civitate Notabili, atque in alia Vallettæ Provinciæ Melitensis . . . » 388.

CCCLXIV.

Cum Elisabetha Hispaniarum Regina Vidua gratulatur, quod a Carolo Catholico Rege filio suo, revocate fuerint binæ Pragmaticæ, Pontificiæ auctoritati infensæ, contra quas Apostolicam jam Pontifex vocem extollerat. » 390.

CCCLXV.

Plenipotencia favore Sedis Apostolicæ Nuncii apud Franciscum Romanorum Regem, et in Imperatorem electum, pro emendis nonnullis bonis liberis a prælaudato Francisco possessis in Ecclesiastica ditone, ad comodum Reverendæ Cameræ Apostolicæ . . . » ibid.

CCCLXVI.

Prævia confirmatione Constitutionum Leonis X., et Clementis VII. super alternativa collatione Beneficiorum inter Sanctam Sedem, et Ordinarios Regni Poloniæ, eandem alternativam observari perpetuo mandat . . . » 391

CCCLXVII.

Quomodo procedendum sit ab Ordinariis in confirmando, vel denagando Religioso cultu iis, quibus fuit aliquando ab Universali consensione populorum præstitum, Syracusano Archiepiscopo designat, nec non casus in quibus Romanæ Sedis iudicium est requirendum . . . » 394

CCCLXVIII.

Poloniæ Regi illustri omni studio comendat, ne sinat Jesuitas a Lutharingæ Dnoatu ejici, sed

imo illorum curet conservationi, officiaque sua adhibeat penes Christianissimum Francorum Regem pag. 395

CCCLXIX.

Episcopo Placentino facultates impertitur permittendi in sua Diocesi artium exercitationes, et opera servilia, audita tamen Missa in festis diebus, aliquibus tamen solemnioribus exceptis » 396

CCCLXX.

Episcopo Burgi S. Donnini, eandem tribuit facultates, sub iisdem reservationibus, et præscriptionibus » 398

CCCLXXI.

Statuitur, Regulares Ordines, quibus facultas impertita est benedicendi solemniter populo, haud ipsa facultate uti posse, nisi prius implorata venia, eaque in scriptis obtenta ab Ordinariis locorum » 399

CCCLXXII.

Quæ de immunitate Ecclesiastica sanciverat Benedictus XIV. pro dominio temporali Sardinia Regis illustris, ea ad alias Proviicias deinde dominio ipsi unitas, extenduntur, et observari mandantur. » 401

CCCLXXIII.

Capitulo, et Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Pataviæ significat, quomodo gestandæ ab illis sint supra pectus appensæ Cruces, quarum honore paulo ante ditaverat » 407

CCCLXXIV.

Taurinensi Episcopo respondet super confirmatione sententiæ illius Curia late in causa criminali Salutiana, gratiasque illi refert pro gratulatione ob Pragmaticas sanctiones ab Hispanarum Rege abolitas » 408

CCCLXXV.

Indultum promovendi ad sacros etiam Ordines Clericos adscriptos alicui Ecclesiæ Torcellanæ Diocesis, jam alias a pluribus Pontificibus concessum, et confirmatum, hic renovatur, licet nullo Ecclesiastici beneficii titulo sint provis. » ead.

CCCLXXVI.

Confraternitas, sub invocatione Cordis Jesu, erecta in Ecclesia Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia in Civitate Limana, confirmatur, et quatenus opus sit de novo erigitur, cum facultate conlendi statuta, reci-

- piendi legata, et cum elargitione indulgentiarum pag. 410
- CCCLXXVII.
- De Ecclesia Gallicana conquerenti, Episcopo Lodiensi, significat, Apostolicam Sedem omni cura studuisse ad mala ipsa removenda, et fortitudine pari, paratam esse in Religionis defensione » 411
- CCCLXXVIII.
- Confirmatio Decreti a Magno Magistro, et Consilio pleno Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani editi super stabilimento methodi, et regulæ servandæ in smutationibus Comendæ Romanæ nuncupatæ, a Cardinali Portocarrero fundatæ » 414
- CCCLXXIX.
- Sanctæ Sedis reprobationem exprimit Archiepiscopo Genuensi, pro arbitraria expulsionem Religiosorum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ, jussu Senatus Genuensis, ab Universâ Reipublicæ ditione, prælaudatumque Archiepiscopum hortatur, ut pro viribus obsistat tantæ Religionis illatæ injuriæ » 417
- CCCLXXX.
- De arbitraria prætensa suppressione Canoniarum Regularium S. Ruffi, deque eausa cur Ecclesiasticam auctoritatem invadere pertentent Laicæ potestates, agit cum Episcopo Tricestrinensi » 419
- CCCLXXXI.
- Sorbonicæ Societati gratias reddit pro binis voluminibus dono missis, alterum contra Berryerum, alterum contra Librum iuscriptum = *Emilius* = et prælaudatæ Societatis zelum, erga Religionem Catholicam comendat » ibid.
- CCCLXXXII.
- Labentis Catholicæ Religionis in Gallicis Regnis, de quo doletur Rivensis Episcopus, causam Pontifex repetit ex parum repressa Jansenistarum doctrinâ, et ex neglecta observantia Constitutionis Unigenitus » 420.
- CCCLXXXIII.
- Romanam Sedem, nunquam a præcedentium Pontificum sententiâ deflexisse quoad Jansenistarum doctrinam, significat Bajonensi Episcopo, cumque hortatur, ut una cum cæteris Galliarum Episcopis unionem servet cum Apostolica Cathedra, ab eaque constantem expectent auxilium » 421
- CCCLXXXIV.
- De eodem argumento agit cum Episcopo Biterrensi, eique Jansenianæ sectæ studia designat, alienandi scilicet Episcoporum animos a Romana Sede, ut deinde Episcopalis auctoritas, eo facilius evertatur pag. 422
- CCCLXXXV.
- Matrimonium Petri Leopoldi Archiducis Austriae cum Maria Ludovica Hispaniarum Infante comendat, dispensatumque ab eo esse quodcumque canonicum impedimentum significat Mariæ Theresiæ ejus Matri » 424
- CCCLXXXVI.
- De eodem Argumento scribit Francisco in Romanorum Imperatorem electo » ibid.
- CCCLXXXVII.
- Quantum periculi Catholicæ Religionis præbeant Matrimonia inter Catholicos et A Catholicos, Argenterotensi Episcopo describit, eumque hortatur, ut pro viribus, suis impediât, ne in Alsatia Provincia expleantur » 425
- CCCLXXXVIII.
- De Ecclesiæ Gallicanæ malis conqueritur cum Episcopo Mirapicensi, eumque hortatur ad unionem cum cæteris Galliarum Præsulibus, et conjunctim cum Apostolica Sede » 426.
- CCCLXXXIX.
- De eodem Argumento Epistolam mittit Episcopo Uceticensi » 427
- CCCXC.
- De iisdem Gallicanæ Ecclesiæ calamitatibus agit cum Episcopo Montispeulano, ejusque provocat zelum, atque constantiam in protenda Catholica Religione » 428
- CCCXCI.
- Idem Argumentum complectuntur hæc literæ ad Episcopum Vivariensem missæ, quoad infelicem Religionis statum in Gallia, easdemque hortationes facit Pontifex super constantia in fide, et conjunctione cum Apostolica Sede » 430.
- CCCXCII.
- De ingravescentibus quotidie in Gallia malis in Ecclesiæ perniciem agit cum Couserancensi Episcopo, quem comendat pro ejus intima unionem cum Apostolica Sede » 431

CCCXCIII.

Sardiniae Regi, ejusque Natis, et successoribus facultatem indulget, ut Missam in Navigiis Liburnicis celebrari facere possint, et valeant. pag. 432

CCCXCIV.

Nova Ducis, et Venetae Reipublicae querelas dirigit, quod nondum expulserint ab Ecclesia S. Georgii schismaticum Episcopum, iterumque hortatur, ut Catholicae Religioni consulant, neque sinant Apostolicam Sedem, ad suam interponendam auctoritatem compelli. . . » 433

CCCXCV.

S. R. I. Principibus, ad eligendam Romanorum Regem congregatis comendat Josephum Austriae Archiducem, cujus virtutes, et merita designat » 435

CCCXCVI.

Indulget, quod in futura Romanorum Regis electione, etsi Electores Acatolici convenerint, attamen ea firma, et valida habeatur, sanataque quoscumque defectus, etiamsi Franciscus in Romanorum Imperatorem electus, nondum fuerit ehoronatus. » 436

CCCXCVII.

Conventus Divi Francisci Civitatis Assisii, ab jurisdictione Provincialis Provinciae Umbriae eximitur, et sub immediata Generalis subjectione ponitur, ad instar Conventus SS. XII. Apostolorum de Urbe. » 437

CCCXCVIII.

Reprobat Augustani Episcopi consilium, qui ad plectendos Laicos Magistratus Augustanos Ecclesiae resistentes, universos Patriciorum filios ab Canonicatibus Collegiatae S. Mauritii consequendis exclusos fore proproserat, et mitius agendum suadet ne innocentes reorum poena plectantur. » 442

CCCXCIX.

Declarat Lucensis Reipublicae Magistratibus, cum, ex indulto Benedicti XIV. privilegio tantum donatam fuisse praesentandi tres abiles viros ad vacantem Archiepiscopatum; nunquam vero reali jurespatronatu » ibid.

CD.

Episcopo Majoricensi facultates impertitur permitendi in sua Dioecesi artium exercitationes, et opera servilia, audita tamen missa in Iestis diebus, aliquibus tamen solemnioribus exceptis » 443

CDI.

Parisiensem Archiepiscopum e sua Dioecesi pulsum Religionis causa a Laicis Magistratibus consolatur, ad constantiam hortatur, et Sanctae Sedis auxilium promittit. pag. 444

CDII.

Facultates tribuuntur Nuncio Coloniensi, suisque Successoribus visitandi Carceres Regularium in Nunciatura existentes, noxia proscibendi, salubriumque aedificationem demandandi aliasque capiendi provisiones pro moderata Religiosorum coerectione. » 445

CDIII.

Trydentinam Ecclesiam a jurisdictione Archiepiscopali Goritiana Sedis cui subjecta fuit a Benedicto XIV. in Aquilejensis Patriarchatus extinctione, eximere recusat, ne videatur hodie dextruere, quae heri constituta fuere. » 447

CDIV.

Declarantur facultates competentes Capellano Majori Exercituum Regis Catholici, et quomodo iis uti debeat » 448

CDV.

Herbipolensem commonet Episcopum ut in sua Dioecesi caveat a libro nomine Justini Febronii in lucem aedito, quo Romanae Cathedrae auctoritas pestifere minatur » 450

CDVI.

De eodem argumento agit cum Moguntino Archiepiscopo, et S. R. I. Principe Electore . . . » 451

CDVII.

Quod Pientinus Episcopus e sua Dioecesi a laica potestate, militibus stipantibus pulsus sit, dolet cum Mareschallo Butta Adorno, et reparationem illatae Ecclesiae injuria dandam esse requirit ad scandalum sarcindum . . . » 452

CDVIII.

Ad consulendum calamitatibus, et angustiis, quibus Civitas, et Dioecesis Ispaleusis praemittitur, Festorum dierum elargitur immunitatem, opportunasque servandas regulas statuit. . . » ibid.

CDIX.

Suum gaudium exprimit Capitulo Cathedralis Leodiensis, pro compositis contentionibus obortis, illudque ad concordiam, pacemque servandam hortatur. » 453

CDX.	CDXV.
Gratianopolitanum Episcopum commendat pro ejus libris favore Jesuitarum perscriptis, qui ma- gna semper utilitate erunt, licet Societas Jesu in Gallia sit omnino extincta. . . pag. 454	Literæ <i>Processus</i> in die Coenæ Domini publicatæ, pag. 461
CDXI.	CDXVI.
Prætiorsæ Coronæ, dono mittendæ Utriusque Siciliæ Regi, applicat indulgentias, quæ Magnis Principibus concedi solent, . . . » 455	Prorogationem indulti perceptionis Decimarum ab Ecclesiasticis, denegat Baviaræ Duci, ne illi jam satis recenti bello, et aliorum ve- ctigalium solutione defatigati, in deteriori- bus collocentur angustiis . . . » 461
CDXII.	CDXVII.
Ut Pientinus Episcopus a laicis Magistratibus vio- lenter pulsus e sua Diocesi, ad suam sedem il- lico restituatur ab Imperatoris electi Fran- cisci pietate, et religione petit ad sarcion- dum scandalum illatum in Ecclesiæ liberta- tis contentum . . . » 456	Lausannensi Episcopo facultates impertitur permit- tendi in sua Diocesi artium exercitationes, et opera secularia, audita tamen missa in Festis diebus, aliquibus tamen solemnioribus exceptis, . . . » 462
CDXIII.	CDXVIII.
Cardinalibus in Consistorio coadunatis significat ele- ctionem Josephi Austriae Archiducis in Re- gem Romanorum, nec non hac ipsa die li- teras in forma Brevis expedivisse, ut exem- plo prædecessorum suorum Sanctæ Sedis ju- ra sacra, tecta serventur . . . » 457	Plenipotencia Cardinali Torreggiani ad subscriben- das, et signandas conventiones confectas cum Rege Christianissimo circa milites a suis signis discedentes, et in Civitate Avenio- nensi confugentes . . . » 464
CCXIV.	CDXIX.
Declaratio quod non censeatur approbata electio Re- gis Romanorum futuri Imperatoris, nisi prius a noviter electo, assueti imploretur a San- cta Sede confirmatio, eaque elargiatur per solitas Literas Consistoriales subscribendas a Pontifice, et S. R. E. Cardinalibus. . . » 469	Alloquutio habita in Consistorio diei 9 Aprilis 1764 qua, attenta Ammonæ caritate, proponitur exactio scutorum quingentorum millium ex deposito S. M. Sixti V. in Arce S. Angeli, nec non Decretum Consistoriale super ea- dem extractione, et regulæ pro extractæ pe- cuniæ reintegratione . . . » 464

I N D E X

V O C A B U L O R U M I N I T I A L I U M

O M N I U M C O N S T I T U T I O N U M

Q U A E

I N H O C S E C U N D O T O M O C O N T I N E N T U R

A

<i>Accepimus Fraternitatis tuæ</i>	
1762.	pag. 320
<i>Accepimus Fraternitatis tuæ</i> 1762	322
<i>Acceptis nuper</i> 1764.	459
<i>Acceptis secundis</i> 1761	46
<i>Ad assiduos maiores</i> 1762.	225
<i>Ad augendam</i> 1761.	65
<i>Ad augendam fidelium</i> 1761	218
<i>Ad augendam fidelium Religio-</i>	
<i>nem</i> 1761	180
<i>Ad cæteras sollicitudines</i> 1762	312
<i>Ad ea per quæ Christifidelium</i>	
1761.	101
<i>Ad Pastoralis dignitatis</i> 1761	136
<i>Alias emanarunt</i> 1761	56
<i>Alias emanarunt</i> 1762	279
<i>Alias fel. rec. Benedictus XIV.</i>	
1761.	215
<i>Alias per similes</i> 1762.	246
<i>Alias pro parte</i> 1760	177
<i>Alias pro parte</i> 1761	61
<i>Alias pro parte</i> 1762.	221
<i>Alias pro parte</i> 1763.	408
<i>Ancorché li Sommi Pontefici</i> 1761	259
<i>Apostolatus officium</i> 1763	348
<i>Apostolicæ benignitatis</i> 1763	336
<i>Apostolicæ benignitatis</i> 1764	448
<i>A quo tempore</i> 1762	300
<i>Avendo fatto a Noi</i> 1761	178

B

<i>Bina jampridem</i> 1763.	419
<i>Binas a carissimo in Christo</i> 1762	332

C

<i>Christianissimi Regis</i> 1761	83
<i>Ci fu rappresentato</i> 1761	267
<i>Cœlestium munerum</i> 1761	66
<i>Cœlestium munerum</i> 1762	229
<i>Bull. Rom. Tom. II.</i>	

<i>Cœlestium munerum thesauros</i>	
1762.	pag. 258
<i>Cogitantibus Nobis</i> 1761	416
<i>Comissi Nobis</i> 1764.	445
<i>Commoti vehementer</i> 1761	82
<i>Compertum vobis est</i> 1762.	231
<i>Cum a multo tempore</i> 1762	322
<i>Cum ad nos undique</i> 1762	311
<i>Cum Apostolici nostri</i> 1763	419
<i>Cum eæ potiores</i> 1761.	265
<i>Cum ex pluribus</i> 1763	428
<i>Cum illatum nobis</i> 1762	298
<i>Cum nobis hodie</i> 1761	212
<i>Cum nos hodie</i> 1760	34
<i>Cum nos hodie</i> 1760.	41
<i>Cum ob præclaram</i> 1764	436
<i>Cum omnium quidem</i> 1762	237
<i>Cum per obitum</i> 1761.	101
<i>Cum per Venerabilem</i> 1763.	464
<i>Cum primum</i> 1761	55
<i>Cum retinendi</i> 1762	305
<i>Cum scriptura omnis</i> 1760	23
<i>Cum sicut accepimus</i> 1760	26
<i>Cum sicut dilecti filii</i> 1761	102
<i>Cum sicut dilectus</i> 1762	242
<i>Cum sicut Nobis</i> 1762.	278
<i>Cum sicut Nobis</i> 1763	328
<i>Cum sicut nuper</i> 1762.	223
<i>Cum sicut quædam</i> 1763	396
<i>Cum sicut quædam</i> 1763.	398
<i>Cum sicut quædam</i> 1763	443
<i>Cum sicut quædam</i> 1764	452
<i>Cum sicut quædam</i> 1764	464
<i>Cum veteris moris sit</i> 1761	211
<i>Curam, et sollicitudinem</i> 1761	119

D

<i>De Canonicatu</i> 1762.	303
<i>Decet Romanos Pontifices</i> 1763	399
<i>Decretum a carissimo</i> 1763	390
<i>De electione Regis Romanorum</i>	
1764.	457
<i>De Episcopo Pientino</i> 1764	456
<i>De gestandis</i> 1763	407
<i>Delatis ad Nos</i> 1760	7

<i>Delatis ad Nos</i> 1761.	pag. 210
<i>De sententia Venerabilium Fratrum</i> 1761.	104
<i>De tollendo Ordine</i> 1763	386
<i>Dilectus filius</i> 1764	455
<i>Diu est quam ex plurimum</i> 1762	302
<i>Divinas, humanasque scientias</i> 1763	383
<i>Dolere vos, atque angere</i> 1763	387
<i>Dum inter gravissima</i> 1761.	132
<i>Durum sane</i> 1761	131

E

<i>Ea est de tuo</i> 1763	331
<i>Ea nobis opinio</i> 1761	126
<i>Ea profecto</i> 1763	379
<i>Ecclesiæ Catholicæ</i> 1760	1
<i>Ecclesiæ Catholicæ</i> 1760.	148
<i>Ecclesiæ Catholicæ</i> 1760	168
<i>Ecclesiæ Catholicæ</i> 1761.	218
<i>Ecclesiæ Catholicæ regimini</i> 1760	155
<i>Ecclesiastici ordinis ornamento</i> 1763	391
<i>Efflagitari scribis</i> 1763	394
<i>Egregiæ indolis</i> 1761	210
<i>Emanavit nuper</i> 1762	230
<i>Et consilium Regiæ Majestatis</i> 1763	424
<i>Et literis multorum</i> 1762	233
<i>Et paternus amor</i> 1762	226
<i>Etsi justitia</i> 1762.	369
<i>Etsi literæ tuæ</i> 1763	426
<i>Etsi Majestatem tuam</i> 1761	194
<i>Etsi Multis</i> 1761	117
<i>Etsi nobis</i> 1761	127
<i>Etsi non dubitabamus</i> 1763	352
<i>Etsi nulla in re</i> 1762	232
<i>Etsi quæ per occasionem</i> 1764	442
<i>Etsi Societatem Jesu</i> 1764	454
<i>Etsi Venerabilis Frater</i> 1762	227
<i>Ex iis</i> 1761	207
<i>Eximia pietas</i> 1761	67
<i>Ex multis anxietatibus</i> 1761	130
<i>Experientiarum omnium</i> 1760	27
<i>Exposuisti nobis</i> 1761	105
<i>Exposuisti nobis</i> 1761.	127
<i>Exposuisti nobis</i> 1761	129
<i>Exposuit nobis</i> 1763	353
<i>Exponi nobis</i> 1761	86
<i>Exponi nobis</i> 1761	89
<i>Exponi nobis</i> 1761	103
<i>Exponi nobis</i> 1761	113
<i>Exponi nobis</i> 1761	120
<i>Exponi nobis</i> 1761.	140
<i>Exponi nobis</i> 1761.	181
<i>Exponi nobis</i> 1761	182
<i>Exponi nobis</i> 1761	208
<i>Exponi nobis</i> 1762	282
<i>Exponi nobis</i> 1763	365
<i>Exponi nobis</i> 1763	388

<i>Exponi nobis nuper</i> 1760	pag. 42
<i>Exponi nobis nuper</i> 1761	48
<i>Exponi nobis nuper</i> 1761	68
<i>Exponi nobis nuper</i> 1761	73
<i>Exponi nobis nuper</i> 1761	121
<i>Exponi nobis nuper</i> 1761	125
<i>Exponi nobis nuper</i> 1762	227
<i>Exponi nobis nuper</i> 1762	284
<i>Exponi nobis nuper</i> 1762	286
<i>Exponi nobis nuper</i> 1762	324
<i>Exponi nobis nuper</i> 1763	355
<i>Exponi nobis nuper</i> 1763	366
<i>Exponi nobis nuper</i> 1763	414

F

<i>Flagitavit jampridem</i> 1761	108
<i>Fra le magiori</i> 1761	271

G

<i>Gravissimæ Apostolici regimini</i> 1762.	220
<i>Gravissimas erumnas</i> 1763	422

H

<i>Humanissimus</i> 1672	318
------------------------------------	-----

I

<i>Illustre Monasterium</i> 1761	72
<i>Impegnati li nostri predecessori</i> 1761	269
<i>Imposuisti nobis</i> 1760.	12
<i>Incredibili dolore</i> 1761	64
<i>In Dominico agro</i> 1761.	134
<i>Ingravescere in die</i> 1763.	411
<i>In hac tanta Gallicanæ Ecclesiæ</i>	395
<i>Incaustum indulgentiarum thesaurum</i> 1752	292
<i>In hoc gravissimo</i> 1761	47
<i>In isthac, in qua vigiles</i> 1762	219
<i>Injuncta nobis per abundantiam</i> 1762.	320
<i>Injuncti nobis</i> 1762	256
<i>Injuncti nobis</i> 1762	281
<i>Injunctum nobis</i> 1762	315
<i>In specula</i> 1761.	59
<i>In specula supremæ dignitatis</i> 1763.	329
<i>In supremo militanis Ecclesiæ</i> 1761	147
<i>In tanta profecto vitiorum corruptela</i> 1762.	304
<i>In tantis</i> 1761	85
<i>Inter Animi nostri</i> 1786.	202

Inter assiduas 1761. . . pag. 201
Inter cæteras egritudines 1760 " 43

L

Laudabile Romanorum Pontificum 1761 " 234
Laudabile Romanorum Pontificum 1762. " 249
Laudamus magnopere 1760 " 40
Lectis literis 1762 " 257
Licet curandum 1762. " 373
Literas Fraternitatis tuæ " 385
Literas Fraternitatis tuæ 1763 " 430
Literas tuas accepimus 1763. " 421

M

Magnam nobis voluptatem 1763 " 333
Majestati tuæ 1763. " 424
Mediis in fluctibus 1761 " 159
Miseram, et erumnosam 1763 " 431
Miserandam Ecclesiæ Gallicanæ 427
Mokiloviensem Ecclesiam 1762 " 319

N

Nihil est quad Nobis 1761. " 193
Nihil est quod tam conveniat 1760 " 46
Nihil Fraternitatis tuæ 1763. " 335
Nisi Divinæ bonitatis 1760. " 44
Non est incognita nobis 1761. " 203
Non latet 1762. " 241
Non latet Majestatem tuam 1761. " 88
Non putamus 1764. " 444
Nuper pro parte 1761. " 69
Nuper pro parte. " 110
Nuper pro parte 1761. " 196
Nuper pro parte 1761. " 197
Nuper pro parte 1761. " 204
Nuper pro parte 1762. " 243
Nuper pro parte 1762. " 316
Nuper pro parte 1763. " 432
Nuperrimæ literæ 1761. " 195

O

Omnium quidem Ecclesiar. 1763 " 346

P

Pastoralis officii " 401

Pastoralis Romani Pontif. 1764. pag. 461
Perlibenter legimus 1762. " 242
Pastoris cæterni 1763 " 410
Paternæ, et præcipuæ charitatis 1761. " 49
Penetratii Romani Pontifici 1763 " 380
Permolesta tibi 1762. " 299
Permulta sunt 1761. " 71
Perrupta omnia 1762. " 300
Pervenit ad aures nostras 1761. " 119
Pia devotorum Deo 1763. " 349
Postquam nobis allatum est 1793. 330
Postulat nostri muneris 1763. " 390
Præsentium temporum 1761. " 84
Prodiit haud ita primum 1764. " 451

Q

Quæ adversus Ecclesiam 1763. " 417
Quæcumque ad majorem 1763. " 325
Quæ hic acta a nobis 1762 " 296
Quæ sit 1764 " 461
Quæ sit nostri Pontificatus 1762. " 314
Quam cara semper 1760. " 5
Quam de tua pietate 1761. " 195
Quantæ sibi 1764. " 450
Quanta Gallicani Regni 1762. " 298
Quanta sit habenda 1764. " 447
Quanto in dolore 1762. " 247
Quanto in mœrore 1764. " 464
Quantopere ea connubiis 1763. " 425
Quantopere conservandæ 1763. " 387
Quantum ornamenti 1760. " 38
Quemadmodum fel. res. Innocentius XIII. 1763. " 350
Quem dudum gravissimum 1764. " 452
Quem ex hoc maximo 1762. " 313
Qui apud Barbaras 1760. " 44
Qui in Causa Leodiensi 1764. " 454
Qui Majestatis tuæ 1760. " 44
Quod Apostolus 1761. " 109
Quod summopere exoptamus 1760 " 45

R

Regularium ordinum 1760. " 35
Romanum Pontificem 1763. " 342
Romanum Pontificem 1763. " 345

S

Sacras Res 1762. " 420
Sacrosanti Apostolatus 1761. " 213
Sacrosanti Apostolatus Officium 1762. " 252
Sacrosanti Apostolatus Officium 1763. " 358

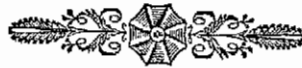
<i>Sacrosanti Apostolatus Offic.</i>	pag.	367
<i>Saepe antea 1763.</i>	»	433
<i>Salvatoris, et Domini Nostri 1761.</i>	»	118
<i>Sane condoluimus 1761.</i>	»	64
<i>Seculare istius Civitatis 1764.</i>	»	442
<i>Singulare tuum 1763.</i>	»	408
<i>Singularis amor 1763.</i>	»	346
<i>Si tantopere 1761.</i>	»	82
<i>Spem inter, et metum 1762.</i>	»	297
<i>Studere te maxime 1763.</i>	»	382
<i>Studium nostrum 1762.</i>	»	295
<i>Sub nostri Pontificatus initium</i>		
1762.	»	310
<i>Suprema Apostolicæ 1764.</i>	»	437
<i>Suprema Apostolicæ potestatis</i>		
1761.	»	141

U

<i>Ubi allatum ad Nos fuit 1761.</i>	pag.	86
<i>Ubi primum accepimus 1764.</i>	»	455
<i>Ubi primum allatum est 1763.</i>	»	334
<i>Universi Christiani populi 1763.</i>	»	363

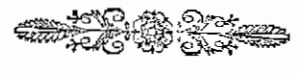
V

<i>Veluti persuasum 1780.</i>	»	22
<i>Vix delato infirmitatis nostræ</i>		
1761.	»	118
<i>Voluptatem Nobis 1762.</i>	»	296

CLEMENTIS XIII

ANNO TERTIO

CLVI.

Dat. die 21 Jul. 1760 Ann. Tertio.

Confirmatio nonnullorum Statutorum approbatorum ab Abbate Generali, et Diffinitorio Generali Ordinis S. Benedicti Congregationis Monachorum Vallis Umbrosæ super nova methodo studiorum in dicto Ordine.

Congregationem Monachorum Vallis Umbrosæ Ordinis S. Benedicti approbavit, et sub protectione Sedis Apostolicæ suscepit Urbanus II. Const. Anni 1090 Aprilis 6. Monasteria Monachorum Congregationis Vallis Umbrosæ sub uno Abbate Generali nuncupando Vallis Umbrosæ univit, nonnullasque Ordinationes pro regimine Monachorum dictæ Congregationis sub Regula S. Benedicti approbavit Innocent. VIII. Const. Anni 1484. Jan. 31. Generales hujus Ordinis Constitutiones approbavit Clemens XII. Cons. sua Anni 1704. Martii 15. Statutum spectans ad Visitationem Majoris Observantiæ hujus Ordinis sancivit Pontifex idem Const. Anni ejusdem Decembr. 11. Privilegia quorundam Ordinum, et Congregationum Monachis Vallis Umbrosæ concessit, et comunicavit idem Pontifex Cons. Anni 1713. Sept. 28. quæ omnes leguntur impressæ in Bullario Mainardii.

Clemens PP. XIII.

Ad futuram rei memoriam

Exordium

§. 1. **E**cclésiæ Catholicæ regimini meritis licet imparibus divina dispositione præsidentes, ea, quæ pro salubri Collegiorum, in quibus Religiosi Viri propriæ, alienæque salutis cupidi, pietatis, bonarumque literarum studiis sedulam dant operam felicique progres-

Bull. Rom. Tom. II.

su pie, prudenterque constituta, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata persistent, Apostolici muniminis præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter corroboramus.

§. 2. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Modernus Procurator Generalis Monachorum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Vallis Umbrosæ, quod Dilectus itidem Filius Maximilianus Frescel Abbas Generalis memoratæ Congregationis in Sacra Theologia Magister considerans, quod pro majori alumnorum dictæ Congregationis in literarum studiis hujusmodi progressu consentaneum, ac opportunum, necessariumque esset, novam methodum pro studiis præsertim Ecclesiasticis in ipsa Congregatione faciendis constituere, ne alumni prædicti consuetas studiorum præfatorum auditiones, institutionesque propter frequentes tum lectorum, tum ipsorum alumnorum studiis prædictis incumbentium de uua ad aliud ipsius Congregationis Monasterium immutationes interrumpere cogantur, quoddam supplementum Capituli XXXVIII. primæ partis ejusdem Congregationis Constitutionum, a Dilectis quoque Filiis Diffinitorio Generali dictæ Congregationis in illius nuper habitam dietam unanimi consensu receptam condere, ac præscribere, et debitæ executioni mandare curavit, tenoris sequentis videlicet = Noi D. Massi- » similiano Frescel Maestro di Sagra » Teologia, ed Abate Generale, e De- » finitorj della Congregazione di Val- » lombrosa dell'Ordine di S. Benedet- » to. =Le premure ben grandi, e le in- » stancabili diligenze, colle quali i No- » stri Predecessori per le Doti dell'uni- » mo, e per il fervente amore alla vir- » tù, ed alle Lettere ragguardevolissi- » mi, ingegnati si sono di stabilire ap- » presso di Noi lo studio delle Matte-

Preces porrectæ pro confirmatione novorum statutorum.

Sequitur tenor statutorum.

» matiche, e di risvegliare i nostri Gio-
 » vani all'acquisto delle migliori co-
 » gnizioni filosofiche, ci danno senza
 » fallo a conoscere quanto a cuore stes-
 » se loro il far rifiorire le scienze, e
 » l'introdurre un buon ordine, e più
 » profittevole alle scuole di nostra Con-
 » gregazione. Ma, o che la novità più
 » piaccia, o che la meditazione delle
 » cose naturali più alletti, il fatto si
 » è, che essendo le Costituzioni anche
 » le più perfette soggette all'abuso, Noi
 » di presente deploriamo quello di una
 » troppo appassionata sollecitudine nel
 » raccogliere gran copia d'idee, di no-
 » zioni, di sentenze, con una poi qua-
 » si non curanza delle discipline Teo-
 » logiche, che sole, propriamente par-
 » lando, contengono la vera sapien-
 » za, conforme lo definì nel Libro 14.
 » Cap: 1. de Trin. il grande Agostino.
 » Con che non s'intende qui già di ac-
 » cagionare di difetto le virtuose fati-
 » che, e lo studio indefesso di tanti
 » valenti uomini, de' quali direbbe Quin-
 » tiliano = *Modesto, ac circumspe-*
 » *cto iudicio pronuntiandum est* = anzi
 » confessiamo candidamente, che il na-
 » tural diritto di umanità, e di gra-
 » titudine esige, che dalla Repubblica
 » Letteraria si presti loro ogni onore,
 » e venerazione. Noi dunque nulla di-
 » ciamo di più, se non che un pro-
 » fondo Matematico, un valente Fisi-
 » co giuntamente del sublime caratte-
 » re di Ecclesiastico insignito, quando
 » egli non sia egualmente, che nelle
 » Filosofiche dottrine, versato nella sa-
 » gra Teologia, averà, non vi ha dub-
 » bio, pieno l'intelletto di utilissime
 » cognizioni, ma insieme insieme sce-
 » vro dalle più necessarie, e da quel-
 » le, che al suo stato indispensabil-
 » mente appartengono.

» Un divisamento sì giusto per non
 » accusarlo come un effetto di colpe-
 » vole parzialità, o di prevenzione trop-
 » po favorevole alla sagra dottrina, ba-
 » sta por mente alle autorità, sulle qua-
 » li fondiamo il nostro parere, che a
 » prima giunta sembrar potrebbe incer-
 » to, e precario. Debbe, dice Clemente
 » l'Alessandrino, riguardarsi lo studio
 » delle scienze Filosofiche, non già co-
 » me scopo primario delle nostre mi-
 » re, ma qual mezzo il più opportu-
 » no per cogliere con più di agevolez-
 » za, e gustare con più di sapore i
 » preziosi frutti della vera Sapienza =
 » *Philosophia ad Religiosam pietatem*
 » *utilis est, eo quod prævia quædam*
 » *cruditio sit iis, qui Fulci per de-*

» *monstrationem fructum colligunt* =
 » Quale avviso, se a tutti i Fedeli gene-
 » ralmente si porge, quanto più a Noi,
 » che dalla minuta gente segregati, e
 » prescelti dal Cielo ad istruire i popo-
 » li ne' sagrosanti Dogmi, e questi so-
 » stenere a fronte della pervicacia degli
 » empj, e degli eterodossi, saremmo
 » soldati ben vestiti, ma senz' arme,
 » se dopo un sufficiente esame delle
 » materie filosofiche, e quanto abbisog-
 » na per informarne i nostri animi,
 » non ci sollevassimo alla contempla-
 » zione delle cose divine, e rivelate =
 » *Non legitur* (così opportunamente ci
 » risponderebbe il S. Vescovo d'Ipbona)
 » *Non legitur in Evangelio, Dominum*
 » *dixisse, mitto vobis Paraclitum, qui*
 » *vos doceat de cursu Solis et Lunæ:*
 » *Christianos enim nos facere volebat,*
 » *non Matematicos; sufficit autem ut*
 » *homines in iis rebus, quantum in*
 » *schola didicerunt, noverint propter*
 » *humanos usus* = Ora da questo fram-
 » mento degli atti di Sant' Agosti-
 » no contro Felice, riceve autorità e
 » forza l'idea, che ci siamo proposti,
 » non già di cambiare le cose, ma di
 » ridurle al primitivo suo stato, con
 » arrogare nelle nostre scuole la pre-
 » ferenza, ed il primato alla sagra fa-
 » coltà, cui come a regina (per usa-
 » re la frase del Damasceno) debbono
 » servire, e ordinarsi le altre scienze
 » tutte = *Decet Reginam, Ancillarum*
 » *quarundam uti ministerio* = Laonde
 » i degnissimi nostri predecessori, non
 » meno, che tutti i nostri amatissimi
 » Confratelli si potranno, come sperar
 » ci giova, chiamar contenti, e do-
 » vrauno averci grado della cura, cui
 » ci siamo applicati di riordinare i no-
 » stri studj, e di formarne una pianta
 » tale, che ancor Noi all'avviso del sun-
 » nominato S. Dottore = *Accipiamus Do-*
 » *ctrinas istas (idest Philosophicæ) tam-*
 » *quam veritatis famulas* = e tutto ciò,
 » che per avventura introdotto vi si fos-
 » se di abuso = *procul amandemus* =

» Noi dunque in primo luogo de-
 » cretiamo, che tutti i nostri Professi
 » non possano ottare in avvenire a gra-
 » do alcuno della Congregazione, se
 » non avranno atteso per lo spazio al-
 » meno di anni otto compiti allo stu-
 » dio delle scienze maggiori nei nostri
 » Collegii formali, che dichiariamo es-
 » ser quelli di S. Michele a Passigna-
 » no, di Santa Prassede di Roma, di
 » S. Trinità di Firenze, di S. Mercu-
 » riale di Forlì, di S. Michele di Pi-
 » stoja. Noi però non intendiamo, che

» questo decreto abbia forza di legge,
 » che pe' nostri Professi attuali minori
 » di anni venticinque, e poi per tutti
 » quelli generalmente, che d'ora avan-
 » ti verranno alla Religione di qualun-
 » que età, se pur non fossero già in
 » sagra Teologia laureati.

» L'ottennio sudetto dovrà distri-
 » buirsi in guisa, che: un biennio so-
 » lo si spenda nelle Matematiche, e
 » nella Filosofia, ed il sessennio in-
 » tiero nelle discipline Teologiche; in-
 » caricando perciò i rispettivi Lettori,
 » e comandando loro in virtù di san-
 » ta obbedienza precettiva, e formale
 » di restringere il loro corso filosofico
 » in due anni, spiegando ai loro stu-
 » denti principalmente quella parte di
 » Filosofia, che è la più propria per
 » istradarli, ed aprir loro la mente all'
 » intelligenza della Teologia; qual par-
 » te sicuramente è la Logica, o sia
 » arte di pensare; e la Metafisica non
 » solo antologica, ma ancora quella,
 » che tratta dell'anima. Ed in appres-
 » so, rimanendo loro tempo dentro i
 » limiti de' medesimi due anni, do-
 » vranno i medesimi Lettori spiegare
 » i principii più generali, e più utili
 » della Fisica: avvertendo, che in tutto
 » il decorso delli stessi due anni, con-
 » giuntamente alla spiegazione delle so-
 » praccennate parti della Filosofia, do-
 » vranno i Lettori spiegare ai mede-
 » simi loro studenti gli elementi di
 » Euclide, ed i primi erudimenti dell'
 » Aritmetica, e dell'Algoritmo, con che
 » si scuotono gli ingegni tardi, ed un
 » poco ottusi, ed agli svegliati, e su-
 » blimi si apre la strada ad ulteriori
 » progressi sì per la Filosofia, che per
 » le Matematiche.

» Compito il biennio Filosofico,
 » passeranno i nostri Giovani allo stu-
 » dio della Teologia. Ma nel timore,
 » che ad essi ne' Capitoli, e Diete Ge-
 » nerali, ed anche infra annum, ri-
 » mossi da un Collegio all'altro, non
 » avvenga, come spesse fiato è acca-
 » duto, di perdere inutilmente il tem-
 » po in un iterata applicazione a quel-
 » le stesse materie Teologiche, delle
 » quali furono appieno informati altrove.
 » Noi per evitare cotesto inconve-
 » niente, ordiniamo, che in tutti i Col-
 » legii di nostra Congregazione si leg-
 » gano in un tempo gli stessi trattati,
 » e questi non ad arbitrio de' Lettori,
 » e loro piacimento, ma secondo l'or-
 » dine, e distribuzione, che segue:

» Nel primo anno di ogni ses-
 » sennio (cui darassi principio al pros-

» simo Maggio 1760) si spiegherà il
 » trattato de' Luoghi Teologici, ed il
 » trattato di Dio, e de' suoi attribu-
 » ti, sino a quello della scienza esclu-
 » sivamente. Nel secondo anno si spie-
 » gherà il trattato della scienza, vo-
 » lontà, e libertà di Dio; della pre-
 » destinazione, e riprovazione; ed il
 » trattato dell'augustissimo mistero del-
 » la Santissima Trinità.

» Nel terzo, e quarto, tutto ciò,
 » che comprende il concetto di un Dio
 » Creatore, Legislatore, e Redentore
 » sarà la materia da discutersi nelle no-
 » stre scuole, con che per ognuno di
 » questi due anni abbia i suoi trattati
 » determinati: talchè nel terzo anno si
 » tratterà ex professo della creazione delli
 » Spiriti Angelici, dell'uomo, e di tut-
 » to il sensibile; e si darà inoltre il
 » trattato delle Leggi. Nel quarto an-
 » no si spiegherà prima il trattato de-
 » gli Atti Umani, e di poi quello an-
 » cora della Incarnazione del Verbo Di-
 » vino.

» Nel quinto anno col seguente or-
 » dine vogliamo, che si spieghi il trat-
 » tato della Divina Grazia compatibile
 » col libero arbitrio dell'uomo, e si
 » stabilisca il vero sistema della sua ef-
 » ficacia ab intrinseco contro i Moli-
 » nisti, ed inoltre il trattato delle vir-
 » tù specialmente delle Teologali, dell'
 » opere meritorie, e de' novissimi, ed
 » il trattato de' Sacramenti in specie,
 » volendo, ed ordinando qui pure, che
 » ogni Lettore tenga lo stesso ordine
 » delle materie; cioè vogliamo che pri-
 » ma si spieghi il trattato del Battesi-
 » mo, e poi quello della Conferma-
 » zione, e in terzo luogo della Peniten-
 » za; in quarto dell'Eucaristia, in quin-
 » to dell'Ordine Sagro, in sesto del
 » Matrimonio, e finalmente dell'Estre-
 » ma Unzione. Acciocchè in cotai gui-
 » sa ogauno de' nostri Giovani studen-
 » ti, che per indisposizione, o per qua-
 » lunque altra contingenza, sarà astret-
 » to a passare da un Monastero all'al-
 » tro, e per conseguenza da una scuo-
 » la all'altra, non solo in ogni anno,
 » ma ancora in ogni mese, trovi le stes-
 » se lezioni della medesima materia,
 » e nulla turbi il corso de' suoi studj.

» Questo corpo Teologico così nel-
 » le sue parti distribuito, vogliamo che
 » sia Polemico non solo, ma eziandio
 » Scolastico = Adiaforo; non già che
 » sia nostra intenzione di aggravare le
 » menti scrupolosamente di tutte le di-
 » spute delli Scolastici, e di tutte quel-
 » le minuzie, le quali, avvenga che

» abbiano il loro uso , non è però che
 » debbano essere il primario oggetto
 » delle nostre scuole. Quello , che vo-
 » gliamo sì è , che la Teologia s'inse-
 » gni con metodo sillogistico , intes-
 » sendovi le principali quistioni de' Dot-
 » tori , le quali , al dire del Serafico
 » S. Bonaventura , ci somministrano
 » lume e lena = *Ad scripturas , ip-
 » sas vere , et sane intelligendas , et
 » interpretandas : ad Patres securius et
 » utilius perlegendos : ad varios erro-
 » res , et hæreses detegendas ec.*

» Ma qui a Noi una riflessione
 » ora si para dinanzi , la quale certa-
 » mente appresso tutti aver dee il suo
 » peso , ed è , che per il corso Teo-
 » logico da Noi testè ordinato , il pe-
 » riodo de' soli sei anni non ammet-
 » te pose inutili e superflue. Affinchè
 » dunque nel tempo da Noi assegna-
 » to si conduca alla sua meta il lavo-
 » ro secondo l' abbozzo del nostro di-
 » segno.

» Ordiniamo a tutti i nostri Lettori
 » di fare indispensabilmente ogni giorno
 » due lezioni per lo spazio di un'ora
 » e mezza per volta , eccettuati i di festi-
 » vi , e quelli de' Nostri Santi Padri
 » Benedetto , e Gio: Gualberto ; il tri-
 » duo della Settimana Santa , e tutti i
 » Giovedì dell' anno ; i due mesi delle
 » vacanze maggiori ; i venti giorni im-
 » mediatamente precedenti il tempo
 » della Sagratissima Quadragesima , e
 » i dieci quello del Santo Avvento ; ogni
 » altra feria restando da Noi inibita ,
 » se pure non v' intervenisse qualche
 » giusta e legittima causa , da ricono-
 » scersi per tale , ed approvarsi dal Su-
 » periore locale. Si vietano parimenti
 » nelle ore assegnate alle scuole gli
 » sperimenti tutti , anche degli atti pu-
 » blici da farsi o nelle Visite , o nei
 » Capitoli , e Diete Generali , e si vo-
 » le , che questi si sostituiscano pìnt-
 » tosto ai circoli scolastici , o voglia-
 » mo dire dispute private , il cui eser-
 » cizio secondo la nostra lodevole con-
 » suetudine , si continuerà a praticare
 » due volte almeno per Settimana per
 » lo spazio di un' ora in tutti i nostri
 » Collegii , ove si faranno eziandio al-
 » rettante Dissertazioni morali alla pub-
 » lica mensa ; e nel dopo pranzo di
 » tutti i Sabati , abolendosi l' uso di far
 » vacanze , si prescrive una lezione
 » ora sopra i quesiti per gli Ordinan-
 » di , ora sopra i principj della Cano-
 » nica , ad oggetto che i nostri Giova-
 » ni , terminato l' ottennio sudetto , non
 » entrino stranieri affatto nello studio

» delle materie Canoniche , quali s'in-
 » segneranno da un nostro pubblico
 » Lettore (tenuto ad una lezione al
 » giorno almeno) nel Monastero di
 » S. Trinità di Firenze , e dovranno in-
 » tervenire ad udirlo tutti i nostri Co-
 » risti minori di anni 28 , che stanzie-
 » ranno o nel sunnominato Monastero ,
 » o in quello di S. Pancrazio della mè-
 » desima Città.

» E perchè di queste ordinazioni
 » col progresso del tempo non se ne
 » rallenti l' osservanza , come avvenir
 » suole alla maggior parte delle leggi ,
 » che a poco a poco vanno in dissue-
 » tudine , vogliamo , e decretiamo ,
 » che nel ricorso dei Capitoli , e Diete
 » Generali tutti i nostri Lettori siano te-
 » nuti trasmettere al P. Abbate Gene-
 » rale , e Definitorio pro tempore la
 » fede giurata di avere in quel biennio
 » adempito pienamente a quanto in
 » questo supplemento vien loro prescrit-
 » to , sotto pena ai trasgressori , e a
 » quelli , che non produrranno la su-
 » detta testimoniale , della privazione
 » del loro Ufficio , e di essere inabi-
 » litati a gradi maggiori.

» Stiniamo per ultimo pregio dell'
 » opera il rammentare alla nostra stu-
 » diosa Gioventù l' avviso dell' Apostolo
 » a Timoteo = *Attende tibi , et doctri-
 » nae* = Doppia attenzione necessaria per
 » il conseguimento della sagra Dottri-
 » na , per cui d' avvantaggio con cuor
 » mondo , ed umili maniere sparger
 » conviene spesse suppliche all' Altis-
 » simo *qui dat omnibus affluenter , et
 » non improperat* = più Egli voglioso
 » di arricchircene , che Noi di meri-
 » tarcela ; il perchè c' invita , ci stimo-
 » la , e ce la comanda ancora d' appren-
 » derla in tutte le sue parti , e di non
 » omettere alcunchè per addivernirne
 » veri , e perfetti possessori = *Audi ,
 » Fili , et accipe consilium intellectus ,
 » ne abicias consilium meum , inijce pe-
 » dem tuum in compedes illius (Sa-
 » pientiae) et in torques illius collum
 » tuum ; subijce humerum tuum , et
 » porta illam , et ne audieris vinculis
 » ejus. In animo tuo accede ad illum ,
 » et in omni virtute tua conserva vias
 » ejus. Investiga illam , et manifesta-
 » bitur tibi , et continens factus est de-
 » relinquant eam. Ecc. Cap. 6.*

» Ego D. Maximilianus Fræsel Ab-
 » bas Gen. manu propria = Ego D. Pe-
 » trus Maccioni Ab. Exgen. manu pro-
 » pria = Ego D. Franciscus A. Romani
 » manu propria = Ego D. Cervatius Al-
 » berganti manu propria = Ego D. Atho

» de Morbiis manu propria = Ego D.
 » Theuzzo Dolci manu propria = Ego
 » D. Paulinus Fuga manu propria =
 » Ego D. Petrus Franciscus Peri S.T.D.
 » manu propria = Ego D. Innocentius
 » Gavagnoli manu propria = D. An-
 » gelus M. Lauajans manu propria =
 » D. Angelus Vincentius M. Berbolazi
 » S.T.M. manu propria.

Supra relata
 Statuta, Apo-
 stolica aucto-
 ritate confir-
 tur, et obser-
 vari mandatur.

§. 3. Ac propterea ipse Procurator Generalis, præmissa, quo firmitus subsistant, et serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos specialem ipsi Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, et penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum supplementum, seu additiones quoad studia ab ipso Maximiliano Abbate Generali factas, et a Diffinitorio Generali ipsius Congregationis, ut præfertur, admissas, ac omnia, et singula in illo, seu illis contenta, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, et approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque et singulos juris, et facti defectus, si qui desuper intervenerint, supplemus et sanamus.

Clausula sub-
 blata, et deere-
 tum irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, ac obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque judices Ordinarios et Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contingerit attentari.

Derogatio con-
 trariorum.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, et consuetudinibus: privilegiis quoque indultis, et literis Apostolicis in contrarium premissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis, qui-

bus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXI. Julii MDCCLX. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLVII.

Electio Sacerdotis Ignatii in Patriarcham Antiochenum Græco-Melchitarum ab Antistitibus illius Nationis dissidentibus facta, cassatur, et annullatur, reservata S. Sedi Patriarchalis Ecclesiæ provisione.

Dat. die 1. Aug.
 1760. Ann. Ter-
 tio.

De jurisdictione Patriarcatus Antiocheni Melchitarum, et Episcoporum ejusdem Nationis agit constitutio Benedicti XIV. edit. Anno 1743. Dec. 24. Pallium prædecessori Antiocheno Melchitarum Patriarchæ post funestum Græcorum Ecclesiæ Schisma, quæ per plures sæculos a Sanctæ Romanæ Sedis unione desciverat, transmisit Pontifex idem una cum Literis in forma Brevis Anni 1744. Febr. 29. ut videre est in Benedictino Bullario Tom. I. Hac ipsa de re videnda sunt acta Concistorialia diei 3. Febr. 1744. in ejusdem Bullarii Tom. I. Appendice. Electionem etiam Patriarchæ Maronitarum ab Antistitibus dissidentibus illius Nationis factam annullavit Benedictus XIV. constit. edit. Anno 1743. Martii 13. relata in sæpe dicto Bullario.

Clemens PP. XIII.

Ad futuram Rei Memoriam

§. 1. **Q**uam cara semper fuerit Antiochena Ecclesia Romanæ, S. Innocentii ad Alexandrum Antiochenum verba satis ostendunt, qui hoc uno eam dixit esse minorem, quod illa quidem Petrum Apostolorum Principem in transitu possidere meruerit, hæc vero susceptum apud se, consumatumque gavisâ fuerit: porro hanc ab causam Romani Pontifices decessores Nostri maximo-pere gavisâ sunt, ubi venerabiles illius reliquias in Græco Melchitis vere Orthodoxis, errorum, schismatisque tenebris discussis, reviviscere, ac reflorescere

Antiochena
 Ecclesia anti-
 quitas, atque
 præstantia.

conspexerunt, lætati insuper, quod postmodum in Catholicæ Fidei unitate, ac veritate permanserint.

Narrat abdicationem Antiocheni Patriarchæ et subsequuta arbitraria alterius Sacerdotis designatio in præcedentis Patriarchæ sub rogationem.

Patriarchæ renuntiatio absque Apostolice Sedis indulto nulla renunciata fuit Sacra Congregatione de Propaganda Fide.

Enumerantur nullitates quæ inficitur electioni novi Patriarchæ ab aliquibus Melchitis Episcopis facta.

vacante per obitum quavis Episcopali Ecclesia, Romanæ Sedis spectat nova illius Ecclesiæ provisio secundum Sacros Canones, et antiquissimam consuetudinem.

Antiocheni Patriarchæ renuntiationem, et arbitrariam successoris electionem annullat, et irritat Summus Pontifex servata Apostolicæ Sedi devolutæ Pa-

§. 2. Quoniam vero nullum in terris gaudium est, quod amaritudine aliqua non permisceatur, hanc ipsi ægritudine propter peccata Nostra persensimus, accepto nuncio divisionis inter Nationem istam naperrine subortæ, occasione abdicationis Patriarchæ Cyrilli hujus nominis Tertij, consequentisque in ejus locum Sacerdotis Ignatii designationis: quod quidem negotium cum discutiendum delegaverimus nonnullis Venerabilibus Fratibus Nostris S.R.E. Cardinalibus Congregationis Fidei Propagandæ, auditis procuratoribus hinc et inde Romam missis, censuerunt, Cyrilli Patriarchæ abdicationem, nullam, atque irritam fuisse, quia factam nullo prius ab Apostolica Sede permissu obtento, cum hæc dicti Patriarchæ electionem confirmavisset, ac prævio consueto juramento, Pallii honore eundem honestavisset: pari enim de causa non absimilem renuntiationem Josephi Primi Caldeorum Patriarchæ nullam irritamque sub finem præteriti sæculi decreverunt.

§. 3. In hac autem eo gravius peccarunt Melchitæ Episcopi electores, cum ad electionem devenire veriti non sint, nullo habito respectu neque appellationis a quatuor Episcopis ad Apostolicam Sedem delatæ, neque ætatis annorum viginti septem, quæ sola, præter cætera, illum ab Episcopatu repellere debuisset. Interim vero, cum dictus Patriarcha Cyrillus viam universæ carnis ingressus fuerit, nova electio in ejusmodi circumstantiis ad Apostolicam Sedem devoluta est, quæ propterea secundum Sacros Canones, et antiquissimam consuetudinem, Patriarchali Ecclesiæ de persona sibi benevisa debet ex integro providere.

§. 4. Quamobrem urgente Ecclesiarum omnium sollicitudine, a Pastorum Principe Jesu Christo infirmitati Nostræ imposita, Nos, qui paternæ charitate Greco-Melchitarum Nationem amantissime complectimur, inhærentes consilio memoratæ Congregationis, nec non motu proprio, et ex certa scientia, ac matura deliberatione, Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine abdicationem hujusmodi Patriarchæ Cyrilli nullam, et irritam declaramus, quemadmodum etiam dictam Sacerdotem Ignatium suspensum ab exercitio Ordinum, reservata Nobis facultate eundem absolvendi, postquam is sinceræ

pœnitentiæ signa ediderit, nec non illius electionem nullam pariter, irritam, inanem, ac nullius roboris, et momenti, esse, et fore declaramus, annullamus, irritamus, et cassamus, dictamque electionem perinde haberi debere in omnibus, et per omnia, ac si nunquam facta fuisset pariter decernimus, præcipimus, et declaramus, nullamque jus, et auctoritatem per electionem antedictam prætenso electo acquisitum, sive acquisitam esse, et fore, ac irritum, et inanem, nulliusque roboris, ac momenti quemcumque actum per ipsum prætensum electum, sive factum, aut faciendum quemadmodum etiam eundem in iis omnibus, et singulis ad Patriarchalem potestatem, et auctoritatem spectantibus seseingere, et intromittere audentem, ipso facto pœnis omnibus contra non parentes mandatis Apostolicis per Sac. Canones inflictis, et indignationi Nostræ obnoxium esse, ac fore, easque incurrere, et incursum esse, motu, scientia, deliberatione, et potestatis plenitudine paribus decernimus, statuimus, et declaramus, ipsiusque Patriarchalis Ecclesiæ Antiochenæ, ita, ut præmittitur vacantis, collationem, provisionemque quomodocumque faciendam, pro hac vice, et jure devoluto, Nobis, et Apostolicæ Sedi prædictæ reservamus.

§. 5. Decernentes præsentem literas, et in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quicumque in præmissis, jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, et auditi, neque causæ propter quas præsentem emanarunt sufficienter adductæ, verificatæ, et justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis justa, legitima, et privilegiata causa, colore, prætextu, et capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, et totalis læsionis ullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus aliove quolibet etiam quantumvis magno, et substantiali, ac inexcogitato, et inexcogitabili individuumque expressionem requirente, defectu notari, impugnari, infringi, retractari in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas apertitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quocumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, et potestatis plenitudine pari-

triar-chalis Ecclesie provisione.

Clausula sublatæ, et decretum irritans.

bus concessio, vel emanato, quempiam in iudicio, vel extra illud, uti, seu se iuvare nullo modo posse, sed ipsas præsentis literas existere, et fore suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere ac illis ad quos spectat, et protempore quancumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari et ab eis respective inviolabiliter observari debere, sicque et non aliter in præmissis per quoscumque iudices ordinarios, et delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, aliosve quoslibet, quacumque præminentia, et potestate fungentes, et functuros, sublata eis, et eorum cuilibet aliter iudicandi, et definiendi facultate, et auctoritate iudicari, et defini debere, ac irritum, et inane quidquid secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Nostra, et Cancellariæ Apostolicæ regula de iure quesito non tollendo, ac Apostolicis, et in Universalibus, Provincialibusque, et Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, et Ordinationibus, nec non dictæ Patriarchalis Ecclesiæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, et consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, et literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis: quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene ac sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam expressis, manu alicujus Notarii publici suscriptis, et sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, et extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. M. Majorem sub Anulo Piscatoris die 1. Augusti MDCCLX. Pontificatus Nostri Anno Tertio. ■

CLVIII.

Dat. die 1. Augusti 1760 Anno Tertio.

Græco-Melchitarum Patriarchalis Ecclesia Antiochena auctoritate Apostolica, et iure devolutionis providetur in personam Maximi Archiepiscopi Hjerapolitani.

De irritata electione Patriarchæ Antiocheni Melchitarum facta ab Antistitibus dissidentibus illius Nationis, et de reservata S. Sedi Patriarchæ illius provisione ob devolutionem per obitum præcedentis provisi, vide Literas sub num. superiori relatas.

Venerabili Fratri Maximo Archiepiscopo Hjerapolitano Patriarchæ Antiocheno Græco-Melchitarum

Clemens PP. XIII.

Venerabilis Frater Salutem, et Apostolicam Benedictionem

§. 1. Delatis ad Nos, et Apostolicam hanc Sedem dissentionibus in Græco-Melchitarum Natione proxime obortis ob renunciationem Cyrilli Tertii Patriarchæ, sequutamque Sacerdotis Ignatii electionem, magnum sane haurimus ex ista, inter Greco-Melchitas Episcopos, divisione, mœrorem, neque potuimus factum utrumque ullo pacto probare, datis in hanc finem aliis Nostris in pari forma Brevis literis tenoris sequentis. (*Literæ, de quibus facienda hic foret insertio sunt illæ, quas jam retulimus superiori numero.*)

Narrat quæ arbitrarie evenerunt in electione Patriarchæ Antiocheni Melchitarum.

§. 2. Deinde animo perpendentes, quam periculosum sit Antiochenam istam Sedem tamdiu Pastore suo ac Magistro carere, ad celerem provisionem ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ Antiochenæ, ne majoribus diuturnæ vacationis incommodis, gravioribusque dissidiis exponatur, paternis, et sollicitis studiis animum intendentes perspectamque habentes de eximiis virtutibus Fraternalitatis Tuæ, in Tua ad Episcopatum Hjerapolitanum promotione plurimi habitis cognitionem, nec non quod inter antiquiores Episcopos Nationis Græco-Melchitæ censearis, et apud Nos prurimorum Fide dignorum testimonio commenderis, postquam de præficiendo eidem Patriarchali Ecclesiæ Antiochenæ prædictæ Nationis personam utilem, ac etiam fructuosam cum iisdem Cardinalibus dictæ Congregationis Particularis Fidei Propagandæ, deliberationem ha-

Ecclesiæ Antiochenæ Melchitarum novum Patriarcham præficit, eandem ab Ecclesia Hierapolitana transferrando.

Derogatio contrariorum.

Transumptorum fides.

buimus diligentem, Te a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis si quibus quomodolibet innodatus existis, ad hoc dumtaxat, ut translatio et præfectio per Nos, ut infra facienda, nec non præsentis suum sortiantur effectum, harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, ac a vinculo quo dictæ Ecclesiæ Hjerapolitanæ, cui præes, teneris, de simili consilio, et Apostolicæ potestatis plenitudine absolventes, ad eandem Ecclesiam Antiochenam Nationis præfatæ, de consilio, et potestatis plenitudine paribus, transferimus, Teque illi in Patriarcham ejusdem Nationis præficiamus, et Pastorem, curam, regimen, et administrationem dictæ Ecclesiæ Antiochenæ Nationis prædictæ Tibi in spiritualibus plenarie committendo, atque etiam non solum liberam Tibi ad Patriarchalem Ecclesiam præfatam transeundi licentiam tribuimus, sed etiam in virtute sanctæ obedientiæ, et sub indignationis Nostræ, aliisque arbitrio Nostro imponendis pœnis, præcipimus et mandamus ut Patriarchalis Ecclesiæ hujusmodi possessionem, statim ac præsentem Nostræ literæ ad Te pervenerint, nulla interposita mora adeas et capias, atque omnia, et singula jura, auctoritatem, potestatem, præeminentiam, prærogativas, jurisdictionem, privilegia, aliaque hujusmodi ad Patriarcham dictæ Patriarchalis Ecclesiæ protempore existentem quomodolibet spectantia, et quibus alii Patriarchæ Ecclesiæ præfatæ Predecessores Tui de jure, usu, et consuetudine, usi, gavis, et fructi fuerunt, pari modo exerceas, ac iis utaris, fruaris, et gaudeas, in illo, qui dat gratias, et largitur præmia, confidentes, quod, dirigente Domino actus Tuos, prædicta Ecclesia Antiochena Nationis ejusdem sub Tuo felici regimine regetur utiliter, et prospere dirigetur, ac grata in eisdem in spiritualibus suscipiet incrementa.

Ut Antiochene Ecclesie fidelem sollicitum, prudentemque curam suscipiat plurimum commendat.

§. 3. Tu igitur ad eandem Patriarchalem Ecclesiam Antiochenam Nationis præfatæ cum gratia Nostræ Benedictionis accedens, curam et administrationem prædictas sic exercere studeas fideliter, sollicite, et prudenter, quod Ecclesia ipsa Antiochena dictæ Nationis, Governatori provide, et fructuoso administratori gaudeat se commissam, Tuque præter æternæ retributionis præmium, Nostram, et dictæ Sedis Benedictionem, ac gratiam exinde uberius consequi merearis.

§. 4. Quocirca eisdem Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, et Episcopis Suffraganeis, ac dilectis pariter Filiis Capitulo, et Vassallis Ecclesiæ Antiochenæ Nationis præfatæ, ac Clero Sæculari et Regulari etiam Societatis Jesu, et Populo Civitatis, ac Diocesis Antiochenæ ejusdem Nationis, per Apostolica scripta mandamus, ut Suffraganci Tibi tamquam membra capiti obsequentes, et Capitulum Tibi tamquam Patri, et Pastori animarum suarum humiliter intendentes, exhibeant Tibi obedientiam, et reverentiam debitas, et devotas, ita quod mutua inter Te, et ipsos Suffraganeos gratia, gratos sortiatur effectus, et Nos eorum devotionem possumus propterea in Domino merito commendare: ac Clerus Te pro Nostra, et ejusdem Sedis reverentia, benigne recipientes, et honorifice pertractantes Tua salutaria monita, et mandata suscipiant humiliter, et efficaciter adimplere procurent. Populus vero Te tamquam Patrem, et Pastorem animarum suarum devote suscipientes, et debita honorificentia prosequentes, Tuis monitis, et mandatis salubribus humiliter intendant; ita quod Tu in eis devotionis Filios, et ipsi in Te per consequens Patrem benevolunt invenisse gaudeatis! Vassalli autem prædicti Te debito honore prosequentes, Tibi fidelitatem solitam, ac consueta servitia, et jura Tibi ab eis debita integre exhibere procurent, alioquin sententiam, sive pœnam quam rite tuleris, sive statueris in rebelles, ratam habebimus, et faciemus auctoritate Domini usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

§. 5. Volumus autem, quod Tu, antequam regimini, et administrationi dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Antiochenæ Nationis præfatæ te in aliquo immisceas, in manibus alicuius Catholici Antistitis gratiam, et communionem Sedis Apostolicæ habentis, et in illis partibus degentis, Fidei Catholice professionem a Sede prædicta Orientalibus præscriptam, juxta unam expresse emitte, et Fidelitatis debitæ solitum Juramentum, juxta alteram formas præsentibus adnotatas præstare omnino tenearis, ac Professionis Fidei quam emisseris, et Juramenti hujusmodi, quod præstaveris formas, Congregationi de Propaganda Fide de ve bo, ad verbum per Tuas patentes literas, Tuo sigillo munitas, per proprium Nuntium quantocius destinare procure = Forma autem » professionis Fidei, quam emittes hæc » est = Ego Maximus electus Patriar-

Mandat Episcopis suffraganeis; Clero Regulari, et Sæculari, universoque Populo Nationis Melchitarum, ut noviter proviso Patriarchæ obedientiam, reverentiam, et auxilium præbent.

Ut fidei Catholicæ professionem in manibus alicuius Catholici Antistitis emitte antequam concedit Patriarchæ administrationem suscipiat, iungit, una cum juramento fidelitatis.

Formulam emittende professionis fidei Universis Orientalibus An-

isticibus pre-
 scriptam desi-
 gnat.

chalis Ecclesiæ Antiochenæ Nationis
 Greco-Melchitarum firma Fide credo
 et profiteor omnia, et singula, quæ
 continentur, in symbolo Fidei, quo
 S.R.E. utitur videlicet. Credo in unum
 Deum Patrem Omnipotentem facto-
 rem Cæli et Terræ, visibilibus omnia
 et invisibilibus, et in unum Domi-
 num Jesum Christum Filium Dei
 Unigenitum, et ex Patre natum ante
 omnia sæcula, Deum de Deo, lumen
 de lumine, Deum vero de Deo ve-
 ro, genitum non factum, consubstan-
 tialem Patri, per quem omnia facta
 sunt, qui propter nos homines, et
 propter nostram salutem descendit de
 Cælis, et incarnatus est de Spiritu
 Sancto, ex Maria Virgine, et homo
 factus est, crucifixus etiam pro no-
 bis sub Pontio Pilato passus, et se-
 pulchrum est, et resurrexit tertia die se-
 cundum Scripturas, et ascendit in
 Cælum, sedet ad dexteram Patris,
 et iterum venturus est cum gloria
 judicare vivos et mortuos, cuius re-
 gni non erit finis; et in Spiritum San-
 ctum Dominum, et vivificantem,
 qui ex Patre Filioque procedit, qui
 cum Patre, et Filio, simul adoratur,
 et conglorificatur qui loquutus est per
 Prophetas, et unam S. Catholicam,
 et Apostolicam Ecclesiam; confiteor
 unum Baptisma in remissionem pec-
 catum; et expecto resurrectionem
 mortuorum; et vitam venturi sæculi.
 Amen. Veneror etiam, et suscipio
 Universales Synodos, prout sequitur
 videlicet: Nicenam primam, et pro-
 fiteor, quod in ea contra Arium da-
 mnatæ memoriæ definitum est, Do-
 minum Jesum Christum esse Filium
 Dei ex Patre natum Unigenitum,
 idest ex substantia Patris natum, non
 factum, consubstantiali Patri, at-
 que impias illas voces recte in eadem
 synodo damnatas esse, quod ali-
 quando non fuerit, aut quod factus
 sit ex iis, quæ non sunt, aut ex
 alia substantia, vel essentia, aut
 quod sit mutabilis vel convertibilis
 Filius Dei; Constantinopolitanam pri-
 mam, secundam in ordine, et pro-
 fiteor quod in ea contra Macedonium
 damnatæ memoriæ definitum est,
 Spiritum Sanctum non esse Servum
 sed Dominum, non creaturam, sed
 Deum, ac unam habentem cum Pa-
 tre, et Filio Deitatem; Ephesinam
 primam, tertiam in ordine, et pro-
 fiteor, quod in ea contra Nestorium
 damnatæ memoriæ definitum est, Di-
 vinitatem et Humanitatem ineffabili,

et incomprehensibili unione, in una
 Persona Filii Dei, unum Nobis Jesum
 Christum constituisse, eaque de cau-
 sa, Beatissimam Virginem vere esse
 Dei Genitricem; Calcedonensem,
 quartam in ordine, et profiteor, quod
 in ea contra Eutychem, et Dioscorum
 ambos damnatæ memoriæ definitum
 est, unum, eundemque Filium Dei
 Dominum nostrum Jesum Christum
 perfectum esse in Deitate, et perfe-
 ctum in humanitate, Deum verum,
 et hominem verum ex anima ratio-
 nali, et corpore consubstantiali Pa-
 tri secundum Deitatem, eundem
 consubstantiali Nobis secundum
 humanitatem, per omnia Nobis si-
 milem absque peccato, ante sæcula
 quidem de Patre genitum secundum
 Deitatem, in novissimis autem die-
 bus eundem propter Nos, et propter
 nostram salutem ex Matre Virgine
 Dei Genitrice secundum humanitatem,
 unum eundemque Christum Filium
 Dominum Unigenitum in duabus na-
 turis inconfuse, immutabiliter, indi-
 vise, inseparabiliter agnoscendum, nu-
 squam sublata differentia natura-
 rum propter unionem, magisque
 salva proprietate utriusque naturæ,
 in unam personam, atque substan-
 tiam concurrente, non in duas per-
 sonas partitum, aut divisum, sed
 unum, eundemque Filium, et Uni-
 genitum Deum, Verbum, Dominum,
 Jesum Christum: item ejusdem Do-
 mini Nostri Jesu Christi Divinitatem
 secundum quam consubstantialis est
 Patri, et Spiritui Sancto impassibi-
 lem esse, et immortalem, eundem
 autem Crucifixum, et mortuum tan-
 tummodo secundum carnem, ut pa-
 riter definitum est in dicta Synodo,
 et in Epistola S. Leonis Romani Pon-
 tificis cujus ore B. Petrum Aposto-
 lum loquutum esse Patres in eadem
 Synodo acclamaverunt, per quam
 definitionem damnatur impia here-
 sis illorum, qui Trisagio ab Ange-
 lis tradito, et in præfata Calcedonen-
 si Synodo decantato, Sanctus Deus,
 Sanctus fortis, Sanctus immortalis
 miserere Nobis, addebant, qui Cru-
 cifixus es pro Nobis, atque adeo Di-
 vinam naturam trium personarum
 passibilem asserebant, et mortalem;
 Constantinopolitanam secundam,
 quintam in ordine, in qua præfata
 Calcedonensis Synodi definitio reno-
 vata est; Constantinopolitanam ter-
 tiam, sextam in ordine, et pro-
 fiteor, quod in ea contra Mono-

„ thelitas definitum est, in uno, eo-
 „ demque Domino Nostro Jesu Christo
 „ duas esse naturales voluntates et duas
 „ naturales operationes indivise, in-
 „ convertibiliter, inseparabiliter, incon-
 „ fuse, et humanam ejus voluntatem
 „ non contrariam, sed subjectam Di-
 „ vine ejus, atque omnipotenti volun-
 „ tati; Nicænam secundam, septi-
 „ mam in ordine, et profiteor, quod
 „ in ea contra Iconoclastas definitum
 „ est, Imagines Christi, ac Deiparæ Vir-
 „ ginis, nec non aliorum Sanctorum
 „ habendas, et retinendas esse, atque
 „ eis debitum honorem, et venera-
 „ tionem impertiendam. Constantino-
 „ politanam quartam, octavam in or-
 „ dine, et profiteor in ea, Photium me-
 „ rito fuisse damnatum, et S. Ignatium
 „ Patriarcham restitutum; veneror
 „ etiam, et suscipio omnes alias uni-
 „ versales Synodos, auctoritate Roma-
 „ ni Pontificis legitime celebratas, et
 „ confirmatas, et præsertim Florenti-
 „ nam Synodum, et profiteor, quæ
 „ in ea definita sunt, videlicet, quod
 „ Spiritus Sanctus ex Patre, et Filio
 „ æternaliter est, et essentiam suam,
 „ suumque esse subsistens habet ex Pa-
 „ tre simul, et Filio, et ex utroque
 „ æternaliter tamquam ab uno prin-
 „ cipio, et unica spiratione procedit;
 „ item dictionem illam, Filioque, veri-
 „ tatis declarandæ gratia, et imminen-
 „ te necessitate licite, ac rationabiliter
 „ Symbolo fuisse appositam. Item in
 „ azymo, sive fermentato pane triticeo
 „ Corpus Christi veraciter confici, Sa-
 „ cerdotesque in altero ipsum Domini
 „ Corpus conficere debere, unumquem-
 „ que scilicet juxta suæ Ecclesiæ, sive
 „ Occidentalis, sive Orientalis consue-
 „ tudinem. Item si vere pœnitentes in
 „ Dei charitate decesserint, antequam
 „ dignis pœnitentiæ fructibus de com-
 „ missis satisfecerint, et omissis,
 „ eorum animas pœnis Purgatorii post
 „ mortem purgari, et ut a pœnis hu-
 „ jusmodi releventur, prodesse eis Fi-
 „ delium vivorum suffragia, Missarum
 „ scilicet sacrificia, orationes et elee-
 „ mosynas, ac alia pietatis officia, quæ
 „ a Fidelibus pro aliis Fidelibus fieri
 „ consueverunt secundum Ecclesiæ insti-
 „ tutum, illorumque animas, qui post
 „ Baptisma susceptum, nullam omnino
 „ peccati maculam incurrerunt, illas
 „ etiam, quæ post contractam pecca-
 „ ti maculam, vel in suis corporibus,
 „ vel eisdem exutæ sunt purgatæ, in
 „ Cælum mox recipi, et intueri clare,
 „ ipsum Deum Trinum, et Unum, si-

„ cuti est, pro meritorum tamen di-
 „ versitate alium alio perfectius; illorum
 „ autem animas, qui in actuali mor-
 „ tali peccato, vel solo originali dece-
 „ dunt, mox in Infernum descendere,
 „ pœnis tamen disparibus puniendas.
 „ Item S. Apostolicam Sedem, et Ro-
 „ manum Pontificem in universonum Or-
 „ bem tenere primatem, et ipsam Pon-
 „ tificem Romanum Successorem esse
 „ B. Petri Principis Apostolorum, et
 „ verum Christi Vicarium, totiusque
 „ Ecclesiæ caput, ac omnium Chri-
 „ stianorum Patrem ac Doctorem exi-
 „ stere, et ipsi in B. Petro pasceudi,
 „ regendi, et gubernandi universalem
 „ Ecclesiam a Domino Nostro Jesu
 „ Christo plenam potestatem traditam
 „ esse, quemadmodum etiam, ut ea-
 „ dem Florentina Synodus asserit, in
 „ gestis OEcumenicorum Conciliorum,
 „ et in Sacris Canonibus continetur.
 „ Item legalia Veteris Testamenti seu
 „ Mosaicæ legis cæremonias, sacra sa-
 „ crificia, et Sacramenta, Domino Je-
 „ su Christo adveniente cessasse et post
 „ promulgatum Evangelium sine pec-
 „ cato observari non posse; ejus-
 „ dem etiam legis veteris cyborum
 „ mundorum, et immundorum diffe-
 „ rentiam ad cæremonialia pertinere,
 „ quæ surgente Evangelio transierunt.
 „ Illam etiam Apostolorum prohibitio-
 „ nem ab immolatis simulacrorum, et
 „ sanguinæ, et suffocato, illi tempori
 „ congruisse, ut inter Judæos, et Gen-
 „ tiles dissentionis materia tolleretur,
 „ cujus Apostolicæ prohibitionis causa
 „ cessante, etiam cessavit effectus. Pa-
 „ riter veneror, et suscipio Tridenti-
 „ nam Synodum, et profiteor, quæ in
 „ ea definita, et declarata sunt, et præ-
 „ sertim offerri Deo in Missa, verum,
 „ propriam, et propitiatorium Sacri-
 „ ficium pro vivis, et defunctis, atque
 „ in Sanctissimo Eucharistiæ Sacramen-
 „ to, juxta Fidem, quæ semper in Ec-
 „ clesia Dei fuit, contineri vere, rea-
 „ liter et substantialiter Corpus, et San-
 „ guinem, una cum Anima, et Di-
 „ vinitate D. N. Jesu Christi, ac proin-
 „ de totum Christum, fierique conver-
 „ sionem totius substantiæ panis in Cor-
 „ pus, et totius substantiæ vini in San-
 „ guinem, quam conversionem Catho-
 „ lica Ecclesia aptissime Transubstan-
 „ tiationem appellat, et sub unaquaque
 „ specie, et singulis cujusque speciei
 „ partibus, separatione facta, totum
 „ Christum contineri. Item septem esse
 „ novæ legis Sacramenta a Christo Do-
 „ mino nostro instituta ad salutem hu-

„ mani generis, quamvis non omnia
 „ singulis necessaria, videlicet, Ba-
 „ ptismum, Confirmationem, Eucha-
 „ ristiam, Pœnitentiam, Extremam Un-
 „ ctionem, Ordinem, et Matrimonium
 „ illaque gratiam conferre, et ex his
 „ Baptismum, Confirmationem, et Or-
 „ dinem iterari non posse. Item Ba-
 „ ptismum esse necessarium, ad sal-
 „ utem, ac proinde, si mortis peri-
 „ culum immineat, mox sine ulla di-
 „ latione conferendum esse, et a quo-
 „ cumque, et quodcumque sub de-
 „ bita materia, et forma, et intentione
 „ collatum, esse validum. Item Sacra-
 „ menti Matrimonii vinculum indisso-
 „ lubile esse, et quamvis propter adul-
 „ terium, hæresim, aut alias causas
 „ possit inter Conjuges, Thori, et Co-
 „ habitationis separatio fieri, non ta-
 „ men illis aliud Matrimonium con-
 „ trahere fas esse. Item Apostolicas, et
 „ Ecclesiasticas traditiones suscipiendas
 „ esse, et venerandas. Indulgentiarum
 „ etiam potestatem a Christo Ecclesiæ
 „ fuisse relictam, illarumque usum
 „ Christiano Populo maxime salutarem
 „ esse. Pariter quæ de peccato originali,
 „ de justificatione, de Sacrorum Libro-
 „ rum, tam veteris, quam novi Te-
 „ stamenti indice, et interpretatione in
 „ præfata Tridentina Synodo definita
 „ sunt suscipio, et profiteor. Cætera
 „ item omnia suscipio, et profiteor,
 „ quæ recipit, et profitetur S.R.E. si-
 „ mulque contraria omnia, et schis-
 „ mata, et Hæreses ab eadem Ecclesia
 „ damnatas, rejectas, et anathemati-
 „ zatas, ego pariter damno, rejicio,
 „ et anathematizo. Insuper Romano
 „ Pontifici B. Petri Principis Aposto-
 „ lorum Successori, ac Jesu Christi Vi-
 „ cario veram obedientiam spondeo,
 „ ac juro. Hanc Fidem Catholicæ Ec-
 „ clesiæ, extra quam nemo salvus esse
 „ potest, quam in præsentî sponte pro-
 „ fiteor, et veraciter teneo, eandem
 „ integram, et inviolatam usque ad ex-
 „ tremum vitæ spiritum constantissime,
 „ Deo adjuvante, retinere, ac confite-
 „ ri, atque a meis subditis, vel illis
 „ quorum cura ad me in meo mune-
 „ re spectabit, teneri, doceri, et præ-
 „ dicari, quantum in me erit, curatu-
 „ rum, ego idem Maximus Electus,
 „ qui supra, spondeo, voveo, et juro,
 „ sic me Deus adjuvet, et hæc Sancta
 „ Dei Evangelia = Forma vero juramen-
 „ ti quod præstabis hæc est = Ego Ma-
 „ ximus Electus Patriarchalis Ecclesiæ
 „ Antiochenæ Nationis Græco-Melchi-
 „ tarum ab hac ora in antea fidelis,

„ et obediens ero Beato Petro, Sanctæ-
 „ que Apostolicæ Romanæ Ecclesiæ,
 „ ac D. N. Domino Clementi PP. XIII.
 „ suisque successoribus canonice in-
 „ trantibus; non ero in consilio, aut
 „ consensu, vel facto, ut vitam perdant,
 „ aut membrum, seu capiantur mala
 „ captione, aut in eos violenter manus
 „ quomodolibet ingerantur, seu injuriæ
 „ aliquæ inferantur quovis quæsito co-
 „ lore: Consilium vero, quod mihi cre-
 „ dituri sunt per se, aut Nuntios, seu
 „ literas, ad eorum damnum, me scien-
 „ te, nemini pandam: Papatum Ro-
 „ manum, et Regalia S. Petri adjutor
 „ eis ero ad defendendum, et retinen-
 „ dum contra omnem hominem; Le-
 „ gatum Apostolicæ Sædis in eundo,
 „ et redeundo honorifice tractabo, et
 „ in suis necessitatibus adjuvabo: jura,
 „ honores, et privilegia, et authorita-
 „ tem Romanæ Ecclesiæ D. N. Papæ
 „ et successorum prælatorum conser-
 „ vare, defendere augere, et promo-
 „ vere curabo; Nec ero in consilio fa-
 „ cto, vel tractatu in quibus contra
 „ ipsum Dominum Nostrum, vel eam-
 „ dem Romanam Ecclesiam aliqua si-
 „ nistra, vel præjudicialia personæ, ho-
 „ noris, juris, status, et potestatis eorum
 „ machinentur, et si talia a quibus-
 „ cumque procurari novero, vel tra-
 „ ctari, impediam hoc pro posse, et
 „ quantocius potero, comode significa-
 „ bo eidem D.N. vel alteri, per quem
 „ ad ipsius notitiam poterit pervenire.
 „ Regulas Sanctorum Patrum, decreta,
 „ ordinationes, sententias, dispositio-
 „ nes, reservationes, provisiones, et
 „ mandata Apostolica, totis viribus ob-
 „ servabo, et faciam ab aliis observa-
 „ ri: Hæreticos, et Schismaticos, ac
 „ rebelles D.N. et Successoribus præ-
 „ fatis pro posse persequar, et impu-
 „ gnabo, vocatus ad Synodum veniam,
 „ nisi præpeditus fuero canonica præ-
 „ peditio: Apostolorum limina sin-
 „ gulis decenniis personaliter, ac per
 „ me ipsum visitabo, et Domino No-
 „ stro, et Successoribus præfatis ratio-
 „ nem reddam de toto meo Pastoralis
 „ Officio, deque rebus omnibus ad Ec-
 „ clesiæ meæ statum, ad Cleri, et Po-
 „ puli disciplinam, animarum denique,
 „ quæ meæ Fidei credite sunt, salu-
 „ tem quoquomodo pertinentibus, et
 „ vicissim mandata Apostolica præfata
 „ humiliter recipiam, et quam dili-
 „ gentissime exequar: quod si legiti-
 „ mo impedimento detentus fuero, præ-
 „ fata omnia adimplebo per certum
 „ Nuntium, ad hoc speciale mandatum

Item formula
 prebet jura-
 menti præstan-
 di.

„ habentem de gremio Capituli mei ,
 „ aut alium in dignitate Ecclesiastica
 „ constitutum , seu alias Personatum
 „ habentem , aut his mihi deficientibus
 „ per Diocesenum Sacerdotem , et
 „ Clero deficiente omnino , per aliquem
 „ alium Præbyterum sæcularem , vel
 „ regularem spectatæ probitatis , et re-
 „ ligionis de supradictis omnibus ple-
 „ ne instructum ; de hujusmodi autem
 „ impedimento docebo per legitimas
 „ probationes ad S. R. E. Cardinalem
 „ proponentem in Congregatione Sacri
 „ Concilii Tridentini per supradictum
 „ Nuntium transmittendas. Possessiones
 „ vero ad Mensam meam pertinentes
 „ non vendam , neque donabo , neque
 „ impignorabo , neque denuo infeuda-
 „ bo , vel alio modo alienabo , etiam
 „ cum consensu Capituli Ecclesiæ meæ,
 „ inconsulto Romano Pontifice , et Con-
 „ stitutionem super prohibitionem in-
 „ vestiturarum bonorum Jurisdictiona-
 „ lium , de Anno Domini Millesimo sex-
 „ centesimo vigesimo quinto editam
 „ servabo , et si ad aliquam alienatio-
 „ nem devenero , pœnas in eadem
 „ super hoc edita Constitutione conten-
 „ tas , eo ipso incurrere volo : Sic me
 „ Deus adjuvet , et hæc Sancta Dei
 „ Evangelia.

Patriarchalis
 Pallii transmis-
 sionem quum
 postulatio fa-
 cta fuerit pro-
 mittit.

Cæterum Pallium , insigne videlicet
 plenitudinis Pontificalis Officii de cor-
 pore Beati Petri Apostoli sumptum ,
 tunc ad Fraternalitatem Tuam , cum per
 tuum Nuntium ea qua decet instantia
 postulatum fuerit , destinandum , trans-
 mittendumque mandabimus . Non ob-
 stantibus iis omnibus , quæ in præin-
 sertis Nostris literis volumus non ob-
 stare , cæterisque contrariis quibuscum-
 que . Datum Romæ apud S. Mariam
 Majorem sub annulo Piscatoris die pri-
 ma Augusti MDCCLX. Pontificatus Nostri
 Anno Tertio.

CLIX.

Monasterium S. Mariæ de Salem Or-
 dinis Monachorum Cisterciensium in
 specialem S. Sedis protectionem sus-
 cipit , et Apostolicas Literas Alexan-
 dri VII. super Monasticæ disciplinæ
 observantia confirmat una cum Con-
 stit. Benedicti XIV. super Clausura
 Monasteriorum.

Dat. die 8. Aug.
 1760. Ann. Ter-
 tio.

Cisterciensem Ordinem Monachorum S.
 Benedicti reformavit Benedictus XII.
 Const. edit. Anno 1335. Jul. 2. Ab-
 stinentiam a carnibus non esse de
 substantialibus regulæ Monachorum
 hujus Ordinis , sancivit Alexander VI.
 Const. edit. Ann. 1475. Idib. Decembr.
 Quod Monachi , et Moniales Ordinis
 Cisterciensis vestibus albi tantum , et
 nigri coloris uti deberent sancivit Si-
 xtus IV. Const. edit. Ann. 1475.
 Dec. 13. Congregationes Monacho-
 rum Cisterciensium in Provinciis Thus-
 ciæ , et Lombardiæ univit , unamque
 Congregationem instituit nuncupan-
 dam S. Bernardi in Italia Alexan-
 der VI. Const. Ann. 1497. Dec. 23.
 Cisterciensibus Reformatis Hispaniæ
 ut carnibus libere , et licite vesci va-
 lereat permisit Pontifex idem Const.
 Ann. 1498. Idib. Nov. Quod Cister-
 cienses absque scrupulo conscientiæ
 possint vesci carnibus intra , et ex-
 tra septa Monasterii , cum ab il-
 lis abstinentia non sit de substantia-
 li regulæ , declaravit Alexander VII.
 Const. Ann. 1657. Nov. 10. Abbates
 Ordinis Cisterciensis utentes dispen-
 satione Apostolica circa usum car-
 niuum privari non posse voce activa ,
 et passiva virtute Sententiarum Visi-
 tatoris Apostolici sancivit Pontifex
 idem Const. Ann. 1661. Jul. 2. Con-
 tra nonnullos Monachos Cistercienses in
 Gallia abstinentes nuncupatos , indul-
 tis a Sede Apostolica concessis obe-
 dire nolentes , adest constitut. altera
 ejusdem Pontificis Ann. 1662. Jun. 16
 quæ omnes sunt in Bullario Mainar-
 dii , exceptis secunda , et quinta ,
 quæ in eo prætermisæ sunt. Etiam
 in Bullario Benedicti XIV. deside-
 rantur Literæ diei 15 Julii 1552 de
 quibus in præsentibus expressa est
 mentio.

Clemens PP. XIII.

Ad perpetuam Rei Memoriam.

§. 1. Impositi Nobis cœlitus pa-
 storalis Officii sollicitudo postulat , ut

Exordium

Christifidelium, qui e mundi fluctibus ad Religiosæ vitæ portum confugerunt, paternam curam gerentes, iis, quæ ad Regularem disciplinam, æternamque eorum salutem, et totius Christiani populi edificationem, utilitatemque a Romanis Pontificibus Decessoribus Nostri provide constituta sunt, firmiter constabiliendis, et ubi labefactata fuerint reparandis, ipsi quoque, adstipulante Apostolicæ authoritatis præsidio, adlaboremus.

Exponuntur
sanctiones Alex-
andri VII ad
restituendam
in hoc Ordine
Monasticam di-
sciplinam.

§. 2. Nuper exposuerunt Nobis Dilecti Filii Anselmus Abbas, et Monachi insignis Monasterii S. Mariæ de Salem Apostolicæ huic Sedi inmediate subjecti, quod cum Fel. Rec. Alexander VII. Decessor Noster cognovisset, celeberrimam antiquitate, ac morum sanctitate Cisterciensem Familiam, a primæva Religiosæ institutionis semita non parum deflexisse, animum induxit ad Monasticam disciplinam in ea restituendam, ejusque propterea instaurationem, atque reformationem particulari cuidam Cardinalium Congregationi demandavit, ut articulos, sive reformationis capita a tunc temporis Supremo totius Ordinis Præfecto, aliisque Monachis propositos; diligenter, accurateque perpenderet: quo facto, postquam idem Alexander articulos illos, seu capita rite prius digesta, et ad S. Benedicti regulam diligenter librata fuisse animadvertit, pro felici totius Cisterciensis Ordinis regimine, atque incolumitate, Apostolici roboris munimine confirmavit, et ab universis Cisterciensis Familiæ Alumnis, sancte, inviolateque custodiri præcepit ut ex Apostolicis ejus literis, tenoris sequentis viderelicet. « Alexander Papa VII. Ad futuram rei memoriam = In suprema Sedis Apostolicæ specula dispositione Divina constituti, Dominicum gregem cœlitus nobis commissum circumspicientes, mentis nostræ aciem convertimus in Sacrum Ordinem Cisterciensem, cujus odor sicut agri pleni suavitas, cui Dominus benedixit, totam replevit Ecclesiam, et veluti fons hortorum irriguus, cæteras irrigavit Religiones, et Ordines. Verum volventibus Annis, non sine magno animi Nostri mœrore cognovimus, Ordinem memoratum a primævæ institutionis tramite ob temporum injuriam, et calamitatem non modicum deflexisse, et plurima passam esse in spiritualibus, et temporalibus detrimenta. Quare Nos ex debito pastoralis Officii singulari ze-

lantes affectu, ad tanti Ordinis instaurationem, ac reformationem, divino fræti auxilio, Nostræ sollicitudinis partes duximus impendendas: ut Monastica disciplina, ubi collapsa fuerit, restituatur, et constantius, ubi conservata est, perseveret, unitas servetur in Ordine, et præcisissimis dissensionibus, ac dissidiis, quæ in Regno Galliarum inter comunis, et strictæ observantiæ Monachos jamdudum exorta sunt, sincera pax, et mutua charitatis Officia benedicente Domino reintegrentur = Alias siquidem per nostras Literas in forma Brevis expeditas die 16. Jan. 1662. Pontificatus Nostri Anno VII., de voto particularis Congregationis a Nobis deputatæ, quæ scripturas hinc inde datas vidit, et examinavit, causam ipsius reformationis in statu, et terminis, in quibus tunc reperiebatur, a quocumque Tribunali ad Nos evocavimus, ac dilecto Filio Claudio Vaussin Abbati Cistercii, totius Ordinis Generali dedimus in mandatis, ut advocaret, seu moneret viros idoneos Ordinis sui, tam ex Gallia quam aliunde ad exhibendum infra tres menses dictæ Congregationi particulari deputatæ, articulos concernentes dictam reformationem a Nobis institutam, et alias ut in memoratis Literis plenius continetur. Cumque prædictus Claudius nostris parendo mandatis, reformationis articulos ad Nos transmiserit, idemque præstiterint dilecti filii Abbates strictæ observantiæ, in Gallia multis ab hinc annis introductæ: Nos hujusmodi articulos utrimque exhibitos, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum Filiorum Romanæ Curie Prælatorum a Nobis desuper institutæ, sedulo, et mature examinandos, et expendendos commisimus, quorum quidem articulorum ad generalem reformationem Ordinis Cisterciensis conveniens restrictio, ad Capita Sancti Benedicti regulæ reductio talis est videlicet = *Circa caput secundum Regulæ qualis esse debeat Abbas* = Juxta Sacri Concilii Tridentini decreta summa cura satagant dicti Ordinis Abbates, et Superiores ut a suis utriusque sexus subditis essentialia vota, quæ sunt basis, et fundamenta totius Regularis disciplinæ inviolabiliter observentur. Ipsi vero Abbates, et Superiores, forma gregis facti ex animo exemplum præbeant in

„ omnibus , magistram sequentes re-
 „ gulam. = Habeant Abbates , et Con-
 „ ventus propria sigilla , et teneantur
 „ novi Abbates præstare juramentum
 „ de non alienandis , et impignorandis
 „ bonis Monasterii , ac de pecuniis ,
 „ et redditibus illius inutiliter non ex-
 „ pendendis : et omnes Officiales idem
 „ juramentum præstabant de suis mu-
 „ niis fideliter exercendis ; et de mu-
 „ tuis non contrahendis , nisi servatis
 „ Constitutionibus Apostolicis . = Cum
 „ ad Monasticam disciplinam restau-
 „ randam , et restitutam conservandam ,
 „ maxime Visitatores Regulares condu-
 „ cant , Capitulum Generale , Abbas Ci-
 „ stericii Ordinis Generalis , et quatuor
 „ primi Abbates de Firmitate , de Pon-
 „ tigniaco , de Claravalle , et de Mo-
 „ rimundo provideant diligenter , ut
 „ singulis annis sollicitè , charitative
 „ prudenter , et cum pietate fiant ad
 „ animarum salutem , cultum divinum ,
 „ votorum exentialium observantiam ,
 „ et alia quæ ad mores , correctionem
 „ et personarum regularium edifi-
 „ cationem , nec non administra-
 „ tionem , et statum temporalem per-
 „ tinent . Caveant vero maxime Visita-
 „ tores ab omni donorum receptione ,
 „ et etiam ne nimium numeroso comi-
 „ tatu , aut familia , gravioribus quam
 „ expediat expensis Monasteria onerent
 „ , et manducent tempore Visitationis
 „ in refectorio cum Fratribus propter
 „ disciplinam servandam = Abbates
 „ Regulares etiam perpetui , subja-
 „ ceant Visitationi , et correctioni Vi-
 „ sitorum etiam non Abbatum , et ab
 „ ipsis ad sufficientem numerum Mo-
 „ nachorum debite , et religiose enu-
 „ triendum , ædificiorum reparationes ,
 „ annuas Ordinis contributiones solven-
 „ das , communia Ordinis , et Provin-
 „ ciarum onera sustinenda , jurisdic-
 „ tionis suspensione , aliisque Ecclesia-
 „ sticis pœnis , et censuris , servato ju-
 „ ris ordine cogantur . = Ad residen-
 „ tiam in suis propriis Monasteriis prout
 „ de jure teneantur ; nec in Castellis ,
 „ nec in Grangiis , aut alibi extra se-
 „ pta Monasteriorum suorum commo-
 „ rentur ; neque quarumcumque Mo-
 „ nialium alterius Ordinis regimen , et
 „ Visitationem absque expressa Summi
 „ Pontificis licentia , sub pœna priva-
 „ tionis vocis activæ , et passivæ ipso
 „ facto incurrenda , suscipere audeant =
 „ Inter Abbates Regulares , et Conven-
 „ tus , et Officiales Monasteriorum ,
 „ nulla fiat partitio bonorum , fructuum ,
 „ reddituum , et proventum eorum ;

„ sed communibus ipsorum usibus de-
 „ putentur juxta statutum Benedicti Pa-
 „ pæ XII. nisi pro meliori regimine ,
 „ et utilitate quorundam Monasterio-
 „ rum ad impediendas dilapidationes a
 „ Capitulo Generali , vel a comitiis in-
 „ termediis aliter judicaretur . = Procu-
 „ rent tamen Superiores , et Visitato-
 „ res Ordinis , ut in Monasteriis com-
 „ mendatis quantum fieri poterit , pen-
 „ siones Religiosorum , et famulantium
 „ in bonis stabilibus assignentur . = Cir-
 „ ca caput 3. de adhibendis in Con-
 „ siliium Fratribus = Capitula Genera-
 „ lia quolibet triennio apud Cistercium
 „ celebrentur , eisque omnes Abbates ,
 „ nisi legitime impediti , aut ob justas
 „ causas excusati , simul , et Abbates a
 „ Congregationibus deputati , Procura-
 „ tores Generales , Visitatores , et Syn-
 „ dici Provinciarum , Collegiorum Pro-
 „ visores , seu Rectores adesse tenean-
 „ tur ; de sibi commissis muneribus actis ,
 „ et per se gestis rationem reddituri ,
 „ et de agendis , aut reformandis in
 „ posterum de timore Dei , juxta regu-
 „ laria Ordinis instituta , et Constitu-
 „ tiones Apostolicas tractaturi = Licet
 „ autem soli Diffinitores vocem decisi-
 „ vam in diffinitionibus condendis ha-
 „ beant , tamen omnes Abbates , et
 „ aliæ personæ idoneæ , et de Ordine
 „ benemeritæ , judicio Abbatis Gene-
 „ ralis , et quatuor primorum Abba-
 „ tum designandæ , et post electionem
 „ Diffinitorum nominandæ , vocem con-
 „ sultivam habebunt . = Serventur quo-
 „ que Constitutiones circa numerum
 „ eorum , quos Abbates dicti Ordinis
 „ venientes ad Capitulum secum ducere
 „ olim poterant , nullusque , qui non
 „ habet jus interveniendi , vel non fue-
 „ rit vocatus , absque licentia petita ,
 „ et obtenta ab Abbate Generali , ad
 „ dicta Capitula accedere audeat = Et
 „ quia in dies multa emergunt nego-
 „ tia , quæ matura deliberatione indi-
 „ gent , quolibet tempore intermedio
 „ inter duo Capitula die , et loco per
 „ Abbatem Cisterciensem designandis ,
 „ ipse Cisterciensis , et quatuor primi
 „ Abbates convenient cum aliis ex Vi-
 „ sitoribus Provincialibus Monasterio-
 „ rum utriusque Observantiæ , Præsidi-
 „ bus Congregationum , Procuratoribus
 „ Generalibus , et Syndicis Provincia-
 „ rum , qui negocia magni momenti
 „ agenda habebant , et ut celebratio dic-
 „ ti Conventus sit omnibus nota , ipse
 „ Generalis Abbas eam more solito an-
 „ te sex menses Præsilibus Congrega-
 „ tionum , Visitoribus Provinciarum ,

„ Procuratoribus Generalibus , et Syn-
 „ dicis indicere tenebitur , ut ad dic-
 „ ctam Congregationem accedant , vel
 „ mittant , certioresque faciant dictum
 „ Abbatem Generalem , et quatuor pri-
 „ mos de statu Congregationum sua-
 „ rum : præter quem Conventum , nul-
 „ lus alius in toto Gallix Regno fiat sub
 „ quocumque prætextu , nisi a Capi-
 „ tulo Generali fieri concedatur = Vi-
 „ sitatores Provinciarum Monasteriorum
 „ communis observantiæ , a Capitulo
 „ Generali , aut ipso cessante , ab Ab-
 „ bate Cisterciensi de Consilio , et con-
 „ sensu quatuor Primorum Abbatum ,
 „ sicut alii publici Officiales instituan-
 „ tur non solum ex numero Religio-
 „ sorum probatorum communis obser-
 „ vantix , sed etiam , si ita expediens
 „ judicaverint , ex numero Religiosorum
 „ strictæ observantiæ , seu abstinentiæ
 „ quorum consilio , et opera uti pote-
 „ runt , ad præsentem reformationem
 „ instituendam = Item provisor Colle-
 „ gii Parisiensis , Procurator , Doctores ,
 „ Regentes , et alii Officiales secundum
 „ Benedicti Papæ XII. Constitutionem ,
 „ per Capitulum Generale Ordinis , aut
 „ eo cessante , sicut consuetum est , ab
 „ Abbate Cisterciensi , auctoritate Ca-
 „ pituli Generalis fungente , instituan-
 „ tur , et destituantur usque ad Capi-
 „ tulum Generale , vel intermedium ;
 „ sive sint ex communi observantia ;
 „ sive ex strictiori = Similiter consul-
 „ tis Provinciarum Visitoribus super
 „ merita , vel demerita Religiosorum ,
 „ instituantur , et destituantur a dicto
 „ Abbate Generali , et quatuor prima-
 „ riis Abbatibus , et aliis filiationem
 „ habentibus respectivè Priores , Clau-
 „ strales , et Confessores in Monaste-
 „ riis Monialium ad nutum amovibili-
 „ les , observato moderamine , ut in
 „ Monasteriis comendatis strictioris ob-
 „ servantiæ virorum , ac Monialium
 „ nullum instituere possint , qui non
 „ profiteatur abstinentiam : et licet
 „ omnes Ordinis Officiales , et Mona-
 „ steriorum Priores sint ad nutum amo-
 „ vibles , attamen quolibet triennio suo-
 „ rum Officiorum , et Prioratum vo-
 „ luntariam dimissionem in scriptis fa-
 „ ciant Capitulo Generali , Abbati Ci-
 „ stercii , quatuor primis Abbatibus ,
 „ et aliis Superioribus a quibus respec-
 „ tive fuerint instituti , cum faculta-
 „ te tamen eos contiinuandi in Officiis ,
 „ et Prioratibus , quamdiu ipsos repe-
 „ rerint , et judicaverint idoneos = *Cir-
 „ ca Caput 6. de taciturnitate* = Lau-
 „ dabilem morem servandi silentium a

„ Completorio usque ad tempus Capi-
 „ tuli diei sequentis in omni loco , et
 „ semper in locis Regularibus , puta in
 „ Claustro Regulari , in Ecclesia , in
 „ Dormitorio , in Refectorio , et in Ca-
 „ lefactorio omnes teneant , cum facul-
 „ tate tamen petendi necessaria , sub-
 „ missa voce absque conscientix scru-
 „ pulo = *Circa caput 8. usque ad 20.
 „ inclusive , de forma Divini Officii , et
 „ modo psallendi* = Forma ista exactis-
 „ sime observetur , et materia ab Ec-
 „ clesiæ Romanæ usu ad Dei gloriam ,
 „ et proximi ædificationem sumatur ,
 „ prout hactenus consuevit Ecclesia Ci-
 „ sterciensis , cui tamquam matri , omnes
 „ aliæ Ecclesiæ dicti Ordinis ex char-
 „ ta charitatis , Eugenii III. , et Pii V.
 „ definitionibus , et præceptis confor-
 „ mari tenentur : Ut autem hæc uni-
 „ formitas in Divino Officio persolven-
 „ do teneatur in omnibus Ordinis Mo-
 „ nasteriis , iisdem ritibus , et cantu ,
 „ et libris omnibus ad diurnas , et no-
 „ eturnas horas , et Missas necessariis ,
 „ secundam prædictam formam Cister-
 „ ciensis Monasteri omnes utantur =
 „ Horis Canonicis , Officio Beatæ Vir-
 „ ginis , et Defunctorum juxta usus ,
 „ et consuetudines laudabiles hujus Or-
 „ dinis in choro recitandis , et decan-
 „ tandis , omnes , et singuli cum co-
 „ cullis intersint , et horas Canonicas
 „ cum cantu Gregoriano juxta regulas
 „ persolvant = Diebus Festivis solem-
 „ nioribus surgent hora secunda post
 „ mediam noctem , aliis vero diebus
 „ temperantius , prout a Capitulo Ge-
 „ nerali determinabitur , Horis Matr-
 „ tinis post officium Beatæ Mariæ Vir-
 „ ginis , et post Completorium , aut
 „ aliis horis competentibus , vacent per
 „ mediam horam qualibet vice medi-
 „ tationi , et per decem dies exercitiis
 „ spiritualibus semel in Anuo = *Circa
 „ caput 22. quomodo dormiant Mona-
 „ chi* = Omnes tam Abbates quam Mo-
 „ nachi , tam Abbatissæ quam Monia-
 „ les in comuni dormitorio recumbant ,
 „ illis exceptis quos , aut quas ratio-
 „ ne officiorum suorum , aut negocio-
 „ rum , aut alias justas causas ab eo
 „ excusari oporteat , juxta Abbatis , aut
 „ aliorum Officialium judicium. Quam-
 „ vis autem regula jubeat , et etiam
 „ Benedicti Papæ XII. constitutio præ-
 „ cipiatur , ut omnes in uno loco dor-
 „ miant , sine cellis separatis , tamen
 „ ob majorem modestiam , et vitæ ho-
 „ nestatem , sicut longa experientia com-
 „ probatum est , et ad consulendum
 „ cujuslibet infirmitatibus , dictarum

cellarum usus venit tollerandus, dummodo juxta Clementis Papæ VIII. decreta habeat Superior clavem, ut cum sibi videbitur, cellas omnes reserare possit. Nullusque etiam noctu cellam ita claudat quia a Superiore possit aperiri. Sit etiam in foramen pendula, vel ductili tabula coopertum. Vestiti dormiant omnes cum parvo caputio albo; lectisternia, secundum regulam in eis disponantur, et suppellex talis sit, ut statui paupertatis quam professi sunt Monachi conveniat: nihil superflui in ea sit, nihil etiam in ea necessarii desit = *Circa Caput. 28. De his qui sæpius correcti non emendantur* = Observentur Sacræ Congregationis Concilii decreta de Regularibus Apostatis, et ejectis, et juxta illa dumtaxat, incorrigibiles e Monasteriis, et Ordine ejiciantur = *Circa Caput 31. de Cellerario* = Administratio honorum temporalium secundum Concilii Tridentini Decretum fiat per Officiales, prout scilicet eis injunxerit Abbas, ad nutum amovibiles, sic ut de omnibus receptis, et expensis coram Abbate, seu Superiore, et Senioribus domus fidelem teneantur reddere rationem: pecuniæ vero omnes ab uno Bursario per Abbatem, aut Superiorem de Consilio Seniorum stabiliendo servantur in arca sub tribus clavibus; quarum una apud Abbatem, aut Superiorem maneat, aliam custodiat Senior domus, tertiam vero ipse Bursarius. Nullus ex Superioribus locorum administrationem honorum, aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum, et reddituum sui Conventus, etiam nomine Conventus per seipsum habere, seu exercere possit, sed universum id onus tribus Fratribus ejusdem Conventus a Generali ita demandetur, ut unus rerum, et honorum, reddituumque colligendorum, ac exigendorum curam habeat, aliter tamquam Depositarius pecunias ac cætera ab illo collecta, et exacta fideliter asservet, alias de pecuniis ac rebus a Depositario acceptis, Superiori, et Fratribus ac Conventui universo de necessariis, mandante tamen ipso Superiore, non secundum proprium affectum, sed juxta charitatis regulam, veluti bonus dispensator provideat, officiorum hujusmodi confusione penitus interdicta. = *circa Caput 33. Si quid debeant Monachi proprium habere* = Observetur ubique vita communis juxta Concil. Trid.

Benedicti XII, et Clementis VIII. decreta: nec cuiquam Regularium tam Virorum, quam Mulierum dicti Ordinis liceat aliqua bona tamquam propria, aut etiam nomine Conventus possidere, vel tenere, nec fas sit Superioribus alicui Regulari concedere bona stabilia, aut certi bladi, panis, vini, vel pecuniæ pensiones dare, etiam pretextu contractuum initorum, vel ineundorum inter Monachos communis, et strictioris observantiæ, quos SSñus D. N. Alexander VII. declaravit per Suas in forma brevis Literas de die 8. Mensis Martii 1660. nullos, irritos, illicitos, et paupertatis religiosæ contrarios; sed omnia omnia sint communia, et dantur unicuique secundum cujuscuque Monasterii facultates, regionum qualitates, omnia necessaria tum ad victum, tum ad vestitum, sive sano, sive ægro sive seni, sive juveni, sine ulla personarum acceptione, et habita tantum ratione necessitatis = *Circa Caput 39. de Mensura ciborum* = Qui abstinentiam a carnibus amplexi sunt, aut in posterum amplectentur, illam exacte retineant, et nemini illorum liceat, ad comunem ipsius Ordinis observantiam transire, nisi petita, et obtenta facultate a Summo Pontifice pro tempore existente, aut saltem a Capitulo Generali, vel eo cessante ab Abbate Cisterciensi. Nulli etiam communis observantiæ Professori propter pacis, et charitatis custodiam liceat ad dictam perpetuam abstinentiam transire, non petita licentia saltem a suo Patre immediate: ad quam abstinentiam amplectendam Superiores nullum, qui nec fuerit in ea educatus possint cogere, nec ullus, licentia utendi carnibus auctoritate Apostolica, omnibus personis Regularibus Ordinis, etiam sanis, et bene se habentibus data, et ab eadem approbata, et denuo concessa frui possit, nisi tribus diebus tantum in hebdomada, extra tempus Adventus, Septuagesimæ, et aliud ab Ecclesia prohibitum. = *Circa Caput 41. quibus horis oporteat reficere Fratres* = Jejunia non solum Ecclesiastica, sed etiam a regula, et a Constitutionibus præscripta servantur, Ecclesiastica moderatione. Circa tempus refectionis, senum, juniorum, et infirmorum habetur ratio: insuper de jejniis regulæ aliquando possint dispensare Superiores, pro personarum, locorum, et regionum, et anni tempestatum con-

sideratione, ut aliqui fructus, et alia
 id genus alimenta in collatione, seu
 refectiuncula concedi jejunantibus pos-
 sint. = *Circa Caput 51. de Fratibus*,
 qui non longe satis proficiuntur = Lau-
 dabilis consuetudo introducta serve-
 tur = *Circa caput 53. De hospitibus sus-
 cipiendis* = Ad hospitalitatem tanto pe-
 re comendatam sint ferventiores Mo-
 nasteriorum Superiores, sed in ho-
 spitibus suscipiendis frugalitas appa-
 reat, nullusque excessus permittatur:
 nec Religiosis cum consanguineis, et
 aliis supervenientibus in dormitorio,
 in cameris privatis, nec extra loca
 a Superioribus designata manducare
 concedatur; sicut nec Monialibus ad
 crates, et in locutorio cum quibus-
 cumque tam secularibus, quam re-
 gularibus. Circa vero lotionem pe-
 dam hospitem, standum consuetudi-
 ni = *Circa Caput. 54. Quod non debeat
 Monachus Literas accipere* = Literæ di-
 rectæ non sine Superioris licentia ape-
 riantur, nec dirigendæ mittantur,
 sitque unicum sigillum in Monaste-
 rio, quod penes Priorem maneat,
 eoque omnes literæ sigillentur = *Cir-
 ca Caput 55. vestimentis, et calcea-
 mentis Fratrum* = Quia humilitas per-
 sonas Religiosas maxime decet, et
 modestia omnium virtutum splendor,
 et ornamentum existit, Abbates omnes
 et Monachi ejusdem Ordinis habitu
 uniformi, modesto, atque decenti
 utantur, qui ejusdem virtutes simul,
 et paupertatem redoleat. Abbates in-
 tra Claustra Monasteriorum suorum
 pileos non ferant, sed Religioso mo-
 re tegantur. Monasteriorum septa num-
 quam sine Capitiis incedant; omnes
 etiam tam Abbates, quam Monachi
 pannis nigri, et albi dumtaxat co-
 loribus simplicibus, honestis tamen,
 et mundis vestiantur, sic ut nihil ap-
 pareat in eis, quod novitates secula-
 rium sapiat, et quod possit offen-
 dere intuentes. Ab indusiis, et col-
 laribus linæis abstineant, solisque la-
 neis tam intra, quam extra Monaste-
 rium utantur, sicut et femoralibus.
 Nullus Abbas, vel Monachus audeat
 barbam, et Capillos nutrire, vel pro-
 minentes in superiori labro pilos
 alere, aut aliter, quam uniformiter,
 et æquali pectine capillos, vel bar-
 bam circumquaque tondere, relicto
 in capite eo circulo, quem Monasti-
 cam coronam vocant, ut Religiosi
 Monasterii Cistercii deferre solent. =
*Circa Caput 57 de Artificibus Monastec-
 rii* = Procurent Superiores, ut juvenes,

quos ad studia non satis propensos
 esse judicabunt, honestam aliquam
 artem ediscant, cujus exercitio otio-
 sitatem, et solitudinis tedium evita-
 re possint. = *Circa Caput 58. de Di-
 sciplina suscipiendorum Fratrum* =
 Circa Novitiatu, et Professoria desi-
 gnanda servabitur quod statuitur in
 Literis SSmi Domini Nostri. Et cir-
 ca receptionem, et educationem ser-
 ventur regula, et Constitutiones Apo-
 stolicae, maxime decreta S. M. Cle-
 mentis VIII; et recipiantur Novitii
 sufficientis literaturæ, hoc est gram-
 maticalibus, et si fieri possit Philo-
 sophicis instructi, post aliqualem in
 habitu seculari probationem in pro-
 priis domibus factam, cum sufficien-
 ti pensione a Visitoribus, aut aliis
 Superioribus pro ratione locorum de-
 terminanda, et a Monasteriis, pro
 quibus suscipiuntur solvenda, vel com-
 pensanda = Recipiantur autem a Visi-
 tatori Provinciae, et a Novitorum Ma-
 gistro, et ab ipsis examinati, et ido-
 nei inventi vestiantur, et probentur,
 atque in hac communi observantia ita
 edoceantur ut excepta sola a carnibus
 abstinentia, ad omnia S. Regulæ ca-
 pita, prout hic sunt denotata, toto
 vitæ decursu teneri intelligant = Se-
 minaria seu professoria simili ratio-
 ne ad pietatis, et religionis excolen-
 dæ opus erigantur, in quibus novi-
 ter professi, cum pensione sufficien-
 ti, aut compensatione maneant, et
 ad perfectionem S. Regulæ, et dicti
 Ordinis Cisterciensis praxim acqui-
 rendam ita erudiantur, ut nullus ex
 illis ad studia, vel ad Ordines, vel
 ad gradus assumantur, qui probatæ
 vitæ, et sufficientiæ testimonia non
 dederit = Quia aliqui dicti Ordinis Mo-
 nachi sub prætextu stabilitatis pro-
 missæ, dum solemnem votorum pro-
 fessionem emiserunt, in aliquo cer-
 to, et determinato Monasterio præ-
 tendunt se etiam pro majori Mona-
 steriorum ipsorum comodo, bono,
 et utilitate Ordinis, aut qualibet alia
 justa, et legitima ratione, si ipsi re-
 nuant in alia Monasteria transferri non
 posse, nisi ob grave aliquod crimen,
 quod in eodem loco facile emenda-
 ri non possit, unde experientia ita
 comprobante, multæ sæpe oriuntur
 dissensiones, inobedientiæ, rebello-
 nes, lites, et incommoda innumera,
 Renovatur constitutio Pii II. de An-
 no 1461. qua facultas datur Visitori-
 bus, et Superioribus Ordinis pro
 tempore existentibus, ut si eis ita

„ expediens videatur, personas ipsas ad
 „ alia ejusdem Ordinis Monasteria tran-
 „ sferant, et alias idoneas in earum lo-
 „ cum usque ad sufficientem numerum
 „ substituant in beneficium Novitiatuum,
 „ et Seminariorum communium, et faci-
 „ liorem præsentis Constitutionis, et
 „ reformationis executionem, ita ut qui
 „ in locis Novitiatuum, et Seminario-
 „ rum communium, et in aliis re-
 „ formandis Monasteriis noluerint in
 „ omnibus præsentis reformationi se se
 „ submittere, cogantur sub pœna car-
 „ ceris se se transferre ad alia Mo-
 „ nasteria per Visitatorem Provincia-
 „ lem eis designanda, ibique com-
 „ morari; quæ Monasteria tenebuntur
 „ illos recipere, et eos tamquam filios,
 „ et professos habere, solo excepto ju-
 „ re electionis Abbatum, sub pœna in-
 „ terdicti, aliisque censuris contra re-
 „ nuentes, et huic ordinationi se se
 „ opposcentes. = *Circa Caput. 61. de*
 „ *Monachis qualiter suscipiantur* = Qui-
 „ libet Visitator, seu Præses Provincia-
 „ rum habeat sigillum Provinciæ ejus
 „ Visitationi commissæ, ne præter ipsum
 „ possit quisquam dare licentiam con-
 „ veniendi Superiores Majores, nec ex-
 „ tra quatuor dietas a Monasterio pro-
 „ ficiscendi: quæ licentia in scriptis
 „ detur, et Provinciæ sigillo muniatur =
 „ = *Circa Caput 64. De ordinando Abbate* =
 „ Nullus in posterum in Abbatem Ge-
 „ neralem Ordinis Cisterciensis, qui
 „ eundem Ordinem non sit expresse
 „ professus eligatur; et electio aliter
 „ facta, sit ipso jure nulla; et sic eligen-
 „ tes pœnam privationis vocis activæ,
 „ et passivæ in perpetuum eo ipso, ab-
 „ sque alia declaratione incurrant; præ-
 „ terea eligendus iis dotibus, et virtu-
 „ tibus sit instructus, quam S. Benedi-
 „ ctus in hoc capite, et secundo hu-
 „ jus Regulæ in Abbate requirit: viten-
 „ tur autem in electionibus ejusmodi
 „ omnes inordinati ambitus, et proces-
 „ sus, et secundum Canones fiant per
 „ scrutinium, in quibus omnes dicti
 „ Ordinis utriusque observantiæ Mona-
 „ chi voce passiva respective gaudeant,
 „ nisi aliunde intercedat impedimen-
 „ tum. = *Circa Caput 67. De Fratribus*
 „ = *in via directis* = Meminerint Superio-
 „ res, et Religiosos suos obligari ad
 „ solitudinem, nec ex illa debere, et
 „ posse exire, nisi propter gravem, et
 „ necessariam causam, idque cum ma-
 „ ximo tremore, ne conceptus devo-
 „ tionis fructus dissipetur. Unde Sanctus
 „ Legislator a solitudinibus exeuntes, ad
 „ orationem propter tantum periculum

„ recurrentum esse jubet: Non ergo
 „ permittantur ire Religiosi ad oppida,
 „ vel pagos viciniore, nisi continge-
 „ ret gravis aliqua necessitas, et sem-
 „ per cum socio a Superiore designa-
 „ to = *Circa Caput 70. Ut non præ-*
 „ *sumat quisquam alium cedere* = Cau-
 „ sæ mere regulares inter personas di-
 „ cti Ordinis emergentes intra Ordinem
 „ terminentur juxta antiquas illas con-
 „ stitutiones, ne liceat alicui extra Or-
 „ dinem appellare sub pœnis in ipsis
 „ contentis = Omnia supradicta respec-
 „ tive ad Moniales pertinere volumus,
 „ præcipiendo Abbati Generali, et qua-
 „ tuor primis, et aliis Patribus Abba-
 „ tibus, ut omnes sibi subditos ad Clan-
 „ suram a Bonifacio VIII. et a Conci-
 „ lio Tridentino ordinatam, utique re-
 „ ducant, et cogant. = Ut autem in po-
 „ sterum una regula, una charitate,
 „ similibusque moribus ubique vivatur,
 „ et omnes utriusque sexus Ordinis per-
 „ sonæ sciant in quo strictior obser-
 „ vantia excepta sola a carnibus absti-
 „ nentia consistat, fiat brevis, et dilu-
 „ cida compilatio, et reductio omnium
 „ Constitutionum Apostolicarum, et Sta-
 „ tutorum, quæ aut per usum contra-
 „ rium, aut per aliquam aliam ratio-
 „ nem non sunt abrogatæ, et per se-
 „ lectos ab Abbate Generali, et quatuor
 „ primis Abbatibus viros, in disciplina
 „ regulari, juribus, et privilegiis dicti
 „ Ordinis exercitatos distribuantur in
 „ certa Capita a Capitulo Generali ap-
 „ probanda, et promulganda, et de-
 „ mum typis mandanda, et in vernu-
 „ culam linguam pro Monialibus ver-
 „ tenda, atque ad calcem Regulæ Bea-
 „ ti Benedicti apponenda, ut in Capi-
 „ tulis singulorum Monasteriorum per
 „ lectionem Regulæ aliqua eorum Ca-
 „ pita successive legantur = Cum vero
 „ in Congregatione Cardinalium, et Præ-
 „ latorum, ut supra instituta, præin-
 „ serti reformationis articuli diligenter
 „ discussi, et examinati, et qua par-
 „ te opus fuit emendati, et aptati fue-
 „ rint; Nos de omnibus plene instru-
 „ cti, et informati comperimus illos
 „ pro felici Monachorum dicti Ordinis
 „ statu, et salubri directione provide
 „ compilatos, ac perstrictos fuisse, et
 „ cum B. Benedicti Regula, quam pri-
 „ mi Cistercienses in primævo institu-
 „ to, Charta charitatis nuncupato, a
 „ multis Romanis Pontificibus Præde-
 „ cessoribus Nostris approbato tenen-
 „ dam, et intelligendam posteris reli-
 „ querunt, in omnibus esse congruen-
 „ tes, præterquam in aliquibus, quæ

„ vel ex rationabili inveterata consue-
 „ tudine abrogata, vel ex legitima Se-
 „ dis Apostolicæ dispensatione, pro tem-
 „ porum varietate lenita, ac tempera-
 „ ta fuere. Quocirca Motu-Proprio, et
 „ ex certa scientia, ac matura delibe-
 „ ratione, Nostris, deque Apostolicæ po-
 „ testatis plenitudine, tenore præsen-
 „ tium, eosdem superscriptos articulos
 „ reformationis in omnibus, et per
 „ omnia approbamus, ac confirmamus,
 „ illisque perpetuæ, et inviolabilis fir-
 „ mitatis robur adjicimus, atque in Uni-
 „ verso Ordine Cisterciensi, tam in Re-
 „ gno Galliæ, quam in aliis Regnis, et
 „ Provinciis ab omnibus tam comunis,
 „ quam strictæ observantiæ Religiosis
 „ firmiter, et inviolate servari præci-
 „ pimus, et mandamus, sub pœnis in
 „ Regula contentis = Cupientes autem
 „ ut nostra hæc reformatio non sit ver-
 „ botenus, sed divino auxilio realis,
 „ et cum effectu, eidem Claudio di-
 „ stricte injungimus, ut primo quoque
 „ tempore convocet Generale Capitulum
 „ apud Monasterium Cistercii, celebra-
 „ dum in Mense Majo sequentis anni
 „ 1667, ad quod vocentur, et conve-
 „ nire teneantur omnes, et singuli Ab-
 „ bates, et Priores Conventuales Mona-
 „ steriorum totius Ordinis præpeditio-
 „ nem Canonicam non habentes, et in
 „ eo Abbas Cistercii, et quatuor prima-
 „ rii Abbates, item Diffinitores decem
 „ ex communi, et totidem ex stricta ob-
 „ servantia; in Capitulo autem seu Diffi-
 „ nitorio, ut præmittitur congregato,
 „ diligens habeatur tractatus de refor-
 „ matione Ordinis, et observantia regu-
 „ laris, deque aptiori modo exequen-
 „ di, et ad praxim deducendi præin-
 „ sertos Reformationis articulos, et quod
 „ deliberatum, ac statutum fuerit, in-
 „ violate observetur = Ordinentur etiam
 „ in eodem Capitulo, seu Diffinitorio
 „ Religiosæ, et circumspectæ personæ,
 „ quæ singula Monasteria cujusque Pro-
 „ vinciciæ, secundum formam eis præ-
 „ fixam visitare studeant, corrigentes,
 „ et reformantes, quæ correctionis, et
 „ reformationis officio viderint indige-
 „ re. = Præterea fiat divisio seu parti-
 „ tio Monasteriorum strictæ observan-
 „ tiæ in Regno Galliæ existentium, in
 „ duas saltem Provincias, et ab ipso
 „ Abbate Cistercii, et quatuor prima-
 „ riis Abbatibus, et decem Diffinitori-
 „ bus ejusdem strictæ observantiæ, per
 „ secreta Scedularum suffragia eligan-
 „ tur ex eadem observantia duo Provin-
 „ ciales Visitatores nuncupandi, usque
 „ ad sequens Generale Capitulum dy-

„ raturi, quorum quilibet jurisdictio-
 „ nem ordinariam habeat in Monaste-
 „ riis Provinciæ suæ. = Item in singu-
 „ lis Provinciis Universi Ordinis etiam
 „ extra Galliam designentur duo Mo-
 „ nasteria Monachorum communis ob-
 „ servantia, unum scilicet pro Novitia-
 „ tu, una cum Magistris pro educan-
 „ dis noviter Professis, et cum fami-
 „ lia selecta, quæ quidem designatio-
 „ nes una cum actis Capituli in scri-
 „ pturam redactæ, atque ab eodem Ab-
 „ bate subscriptæ, et consueto sigillo
 „ obsignatæ transmittantur ad Procura-
 „ torem Ordinis in Urbe Nostra existen-
 „ tem, qui statim illas Nobis exhibeat,
 „ ut recognoscantur, et approbentur =
 „ Interea vero motu, scientia, et po-
 „ testate similibus prohibemus, et in-
 „ terdicimus tam prædicto Abbati Ci-
 „ stercii, et quatuor primariis Abbati-
 „ bus, quam cæteris Abbatibus, et Su-
 „ perioribus Monasteriorum communis ob-
 „ servantia, sive in Gallia, sive in aliis
 „ Regnis, et Provinciis existentium, ne
 „ quemquam ad habitum suæ Religio-
 „ nis recipiant, aut in posterum con-
 „ tra hujusmodi prohibitionem forsân
 „ recipiendos ad professionem admit-
 „ tant, donec antedictæ designationes
 „ pro Novitiatibus, et Professoriis ut su-
 „ pra factæ, et ad Procuratorem Ordinis
 „ transmissæ nobis realiter, et cum
 „ effectu exhibitæ fuerint, atque ut præ-
 „ fertur approbatæ; alioquin sic reci-
 „ pientes, vel admittentes, sententiam
 „ excommunicationis incurrant, a qua non
 „ per alium quam per Nos, et Roma-
 „ num Pontificem pro tempore existen-
 „ tem, nisi in mortis articulo consti-
 „ tuti absolvi possint = Ad hæc de vo-
 „ to ejusdem Congregationis Cardina-
 „ lium, et Prælatorum, qui jussu no-
 „ stro rationes, et motiva, voce, scri-
 „ ptoque proposita tam a Procuratore
 „ Ordinis quam a duobus Abbatibus
 „ strictæ observantiæ pro reformationis
 „ negotio ex Gallia ad Urbem ablega-
 „ tis, iterum ac tertio, accurate, ma-
 „ tureque considerarunt, et discusse-
 „ runt, Nobisque plenam de omnibus
 „ relationem fecerunt, auctoritate Apo-
 „ stolica, præsentium tenore declara-
 „ mus, Literas in forma Brevis datas
 „ diebus 10. Novemb. 1657, et 8. Mar-
 „ tii 1660 nec non 2. Julii 1661, res-
 „ pective, nullo obreptionis, subreptionis,
 „ intentionis Nostræ defectu, vel
 „ alio nullitatis vitio laborasse, nec labo-
 „ rare, ac proinde omnino esse servan-
 „ das, et executioni mandandas, prout
 „ servari, et executioni mandari ju-

» bemus, perpetuum desuper silentium
 » imponentes sub pœnis contentis in
 » primodictis nostris literis editis die 16
 » Januarii 1662 = Cæterum ex hac No-
 » stra declaratione, quoad ea quæ
 » memoratis Literis Nostris, et his præ-
 » sentibus non adversantur, Monasteriis
 » Monachorum Reformatorem in Re-
 » gno Galliæ, eorumque strictæ obser-
 » vantiæ, aliquod præjudicium generare
 » non intendimus, sed illam in sua fir-
 » mitate ac robore volumus permane-
 » re perinde ac si ædem literæ non
 » emanassent. Quin imo Nostræ inten-
 » tionis est, eandem strictam observan-
 » tiam in sua laudabili vivendi ratio-
 » ne confovere, et pro illius conserva-
 » tione, et incremento pastoralis No-
 » stri officii partes gratiose, et favora-
 » biliter impendere, unde Abbatem Ci-
 » stericii, et primarios quatuor Abba-
 » tes serio in Domino monemus, at-
 » que adhortamur, eisque in virtute
 » S. Obedientiæ distrite præcimus, et
 » mandamus, ut ipsam strictam obser-
 » vantiam non modo protegere, ac ze-
 » lo charitatis complecti, verum etiam
 » diffundere, et propagare pro viribus
 » studeant, ut in dies, benedicente Do-
 » mino, in Ecclesia Militante fructus
 » ferat uberiores = Similiter declara-
 » mus validas fuisse, et esse Professio-
 » nes a Monachis strictæ observantiæ
 » in hanc usque diem emissas, nec non
 » absolutionem cum actis huc usque
 » gestis, quæ suum plenarium sortitæ
 » sunt effectum, ita ut prædictarum,
 » ac præsentium nostrarum Literarum
 » vigore nullitatis vitio minime subja-
 » cere censeantur, nec propterea a quo-
 » quam impugnari, infringi, aut in
 » controversiam adduci ullatenus pos-
 » sint; sicque per quoscumque Judices
 » ordinarios, et delegatos, etiam Cau-
 » sarum Palatii Apostolici Auditores,
 » et S. R. E. Cardinales etiam de La-
 » tere Legatos, et Apostolicæ Sedis
 » Nuncios, et alios quoslibet, quacum-
 » que præ eminentia, et potestate
 » fungentes, et functuros, sublata eis,
 » et eorum cuilibet quavis aliter judi-
 » candi, et interpretandi facultate, et
 » auctoritate judicari, ac definiri debe-
 » re, ac irritum, et inane si quid se-
 » cum super his a quoquam quavis au-
 » ctoritate scienter, vel ignoranter contige-
 » rit attentari decernimus: non obstanti-
 » bus præmissis etc. Quibus omnibus, et
 » singulis etc. Volumus autem etc. Datum
 » Romæ apud S. Mariam Majorem sub An-
 » nulo Piscatoris die XIX. Apr. MDCLXVI
 » Pontificatus Nostri Anno XII.

§. 3. Sane hujusmodi Reformatio-
 nis præscripta, quemadmodum Aposto-
 licæ eæ literæ præcipiebant, in coactis
 paulo post totius Ordinis Generalibus Co-
 mitiis, anni videlicet 1667 debita cum
 reverentia, et obsequio recepta sunt,
 et in aliis, quæ subinde celebrata fue-
 runt, pro basi, et fundamento Monastici il-
 lius ædificii sunt habita: inter alia ve-
 ro dicti Ordinis Monasteria, quæ Ale-
 xandri VII. Reformationem libenter am-
 plexa fuere, unum præcipue fuit Sale-
 mitanum: cujus tamen Cœnobitæ cum
 ob humanæ indolis infirmitatem non-
 nullis ab hinc annis a rigidiori hac nor-
 ma paulisper declinarent, Apostolica Sa-
 Me. Benedicti XIV. ultimi Decessoris
 Nostri sollicitudine, et Generalis quo-
 que Abbatis suffragio, Alexandrinæ Con-
 stitutionis observantia in d. Monaste-
 rium fuit rursus invecata: etenim pe-
 tente Anselmo Abbate, et Cœnobium
 Salemitanum, et reliqua eidem adne-
 xa sub Apostolicæ Sedis patrocinio ite-
 rum susciperentur, per literas in for-
 ma Brevis sub die 15 Julii anno 1752
 incipien: *Persuasum Tibi etc.* eidem
 Pontifex Max. rescripsit, se neutiquam
 ambigere Monasterium istud noviter in
 Clientelam suam recipere, ea tamen
 conditione, ut Cœnobitica disciplina a
 Religiosis omnibus adamussim custodi-
 retur secundum Ordinis Statuta, et Apo-
 stolicas Constitutiones, præsertim Ale-
 xandrinam, demum vero ipsius Bene-
 dicti de Clausura Monasteriorum die 3
 Januarii anni 1742.

§. 4. Quamobrem idem Dilectus Fi-
 lius Anselmus Abbas, qui eo videtur
 impensius Ordinem suum diligere, quo
 magis ardet cupiditate Monasticæ di-
 sciplinæ ad Tridentini Concilii normam
 Sess. 25 Cap. 1 componendæ, ut spe-
 cialem hanc Apostolicæ Sedis gratiam,
 atque benevolentiam sibi, suoque Re-
 ligioso cœtui mereretur, suffultus ex
 una Benedicti XIV. suasionibus, atque
 hortamentis, ex altera vero efficacissi-
 mis literis, ac monitis Venerabilis Fra-
 tris Octavii Archiepiscopi Chalcedonen-
 sis, tunc apud Helvetios Sedis Aposto-
 licæ Nuntii, modo autem Palatii No-
 stri Præfecti omni studio, atque cona-
 tu veteri disciplinæ redintegrandæ na-
 viter incubuit, et honorum omnium
 largitore Deo, hisce irrigationibus in-
 crementum dante feliciter assequutus
 est, ut Alexandrina Constitutio ibidem
 in præsens vigeat, communis vita, quæ
 Monasticæ disciplinæ fundamentum est,
 pulchrius efflorescat, non ter amplius,
 sed quater in hebdomada abstinence

Reformationes
 ab Alexandro
 VII. approba-
 ta Generalia
 Ordinis conti-
 nua reverenter
 receptunt.

Laxata disci-
 plina in Mona-
 stero Salemi-
 tano Alexan-
 drinæ Consti-
 tutionis obser-
 vantiam iussit
 Benedictus
 XIV.

Ex quo factum
 fuit ut ad anti-
 quam obser-
 vantiam Mona-
 chi Salemitani
 tandem fuerint
 revocati.

ab esu carniū; ad Nocturnas Vigiliās in Solemnibus diebus secunda post mediam noctem hora, reliquis diebus tertio surgatur, abjectis lineis, lanæ deferantur lteralæ, et Clausuræ lex sanctissime custodiatur, quæ omnia pariter ut a Supremo totius Cisterciensis Ordinis Antistite in ultima Salemitani Cœnobii Visitatione per Ablegatum suum confirmarentur, effecit.

§. 5. Quamobrem restituta, in hunc modum rigidiori observantia, idem Anselmus, una cum reliquis Cœnobitis, admissas Nobis obtulit preces, quasi jure postulant, ut post impletam hanc a Prædecessore Nostro conditionem sibi præscriptam conceptis verbis, Monasterium suum in specialem tutelam, gratiamque Sedis Apostolicæ modo suscepto obnunciaremus; timensque ne futuris temporibus, vel propter rerum humanarum vicissitudinem, vel propter dissonantiam quamdam cum nonnullis Cisterciensibus Cœnobitiis, in quibus Alexandrina reformatio variis de causis perfecte non observatur, detrimentum aliquod patiat, inducta suum in Cœnobium rigidior Disciplina, sive ex aliqua dispensatione, et indulgentia Visitorum, qui ex iis Monasteriis interdum assumuntur, sive alia quacunque de causa refrigescat, atque labefactetur, a Nobis identidem postulavit ut præfatis literis Apostolicis Alexandri VII. quo firmiores adhuc radices agerent, et in omnibus atque ab omnibus in suo Monasterio accuratissime servarentur, Apostolicæ Nostræ confirmationis calculum adjungeremus.

§. 6. Nos igitur pietatem, religiosamque curam dicti Anselmi Abbatis merito commendantes, atque futurum in Domino sperantes, ut Salemitani Monasterii Alumni in ea vocatione, in qua vocati sunt, fideliter perseverent, sui que Ordinis Regulam, et Apostolicas sanctiones, tamquam viam per quam ad Christianæ perfectionis apicem progredi elegerunt, alacrius insistant de virtute in virtutem in dies proficientes, ut sint et invicem, et aliis Ordinis ejusdem Cœnobitis sicut odor agri pleni in conspectu Domini, dictum Anselmum, ac reliquos Cœnobitas amplioribus gratiis, prosequi cupientes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotata existunt, ad effectum præsentium tan-

tum consequendum, harum serie absolutas, et absolutas fore censentes, supplicationibus eorundem inclinati, primum quidem laudatum Monasterium S. Mariæ de Salemi in specialem Nostram, et Apostolicæ Sedis gratiam, et protectionem perlubenter accipimus, atque admittimus, deinde sæpedictas literas Alexandri VII. Decessoris Nostri, et quæcumque in eis continentur, quemadmodum etiam constitutionem Benedicti XIV. super Clausura Monasteriorum quorumcumque superius memoratam, Apostolica autoritate tenore præsentium approbamus, et confirmamus, eisdem inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, atque ab omnibus, et singulis dicti Monasterii Salemitani Cœnobitis inviolate, sancteque, sub pœnis in regula expressis, observari præcipimus.

§. 7. Inhibentes præterea, et in virtute S. Obedientiæ districte mandantes tam modernis, et pro tempore futuris ejusdem Monasterii Abbatibus, et Monachis, etiam ex eo, quod forsitan ante professionem suam nominatim de ipsis literis sibi non constare, aut non constitisse prætenderent, quam cæteris d. Ordinis Abbatibus, laudatum Monasterium de more visitantibus, quamvis etiam ipse accederet totius Ordinis Generalis Abbas, nec non Capitulo Generali seu Nationali, quinimo Nostris quoque, et Apostolicæ Sedis Nunciis, seu Cardinalibus de latere Legatis, ne audeant ullo pacto, et titulo dictarum literarum, et reformationis exequutionem, sive in toto, sive in parte in Monasterio prædicto impedire, relaxare, imminuere, vel aliud quidpiam, inconsulta Sede Apostolica, immutare, et quidquid contra præmissa a quovis attentari, aut prætendi contigerit irritum et inane, nulliusque roboris, ac momenti esse, ac fore declaramus.

§. 8. Decernentes præsentem literas perpetuo, ac futuris temporibus semper firmas, validas, et efficaciæ existere, et fore, suumque plenarium, et integrum effectum sortiri, et obtinere, atque ab illis ad quos spectat, et pro tempore quocumque spectabit, inviolabiliter observari debere sicque, et non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, et Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, Apostolicos Nuncios, et S.R.E. Cardinales, et eorundem Cardinalium Congregationes, et quosvis alios quacumque præeminentia, et potestate fungentes, et functuros judicari, et deli-

Ut vero in hac Religiosa observantia Monasterium persisteret, Apostolicæ Sedis auctoritas imploratur pro nova Alexandrina Constitutionis confirmatione.

Confirmetur Constitutio Alexandri VII. itemque altera Benedicti XIV. super clausura Monasteriorum.

Præsentium Literarum præcisa demandatur observantia.

Clausula subdita, et decretum irritans.

niri debere, ac irritum, et inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obstantibus Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, dictique Monasterii, et Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, et literis Apostolicis in contrarium præmissorum quæmodolibet concessis, confirmatis, et innovatis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Augusti MDCCLX. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. die 13. Augusti 1760 Ann. tertio.

CLX.

Pontificum Romanorum præcipuam fuisse curam, ut Ecclesiastica immunitas, et Episcoporum jura sacra, tecta serventur, Clerique disciplina ad Sacrorum Canonum præscriptum revocetur, significat Gnesnensi Archiepiscopo, cunctisque in Polonia Antistibus.

Constit. Benedicti XIV. tertio Kal. Aprilis 1742. circa appellaciones, et inhibitiones concedendas vel denegandas in Causis Ecclesiasticis, de qua in præsentibus Literis sermo est, adest impressa in prælaudati Pontificis Bullario sub Num. 48, ubi referuntur præcedentium Pontificum Constitutiones, Conciliorum resolutiones, et Sacrarum Congregationum decreta, eandem rem respicientia.

Venerabili Fratri Vladislao Archiepiscopo Gnesnensi.

Clemens PP. XIII.

Venerabilis Frater Salutem,
et Apostolicam Benedictionem.

§. 1. **V**eluti persuasum Nobis est, Dilectum Filium Stefaninum, qui Apostolici Nuncii Venerabilis Fratris Archiepiscopi Mitilenensis antea fuit Auditor, commendationes Vestras nunquam exquisivisse, ut eo in officio etiam præsens detineretur; ita Vobis pariter persuasum esse cupimus officia Vestra nequaquam illi nocumento futura, quin potius velle Nos opportunitatem dari, qua

intelligere possit, quod Vestram iniisse gratiam Nobis quidem gratum accidit, sibi vero utile aliquando futurum.

§. 2. In reliquis autem nihil magis cordi habemus, quam ut Ecclesiæ Immunitas, et Episcoporum jura sacra, ac tecta serventur et si quæ vitia, pravique mores in Cleri Disciplinam irrepserunt ad Sacrorum Canonum præscriptum rite corrigantur, ac sedulo emendantur; quocirca de appellationibus, quas facile nimium recipi, admittique doletis in iis, quæ pertinent ad morum correctionem, nihil aliud rescribere possumus, nisi, rem hanc omnem accuratissime discussam, definitamque fuisse a Romanis Pontificibus Decessoribus Nostri, potissimum vero a Fel. Rec. ultimo Benedicto XIV. qui capita omnia provocationum, atque appellationum ab Episcoporum judicio admittendarum, sive recipiendarum sapientissime collegit in Constitutione quæ incipit *ad Militantis Ecclesiæ* data 3 Kal. Aprilis 1742 quæ si religiose custodiatur, atque servetur, ut ipsi quoque enixe optamus, ac volumus, nulla erit in posterum conquerendi occasio, neque Judices, quicumque ii fuerint ad quos provocatur, præstitutos sibi terminos sive in re, sive in modo transgredientur.

§. 3. In hunc igitur sensum, ut Fr. Tuæ aliorumque Episcoporum votis annueremus, Apostolico Nuncio literas dari mandavimus, quibus nihil Nos expetere magis perspiciatis, quam Sacrorum Canonum, et Apostolicarum sanctionum implementum, unde, et Episcopalis Ordinis dignitas, et Ecclesiasticæ disciplinæ redintegratio maxime pendent. Interea vero Tibi Ven. Frater, aliisque Poloniæ Coepiscopis, quos peramanter complectimur omnes, Apostolicam Benedictionem toto corde largimur. Datum Romæ apud S. M. Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Augusti MDCCLX. Pontificatus Nostri anno Tertio.

Dat. die 18
Aug. 1760 Ann.
Tertio.

CLXI.

Approbatio, et confirmatio sanctionum quarumdam pro studiis Linguarum Orientalium Cappuccinorum Conventus S. Honorati Parisiorum.

Magistros Linguarum Hebraicæ, Græcæ, Latinæ, et Arabicæ in Studiis Generalibus haberi jussit Clemens V. ut est in Clementin. 1. de Magistr. Earumdem Linguarum Magistros habendos esse a Regularibus in suis Studiis jussit Paulus V. Constit. edit. Ann. 1610. Jul. 31 quæ est in Bullario Mai-nardi.

Clemens, PP. XIII.

Ad perpetuam rei Memoriam.

§. 1. Cum Scriptura, omnis divinitus inspirata, teste Apostolo = (1) uti-
lis sit ad docendum, ad arguendum,
ad corripiendum, ad erudiendum in
justitia, ut perfectus sit homo Dei,
et ad omne opus bonum instructus =
duo in primis necessaria sunt, Divini
luminis illustratio, quæ Fidei mentibus
in Ecclesia Dei sensum veritatis aperiat,
deinde assidua cura, ac diligentia in
sacris paginis evolvendis, perscrutandisque,
ut quemadmodum scribit D. Gregorius
Magnus Prædecessor Noster (2) = discamus
cor Dei in verbis Dei, et ad cælestia
gaudia ardentius suspiremus = Cum autem
pleraque ardua sint, ac intellectu difficilia,
in iisdem explicandis, interpretandisque,
plurimum conducere indubium est trium
præsertim linguarum peritiam Hæbraicæ,
nempe, Græcæ, et Latinæ, unde inquit
S. Augustinus (3) = Magnum remedium
est linguarum cognitio: Latinæ quidem
linguæ homines quos instruendos suscipimus,
duabus aliis ad Scripturarum Divinarum
cognitionem opus habent, Hæbraea scilicet,
et Græca, ut ad exemplaria præcedentia
curratur. =

§. 2. Hanc ob causam Romani Pontifices
Prædecessores Nostri, firmissimum Catholicæ
veritatis præsidium, in sacrorum librorum
usu, unde incorrupta fidei, morumque
doctrina dimanat, Divinitus positum
recensentes, eo præcipuam suam curam,
et providentiam con-

tulerunt, ut linguarum ejusmodi Studium
excoleretur: e quibus Clemens V. in
Viennensi Concilio sapientissime constituit,
ut non solum apud Romanam Sedem,
sed et in insignioribus tunc temporis
Accademiis, scholæ erigerentur ad
ejusmodi idiomatum notitiam adipiscendam:
itidem Sacrosanta Tridentina Synodus
(1) = ne Cælestis iste Sacrorum librorum
thesaurus, quem Spiritus Sanctus summa
liberalitate hominibus tradidit per incuriam
Sæcularis, et Regularis Cleri neglectus
jaceret, ad veteris, ac novi Testamenti
expositionem potissimum, præbendam
Theologicam in Cathedralibus, aliisque
insignioribus Collegiatis institui mandavit,
in Cœnobiis vero Sacræ Scripturæ lectiones
haberi præcepit. Ad hæc Summus Pontifex
Paulus V. pariter Decessor Noster in sua
Constitutione, quæ incipit Apostolicæ
Servitutis die 31 Julii. 1610. strictius
quoque Prælati Regularium tam mendicantium,
quam non mendicantium indixit, ut iis
in Cœnobiis, ubi studia vigent, Magistri,
atque Doctores ejusmodi linguarum
honeste sustentarentur.

§. 3. Extat etiam Congregationis
Cardinalium Fidei Propagandæ præpositorum
decretum diei xi. Aprilis Anno MDCXXV.
evulgatum, quo exequutio Bullæ Pauli V.
demandatur, ut apud religiosos præsertim viros
Sanctissimæ Religionis Nostræ propagatores,
Hæbraicæ, Græcæ, ac Latinæ linguæ
cultus promoveatur: neque desunt exempla
Illustrium Episcoporum, qui suis in
Seminariis, Clericos hæc Orientalium
linguarum disciplina instruendos enixe
curarunt, e quibus illud commemorare
lubet clarissimi in Patavina Sede Antecessoris
Nostri Venerabilis Gregorii Barbadii,
quem semper uti Antesignanum, Magistrum,
Ducemque Nostrum in ea regenda
suscepimus, cujus nominis inter Cælites
referendi causa modo feliciter agitur:
Is enim Apostolicarum ejusmodi
Sanctionum egregie conscius, et pietatis,
et Doctrinæ amplificandæ cupidissimus
non tam Scholam aperuit ad Hæbraici,
Græcique idiomatis eruditionem in
Patavino Seminario, comparandam,
verum etiam utriusque linguæ formas
in Typographiam invexit, ut firmiores
studia hæc inibi radices agerent,
indeque in alias quoque Christiani
Orbis plagas diffunderentur.

tionem conferunt.

Constantis hujus studii Romanorum Pontificum observantiam demerendat. S. Congregationis de Propaganda decreta.

Itemque plures illustres Episcopi Orientalium Linguarum disciplinas in Seminariis instituentes.

(1) 2 ad Timothei, Cap. 3, vers. 16.
(2) Lib. 4 Epist. ad Iudicet. Epist. 40.
(3) De Doctrina Christiana.

(1) Sess. 5 Cap. 3 de Ref.

Romanorum Pontificum sollicitudo ut lingue Hebraicæ, Græcæ, Latinæ, et Arabicæ excolerentur, quæ ad Sacrorum Scripturarum intelligentiam.

Apostolicam gratiam pro horum studiorum cultu Pontifex exprimit.

§. 4. Quibus ex causis cum Summorum Pontificum Decessorum Nostorum in Romana Cathedra, tum vero etiam illius Ven. Antistitis in Patavina, vestigiis inherentes, ipsi quoque muneris Nostri esse intelligimus, Pontificiam omnem auctoritatem, ac gratiam Nostram iis conferre, qui in sanctionum ejusmodi implementum ad Divini Nominis gloriam, et Catholicæ fidei, atque pietatis incrementum, in Sacris eloquiis ad verum, germanumque Ecclesiæ sensum explanandis, interpretandisque naviter, ac laboriose desudant.

In Parisiensi Cappuccinorum Conventu S. Honorati Societas Religiosorum aderat Orientalium Scientiarum Studio dicata, qui leges condidit pro felici ipsius Societatis progressu.

§. 5. Sane expositum Nobis fuit a nonnullis Dilectis Filiis Cappuccinis Conventus Parisiensis S. Honorati, Linguarum hujusmodi Orientalium studio sese dicavisse, tantumque, benedicente Domino progressum fecisse, ut permagnos jam eorum laboris, atque industriæ fructus ex pluribus voluminibus in lucem editis appareat, quod quidem eo magis commendari meretur, propterea quod, nemo ignorat austerissimum vitæ genus, quod ejus Institutionis alumni profitentur. Cum autem valde periculosum sit, pulcherrimam istam studiosorum hominum societatem, ut humana sunt omnia, dissolvi, nisi quibusdam legibus, quasi vinculis ejus compages contineatur, hinc pro parte eorundem Dilectorum Filiorum Cappuccinorum, qui dictam Societatem constituunt nobis humillime supplicatum fuit, ut Apostolica auctoritate approbaremus leges quasdam ad ejus Societatis regimen, atque stabilitatem fulciendam maxime opportunas, atque una simul facultates aliquas inibi expressas, de Apostolicæ indulgentiæ benignitate iisdem impertiremur. Leges autem sunt quæ sequuntur.

Tenor legum conditarum pro felici progressu Societatis studiorum Orientalium.

» I. Numerus Religiosorum, qui linguarum Orientalium studio, destinabuntur, major, quam sex, aut minor quam quatuor esse non poterit.

» II. Candidati in hac schola admittendi ab his, qui actu sacris literis incumbunt, Superioribus in Definitione Provinciali congregatis proponentur, ut ab iisdem in Societatem cooptentur, vel ab ea repellantur, nec ad illud opus, invita Societate poterunt applicari.

» III. Ad illud opus destinatos et semel a Definitione admissos non poterunt Superiores ad nutum suum, et sine graviore causa, reluctante Societate, submovere, sed casus si incidere, ut Superiores in Definitione congregati aliquem Societatis expelli

» voluerit, et Societas contra expulsionem Socii sui reluctetur, tunc ad Diffinitorium Generale fiet recursus, totumque ejus judicio erit remittendum. Nullum pariter cum hoc studio insociabile munus Guardianatum *verbi gratia*, aut Lecturam Candidalis potuerunt impertiri, et si, invita Societate, aliquid hujus generis officium acceperit Candidatus, e numero Studentium delebitur.

» IV. Si Societas e sinu suo Candidatum gravioribus de causis expellere desideraverit tunc (fraternis antea præmissis admonitionibus) Provinciali, et Diffinitoribus collegialiter unitis quærelas proferet, expulsionisque petitiæ causas, et rationes aperiet: quod si major pars Diffinitorii Provincialis non consentit cum Societate, omnes ad Supremum Religionis Tribunal, scilicet ad Diffinitorium Generale recurrant, et interim Socius usque ad Sententiam definitivam ejusdem Tribunalis, inter Academicos reputabitur.

» V. Graves autem causæ sunt præsertim, ignavia crassa, pravi mores, et alius quilibet principalis cordis, et animi defectus, qui paci, concordie simul, et Societatis laboribus nocere possit.

» VI. In Regularitatibus, et in omnibus aliis Religiosi illi, sicut et cæteri, Superioribus omnino subjecti erunt.

» VII. Cum sumptus necessarij sint, ut opera typis mandentur, unus e Sociis ab ipsis eligetur, qui sub licentia Sanctitatis Suxæ negociis illis temporalibus vacet, libros emat per Syndicum, qui pecunias recipere, apud se depositas servare, et æs alienum Societatis curet solvere. Cæterum Societas habeat communitatem vitæ et victus; ast cum dignus sit operarius mercede sua, et multa assidue laborantibus necessaria sint, saltem de necessitate convenientiæ, quæ a Conventu suppeditari non solent, Socius pro negotiis temporalibus gerendis electus, ea sibi, Sociisque cum licentia Superioris localis, aut Patris Provincialis ex proventu editionis librorum (si quis sit) procurare poterit, et si post necessaria Societati suppeditata, et omnes impensas editionis solutas, forte remanserit aliquid residuum, illud ad nutum Societatis, hoc, vel illud indicantis, sub licentia Sanctitatis Suxæ, vel ad Sacristiam, vel ad Bibliothecam, vel ad Conventum applicabitur.

» VIII. Socio, hoc officium pe-
 » ragenti, non licitum erit se librorum
 » extraneorum commercio immiscere,
 » sed de solis Societatis libris, et de
 » permutationibus ex ipsa provenienti-
 » bus tantummodo pertractare poterit.

» IX. Socius ille rationes singu-
 » lis duobus annis Societati congrega-
 » tæ reddere tenebitur, et si contra
 » ipsius administrationem Societas una-
 » nimiter reclamaverit, alius e Sociis
 » eligetur, qui huic officio incumbat:
 » Societas vero, eandem ipsam admi-
 » nistrationis rationem Provinciali red-
 » dere teneatur.

» X. Societati licitum erit unam
 » Bibliothecæ communis clavem penes
 » se habere, ut ex ipsa libros operi-
 » bus suis necessarios extrahere, et in
 » ipsa post usum reponere possit, quæ
 » quidem clavis in manibus Decani
 » Societatis servabitur; sed nec ipsi,
 » nec ulli de Sociis ejusdem Bibliothecæ
 » curæ se immiscere, et de li-
 » bris ad ipsam pertinentibus ullo mo-
 » do disponere, vel pertractare fas erit;
 » quilibet autem Socius, quoties a Biblio-
 » theca libros extrahat, toties et nomen
 » suum, et nomen librorum ex ipsa ex-
 » tractorum (ut mos est) in scriptis dabit.

» §. 6. Nos igitur postquam easdem
 » mature perpendimus, et studiosæ ejus-
 » modi Societatis incolumitati, firmitati-
 » que consentaneas esse censuimus, au-
 » dito insuper suffragio dicti Filii Amati
 » Lambalensis Procuratoris Generalis Or-
 » dinis Cappuccinorum, qui leges præ-
 » fatas pariter ad trutinam expendit, atque
 » approbavit, ut antedictæ Societatis Cap-
 » puccinorum in Conventu Parisiensi San-
 » cti Honorati studio linguarum Orienta-
 » lium deditorum dissolutioni cuilibet,
 » confusione, ac perturbationi opportuna
 » ratione occurramus, et eosdem dilectos
 » Filios Cappuccinos dicti Conventus spe-
 » cialibus favoribus et gratiis prosequi vo-
 » lentes, eorumque singulares persona-
 » a quibusvis excommunicationis, suspen-
 » sionis, et interdicti, aliisque Ecclesia-
 » sticis sententiis, censuris, et pœnis a
 » jure, vel ab homine, quavis occasio-
 » ne, vel causa latis, si quibus quomo-
 » dolibet innodatæ existunt, ad effectum
 » præsentium tantum consequendum, ha-
 » rum serie absolventes, et absolutos fo-
 » re censeantes, dictorum Cappuccinorum
 » supplicationibus inclinati, leges præfa-
 » tas, et in eis contenta, quæcumque
 » Apostolica auctoritate, tenore præsen-
 » tium perpetuo approbamus, et confir-
 » mamus, et inviolabilis Apostolicæ fir-
 » mitatis robor vim, et efficaciam adji-

» cimus, nec non statuimus atque man-
 » damus, ut in eodem Conventu Divi
 » Honorati omnino consequentibus tem-
 » poribus observentur.

» §. 7. Decernentes præsentas literas
 » semper firmas, validas, et efficaces exi-
 » stere, et fore, suum plenarium, et in-
 » tegrum effectum sortiri, et obtinere,
 » atque ab illis, ad quos spectat, et pro
 » tempore quandocumque spectabit invio-
 » labiliter observari debere, sicque, et
 » non aliter in præmissis per quoscum-
 » que Judices Ordinarios, et Delegatos
 » etiam Causarum Palatii Apostolici Au-
 » ditores, Apostolicos Nuncios, et S. R. E.
 » Cardinales, et eorumdem Cardinalium
 » Congregationes, et quosvis alios, qua-
 » cumque præeminentia et potestate fun-
 » gentes, et functuros judicari, et defi-
 » niri debere, ac irritum, et inane quid-
 » quid secus super his a quoquam, qua-
 » vis auctoritate, scienter, vel ignoranter
 » contigerit attentari.

» §. 8. Non obstantibus Constitutioni-
 » bus, et Ordinationibus Apostolicis, et
 » Ordinis Cappuccinorum, etiam in jura-
 » mento, confirmatione Apostolica, vel qua-
 » vis firmitate alia roboratis, statutis, et
 » consuetudinibus, privilegiis quoque,
 » Indultis, et Literis Apostolicis in con-
 » trarium præmissorum quomodolibet con-
 » censis, confirmatis, et innovatis, cæ-
 » teterisque contrariis, quibuscumque. Da-
 » tum Romæ apud S. Mariam Majorem
 » sub annulo Piscatoris die xviii. Augu-
 » sti MDGCLX. Pontificatus Nostri Anno.
 » Tertio.

Clausula su-
 blata, et decre-
 tum irritans.

Derogat con-
 trariis.

Leges supra
 relatas, audito
 suffragio Pro-
 curatoris Gene-
 ralis Ordinis
 Pontificia au-
 thoritate con-
 firmat, et ap-
 probat.

Dat. die 18
Aug. 1760 Ann.
Tertio.

CLXII.

Indulgentiæ pro Fidelibus visitantibus Ecclesias Fratrum Ordinis Prædicatorum aliqua ex septem feriis sextis præcedentibus Festum S. Vincentii Ferrerii.

Terdecim sextis feriis a S. Francisco de Paula, institutis, Pia exercitia ab eodem S. Francisco proposita facientibus, indulgentiam plenariam concessit Clemens XII. Const. Ann. 1758 Sept. 24 quæ adest in Bullario Mainardi.

Clemens PP. XIII.

Universis Christifidelibus præsentibus literas inspecturis salutem, et Apostolicam Benedictionem.

Cum, sicut accepimus, in Ecclesiis Fratrum Ordinis Prædicatorum, pia erga Sanctum Vincentium Ferrerium, præsertim in septem feriis sextis, ejusdem Sancti Festum immediate præcedentibus, devotio introducta fuerit, prout de præsentibus etiam viget: Nos ad eam confovendam, et ad augendam Fidelium Religionem, et animarum salutem cælestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, omnibus et singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, et confessis, ac Sacra Communionem refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dicti Ordinis in una ex prædictis feriis sextis, per eos ad sui libitum eligenda, devote visitaverint, et ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, et remissionem misericorditer in Domino concedimus. In reliquis vero feriis sextis hujusmodi, eisdem Christifidelibus etiam vere pœnitentibus et confessis, ac Sacra Communionem refectis, aliquam ex prædictis Ecclesiis, ut supra, visitantibus, et ibidem orantibus, qua feria prædictarum id egerint, septem annos, et totidem Quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præsentibus ad septennium tantum valituris. Volumus autem, ut si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid vel minimum detur, aut sponte oblatum recipietur, præsentibus nullæ

sint; utque præsentium earundem litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die decima octava Augusti MDCCLX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CLXIII.

Dat. die 20 Aug.
1760. Ann. Tertio.

Paraensem Episcopum summopere commendat pro eximio charitatis studio quo flagrat, et arduis periculis quæis occurrit, ut animas ad Christi ovile reducat.

Venerabili Fratri Joanni
Episcopo Paraensi

Clemens PP. XIII.

Venerabilis Frater salutem,
et Apostolicam Benedictionem.

Qui apud Barbaras Gentes designantur Episcopi, ii quidem Apostolorum et Discipulorum Christi Domini, quos tamquam Oves misit in medio Luporum proprius representant imaginem. In hanc igitur sortem (uti per eas literas, quas Nobis reddidit Dilectus Filius Joannes Gabrinus perscribis) vocatus nihil rectius agere potuisti, quam ardentissimas fundere preces, ut qui fuit oneris author, idem quoque honorum operum, sanctæque villicationis largitor existeret; cujus quidem optimæ spei non leve argumentum est, eximie charitatis studium, quo flagras, et ardua pericula obeundi ad animas Christo lucrificandas, et sanguinem, si opus fuerit, pro Christi Fide fundendi: erat hæc antiquitus provisio, ac præparatio animi ad Episcopale ministerium implendum, unde quod sit alicubi Nostris etiam temporibus, et plurimas Deo gratias agimus, et maxime lætamur, atque idcirco Deum Opt. Max., quemadmodum Nos rogas, exorare non omittimus, ut benedicat laboribus, atque prædicationibus Tuis, iisdemque cæleste illud tribuat incrementum, sine quo neque qui plantat, neque qui rigat est aliquid, ut repositam iis, qui in agro Domini exco-

lendo naviter desudant, mercedem, atque coronam accipias, cujus auspicii pignus sit Apostolica Benedictio, quam Tibi Ven. Frater peramanter largimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die xx. Augusti MDCCLX. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXIV.

Approbatio, et confirmatio legum servandarum a Piis Virginibus, quas vocant *Magistræ Pice*, quæ regimini subsunt Piorum Operariorum.

Clemens PP. XIII.

Ad perpetuam rei Memoriam

§. 1. **E**xperientia rerum omnium Magistra satis docuit, quantum Puellarum educationi perutilis haecenus fuerit piarum quarundam Virginum Conventus *pice Magistræ* nuncupatus, quas Episcopi sub eorum regimine insimul habitare permiserunt, quamvis neque Claustrorum, neque Religiosæ professionis legibus obstrictas, ut Deo unice vacarent, et sinceræ pietatis documenta, et manuum officia Puellis humilioribus præsertim, vel apud eas degentibus, vel ad earum Scholas convenientibus diligenter accurateque traderent, quæ adulta postmodum ætate, si ad Cælestis Agni nuptias vocentur, in Christianæ perfectionis stadio facilius progrediantur, sin vero terreno jungantur conaubio, didicerint jam quod decet mulieres, promittentes, ut inquit Apostolus, pietatem per bona opera, diligere scilicet viros suos, regere familiam, gubernare domum, et se ipsas irreprehensibiles exhibere.

§. 2. Piam hanc Societatem, ut accepimus, primus in suam Diocesim invexit Cl. Me. Cardinalis Marcus Barbadicus civis Noster, dum Montis Falisci Episcopum ageret, ex qua in alias subinde viciniores diffundi cæpit, usque dum Sa. Me. Clemens XI. Decessor Noster vigilantissimus, ne utilitate illa, ac bono, quod a sensatis mulieribus proficiscitur Urbs Roma careret, in hanc communem omnium patriam illas evocavit, ut Adolescentulas studiose, ac liberaliter docerent timere Deum, et operari consilio manuum suarum: quamobrem certam iisdem constituit stipem a Pontificio Eleemosynario

quotannis solvendam, quod reliqui deinde Summi Pontifices, Nosque ipsi præstari jussimus. Almæ Urbis Nostræ exemplum, in qua octo jam Scholæ in præsens per diversas Urbis Regiones fundatæ sunt, alii quoque sequenti fuere: non tam enim plures Episcopi, quam Toparchæ suis in Diœcesibus, et in Opipidis eas locandas, stabiliendasque, certo pariter eisdem constituto censu, duxerunt.

§. 3. Sicuti autem nullum edificium sine compage, ac fundamento consistere nequit, atque idem est de Societatibus, humanisque consortiis, ita laudatus Cardinalis Barbadicus ope Clericorum Congregationis Piorum Operariorum, quibus in sua vinea excolenda adjutoribus utebatur, quasdam eisdem præstituit leges, primùm Typis Montis Falisci, deinde etiam Romæ Anno 1717 cura, et sollicitudine Nicolai Albini tunc Athenarum Archiepiscopi, et Eleemosynarii Pontificii in lucem editas; ut in officio, et in obedientia continerentur.

§. 4. Nuperrimæ autem eadem Dilectæ Filie Magistræ Pice, quæ euræ ac regimini subsunt prædictæ Congregationis Clericorum Piorum Operariorum Nobis exposuerunt, nonnullas labente tempore irreprise corruptelas, quod nempe si aliqua ex præfatis Magistris, justis de causis Superiorum jussu, ab eademo, ubi insimul degunt, fuerit expulsa, vel etiam sponte abierit, nihilominus piæ Magistræ Schemata nequaquam dimittat, quod sane non modo gravi Pii Operis detrimento, verum etiam populo offensionem esse dignoscitur: quamobrem eadem Dilectæ Filie, legibus iis iterum in compendium redactis, nonnullas alias de novo addendas consueverunt, quibus ejusmodi corruptelæ provide occurreretur, Nobisque insimul humiliter supplicarunt, ut præfatas leges quo firmiter consistant, et debitæ executioni mandentur, Apostolica auctoritate Nostra approbaremus, atque confirmaremus. Tenor autem prædictarum legum, est qui sequitur.

Ut Piam hanc institutum magis in suo proficeret proposito, leges nonnullæ conditæ quo in officio, et obedientia Magistræ continerentur facilius.

Quæ sane regule quam fuerint uncti temporis corruptæ, novis superadditis, iterum publici juris sunt recentissime factæ, quarum hic Pontificia approbatio potestatur.

Dat. die 6 Sept. 1760 Ann. tertio.

Quæ sit utilis profecta ex Piarum Magistrarum instituto plurimum commendat.

Exordium, et progressus hujusce Pii instituti enunciantur.

R E G O L E

P E R L E M A E S T R E P I E

I N T R O D U Z I O N E

Recensentur in unum collecta tum veteres, tum novae regulae.

La buona educazione de' Fanciulli è di tanta necessità, che da essa ordinariamente dipende non solo il lor proprio vantaggio, ma altresì quello delle famiglie, e de' popoli stessi. I Giovanetti, dice lo Spirito Santo, quando giungono all' età adulta, ritengono quelle medesime qualità di cui si sono imbevuti nella loro puerizia. Le leggi, e gli ammaestramenti istituiti per tenerli lontani dalle occasioni tanto pericolose del secolo, non servono ad altro, che a renderli maggiormente colpevoli, ove manchi ad essi loro per parte dei Parenti la dovuta educazione. Ma se questa in tutti i Fanciulli è necessaria, necessarissima, deve riconoscersi nelle Gioviette, sì perchè per la loro educazione possono pregiudicare assai più, ed a se, ed agli altri, sì ancora perchè quanto abbondano di buoni Direttori i Maschi, altrettanto penuriano di buone Direttrici le Femine. Per questo fine prima in Montefiascone, e poi in Roma si sono introdotte le Scuole delle Maestre pie, acciocchè le Fanciulle siano con questo mezzo ammaestrate, non solo ne' lavori manuali; e nell' esercizio di leggere, e scrivere, ma ciò che principalmente importa, ne' Misteri della nostra Santa Fede, nel modo di frequentare con frutto i Santissimi Sacramenti della Penitenza, e dell' Eucaristia, nell' obbedienza, e rispetto verso i maggiori, nella purità, e modestia tanto propria del loro sesso, ed in tutte quelle altre virtù finalmente, che devono essere la vera norma del vivere Cristiano. Pertanto si per istabilimento maggiore dell' opera, e sì ancora per secondare le sante intenzioni, e la somma vigilanza di Monsig. Nicolò Saverio Albini Arcivescovo di Atene Elemosiniere della Santità di Nostro Signore Clemente XII. da cui l' opera in Roma riconosce buona parte del suo accrescimento, oltre le istituzioni stampate in Montefiascone nell' anno 1717 si è pensato di farne il presente compendio, in cui riducendosi in breve quanto nelle sopradette istituzioni diffusa-

mente è prescritto, con esso si facilita alle Maestre l' adempimento degli obblighi del loro Istituto. Il Signore dunque si degni concorrere colla sua grazia, e benedizione allo stabilimento di un sì pio Istituto, acciocchè da esso risulti quel bene, che si è avuto in mira in promoverlo.

§. I.

Di quelle che devono elegersi per Maestre

I. Nell' eleggere le Zitelle (mentre non è mai stato solito di ammetterli le Vedove) al ministero di Maestre, non si abbia riguardo a provvedere il soggetto, ma a provvedere le Scuole. Si dovranno per tanto eleggere quelle che saranno di ottimi costumi, di buona indole, sane di corpo, di un' età propria, e conveniente, e di tutte quelle altre virtuose qualità che si richiedono di una buona, e pia Maestra. Non saranno però vestite da Maestre, se prima almeno per mesi sei non avranno convivuto con le Maestre medesime, nel qual tempo esse sperimenteranno l' Istituto, e saranno insieme sperimentate. Pagheranno in detto tempo gli alimenti alla ragione di scudi tre il mese, e ciò s' intende per Roma.

Quomodo Magistra eligenda sint, et quo tempore ad habitum assumptionem admittantur.

II. Nel tempo che esse viveranno nella Scuola vestite ancora da Scolare, procurino di vestire modestamente, ed attendano con tutto l' impegno all' acquisto d' ogni virtù, acciocchè senza discapito proprio, e con profitto altrui possano esercitarsi in ogni grande opera. Attenderanno altresì ad abilitarsi nei lavori manuali, e nel modo di far la Scuola con profitto delle Fanciulle.

Quid a noviter electis faciendum sit ab earum electione ad habitum assumptionem.

III. Benchè per essere ammesse nel numero delle Maestre non sia necessario portar la Dote, tuttavia non si vieta portarla; la qual somma di Dote si dovrà impiegare in qualche capitale fruttifero, e sicuro, acciocchè possa restituirsi in caso che la Maestra o partisse da se, o fosse mandata via, ma mentre vive tra le Maestre, e morendo nella Scuola, tanto il capitale, quanto i frutti siano della Comunità, dalla quale sono le Maestre mantenute di tutto ciò che si appartiene al vitto, e vestito; dovrà nondimeno ogn' una portar seco un' acconcio conveniente di biancaria, ed altre cose bisognevoli per suo uso, secondo il costume introdotto, e sarà in libertà di farne il suo Inventario.

Quid conferre debeant Magistrae in Comunitate, et ratio habenda de dote, ejusque fructibus, quoties ab noviter electis conferantur.

§. II.

Del convivere, e vestire delle Maestre.

Magistrarum
praefinitur nu-
merus, et con-
victus inter eas
ratio habetur.

IV. In ogni Scuola saranno almeno due Maestre, e viveranno insieme unite col vincolo di una perfetta carità; a quella che sarà loro assegnata per Superiora dovranno stare soggette tutte le altre, ubbidendola sì in quello che concerne il buon regolamento della scuola, come ancora in ogni altra cosa, che riguarda il bene dell' opera. Dovrà però la Superiora guardarsi da parole aspre, ed imperiose nel comandare, ed esiggere l'ubbidienza da quelle, che gli sono subordinate con forza insieme, e soavità.

De habitu ab
Magistris in
Comunitate ge-
rendo, et mo-
do servando
quoties aliquas
ex ipsis disce-
dere a Comu-
nitate cogit-
ent.

V. L' abito dovrà essere in tutto uniforme, e sarà di Saja semplice, di color nero, e senza ornamento alcuno cioè di Saja di Gubbio l' Inverno, e di Scotto l' estate, o altra Saja inferiore. Tanto il Velo della testa, che il collare sieno di semplice Taffetà nero, senza vanità, e senz' altro Fazzoletto di colore; sotto vi sia solamente il Fazzoletto bianco, che copra il Collo, ma che l' estremità non esca fuori del Collare: porteranno le scarpe non troppo alte, e senza punta. Che se qualche Maestra, o si partisse volontariamente dalle Scuole, o per le sue mancanze fosse mandata via da Superiori, che le governano, debba subito deporre l' abito di Maestra, ed in caso che ripugnasse di farlo, sarà pensiero del Signor Cardinal Vicario, o di Monsignor Vicegerente, che ciò sia eseguito, per le Maestre di Roma, e per quelle dell' altre Diocesi, sarà cura de' Vescovi, e de' loro Vicari generali di far subito levar l' abito di Maestra a quella, che parte da se, o è mandata via dalle scuole.

De victu a
Magistris in Co-
munitate obli-
nendo.

VI. Il vitto dovrà essere eguale per tutte, e benchè non ammetta lautezza, dovrà nondimeno esser tanto, che basti al necessario sostentamento: a pranzo oltre la minestra, e la porzione, o di ova, o di pesce, o di carni a ragione di quattr' once a testa, si darà qualcho frutto, ed un poco di formaggio, e nelli giorni di vigilia in vece del formaggio si darà qualche altra porzione, e così regolarmente la sera a cena, nella quale non si darà minestra, e pietanza, ma o l' una, o l' altra senza pregiudizio dell' insalata, e frutto, o formaggio. Nelle Domeniche, ed altre Feste si darà a pranzo una cosa di più.

VII. Acciocchè il corpo non resti oppresso delle fatiche, procurino di dargli un conveniente riposo, e però dal primo di Ottobre fino all' ultimo giorno di Marzo riposeranno ott' ore la notte, e dal primo di Aprile fino all' ultimo di Settembre ne riposeranno sette la notte, ed una dopo pranzo, finita la ricreazione. Vi sarà perciò affissa la tabella delle ore.

Peculiare tem-
pus operibus,
et quieti assi-
gnatur.

VIII. Ogni giorno tanto la mattina, quanto la sera avranno tutte insieme la solita ricreazione, la quale nei sei mesi dell' estate, durerà per un' ora la mattina, e la sera, nei mesi dell' Inverno durerà solamente per mezz' ora la mattina, e per un' ora la sera, tolline i giorni festivi, e di vacanza, nè quali sarà un' ora intera tanto la sera, che la mattina. In questo tempo poi attenderanno a sollevarsi nel Signore con parlare di cose utili, e profittevoli, guardandosi specialmente dall' introdurre discorsi che possano offendere la carità del prossimo.

Itemque tem-
pus pro spiri-
tus recreatio-
ne.

IX. Nelle Feste, e nei giorni di vacanza si permette loro l' uscire; dovranno però sempre andare a luoghi di devozione, e dove non sia gran concorso di gente, procurando insieme per quanto è loro possibile, di ritirarsi in casa prima del finire del giorno.

Designantur
dies, quibus
permittitur e-
gressus e comu-
ni domo.

§. III.

Di ciò che devono fare le Maestre per il loro profitto spirituale.

X. Le Maestre le quali non hanno lo spirito di Dio, servono piuttosto a distruggere le Scuole, che a edificarle; imperocchè non solo non potranno comunicare alle Fanciulle quello spirito, che esse non hanno, ma saranno di grave impedimento al proprio ed all' altrui profitto. Attenderanno dunque con fervore a praticare tutte quelle virtù, che rendono un anima cara a Dio, e degna di essere da lui eletta per istromento della sua gloria.

Interest quam-
maxime, Magi-
stras spiritua-
libus exercitiis
in vitate pro-
ficere.

XI. Ogni primo giorno del mese la Superiora rinnoverà la virtù da praticarsi in quel mese da tutte le Maestre, con l' intendimento del Direttore, e faranno a gara nel praticarla con il maggior fervore, e perfezione possibile.

De peculiari
virtute cui
mense quovis
incumbent de-
bent.

XII. Sarà pensiero della Superiora maggiore col consiglio del P. Direttore lo scegliere un giorno del mese, che non sia occupato dall' esercizio della scuola, nel quale tutte le Maestre

Semel in men-
se peculiariter
Orationi in-
cumbant, et
octiduo quo-
libet anno, Spi-
ritualibus exer-

citationibus in-
tendant.

dovranno darsi specialmente all'Orazione per rinnovarsi nello spirito, e nella carità, e per acquistar nuova lena nel servizio di Dio. In detto giorno si tralasci ogni lavoro manuale commune, e possino soltanto lavorare qualche ora per i loro particolari bisogni. Staranno inoltre ritirate nelle loro stanze, nè usciranno da esse, fuorchè per gli esercizi communi, e per andare in Chiesa: Per il medesimo fine ogn'anno per lo spazio di otto giorni dovranno ritirarsi a fare gli esercizi spirituali.

De Oratione
communiter
quotidie exer-
cenda.

XIII. Ogni mattina dopo la mezz'ora assegnata loro per vestirsi, converranno tutte insieme nell'Oratorio, o in altro luogo deputato, e faranno un'ora di orazione mentale: similmente la sera ne faranno mezz'altra ora, l'Inverno dopo, l'Estate prima della scuola, trattenendosi nella lezione spirituale, e qualche Orazione vocale, ed acciocchè l'Orazione non sia per loro una vana occupazione di spirito, avvertano di andar sempre apparecchiate a questo Santo Esercizio.

In proprii mu-
neris exercitio,
animum ad
Deum conver-
tere debent.

XIV. Perchè l'ufficio d'istruir le Fanciulle è per se stesso assai distrattivo, massime quando non si faccia con un vero spirito, ed amore verso Iddio ed il prossimo, dovranno le Maestre, per non dissiparsi, nel principio di ogni azione non solo indirizzarla a Dio, ma procureranno altresì di tenere lo spirito sempre raccolto, inalzandolo di quando in quando al Signore, o con affettuose giaculatorie, oppure con altri atti, che suggerirà a ciascheduno la propria divozione.

Singulis Domi-
nicis diebus,
festisque de-
precepto, et
Solemnioribus
praesertim, ad
SSmam Eucha-
ristiam susci-
piendam di-
sponantur, id
permittente
Spirituale Di-
rectore.

XV. Benchè le Maestre debbano essere sempre apparecchiate per fare la Santa Comunione, lo siano però specialmente in tutte le Domeniche, e Feste di precetto, e più particolarmente nelle Feste principali dell'anno: tuttavia però non la faranno senza licenza espressa del Confessore: per questo fine ciascheduna avrà il Direttore, al quale darà esatto conto di sua coscienza, e devono procurare, che il Direttore non solamente sia Uomo di spirito, di prudenza, e di dottrina, ma altresì che sia un solo, il quale regoli tutta la Scuola.

Conscientiae
examen ha-
beat quotidie
ante somnum.

XVI. Ogni sera prima di andare a letto faranno l'esame della Coscienza, e procurino di ben conoscere i loro difetti, e di emendarsene.

Quotidie in
spiritualium li-
brorum lectu-
ra per aliquod
temporis va-
cent.

XVII. Ogni giorno impiegaranno qualche poco di tempo nella lettura de' libri spirituali, e procureranno di ben ponderare quanto leggono per ca-

varne profitto: non potranno però leggere altri libri, che quelli che saranno loro permessi dal Direttore, e quando la lezione non si farà nella scuola, la faranno da per se stesse, o la mattina, o la sera.

XVIII. Il silenzio tanto raccomandato da maestri di spirito dovrà rigorosamente osservarsi. Le Maestre pertanto non parleranno dalle ventiquattr'ore sino all'ora della cena, l'Inverno, e dopo la ricreazione della sera fino che sarà terminata l'Orazione della Mattina; e così ne mesi di State, ne quali fra giorno si riposa, si asterranno dal parlare dopo la ricreazione del pranzo fino al cominciar della scuola, ed occorrendo di dire qualche cosa, lo facciano con brevi parole, con voce bassa, e con espressa licenza della Superiora.

Regulae ha-
bendae circa
silentium.

XIX. La mensa dovrà esser sempre condita colla lezione di qualche libro spirituale in quelle scuole, ove siano più di tre fra Maestre, ed educande; potrà però la Superiora dispensare dal silenzio, e dalla lettura ne' giorni di Domenica, eccettuatone il tempo della Quaresima.

Tempore men-
sae lectioni
spirituali in-
cumbant in do-
mibus ubi tres
saltem educa-
ntur.

XX. Per divozione della B. V. ogni giorno reciteranno insieme con le scolare la terza parte del Santo Rosario, e quando non si sarà recitata colle Fanciulle, la dovranno recitare in commune fra loro, finito l'esame.

Quotidie B. V.
Rosarium reci-
tare tenentur
una cum puel-
lis ediscenti-
bus.

XXI. In tutti i Venerdì in memoria della Passione del Nostro Signor Gesù Christo, e dei dolori della sua SSma Madre, faranno la Disciplina, la quale non dovrà durare più d'un mezzo quarto d'ora, e permettendolo le forze, nelle vigilie della B. V. potranno fare il digiuno con una vivanda sola.

De pietatis
exereendis
qualibet feria
sexta, et in
vigiliis festivi-
tatum B. V.

XXII. Nei giorni di Mercordi si asteranno dalla carne, e di Sabato anche dalle ova, seppure il Direttore, o la Superiora maggiore, o locale non giudicasse altrimenti.

De abstenen-
tia a carnibus
qualibet die
Mercurii, et
ab Ovis die-
bus Sabathi.

XXIII. Ogni mattina quantunque sia giorno di lavoro dovranno sentire la Santa Messa, nè dovranno esentarsi da questa piissima pratica, se non per precisa necessità, come in occasione di qualche malattia, indisposizione, o di viaggio.

Missam singu-
lis diebus,
quamvis feria-
libus, audire te-
nentur.

§. I V.

*Dell'esempio che devono dare le
Maestre*

XXIV. Non anderanno mai fuo-

Egredientes e
domo, plansi-
bili comitatu,

et modestia incedant.

quantunque vadano in Chiesa, ed occorrendo loro di trattare con persone secolari, non diano in atti di troppa familiarità, e confidenza, ma stiano cogl'occhi bassi, e ben composte, acciocchè ogn'uno resti edificato dal loro procedere.

Quomodo se genere debeant in scholarum exercitiis.

XXV. Nella scuola stiano sempre decentemente vestite, e non discorrino di cose del Secolo; ma sempre di Dio, e di cose appartenenti alla scuola.

Ne admittantur Viri in eorum domibus, et quid si necessitate ad id compellantur.

XXVI. Non ammettano uomini in casa, ed occorrendo loro di trattare con essi, non vi restino mai sole, e procurino, che per le 24. ore siano licenziati, proibendosi espressamente l'ammettere uomini dopo l'Ave Maria.

De methodo habenda cum Confessorio, quoties, necessitate suadente ad Domum eorum accedere contingat.

XXVII. Il Confessore non si chiami nè alla casa, nè alla scuola, se non per cagione d'infermità, ed occorrendo che egli debba udire la confessione di qualche Maestra inferma, la porta stia sempre aperta, di modo che possa essere osservata. Parimente il Medico non si lascerà mai solo coll'inferma, ma vi starà sempre un'altra Compagna.

In idem Argumentum.

XXVIII. Se qualche Confessore, od altro Ecclesiastico venisse non chiamato, e senza occasione d'infermità alla scuola, gli si faccia civilmente intendere, che ciò non conviene, ed ove ciò non basti, se ne avvisino i Superiori.

Quomodo se gerere debeant, quoties discipulas in eorum domibus ab illis visitari contingit.

XXIX. Dovendo le Maestre visitare qualche scolara, lo facciano in modo, che restino edificati tutti quelli che vi si troveranno presenti, ed essendo invitate a bere, o a mangiare, lo ricusino modestamente. Occorrendo poi d'aver a mangiare, o bere fuor di tavola non lo facciano senza espressa licenza della Superiora, quando non vi fosse un urgente bisogno.

In omnibus operibus, modestie praecepta consultant.

XXX. Non solo nella scuola, e fuori di casa devono le Maestre per esempio dell'altre andare coperte, e star composte e modeste, ma altresì useranno questa modestia sì nello spogliarsi, che nel vestirsi, come anche nel trattare insieme fra di loro. A tale effetto eviteranno il dormire nel medesimo letto.

Semper idem ordo in singulis Scholis servetur.

XXXI. In tutte le scuole si osservi lo stesso ordine si negli esercizi, che appartengono alle Scolare, come in quelli, che appartengono alle Maestre, e senza grave occasione non si mutino le ore per essi assegnate.

§. V.

Della carità, ubbidienza, e distacco, che devono praticare le Maestre.

Magistrae multas invicem unione, et

XXXII. Fin a tanto che frà le Maestre vi sarà unione, e carità, du-

reranno, e fioriranno le scuole, ma se mai per insidie del Demonio, entrasserò frà di loro de' dispareri, e delle dissensioni, credano pure che sono vicine al loro estermínio; perciò regni fra di loro una perfetta carità, sovvenendosi scambievolmente tanto in tempo d'infermità, che di sanità, procurando le Maestre d'una scuola di soccorrere a quelle dell'altre, se così esigge il bisogno.

charitate vivant.

XXXIII. Sarà ufficio della Superiora di provvedere al bisogno di ogni Maestra, procurando di vestirla a suo tempo, di provederla di biancaria, ed ogn'altra cosa; così riguardo al vestire, come al vitto: e se qualcheduna di esse si troverà inferma, sarà cura della medesima il far sì, che sia assistita, chiamandole il Medico, e procurandole tutti quei medicamenti, che saranno giudicati opportuni.

Superiorissa cunctis prospiciat Magistram. indigentibus.

XXXIV. Benchè le Maestre d'una scuola non possano andare nelle altre scuole senza licenza di chi ha la soprintendenza generale di tutte le scuole, tuttavia quando ciò avvenisse, le ricevano con segni di vera carità, trattandole come vere loro sorelle, senza dare alcun segno di dispiacere.

De methodo habenda quoties Magistrae ab una ad aliam scholam accedant, legitima approbatione intercedente.

XXXV. Ubbidiranno prontamente non solo alla superiora di ogni scuola, ed al Direttore in tutte le cose, che appartengono al loro profitto, e principalmente a quelli, che hanno la superiorità di tutte le scuole.

Superiorissae, et Directori in omnibus operibus obedientes se praebeant.

XXXVI. Quelle anime, che per se, e per gli altri cercano Iddio, devono tenere il cuore distaccato da tutte le creature, e perciò si proibisce sotto pena di rigorose penitenze non solamente qualunque attacco particolare, e familiarità pregiudizievole fra di esse loro, ma altresì colle scolare, e per tal cagione si ameranno tutte egualmente in Dio, e per amor di Dio.

A quacumque mundana affectione proprium animam advertant.

XXXVII. Non si affezionino a qualche scuola in particolare, nè al modo di essa, ma devono sempre esser pronte di andare in qualunque luogo l'ubbidienza gli assegni, e non potranno portar seco altro che le vesti, e quella biancaria, che sarà necessaria, seppure al Direttore, ed alla Superiora non paresse diversamente.

Quomodo se gerere debeant quoties ab una, ad aliam Scholam mittantur.

XXXVIII. Si mostrino affatto disinteressate, e perciò non dimandino mai cosa alcuna alle scolare: se poi con tutto ciò sarà loro fatta spontaneamente e da quella, o da altre qualche regaliccio nel Natale, e Ferragosto, potrà applicarsi dalla Superiora maggiore a

A Strenis accipiendis sese abstineant, acceptas vero Superiorissae tradant pro illius arbitrio erogandas.

quella scuola, che le parerà più proprio, col consenso del Direttore.

Sanctiones
pœnales contra
inobservantes
hasce regulas.

XXXIX. L'osservanza di queste regole è tanto necessaria, che se esse mancheranno di osservarle, mancherà loro tuttociò che è necessario per essere buone Maestre. Pertanto ogni inosservanza di esse dovrà con giusta proporzione esser punita, e quando dopo molte ammonizioni non si veda l'emenda, dovrà l'inosservante essere espulsa senza riguardo.

Quid agen-
dum erga Ma-
gistras, quo-
ties e propriis
Domibus eas
egredi contige-
rit:

XL. Siccome tutta quelle Maestre che si saranno segnalate nell'osservanza di queste regole, non potranno in niun conto esser mandate via, nè per infermità, nè per vecchiaja, nè per altra cagione, così occorrendo, che qualche Maestra si partisse, o per propria volontà, o pure mandata via da Superiori, non potrà pretendere cosa alcuna per il servizio prestato alla Scuola: e solamente porterà con se ciò che ha portato dalla propria casa, come si ritrova in essere, e non altrimenti, e la dote se l'avesse portata, come si è detto nel §. III. Sia però pensiero de' Vescovi, o Padroni dei luoghi, che siano consegnate a proprii Parenti tanto quelle Maestre che vanno via da se, quanto l'espulse, e se i loro Parenti abiltassero fuori delle loro giurisdizioni, averanno la carità di mandarle accompagnate con qualche buona donna, acciò che non vadano vagabonde.

De Suffragiis
prebendis Ma-
gistris post ea-
rum obitum.

XLI. Quando passerà da questa all'altra vita qualcuna delle Maestre, sia cura della Superiora, e di chi soprainvende a tutte le altre scuole di notificare alle Maestre sì di Roma, come di Montefiascone, e di altri luoghi il passaggio della defonta; acciò che ogni scuola secondo la possibilità o le faccia celebrare delle Messe, o suffragarla in altra guisa per mezzo di Sante Communioni da farsi sì dalle Maestre, che dalle Scolare, o di altri mezzi, applicando le Sante Indulgenze in suffragio di quell'anima.

§. VI.

Di quello che le Maestre devono insegnare nella Scuola

Recensentur
capita quibus
singulas disci-
pulus edocere
tenentur.

XLII. Tutto l'impegno delle Maestre nella scuola sarà insegnare alle Fanciulle l'amare, e servire Gesù Cristo, ed ogni sorta di lavoro manuale convenevole alle donne, e però insegneranno loro le cose seguenti.

1. L'orare vocalmente, e men-

talmente con frutto, ed offerire al Signore Iddio per i meriti di Gesù Cristo Salvador Nostro tutte le nostre operazioni.

2. Quanto si contiene nella Dottrina Cristiana.

3. Il confessarsi, e comunicarsi colle dovute disposizioni.

4. Concepire odio al peccato mortale, e veniale.

5. Il vero amore delle virtù Cristiane, insegnando loro il modo di praticarle, e facendo loro imparare a mente diversi atti delle medesime virtù.

6. La divozione di Maria Vergine, facendo loro concepire un grand' amore di sì gran Madre, e fiducia nel suo patrocinio, che non si può meglio acquistare che coll'amare, e servire il suo Divin Figliuolo Gesù Cristo Signor Nostro.

7. L'ossequio quotidiano al Santo Angelo Custode, al Santo del proprio nome, ed altri santi Avvocati.

8. La modestia, e compostezza esteriore in Chiesa, in casa, per le strade, e da per tutto.

9. Il tratto civile, il parlar modesto, le buone creanze, il rispetto al Padre, e alla Madre, ed alli Superiori sì spirituali, che temporali.

10. Il leggere a tutte, e lo scrivere solamente a quelle che devono farsi Religiose, o Maestre.

11. Il cucire, il far le calzet-
te, il far merletti, il ricamare, e lavori simili.

XLIII. La scuola ne' sei Mesi d'inverno durerà sei ore, e la state sette in circa, fra mattina, e giorno; sempre però dovrà esser terminata la mattina un'ora prima del mezzo giorno, e la sera ad ore ventitre.

Profinitur tem-
pus quotidiana-
rum instructionis
in Scholis.

XLIV. Quelle Fanciulle, che non hanno buon nome, e che fanno all'amore, che non ubbidiscono, o disturbano la scuola, debbono essere licenziate, se non promettono, o dian a dividere segni di una vera emendazione.

De pravis di-
scipulis eji-
ciendis.

XLV. Le fanciulle trascurate, o che mancano, si corregeranno dalle Maestre con tutta la carità, e meritando le medesime d'esser castigate, si dia loro qualche penitenza, o pochi colpi di disciplina, non mai però le Maestre potranno batterle, o con collera, o con dar loro delli schiaffi.

De discipulo-
rum correctione.

XLVI. Ogni Sabato si leggeranno alla mensa tutte queste regole, sebbene ogni Maestra dovrà tenerle appresso di se, e rendersele familiari con leggerle spesso, per osservarle con più esattezza.

Qualibet die
Sabathi harum
Regularum rei-
teretur lectura

Magistræ præsentibus Regulis inobedientes ejiciantur e Domibus.

XLVII. Le Maestre, che osserveranno attentamente queste Regole siano sicure che piaceranno principalmente al Signore, il quale benedirà i loro travagli, acciocchè facciano gran profitto nelle anime delle scolare. Ma chi non l'osserverà oltre il dispiacere che darà al Signore, sarà dal canto suo una distruggitrice delle scuole, e però dovrà esser prima corretta, e gravemente mortificata, e se non si emenderà, dovrà essere discacciata, acciocchè col suo cattivo esempio non guasti le altre.

REGOLAMENTO DELLE SCUOLE DI ROMA

CHE STANNO SOTTO LA DIREZIONE

DE' PP. PII OPERARIJ

Peculiare recensentur Regulae observandae pro Scholis in Alma Urbe institutis, et primo de Superiorissa Generali in illis habenda.

Avranno le Maestre una Superiora generale, alla quale dovranno esser soggette, ed ubbidirla in tutto quello, che concerne il buon governo delle scuole, ed il loro profitto spirituale.

Generalis Superiorissima quolibet triennio eligenda est.

La Superiora generale si eleggerà ogni tre anni (seppure alle Maestre non paresse bene di confermarla per un altro triennio) alla presenza del Direttore di tutte le scuole de' Pii Operarij, il quale anche darà il voto, e di tutte quelle Maestre, che per lo spazio di tre anni avranno esercitato l'ufficio di Maestra, le quali dovranno dare il loro voto segreto a chi più parerà ad esse loro idonea innanzi a Dio per un tale impiego.

Dandae sunt Superiorissae tres Magistræ Consultrices.

Nel tempo istesso, che si eleggerà la Superiora generale, si eleggeranno parimente per via di voti tre altre Maestre per sue Consultrici, col parere delle quali la Superiora dovrà regolarsi nel governo delle scuole.

Quomodo se gerere debeat Superiorissa Generalis in admittendis Magistris, et educandis.

La Superiora generale non potrà accettare Zitelle per educande, o per Maestre, senza prima aver inteso il parere delle sue Consultrici, ed averne altresì avuto il consenso del Direttore.

Quolibet Mense habendus congressus Superiorissae Generalis cum Consultricibus et Directore.

Almeno una volta il mese la Superiora convocherà le Consultrici, per discorrere con esse del modo di promuovere sì nello spirituale, che nel temporale l'opera delle scuole, o di riparare a quei disordini, che mai potessero occorrere, e di quanto si determinerà nel loro congresso, se ne darà

Bull. Rom. Tom. II.

parte al Direttore senza il di cui consenso non si eseguirà cosa alcuna.

La Superiora maggiore ogni quindici giorni dovrà visitare una scuola, per osservare se cammini a dovere, e se vi si fosse introdotto qualche disordine, di tutto ne darà parte al Direttore per applicarvi l'opportuno rimedio.

Superiorissa bis in mense unam, vel alteram Scholam visitare teneatur.

Terrà la Superiora maggiore un libro, dove noterà l'introito, e l'esito mese per mese così della scuola da lei immediatamente governata come di tutte le altre scuole, alle quali ella soprintende. E perciò ciascuna Superiora delle scuole particolari porterà ogni mese ad essa Superiora maggiore il suo conto, affinché sia posto nel mentovato libro, da vedersi parimente ogni mese dalla medesima Superiora maggiore colle sue Consultrici, e susseguentemente ogni Mese altresì deve essere informato dello stato economico delle scuole il Direttore delle medesime, nè si passino mai i conti senza la sottoscrizione di esso Direttore.

De libro introitus, et exitus a Superiorissa retinenda pro singulis Scholis.

I regali, le lascite, le limosine fatte alle scuole particolari, restano in beneficio delle medesime, ma quando qualche regalo, limosina, o lascita venisse fatta senza nessuna speciale limitazione, e passasse la somma di scudi dieci, spetterà all'arbitrio del Direttore il disporne, in vantaggio però sempre dell'opera. Al giudizio del Direttore altresì spetterà il far somministrare dalle scuole più facoltose qualche somma alle più povere.

De muneribus favore pauciorum Scholarum, et Scholae generalis factis erogandis.

I lavori delle Maestre devono applicarsi alle scuole ove dimorano, nè possano esse Maestre lavorare per se medesime senza licenza del comun Direttore.

De erogatione operum a singulis Magistris confectarum.

Ne' Sabati destinati ad un poco di sollievo dalle fatiche delle scuole, non devono le Maestre obbligarsi a lavoro alcuno, e si deve lasciare alla libertà di ciascheduna in detti giorni, sì la quantità, che la qualità del lavoro.

Die Sabathi Magistros ad nullum perficiendum opus compellantur.

Tutte le Maestre ne' giorni di vacanza siano tenute di convenire nella Scuola maggiore, dal qual debito non potranno esimersi se non che per malattia, indisposizione, cattivo tempo, o altro impedimento, a giudizio del Direttore. Devono parimente tutte le scuole contribuire qualche somma alla detta scuola maggiore ogni Mese, ed una tal somma non sarà sempre la medesima, ma dovrà ripartitamente stabilirsi nella consulta, che si terrà per il rendimento de conti Mese per Mese.

Singulae Magistrae quolibet vacationis die ad scholam majorem convenire teneantur.

Le Maestre che s' infermano nel-

Quid de Magistris, quae

in majori Schola egrotantur.

De pietatis officii in comuni habendis qualibet die festo, vel vacationis in Majori Schola.

De peculiari- bus Confessoribus, et Directoribus singulis Magistris a Scholarum Directore indulgendis.

Supra relatas regulas, Pontifex Supremus auctoritate confirmat: et approbat.

Clausula sup- plata, et decre- tum irritans.

la scuola maggiore in essa siano tenute, ed assistite di tutto il bisognevole, e nella consulta si determini, se debba, e quanto debba contribuire la scuola della Maestra quivi ritenuta.

Ne' giorni di Festa, e di vacanza ne' quali le Maestre si uniscono insieme tutte nella Scuola maggiore, oltre alle pratiche devote della mattina si farà mezz' ora di lezione spirituale, e mezz' ora di orazione mentale in commune, l' inverno la sera, l' estate il giorno dopo il pranzo.

Se qualche Maestra volesse un Confessore diverso dal Direttore delle Scuole, questi, regolarmente parlando, debba essere de' PP. de' Pii Operarj, e col beneplacito di esso Director Generale, il quale non si debba mostrar difficile a dar loro questa spirituale consolazione, siccome anco di potersi confessare in qualche Chiesa vicina, e più comoda alle rispettive scuole, quantunque non sia de' Pii Operarj.

§. 5. Nos igitur qui laudabilis ejusmodi Puellarum institutionis incremento, atque tranquillitati prospicere quam maxime cupimus, audito prius suffragio dilecti Filii Nostri Tituli S. Marcelli Presbyteri Cardinalis Erba Odescalchii Nostri in alma Urbe Generalis Vicarii, qui prædictas leges mature perpendit, atque probavit, easdemque dilectas Filias specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et earum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, et absolutas fore censentes, supplicationibus illarum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, leges prædictas, et omnia in eis contenta approbamus, et confirmamus illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 6. Decernentes illas, nec non præsentis Nostras Literas, semper, et perpetuo validas, et firmas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, atque ab omnibus, et singulis ad quos spectat, et in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari debere, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, et Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, et S. R. E. Cardinales, et eorundem

Cardinalium Congregationes, et quosvis alios quacumque præeminentia, et potestate fungentes, et functuros, judicari, et definiiri debere, ac irritum, et inane quidquid secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, quibuscumque in contrarium non obstantibus. Datum Romæ apud S. Mariam Majorum sub annulo Piscatoris die 6. Septembris 1760. Pontificatus Nostri anno Tertio.

CLXX.

Dat. die 10. Sept. 1760 Ann. tertio.

Jacobo III. Magnæ Britannicæ Regi jura nominationis ad Episcopales Sedes Catholicas præservat.

Easdem prærogativas reservaverat Pontifex hic, favore Regis Britannicæ, occasione provisionis Ecclesiæ Limericensis, ut videre est in hujus continuationis Tom. I. Epist. CIII. pag. 269.

Carissimo in Christo Filio Nostro Jacobo Magnæ Britannicæ Regi Illustri.

Clemens PP. XIII.

Carissime in Christo Fili Noster salutem, et Apostolicam Benedictionem. Cum Nos hodie per alias Nostras in simili forma brevis expeditas literas, quarum tenorem pro plene, et sufficienter expresso, ac præsentibus inserto haberi volumus, Ecclesiis Dunen., et Conerten. invicem perpetuo canonice unitis in Regno Tuo Hibernicæ vacantibus, Dilectum Filium Theophilum Macartan, cui apud Nos de iis, quæ ad tantum onus sustinendum necessariæ sunt qualitatibus, fide digna testimonia perhibita fuerunt, quemque Nobis Majestas Tua per suas literas ad id nominavit, in Episcopum præferimus, et Pastorem, curam, regimen, et administrationem ipsarum Ecclesiarum Dunen., et Conerten. ei in spiritualibus, et temporalibus committendo; Verum in literis hujusmodi nullam nominationis a Te factæ, et ad Te pertinentis mentionem veri censuerimus, iis ita suadentibus rationibus, quas prospectata prudentia Tua Te facile assequuturum esse non ambigimus, idque Tibi nullo modo officere summopere cupiamus: Idcirco per præsentis ex-

presse declaramus, mentem Nostram fuisse, et esse ut ex tali ommissione quam præsentis temporis conditio postulabat, nullum Tibi, Tuisque juribus nominandi detrimentum illatum fuerit, vel sit, sed ea omnia ita salva, illesa, ac præservata intelligantur, perinde ac si in eisdem literis expressa Tuæ Nominationis hujusmodi mentio facta fuisset: Quod dum eo animo Tibi significamus, ut novum in hoc accipias argumentum illius intimæ, ac prorsus Paternæ, qua Te in Domino complectimur, et semper complexi fuimus charitatis, Apostolicam Benedictionem Majestati Tuæ amantissime impertimur. Datum ec. die 10. Septembris 1760. Pontificatus Nostri Anno III.

CLXVI.

Omnibus Tertii Ordinis S. Francisci Regularis Observantiæ Professoribus interdicitur ambitus ad officia, et munera dicti Ordinis.

Decreta pro reformatione Regularium tam Monachorum, quam Mendicantium cujuscumque ordinis, et instituti edidit Clemens VIII. Const. Anni 1590. Junii 25. Eadem Decreta, et ordinationes, alias pro Regularium reformatione confirmavit Urbanus VIII. Const. Anni 1603. Martii 19., quæ videndæ sunt in Bullario Mainardi.

Clemens Episcopus
Servus Servorum Dei.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium

§. 1. **R**egularium Ordinum Professores in sortem Domini vocatos, qui post contemptas omnes mundi illecebras, humili vitæ institutione sibi proposita, suave regularis observantiæ jugum, et onus amplexi sunt, quosvis honoris et præeminentiæ gradus, inani ambitu conquirere, summopere dedecet; idcirco, inter alias Apostolici Nostri Officii curas, prætermittendum minime ducimus, opportunas quasdam edere sanctiones, ut iidem in suscepto Evangelicæ perfectionis itinere alacrius progredi possint.

§. 2. Quamvis etenim aliqui Romani Pontifices Prædecessores Nostri, præter generalia Decreta super Regularium reformatione, a felicis recordationis Urbano Papa VIII. etiam Prædecessore Nostro, de Anno Domini

Bull. Rom. Tom. II.

MDCXXIII. approbata, in quibus ambitus ad Officia quorumcumque Ordinum Regularium vetitus fuit, varias ediderint Apostolicas literas, ut, sub gravibus pœnis, etiam subornationes Electorum in Capitulis variorum Ordinum, ac Secularium Personarum preces ad Officia Regularia procuranda interdicerent, quia vero, præter ea generalia Decreta, nulla specialis Apostolica Constitutio, quæ circa omnia præmissa Tertium Ordinem Sancti Francisci Regularis Observantiæ, illiusque Professores comprehendat, hactenus emanavit; ideo pro parte, Dilecti Filii moderni ejusdem Tertii Ordinis Generalis Procuratoris, Nostram, et Apostolicæ Sedis auctoritatem implorando, quam demisse Nobis fuit supplicatum, ut unica, opportunaque sanctione, ab eodem Tertio Ordine, singulisque illius Professoribus omnem assequendi Officia ambitum, aut subornationes Superiorum, et Electorum, seu preces aliorum prorsus repellere, et longe propulsare non dedignemur.

§. 3. Nos itaque, animo perpentes, Regulari Observantiæ, et felici dicti Tertii Ordinis gubernio valde profuturum, si illius Professores nullum honoris, seu præeminentiæ gradum ultro appetant, seu quibusvis artibus assequi studuerint, sed propria abnegata voluntate, ea munera tantummodo imptere curent, quæ ipsis ad Regularis Disciplinae utilitatem, ab iis ad quos pertinet, recta æquitatis norma fuerint collata: hujusmodi propterea supplicationibus quam libenter inclinati, ac etiam motu proprio, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, nonnullorum Romanorum Pontificum, et præcipue Pii V. Gregorii XIII. et dicti Urbani Prædecessorum Nostrorum vestigiis inhærentes: nec non memorata ejusdem Urbani Prædecessoris Decreta, in ea præcipue parte, qua omnis ad Officia Regularia ambitus inhibetur; harum serie confirmantes, et innovantes, hac Nostra perpetuo valitura Constitutione, omnibus et singulis ejusdem Tertii Ordinis Professoribus, nunc et pro tempore existentibus, expresse interdiximus et prohibemus, ne directe, vel indirecte, publice, vel occulte, aut quovis prætextu, neque voce, neque scripto, aut nutu, vel signo, tam per se ipsos, quam per alios, tum in Capitalibus, sive Generalibus, sive Provincialibus, et Congregationibus intermediis, ac quibusvis Electionibus etiam Conventualibus, vel ante, et extra illa, voces,

Ambitus ad Officia et munera Religiosis, Professoribus hujus Ordinis interdicitur sub nonnullis peculiaribus pœnis.

seu suffragia, vel favorem aliquem ad Officia, et munera in eodem Tertio Ordine impetranda, et obtinenda, procurarent. Qui vero prohibitione, et interdicto hujusmodi posthabito, aliquid pro Officiis, et muneribus præfatis assequendis, contra præmissa quocummodo gerere ausi fuerint, etiamsi effectus eorum ambitus minime sortitus esset, in pœnam privationis Officiorum, aut munerum, antea; et contra præmissa obtentorum, eo ipso incidant, et ad futura quæcumque Officia et munera, inhabiles, et ineligibiles esse censeantur; super quo cum eis a nemine, nisi a Nobis, vel Successoribus Nostris, dispensatio, et rehabilitatio concedi possit: supradictas quoque pœnas ad reatus hujusmodi complices, ac simpliciter scientes, ac illos Superioribus, ad quos culpæ cognitio spectat, non revelantes, ipsarum tenore præsentium, extendimus.

Interdicitur singulis Religiosis ac Officiis, et preces interponant etiam pro aliis ad munera, et Officia Ordinis.

§. 4. Præterea, si forte aliquis in iisdem Capitulis, seu Congregationibus, aut electionibus, vel extra illas, quodcumque, sive muneribus, vel pecunia, sive autoritate, vel potentia, sive minis, vel promissionibus, aut importunis precibus, vel alias quocummodo, pro se ipso, vel pro altero, quæcumque ex vocalibus, seu electoribus, aut superioribus pro impetrandis Officiis, vel muneribus, aut gradibus etiam literariis subornaverit, excommunicationis sententiam ipso facto incurrat, a qua tantum a Romano Pontifice pro tempore existente, vel a tunc etiam existente Ministro Generali, quatenus tamen idem Minister Generalis in subornatione hujusmodi, nullam habuerit partem, nec ipse subornatus, aut minime in illius favorem subornatio facta fuerit, præterquam in mortis articulo, absolvi possit, voce quoque activa, et passiva perpetuo careat: ac electio quæcumque, per subornationem facta, absque ulla declaratione, irrita, ac nulla sit eo ipso, et censeri debeat.

Itemque ne Secularium personarum vel aliorum quorumcumque Officium provocent ad prædicta munera, et gradus obtinendos.

§. 5. Insuper, ut ejusdem Tertii Ordinis Fratres ad secularium personarum, vel aliorum quorumcumque, extra eorum Ordinem, favorem seu autoritatem minime recurrere audeant, ac favores hujusmodi etiam sponte oblatos, ac ab ipsis minime captatos non recipiant; motu et potestatis plenitudine paribus, etiam decernimus et statuimus, quod nullus ipsius Tertii Ordinis Professor quicumque sit, per conquistos favores et suffragia, officia, munera, et gradus hujusmodi in dicto Or-

dine sibi procurare audeat: illisque expresse interdiximus, ut non solum in præmissis, favores hujusmodi minime procurare, sed nec etiam sponte oblatos, aut ab eis minime procuratos, recipere præsumant: ac propterea quilibet ejusdem Tertii Ordinis Professor, pro quo sæcularis vel alia, extra eundem Tertium Ordinem, cujuscumque gradus, præminentie, aut conditionis fuerit persona, preces obtulerit, sive id verbo, literisve, aut nuntiis, seu alias quomodocumque per se, vel alios peregerit, ut aliquod illi officium vel munus, aut gradus etiam literarius in dicto Tertio Ordine detur, vel conferatur, absque excusatione aliqua; activa, passivaque voce perpetuo privatus sit, et ad omnia, et singula ejusdem Ordinis officia, et munera prædicta ac gradus hujusmodi, etiam perpetuo inhabilis habeatur; nisi legitime constiterit, aliquem ex malitia, et absque scientia illorum, pro quibus rogatum fuit, imo ut illis præjudicium inferatur, fautores ad preces hujusmodi porrigendas induxisse: idque adeo exacte servari volumus, quod si forte hactenus aliquis ex ipsius Ordinis Professoribus, suos fautores extra ipsum Ordinem sollicitaverit, ad aliquod in Ordine ipso sibi officium, vel munus, aut gradum hujusmodi comparandum, nedum de cætero ab hisce absteineat, sed illos hortari ac rogare debeat, ne ullum pro eo officium, vel munus, aut gradum hujusmodi, etiam ultro, petant vel impetrare satagant.

§. 6. E converso vero, Dilectis Filiis modernis et pro tempore existentibus ejusdem Tertii Ordinis Ministro Generali et Provincialibus ac Superioribus et Electoribus seu Vocalibus quibuscumque, etiam pro tempore existentibus, in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis pœna, ipso facto, absque alia declaratione, incurrenda præcipimus, et mandamus, ne ad instantiam, et preces quarumcumque Personarum tam Laicarum, quam Ecclesiasticarum extra dictum Ordinem, etiam Cardinalatus honore, et quacumque seculari Dignitate et excellentia, etiam Ducali, Regali, et Imperiali fulgentium, cuivis dicti Tertii Ordinis Professori ullam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, sive gradus etiam literarios, dignitates, officia, munera, administrationes et honores quoscumque, ejusdem Ordinis concedere audeant.

Superioribus etiam, et Vocalibus Ordinibus, sub excommunicationis pœna prohibetur, ne ad alicujus instantiam, et preces Officia, et honores conferant.

§. 7. Cæterum, ad hoc ut præmissis Mandatur ut singulis Annis

perlegatur in Capitulis, et Congregationibus Ordinis harum Literarum tenor.

sa omnia cunctis ejusdem Tertii Ordinis Professoribus, nunc et pro tempore existentibus, plenissime innotescant, et illorum integra observantia absque exceptione aliqua exigi possit, nec unquam futuris temporibus in oblivionem abeant, neque ulla per quempiam excusatio allegari valeat, etiam decernimus et statuimus, omnia et singula præmissa, ipsasque præsentis Literas inter cæteras dicti Tertii Ordinis Constitutiones, etiam fundamentales, annumerari, illisque addi debere, ac in virtute quoque sanctæ obedientiæ etiam præcipimus, et mandamus, ut omnes, et singuli ejusdem Tertii Ordinis Superiores, etiam locales, cujusvis Conventus, ac Domus Regularis, sub pœna privationis officii, vocisque activæ, et passivæ ipso facto incurrendæ curare et efficere teneantur, quod præsentium literarum tenor, de verbo ad verbum, perpetuis futuris temporibus, annis singulis, intelligibili voce, in publica mensa, ac etiam ante singulos Electionum actus, in Capitulis et Congregationibus tuæ congregatis perlegatur.

Hujus Constitutionis perpetua, et rigida observantia præscribitur.

§. 8. Præsentis vero literas, omniaque, et singula in eis contenta, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati et auditi, ac causæ, propter quas eadem præsentis emanarint, adductæ, verificatæ, seu justificatæ non fuerint; ullo unquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel alio quovis, etiam quantumvis substantiali defectu, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, aut aliud quodcumque, juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari nullatenus posse, neque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, pro tempore quomodolibet faciendis, comprehendi, sed semper ab illis exceptas, semperque validas, firmas, et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere debere, ac ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 9. Sicque per quoscumque Judices Ordinariorum et delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuntios, sublata eis, et eorum cui-

libet quavis aliter judicandi et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari et definiti debere: et si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

§. 10. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, nec non dicti Tertii Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus etiam immemorabilibus: privilegiis quoque indultis et Literis Apostolicis, in favorem dicti Tertii Ordinis, illiusque Superiorum et Personarum, etiam per Prædecessores Nostros Romanos Pontifices, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, et insolitis clausulis, et decretis, in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, et singulorum tenores, præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris; hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque: seu si quibusvis communitè, aut divisim a præfata sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas, non facientes plenam et expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Derogatio contrariorum.

§. 11. Volumus autem, ut eadem præsentis Literæ amplius innotescant, quod earum Transumptis etiam impressis, manu Ministri, seu Procuratoris Generalis dicti Tertii Ordinis, et Sigillo alterutrius eorum munitis, eadem prorsus ubique fides in iudicio et extra illud adhibeatur, quæ iisdem præsentibus originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostræ confirmationis, innovationis, prohibitionis, extensionis, statuti, præcepti, mandati, decreti, vel voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Pe-

Sanctiones penales.

tri et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Sexagesimo, Septimo Kalendas Octobris, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXVII.

Dat. die 8. Nov.
1760 Ann. tertio.

Confirmatur electio Magnæ Dei Genitricis sub Immaculatæ suæ Conceptionis Mystério in principalem, Universalem Patronam Ditionum omnium Hispaniarum, tum Indiarum subjectarum Serenissimo Regi Catholico: idemque proinde Mystérium in Ditionibus ipsis ab utroque Clero universo in die Festo, ac per octavam, et infra annum, cum prærogativis omnibus, quæ Patronis hujusmodi per Ecclesiæ leges competunt colendum præcipitur; plenaria quoque indulgentia in eodem Die festo concessa.

Ne in publicis prædicationibus de Conceptione B. M. Virginis disputetur vetavit Pius V. Const. Anni 1570. Nov. 30. Constitutiones a Sixto IV. et Pio V. editas de Conceptione B. M. Virginis confirmavit Paulus V. constit. altera Anni 1616. Julii 6. Quominus in actibus publicis; Beatissimam Virginem in peccato Originali fuisse conceptam asseratur, prohibuit Pontifex idem Decreto Anni 1617. Augusti 31. Prohibitionem asserendi B. Marianam Virginem conceptam fuisse in peccato Originali ampliavit, et declaravit Gregorius XIV. Decreto Anni 1622. Maii 24. Immaculatam Dei Genitricem tanquam Patronam Regni Siciliæ ultra Pharam approbatam fuisse a Clemente XII. habemus ex hujus const. Anni 1739. Martii 18. quæ omnes sunt in Bullario Mainardii.

Clemens Episcopus
Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam

Ornamentum,
et præsidium
accedit Regis
ex Beata Vir-
ginis venera-
tione, et pa-
trocinio.

§. 1. Quantum ornamenti ac præsidii semper Regnis accesserit ex insigni pietate erga Deum, ac Beatissimæ Virginis Mariæ veneratione, ex quibus

Cælestes omnes benedictiones promanant, optime intelligentes, ideoque præcipuo Officii Nostri muneri satisfacturi quod Christiani Orbis spirituali, ac temporali bono prospicere debemus, Gentibus illis paterna charitate obsecundare non renuimus, quæ inclytæ Cælorum Regina, auxilium, opemque implorant, cujus cultus, ut in dies magis, magisque ardeat, par æquumque est, Apostolica auctoritate providere. Proinde libentissime pia complenda censemus vota Populorum, qui eandem B. Virginem sub speciali titulo in Hispaniarum Regnis venerari exoptant, idque potissimum expetente pio, religioso, ac de Romana Ecclesia optime merito Rege Catholico, qui amplissimas suas Ditiones, tum florentissimas undequaque reddere, tum maximo, supremo, ac Cælesti patrocínio roborare quotidie summo studio contendit.

§. 2. Nuper siquidem Nobis, Regio nomine charissimi in Christo Filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, dilectus filius Emmanuel de Roda dicti Caroli Regis Consiliarius, et modo apud Nos Negociorum ejusdem Catholici Regis Minister, supplicem porrexit libellum, tenoris sequentis, videlicet =

Præces porrectæ a Catholico Hispaniarum Rege ut Beata Virgo sub Immaculatæ Conceptionis Mystério Patrona assignetur Hispaniis Regibus.

Beatissime Pater = Universi Hispaniarum Reguorum Delegati, totam Hispaniam Ditionem repræsentantes, in Comitibus habitis 16. Kal. Augusti hujus Anni, Serenissimo Regi Catholico retulerunt de perpetua, atque insita omnibus qui Hispano nomine censentur, pietate, ac religione, erga SS. Dei Genitricem Angelorum Reginam, Virginem Mariam, præsertim in ejus immaculatæ Conceptionis Mystério, illudque sanctissime servari in quovis sive Militari Ordine, sive studiorum Universitate, seu Civitatum Senatu, Collegio, Sodalitio, aut quocumque alio legitimo corpore (vix autem est quisquam ex Regi Catholico subjectis qui in aliquem hujusmodi cætum non sit adscriptus) ut quisquis, in cætum, aut Ordinem hujusmodi cooptatus, primum se sacramento, ex formula correpto, obstringere debent de tenendo, ac studiose, et pro viribus defendendo Immaculatæ Conceptionis Mystério, cui Sacramento se Rex ipse Catholicus ac Universi Hispaniarum Regnorum Delegati similiter obstrinxerunt in Conventu habito anno 1621. Festumque cum octava, juxta Ecclesiæ Romanæ ritum, impensa publica, quotannis celebrandum perpetuo decreverunt; quod ad hanc

usque diem religiosissime observatur, ita ut effuso huic Hispanorum cultui erga Deiparam Virginem, ejusque Purissimam, et Immaculatam Conceptionem, merito tribuantur, et felicitas publica, qua Hispaniarum Regna fruuntur, et Fidei, atque Religionis puritas, quæ in iisdem viget quamplurima denique beneficia, quibus a Divina Providentia donantur in dies. Quoniam autem mirum est Regnorum consensus cum ipso Rege Catholico, emulante illustrium Prædecessorum exempla in hoc pio studio colendi Immaculatæ Conceptionis Mysterium, propterea ab eadem sacra Majestate Catholica supplices petierunt, ut in specialem Regnorum omnium, ac ditionum Hispaniæ, et Indiarum Patronam, et Advocatam excelsam, hanc Cæli. Terræque Dominam, in Sacro ejus Immaculatæ Conceptionis Mysterio assumere, atque admitti velit, cum eo cultu, et precum recitatione, quæ Sanctorum Patronatui conveniunt, juxta Ecclesiæ Romanæ ritum, sine tamen præjudicio, aut detrimento cultus S. Jacobi Apostolo, primævo Hispaniarum Patrono, præstandi, cum ei nolint, nec valeat honoris quidquam detrahi, aut imminui ob novum hoc obsequium Apostolorum, Angelorum, totiusque aulæ Cælestis Reginæ. deferendum. Cum autem Rex Catholicus libentissimo animo enixas Delegatorum, adeoque totius Hispaniæ Regnorum præcēs exceperit; Emanuel de Roda, nunc penes S. V. ejusdem Regis Catholici Minister, ejusque Regio nomine, ac Mandato S. V. orat, ut ratum sanctumque habeat, atque auctoritate Apostolica approbare, et confirmare dignetur ejusdem Patronatum SS. Virginis Mariæ in ejus Sacro Immaculatæ Conceptionis Mysterio cum precum recitatione, et cultu congruentibus. Atque ut probe intelligatur, quæ in hanc rem, ut præfertur gesta sunt, authenticas attestationes actorum in dictis generalibus Comitibus, quo decet obsequio exhibet.

Votum totius Hispaniæ Nationis de re.

§. 3. Cumque simul nobis obtulerit ipsius Regis Epistolam, datam Sancti Hidelphonsi die 28 Augusti proxime elapsi, Nobisque directam, qua gesta hac de re in præhabitis Comitibus Nobis repræsentans, ut ejus votis annueremus humiliter supplicat.

Apostolica auctoritate confirmatur S. V.

§. 4. Nos eximiam, et undique perspectam dicti Caroli Regis religio-

nem, summopere comendantem, ac subditorum ipsi popularum pietatem, et devotionem hujusmodi, Prædecessorum Nostrorum exemplo, tueri volentes, illius voluntati eo impensius obsecundare studemus, quo auctoritas Nostra spirituali, et temporali dictorum Regnorum, et Dominiorum utilitati noscitur profectura: firmamque spem, et fiduciam habentes, eandem Beatissimam Virginem Dei Genitricem Mariam gratum habituram in Cælis quod Uaigeniti ejus Filii Domini Nostri auctoritate, Nobis licet immerito tradita, gerimus in Terris, ipsam in prædicto Mysterio colendam, uti præcipuam, universalem Patronam dictorum Regnorum, et Dominiorum, juxta preces in præinserto supplici libello expositas, decernimus, et electionem ut præfertur factam, Apostolica auctoritate, harum serie confirmamus, et approbamus.

5. Ejusdem propterea Mysterii Festum in dictis Regnis, et Dominis per universum Clerum tam Secularem, quam Regularem, et quomodolibet exemptam, sub ritu duplici primæ Classis cum octava celebrari, cum prerogativis omnibus hujusmodi Patronorum Festis competentibus, et a Sede Apostolica approbatis, juxta tamen rubricas Breviarii, et Missalis Romani, et sine imminutione aliqua cultus in dictis Regnis ac Dominis S. Jacobi Apostolo, etiam illorum Patrono, præstari soliti, et salva in omnibus observantia Constitutionum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, præsertim fel. rec. Pauli V. ann. 1617. Gregorii XV. ann. 1622., et Alexandri VII. Ann. 1651. super ejusdem Mysterii veneratione editarum, quarum tenorem per præsentem innovare intendimus, dicta Apostolica auctoritate servari, et exhiberi concedimus, et respective præcipimus, et decernimus.

§. 6. Præsentem omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, et confessis, ac Sacra Communionem refectis, qui die, quo dicti Mysterii celebritas per Catholicam Ecclesiam recolitur, a primis Vesperis, usque ad occasum solis diei hujusmodi, quamlibet Ecclesiam in Regnis, et Dominis præfatis Omnipotenti Deo in honorem ejusdem B. M. V. dicatam, et quoad Regulares qui propriam Ecclesiam quotannis devote visitaverint, et ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, et S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam

sub Immaculatæ Conceptionis Mysterio tamquam Hispaniarum Patronam.

Festum Immaculatæ Conceptionis sub ritu duplici primæ Classis assignatur pro universis Hispaniis Belgis.

Peculiares indulgentiæ conceduntur pro Christifidelibus utriusque sexus in die festo Immaculatæ Conceptionis.

omnium peccatorum suorum Indulgentiam, et remissionem, misericorditer in Domino perpetuis futuris temporibus concedimus. Non ostantibus etc. Volumus autem etc. Nulli ergo omnino liceat etc. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1760. sexto Id. Novemb. Pontificatus Nostri Anno III.

Dat die 15 Nov.
1760 Ann. ter-
tio.

CLXVIII.

Nachadorum Principem laudat de ejus humanitate erga Christifideles suis in Ditionibus degentes, et ut in proposito persistat hortatur, nec non eundem Principem certiore facit de iis quæ pro Græco - Melchitis a Sancta Sede gesta sunt, et de ejusdem S. Sedis voluntate ad removenda dissidia inter Maronitas Monticulos, et Hyerapolitanos.

Quoad controversias respicientes Græco-Melchitas vide Pontificis hujus Epistolam Antiocheno Patriarchæ directam, et hoc II. Tom. relatam sub Num. CLVII., nec non Apostolicas Literas, easdem controversias respicientes sub seq. Num. CLVIII. De dissidiis obortis inter Monachos Maronitas Congregationis Monti Libani adsunt Literæ Apostolicæ ab hoc patriter Pontifice directæ Patriarchæ Antiocheno, et relatæ Tom. I. sub numero: LI.

Illustri ac Potentissimo Chamaad.
Magno Nachadorum Principi.

Clemens PP. XIII.

Illustris, ac Potentissime Princeps salutem, et lumen Divinæ Gratia.

Principis humanitatem erga Christifideles comendat, hortaturque, ut in hac perseveret voluntate, et Apostolica Decreta executioni committi curet.

§. 4. **L**audamus magnopere humanitatem Celsitudinis Tuæ, quam lætantes aspeximus iis in literis, quas nuperime ad Nos dedisti, et quoniam fides nostra docet, Christianos omnes ubicumque terrarum sitos, esse unius in Christo quasi corporis membra, magnas Tibi gratias agimus, quod eos benevole excipias, ac tuearis, ac nihilominus, quam si eadem ista humanitatis, ac benignitatis officia, quæ in Christianos Filios Nostros confers, in Nos ipsos, qui ejusdem Christi misericordia ipsius vices in terra gerimus, con-

ferres, rogamusque, ut in ista voluntate perseveres, atque etiam aliquid addas Nostra causa: nam si voluntati Nostræ excelsum præsidium Tuum accesserit, et decreta, quæ dedimus fideliter executioni mandentur, brevi omnibus incommoditalibus, quæ recens natæ sunt, Deo miserante, prospectum iri confidimus: nihil enim magis cordi habemus, quam ut in omni Ecclesia pax atque concordia servetur, et si unquam perturbari contingat, quam cito restituatur,

2. §. Ut igitur, quæ in hunc finem consilia capimus, Nobilitas Tua cognoscat, statim ac Romam pervenerunt Nationis Græco - Melchitæ Ablegati, quamvis tum gravissimis curis detineremur, illico tamen adjecimus animum ad expendendam, juxta Sacrorum Canonum normam, Monachi Ignatii electionem ad eum Patriarchatum, eamque cum invenerimus pluribus vitiis laborare, irritam, ac nullam declaravimus, cogitavimusque subinde novum Patriarcham Græco - Melchitis præficere, qui tam illustrem Cathedralam merito occuparet, ne si ulterius distraheretur electio, nova, ac deteriora scandala nascerentur, atque omnia rite perficerentur Dilectum Filium Dominicum a Lanceis Ordinis Prædicatorum Virum Nobis multa virtutum laude probatum isthuc ablegandum esse censuimus, opportunis eum diplomatibus, mandatisque munientes, quem propterea regali Patrocinio tuo enixe commendamus, rogamusque, ut eandem illi ac Nobis fidem adhibeas.

§. 3. Hæc de Græco - Melchitis; ad Monachos Maronitas quod attinet, nihil pariter æque cupimus, quam ut extinguatur aliquando ea divisio, animorumque dissentio, quæ Cænobiticum illum Ordinem ad interitum vergere facit, et Monticolæ cum Hyerapolitanis in concordiam redeant, atque uni eidemque Præfecto obtemperent; non patitur enim neque Monastica Disciplina, neque recta regiminis ratio, ut unum, idemque corpus duo habeat Capita; Monticolæ hac de re sæpius audierunt Venerabiles Fratres Nostri Congregationis Fidei Propagandæ agnoveruntque, illos supremum sibi Præsulem constituisse, contra id, quod eadem ipsæ regulæ, quas professi sunt statuebant: quamobrem perdurantibus iis in sua contumacia, juvari ac foveri nondam potuerunt, ne inde molendorum Schismatum sumerent alii periculosum exemplum; prudentiæ enim

Nachadiorem Principem certiore facit de reddita pace Græco-Melchitis per Nationis hujusce Patriarchæ electionem, et Apostolici Commissarii deputationem, quem Principis protectioni commendat.

Pontificium exprimit desiderium pro conciliandis dissidiis exortis inter Monticulos, et Hyerapolitanos, qua in re Nachadorum Principis implorat auxilium.

Tuæ ignotum esse non potest, quam necesse sit subditos in debito obedientiæ officio continere: quamobrem Patriarcha Tobias mandatorum, quæ hinc acceperat, fines; non creditur excessisse: nihilo secius tamen ut semper magis intelligas. quanti apud Nos valuerit commendatio Tua, Monticolas rursum audiri mandavimus, quod quidem anno præterito fieri nequivit, quoniam Monachus ille, qui Romam venerat, nullum protulit legitimæ Procurationis Mandatum: quod si Apostolicæ Sedis benevolentiam promerere cupiant, pareant quam primum oportet, quousque enim resisterint ipsi, sibi met ipsis impedimento erunt, ne Paternæ charitatis Nostræ benignitatem experiantur. Facit autem comitas, atque justitia Tua ut speremus, in hoc ipsum operam Tuam libenter daturum, quod et tranquillitati, et bono ipsorum Cænobitarum plurimum conferet. Nos vicissim si quapiam in re gratificari Tibi unquam poterimus libentissime præstituros esse recipimus, ut quanti eximias animi Tui dotes faciamus pro Tuis in Christifideles meritis, ubicumque fas erit, declaremus, atque Deum Opt. Max: incessanter orabimus, ut diuturnam incolumitatem, veræ felicitatis agnitionem, adeptionemque Celsitudini Tuæ largiatur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xv. Novemb. MDCCLX. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Literas quibus Dominicus a Lanceis Ordinis Prædicatorum pro componendis dissidiis, inter Maronitas Monticolas, et Hierapolitanos subortis ablegatur, et quæ in præsentibus enunciantur, invenire in Vaticanis Archivis, et in Secretaria Brevis datum minime fuit, adeoque si illas reperiri postmodum contigerit, eas, in Appendice ad finem hujus Pontificatus, col. locabimus.

CLXIX.

Dat die 24 Nov.
1760 Ann. tertio.

Jacobo III. Magnæ Britanniæ Regi significat provisionem Ecclesiæ Alladen factam favore nominati a Majestate Sua, rationesque exprimit cur de nominatione ipsa mentio minime occurrat in Literis expeditis favore provisi.

Vide etiam Epistolam CLXV. in hoc II. Tom. quoad Regiam Jacobii III. nominationis prærogativam ad Catholicas Sedes in Regno Hiberniæ.

Carissimo in Christo Filio Nostro
Jacobo Magnæ Britanniæ
Regi Illustri.

Clemens PP. XIII.

Carissime in Christo Fili Noster salutem,
et Apostolicam Benedictionem.

Cum Nos hodie per alias Nostras in simili forma Brevis expeditas litteras, quarum tenorem pro plene, et sufficienter expresso, ac præsentibus inserto haberi volumus, Ecclesiæ Alladen in Regno Tuo Hiberniæ vacanti, dilectum Filium Philippum Philips, cui apud Nos de iis, quæ ad tantum onus sustinendum necessariæ sunt, qualitatibus, fide digna testimonia perhibita fuerunt, quemque Nobis Majestas Tua per suas literas ad id nominavit, in Episcopum præfecerimus, et Pastorem, curam, regimen, et administrationem ipsius Ecclesiæ Alladen, ei in spiritualibus, et temporalibus committendo; verum in literis hujusmodi nullam nominationis a Te factæ, et ad Te pertinentis, mentionem fieri censuerimus, iis ita suadentibus rationibus, quas pro spectata prudentia tua Te facile assequaturum esse non ambigimus, idque Tibi nullo modo officere summopere cupiamus; idcirco per præsentem expresse declaramus, mentem Nostram fuisse, et esse, ut ex hac præteritione, quam præsentis temporis conditio postulabat, nullum Tibi, Tuisque juribus nominandi detrimentum illatum fuerit, vel sit, sed ea omnia ita salva illæsa, ac præservata intelligantur, perinde ac si in eisdem literis, expressa Tuæ nominationis hujusmodi mentio facta fuisset. Quod dum eo animo Tibi significamus, ut novum in hoc accipias argumentum illius intimæ, ac prorsus patentiæ, qua Te in Domino complectimur, et semper complexi fuimus, charitatis, Apostolicam Benedi-

ctionem Majestati Tuæ amantissime impertimur: Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxiv. Novembris MDCCLX. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. die 26.
Nov. 1760 Pont.
Ann. III.

CLXX.

Prævia derogatione dispositioni Testamentariæ Canonici Caroli Bellincini, medietatem reddituum illius hæreditatis applicat piæ Domui pauperum mendicantium in Civitate Regii, loco novi hospitii pro ipsis pauperibus erigendi.

Clemens Papa XIII.

Venerabilis Frater salutem,
et Apostolicam benedictionem

Exponitur pia Bellincini dispositio super erectione hospitii pro pauperibus Mendicantibus in Civitate Regii a Fratribus Cappuccinis regendi.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Exequutores Testamentarii hereditatis Bellincini istius Civitatis Regiensis, quod alias tunc in humanis agens Comes Carolus Bellincini Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Regiensis in suo, sub quo Anno MDCCLV. ab humanis decessit, condito testamento, mandavit exponentibus prædictis, ut postquam ex fructibus, et redditibus honorum hæreditariorum æs alienum, quo bona prædicta gravata existebant, dissolutum fuerat, domum in dicta Civitate acquirerent, ihique unum hospitium, sub nomine domus Jesus Christi, erigerent, gubernandum sub spirituali directione dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum, quibus mandavit, a dictis exponentibus præstari debere recognitionem suorum laborum, et juxta Constitutiones Domus Parisiensis, ac in eo hospitari voluit Pauperes mendicantes dictæ Civitatis, in quorum persona hæredem scripsit Jesum Christum, et alias prout in dicti Caroli Testamento uberius dicitur contineri.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes, qui ut asserunt, post biennium ab obitu dicti Caroli Testatoris accidit inopinato eventu, quod dilecti, etiam filii Præsides piæ domus Mendicantium ejusdem Civitatis ex plurimum Benefactorum elemosynis reparari cœperunt, et ampliare ædificia antiquitus erecta pro pueris, puellisque recipiendis eo successu, ut sub auspiciis dilecti filii Nobilis Viri Francisci Mutinæ, et Regii Ducis novis

in dies superventis auxiliis, subsidiisque, adeo magnum ædificium constitutum fuit, ut pro aliquibus pauperum centenis habitatio ibidem absoluta reperiat, una cum Præsibus Piæ Domus Mendicantium ejusdem Civitatis, pro commutatione voluntatis dicti Caroli Testatoris, nempe, ut loco erigendi novum hospitium, erogentur fructus dimidiæ hæreditatis a memorato Carolo relictæ in alendis pauperibus in dicta pia Domo Mendicantium pro tempore recipiendis, et existentibus, reservata altera fructuum medietate pro dimittendo, dissolvendoque ære alieno dicti Caroli ascendente ad libras centum mille circiter monetæ Mutinensis, utque loco dictorum Fratrum Cappuccinorum subrogentur Presbyteri Sæculares, pro spirituali eorumdem Pauperum directione, qui non Regulas Parisiensis, sed Regulas illas ejusdem Piæ Domus Mendicantium servare teneantur, opportune a Nobis sibi in præmissis providere summo opere desiderent.

§. 3. Nos supplicem libellum Nobis porrectum infrascriptæ Cardinalium Congregationi remisimus; Tu, datis Tibi Literis, prænarrata comprobans arbitraris, quod satisfacto prius pio Benefactori, qui gratuito hæreditatis prædictæ quamdam pecuniæ summam mutuum dedit, concedi possit Exequutoribus Testamentariis Bellincini facultas erogandi dimidium reddituum in introducendis, seu alendis in hospicio dictæ piæ Domus mendicantium pauperibus mendicantibus, qui polleant qualitatibus a dicto Carolo Testatore volentis, præscriptisque, et per eosdem exequutores, Episcopo pro tempore Regiensi existente approbante, eligantur, quo vero ad subrogationem Presbyterorum Sæcularium, loco Fratrum Cappuccinorum, et Regulam Piæ Domus Mendicantium, loco Regularum Parisiensium, quæ adhuc obtineri non potuerunt, annuendum pariter censes instantiæ, qui cum reliqui pauperes in majori numero, a Presbyteris probatæ vitæ, et doctrinæ, Religionis sub Regulis propriis dicti Hospitii regantur, satis congruum est, quod eodem modo etiam pauperes in introducendi cum redditibus hæreditatis dicti Caroli gubernentur, in reliquis autem autumas servandas esse dispositiones dicti Caroli Testatoris.

§. 4. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis cen-

Episcopus Regiensis eo fuit in sensu, ut imploratæ commutationi indulgeri possit, quod iisdem visum pariter S. Congregationi concilii Tridentini.

Preces potestate pro commutanda Testatoris dispositione, et cause hujus imploratæ commutationis.

Pentifex imploratam commutationem approbat, et super illius executione Regiensem Epi-

scopum deputat. suris, sententiis, et poenis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrunt, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui relationem Tuam ad eosdem Cardinales transmissam attenderunt, consilio, Fraternitati Tuae per praesentes committimus, et mandamus, ut veris existentibus narratis, exponentium praedictorum precibus, auctoritate Nostra Apostolica, pro Tuo arbitrio, et conscientia gratis indulgeas, juxta superius enarratum Tuum votum, salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium, non obstante supradicti Caroli Testatoris etiam ultima voluntate, quam quoad praemissa sufficienter, et expresse commutamus, ac Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, caeterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxvi. Novemb. MDCCLX. Pontificatus Nostri anno tertio.

Dal die 29 Nov.
1760 Ann. III.

CLXXI.

Ne quaestio jurisdictionalis extorta inter Parochum Kerpensem, et Archiepiscopum Coloniensem, jam a Sanctitate Sua composita, resurgat, Imperatrici Mariae Theresiae summopere commendat, atque adjutricem requirit operam.

Carissimae in Christo Filiae Nostrae Mariae Theresiae Hungariae Reginae Apostolicae, nec non Bohemiae Reginae Illustri, in Romanorum Imperatricem Electae.

Clemens PP. XIII.

Carissima in Christo Filia Nostra salutem,
et Apostolicam Benedictionem

§. 1. Inter caeteras aegritudines, quibus afficiebamur vix ad summum Pontificatum evecti, non minoris certe momenti ea fuit, quae Kerpenam, Dominationi Majestatis Tuae subjectam respiciebat: suborta enim jam pridem controversia inter Parochum, atque Indigenam Coloniensem, utroque contendente Magistratu Ecclesiastico nempe,

Bull. Rom. Tom. II.

ac Seculari, apud quem dijudicanda foret, res eo processerat, ut Parochus, Coloniensem Curiam adire impeditus, ab Episcopo suo electore, nempe Coloniensi, sacris jamdiu interdictus esset, abruptaque cum eo foret Kerpenensis Cleri, totiusque Populi communicatio, nataque inde plurima scandala, atque peccata in Ecclesiasticae Disciplinae gravissimum detrimento, neque concordiae ulla spes effulgebat ob alias majores contentiones, quae ex illa priori tanquam ex semine pullaverant, longioremque propterea requirebant indaginem.

§. 2. Etsi autem Nostrum non erat, de omnibus iis discordiarum causis decernere, non poterat tamen non esse Nostrum, Parochum illum cum suo Pastore conciliare, et schismata plurimum annorum e medio tollere, ut salutis pabulum, et Ecclesiae Sacramenta Kerpeni populo legitime dispensarentur. Quamobrem sepositis quaestionibus iis, quae et locorum consuetudinem, et Feudum naturam respiciebant, necessarium fore censuimus, ut Parochus a vinculis, quibus jamdiu irretitus erat ab eodem Antistite prius absolveretur, sicque ab omni noxa expiatus, ad Ovile suum rediret, quemadmodum post plurimas hortationes, atque officia, tandem aliquando, Deo miserante, evenerat, paucis diebus antequam Parochus e vita decederet: mirae enim bonitati, atque Misericordiae Domini tribuendum est, quod ab Ecclesiasticis censuris solutus, ac liber, aeterno se stiterit Judicis.

§. 3. Ut autem bonum hoc, quod assequuti eramus, firmas radices agere possit, neque pateat imposterum eandem ob causam nova offensionum, discordiarumque occasio, videt Majestas Tua pro sua eximia, ac singulari praesentia, quantum necesse sit pietatis ac charitatis suae erga Populum illum, Nos implorare praesidium, ut omne dissensionis fermentum inter utrumque forum auferatur, Episcopi jurisdictio in Kerpensem Clerum, sicut antea fuit exercita, exerceatur etiam imposterum, et si quae perpendenda, vel discutienda sunt, Majestate Tua praecipiente, ex aequo componantur: qua in re, si quidpiam possumus, omnem sollicitudinem, operam, auctoritatemque Nostram pollicemur, nihil enim magis cupimus, quam ut aequa pax, atque concordia Sacerdotium inter, et Imperium sancte custodiatur, et Ven. Fr. Archiepiscopus Coloniensis, qui hortationibus Nostris docilem se praebuit, benevolentiam Tuam experiator, quemadmodum ipse

Quae gesserit Summus Pontifex ad controversias conciliandas, quidque feliciter obtinuerit exponit.

Majestatis Suae invocatum auxilium, ut quae feliciter composita fuerit, consistant in posterum.

Narrat subortam querimoniae causas, et scandala inde obventa.

flagranter cupit, Nos vero quantum possumus enixe commendamus, et Majestati Tuæ a Deo felicia; ac prospera ardentissime aprecamur, tamquam optimæ, et carissimæ Filiæ, cui pignus paternæ charitatis Nostræ, Apostolicam Benedictionem amantissime impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIX. Novembris MDCCLX. Pontificatus Nostri anno tertio.

Dat. die 27 Dec.
1760. Ann. Tertio.

CLXXII.

Hispaniarum Regi Catholico per has Literas significat, ejusdem, subditorumque votis annuisse, Deiparam Virginem sub Immaculatæ Conceptionis Mystero tamquam totius Hispaniæ, et Indiarum præcipuam Patronam elargiendo.

Literæ Apostolicæ per quas principale Deiparæ Virginis Patrocinium Hispanicis ultra, et citra marinis Regnis indultum fuit, relatæ superius sunt hoc II. Tom. Num. CLXVII.

Clemens PP. XIII.

Carissime in Christo Filii Noster salutem, et Apostolicam Benedictionem

De elargite
Deiparæ Vir-
ginis patrocinio
pro Hispanicis
Regnis certio-
rem facit Ca-
tholicum Re-
gem.

§. 1. Qui Majestatis Tuæ negocia apud hanc Sanctam Sedem diligenter curat, ac fideliter gerit, Dilectus Filius Emanuel Roda, obtulit Nobis literas Tuas, supplicemque libellum, quo continebantur preces Regnorum Hispaniæ nomine, tum Majestati Tuæ porrectæ, quum fidelitatis, et obedientiæ juramentum exciperes. Animadvertimus in iis laudavimusque simul Tuam, subditorumque Tuorum studiosam pietatem in Patrocinium Beatissimæ Virginis cujus Conceptionis dignissima, summum Universo terrarum Orbi intulit gaudium: quomobrem cogitare statim cœpimus quomodo votis Tuis gratificari possemus quemadmodum fecisse Nos, ex eo, quod mittimus, Diplomate, manifesto comperies; illud enim Tibi persuasum valde cupimus, in gravissimo hoc, quod sustinemus Apostolatus Officio anxietatum, ac laborum plenissimo, nihil Nobis optatius contingere posse, quam ubi de Filio, qualis ipse es, revera carissimo, datur benemerendi facultas, quod quidem tum ex his, tum ex aliis, quæ proxime evenerunt, modo exploratum fore minime dubitamus, si quidem

ita comparati sumus, ut quæcumque a Nobis profiscisci possunt, merito debere existimemus spectatissimæ Religioni Tuæ, perpetuæque in hanc Petri Apostolorum Principis Cathedram observantiæ, ex qua vicissim quidquid ad illius decus, ac dignitatem sive augendam, sive defendendam pertinet, ipsi quoque Nobis omnino pollicemur.

§. 2. Rogabimus interea Deiparam Virginem, qua nulla purior, nullas sanctior, nulla plenior gratia fuit, ut Tibi, et lectissimæ Regiæ Soboli ostendat se Matrem pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei, quæque inter omnes Mulieres benedicta cunctas exornat Ecclesias, a benedicto Ventris sui fructu, nisi præpoteus Advocata, et singularis Patrona Iberiam omnem, et amplissima Regna Imperio-Tuo subjecta, non terrenis modo, sed Cælestibus divinæ gratiæ muneribus cumulari perpetuo faciat, Nostrique auspicij certissimam vadem constituimus, Apostolicam Benedictionem, quam Tibi, carissime in Christo Fili Noster, amantissime impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXII. Decembris MDCCLX. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Preces Deiparæ Virgini porrecturum pro Hispanicarum felicitate, atque Regiæ Familiæ promittit.

CLXXIII.

Dat. die 24 Dec.
1760 Ann. tertio.

Illustrem Poloniæ Regem certiozem facit, se illius votis obsecundasse, et adiutorem Cracoviensi Ecclesiæ dedisse, novi Episcopi Auditoris institutione a quo Lublinensis, et Sandomiriensis Clerus regeretur.

Literas, quibus novus Episcopus Auditor constituitur, prout in præsentibus enunciatur, minime invenire datum fuit in Archivis Vaticanis, et in Secreteria Brevium, quas si deinceps reperiri datum erit, eas inseremus in Appendice ad finem hujus Pontificatus.

Carissimo in Christo Filio Nostro Augusto Poloniæ Regi Illustri.

Clemens PP. XIII.

Carissime in Christo Fili Noster salutem, et Apostolicam Benedictionem.

Nisi Divinæ bonitatis miseratio in hoc gravissimo, quod Nobis impo-

suit, onere, Nos sustentaret, inter plurimas anxietates, quibus undique præmitur, non posset infirmitas Nostra consistere: Illud tamen solatio est, ubi de optimis, atque carissimis Filiis, qualem pro sua constanti in hanc S. Sedem observantia, ac fide, Majestatem Tuam reputavimus semper, benemereri fas est, ut nuperrime contigit de ea petitione, quam literis Tuis ad manus Nostras redditis per Ven. Fratrem Nostrum Joannem Franciscum Albani Cardinalem Episcopum Sabinensem effecisti, idemque officiis suis mire comprobavit: hac enim in Consistoriali conventu, mature digesta, compertaque ingenti, et locorum, et Cleri, et Lublinensis, et Sandomirensis Seminarii distantia, certaue dote novo Episcopo Auditori constituenda rem illico expediti mandavimus: ea lege, quæ, et Cracoviensi Ecclesiæ utilior, et ipsi Episcopo erit gloriosior, quemadmodum fusius ab eodem Cardinali Albano Majestas Tua accipiet, qui plura etiam referet de Nostra singulari, ac vere paterna in Majestatem Tuam benevolentia, cujus jucundissimum Nobis accidit, novum, certissimumque dare pignus in Apostolica Benedictione, quam Tibi, Carissime in Christo Fili Noster, amantissime impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIV. Dec. MDCCLX. Pontificatus Nostri anno Tertio.

CLXXIV.

Viennensem Archiepiscopum summopere comendat, pro denegato assensu arbitrariæ abolitioni Canonorum Regularium S. Ruffi, et translationi eorundem bonorum omnium ad manus Militum S. Lazari, utque in proposito persistat conservandæ Ecclesiasticæ, et Regularis disciplinæ, hortatur.

Venerabili Fratri Willelmo Archiepiscopo Viennensi

Clemens PP. XIII.

Venerabilis Fr. salutem, et Apostolicam Benedictionem

Quod summopere exoptamus, ut certiores efficiamur, quid in quaque Diœcesi sit, in quo possimus diligentiam eam, quam debemus Deo, ac Domino nostro Jesu Christo, præstare, hoc Nos assequutos esse: ex literis Fr. Tuæ læ-

tamur, quibus renunciavisti pactum quoddam initum inter Canonicos Regulares S. Ruffi, et Equites S. Lazari de Religiosa illorum Familia abolenda, transferendisque bonis omnibus ad eorum Militum manus. Condoluius equidem ad hunc nuncium, rationum earum momenta considerantes, quas vivis coloribus exprexi, neque possumus, quin commendemus egregium studium, quo incenderis Ecclesiasticæ, ac Regularis Disciplinæ conservandæ, tuendorumque Religiosorum Ordinum, si Divinæ gloriæ, et animarum saluti utilem exhibeant operam. Ad Nos quod attinet, illud pro certo te habere volumus, nihil hac de re Nobis hæcenus fuisse propositum, neque ex una, neque ex altera parte; quod si proponi contigerit, nullam certe deliberationem capiemus, sine Consilio VV. FF. Nostrorum S. R. E. Cardinalium Congregationis Consistorialis, apud quos, more Majorum, perpendi, ac librari accuratissime solent ejusmodi postulata, ii vero nihil unquam decernere consueverunt, nisi prius rem omnem undequaque cognoverint, exploraverintque sententiam eorum Antistitum in quorum Diœcesibus unienda, vel extinguenda sunt Monasteria: *accingere igitur Venerabilis Frater lorica justitiæ, ut si quando opus fuerit, educa in veritate iudicium tuum*: illud enim Divina misericordia freti pollicemur, nihil admissuros Nos esse, quod Divino cultui promovendo, et Ecclesiæ utilitati non sit consentaneum: hujus autem bonæ voluntatis, cujus largitor est Deus, constituimus vadem, Apostolicam Benedictionem, quam Tibi Ven. FF. peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die XXX. Decembris MDCCLX. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. die 5o. Dec.
1760 Ann. III.

CLXXV.

In idem Argumentum Episcopo Valentino perscribit, ejusque studium, sollicitudinemque laudibus prosequitur, quibus obstiterat arbitrariae abolitioni, et honorum translationi.

Venerabili Fratri Alexandro Episcopo Valentino.

Clemens PP. XIII.

Venerabilis Fr. salutem, et Apostolicam Benedictionem

Nihil est, quod tam conveniat Nostro, et Episcoporum omnium officio, ac muneri, quam assidua cogitatione versari, quam potissimum ratione possimus impendentibus malis occurrere, animarum salutem consulere, Christi gloriae omnibus in rebus servire: Hanc ob causam lubenter accepimus literas, quas nuper dedisti, ut pari, cum Tuo Metropolitano, animi consensione significares, Canonicos Regulares Sancti Ruffi quoddam iniisse foedus Cetus sui abolendi, applicandique bona Militari Ordini Sancti Lazari; qua de re nihil adhuc, ut id quod est fateamur, ad aures Nostras pervenerat. Placuit vero studium, atque sollicitudo Tua ejus Regularis Familiae retinendae, exercendaeque in Divinis concentibus, et Domini Agri cultura, cui plurimum detrimenti unionem istam allaturam esse conquaereris: qui autem, ut inuimus, de hoc nihil adhuc audieramus; nihil Nos in hac re deliberatos, si petitio haec instruat, nisi de Consilio V.V. Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium Congregationis Concistorialis, qui priusquam decreverint quidpiam, et postulata hanc adamusim expendere, et Episcoporum, quorum interest, iudicium, et assensum exquirere diligenter solent. Restat igitur, ut si casus evenerit, eadem ipsa, quae modo scripsisti, tum rogatus, prolixius adhuc, si velis, exponas, siquidem nihil aliud, Deo miserante, optamus, quam Ecclesiae utilem navare operam, neque Apostolica auctoritate quidpiam praestare, quod ejus utilitati, et animarum salutem non sit profuturum. Haec sunt vota, quae jugibus Sacrificiis nuncupamus: haec ut Tuis quoque precibus adjuves flagranter petimus, damusque Tibi Ven. Fr. Paternae charitatis pignus, Apostolicam Benedictionem. Datum Romae apud

S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Decembris MDCCLX. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXXVI.

Dat. die 2. Jan.
1761 Ann. III.

Significat, satis non esse, ut quis ad Episcopalem dignitatem evehatur, qui Regularem vitam est amplexus, quod vir probus, ac doctus sit, sed requiri vel Ecclesiae necessitatem, vel magnam hujus utilitatem.

Dilecto Filio Nobili Viri Principi Montis Maurentiaci

Clemens PP. XIII.

Dilecte Fili Nobilis Vir salutem, et Apostolicam Benedictionem

§. 1. **A**ccēptis secundis literis Tuis, quibus iterum postulasti, ut dilectus Filius Chrysostomus Ordinis Carmelitici, excalceatorum Episcopatus honore donaretur, dudum iterum, quod, obsistentibus Canonicis Sanctionibus, votis Tuis obsecundare non liceat: non enim sat est ut quis ad talem, tantumque gradum evehatur, quia vir probus, et doctus sit, et Ecclesiastico praestimonio facile dotandus; nisi id ipsum vel Ecclesiae necessitas postulet, vel magna utilitas suadeat, quemadmodum prioribus in literis Nostris latius perscripsimus: quamobrem cum ille, perfectissimum vitae genus amplexus fuerit, sacrisque praedicationibus diligenter incumbat, Tu vero eum singulari studio prosequaris, curandum est, ut in ea, in qua vocatus est, vocatione, sancte, lubenterque permaneat: atque interea Tibi Dilecte Fili Nobilis Vir, Apostolicam Benedictionem peramanter imperitur. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem die II. Januarii MDCCLX. Pontificatus Nostri anno tertio.

Dat. diei 10. Jan.
1751. An. III.

CLXXVII.

Locum in Sacrae Romanae Rotae Auditorio, quod Sixtus V. Reipublicae Venetae concesserat, pro uno ex Venetis Juris utriusque Doctoribus, a Republica praesentandis, et a Romano Pontifice seligendo, confirmat, et indulget, ut futuris vacationibus, unum tantum Nobilem, vel honestum Venetum Civem, utraque Laurea donatum, praesentare debeat Respublica ipsa.

Constitutio Sixti V. qua Veneto Auditori in Sacra Rota aditus patuit, et de qua in praesentibus Literis est mentio, non reperitur impressa in Bullario Mainardii.

Dilectis Filiis Nobilibus Viris Duci,
et Reipublicae Venetiarum.

Clemens PP. XIII.

Dilecti Filii Nobiles Viri salutem,
et Apostolicam Benedictionem.

§. 1. In hoc gravissimo, quod sustinemus Apostolicae servitutis officio, molestiarum undique pleno, nihil dulcius est; quam de Vestro Amplissimo Ordine, Nostraque carissima Patria, avitae Religionis retinentissima, posse aliquando benemerit: huic enim, et plurimum debere Nos profitemur, et a prima die, qua fuit humilitas Nostra ad summum Pontificatum everta, semper cogitavimus ultro gratificari. Hunc paternae, et singularis charitatis Nostrae sensum Nobilitatibus Vestris alias significavimus, tum vero praecipue cum literas dedimus diei x. Maii Anni nuper elapsi per dilectum Filium Equitem Aloysium Mocenigum. S. Marci Procuratorem, ad Regem utriusque Siciliae Reipublicae Vestrae Oratorem isthaec pertransuentem, atque hoc ipsum, uti receperamus, eidem confirmavimus redeunti, et Vestra ex voluntate, Nostraque, ob veterem amicitiam, cum jucunditate ad aliquod temporis spatium hic commemoranti:

§. 2. Quamobrem reputantibus Nobis qua ratione contestatam jamdiu benevolentiam, re ipsa comprobaremus, ea subiit cogitatio, quod vacuo Romanae Rotae Auditorij loco, propter illustre Regnum, quod a Catholica Fide defecerat, felicitis recordationis Sixtus V. Pontifex Max. Praedecessor Noster, Vobis indulxit, ut quatuor Juris utriusque Doctores, Vestra ex Ditione proponeretis,

e quibus Romanus Pontifex, sibi magis benevisum, deligeret, quemadmodum haec in more positum fuit, Nosque ipsi sic a Vobis propositi, per felicitis recordationis Benedictum XIII. fuimus ad ejusmodi munus adlecti.

§. 3. Pergratum igitur fore Vobis arbitrati sumus, Vestrae Reipublicae gloriosum, Nostraeque accepti beneficij memoriae valde consentaneum, si eandem ipsam facultatem Vobis impertiremur in Romanae Rotae Veneti Auditoris nuncupatione, qua summi Reges, Romanorum nempe in Germania, Francorum in Gallis, Hispaniarum in suis aliquibus Regnis, ex Apostolicae benignitatis indulgentia fruuntur. Nos itaque, praeclearissimum Ordinem Vestrum, pari, ac illos, in honore hac in re habere cupientes, et carissimae Patriae singulare aliquod amoris Nostris testimonium largiri; Vosque ipsos specialibus gratiis prosequi, motu proprio, non ad Vestram, seu alterius pro Vobis, super hoc oblatae petitionis Instantiam, sed ex certa scientia, et matura deliberatione, deque Apostolicae potestatis plenitudine, volumus, statuimus, ac declaramus, ut deinceps perpetuis futuris temporibus, et quotiescumque vacaverit Romanae Rotae Veneti Auditoris subsellium, quod occupatur modo per dilectum Filium Magistrum Joannem Cornelium, non amplius quatuor Juris utriusque Doctores, ut antea proponere debeatis, sed unum dumtaxat ex Nobilibus Civibus, vel ex honestis Familiis Vestrae Dominationis, Juris utriusque laurea pariter donatum eligatis, ac nominetis, qui Cappellani Nostris, et causarum Palatii Apostolici Auditoris munere fungatur, cujus quidem electionis, seu nominationis, Nobis, et Romanis Pontificibus successoribus Nostris, a Vobis per literas Vestras faciendae, eandem volumus haberi rationem, quae haecenus ab Apostolica Sede de aliis electionibus, seu nominationibus, quae fiunt ad ejusmodi Romanae Rotae Auditorii subsellia respective vacantia, a Summis Regibus superius memoratis, semper haberi consuevit.

§. 4. Decernentes, praesentes Nostras literas semper firmas, validas, et efficaces existere et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere debere, Vobisque in omnibus et per omnia plenissime suffragari. Non obstantibus Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, caeterisque contrariis quibuscumque. Benedictus Deus totius consolationis, et pacis repleat Vos

Eisdem Reipublicae Venetae facultates in eligendo Romano Rotae Auditori tribuit, quibus polleat Summi Reges, Romanorum scilicet, Francorum, et Hispaniarum.

Clausa apponuntur pro efficacia hujus concessionis, cum derogatione contrarium.

Venetam Reipublicam laudibus commendat, eique suum amorem exprimit Pontifex.

Reipublicae indolium de eligendo Auditori in S. Romana Rota commemorat, et locum in ea a Sanctitate Sua obtentum laudatiter recordatur.

omni gaudio ; omnique Rempublicam Vestram prosperitate cumulet ; sitque hujus auspicii , et amantissimæ voluntatis Nostræ certissimum pignus Apostolica Benedictio , quam Vobis Dilecti Filii Nobiles Viri , toto corde largimur : Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die x. Januarii MDCCLXI. Pontificatus Nostrî Anno Tertio.

Dat. die 12.
Sept. 1760. Ann.
tertio.

CLXXVIII.

Episcopo Clusino facultates tribuuntur pro unienda quadam Cappellania Curæ Ecclesiæ Cathedralis ejusdem Civitatis cum onere constituendi Cappellanum Curatum , pro Spirituali Parrochianorum bono.

Clemens Papa XIII.

Venerabilis Frater salutem,
et Apostolicam Benedictionem.

Exponitur infelix conditio Parochianorum , et tenues Rectoris Curati Clusini redditus , spiritualibus illorum comodis prospicere ideo impediti

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Aggravi Presbyter , ac Rector Curatus in ista Cathedrali Ecclesia Clusina , quod cum intra limites suæ Parochialis Ecclesiæ magna Incolarum multitudo usque ad mille , et quingentorum numerum ascenduntur reperitur , quorum major pars in quadam aperta planitie per plurimum milliariorum spatium in insalubri Coelo dispersa remaneat , ut Incolæ prædicti a Civitate magis dissiti , hyberno præsertim tempore pluries commode recipiendi Ecclesiastica Sacramenta , et Christianæ fidei rudimenta edocendi privati existunt ; redditus vero suæ Parochialis Ecclesiæ prædictæ , demptis dumtaxat oneribus realibus , summam octuaginta scutorum monetæ minime excedant ; et sicuti in districtu suæ Parochialis Ecclesiæ quædam Ruralis Ecclesia una cum domo , aliisque annexis , vulgo nuncupata = la Maddonna della Quercia Alpino = existit , in qua Sacrosanctum Missæ Sacrificium singulis festivis diebus celebrari solet quidam Cappellanus ad Tui , et pro tempore existentis Episcopi Clusini ad nutum amovibilis , prævia assignatione aliquot paucorum honorum , quæ summam duodecim scutorum annuis redditibus vix attingunt , seu non excedunt.

Clusinus Episcopus eo est in sensu ut Parochialibus necessitatibus per quosdam

§. 2. Insuper Tu , ut non solum spiritualibus necessitatibus Incolarum prædictorum consulere , verum etiam , ut jurgia , quæ inter Cappellanum prædi-

ctum , et ipsum Franciscum in dies oriri possunt ratione sacrarum functionum , et jurium Parochialium , evitare valeas , in eo es sensu , uniendi dictam Ecclesiam , illiusque Cappellaniam ad nutum amovibilem , ut præfertur , una cum aliis bonis annexis , et connexis , ac domo prædicta , parvisque annuis redditibus supradictæ Parochiali Ecclesiæ , hoc tamen adjuncto onere Rectori pro tempore existenti Curato Cathedralis Ecclesiæ prædictæ , retinendi in Rurali Ecclesia hujusmodi probum , ac idoneum Presbyterum , ab Episcopo pro tempore existente Clusino approbandum in Cappellanum Curatum , qui non solum in omnibus festivis anni diebus Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrare , ac Ecclesiæ Sacramenta administrare , doctrinamque Christianam , aliaque Catholicæ fidei rudimenta docere , nec non cæteras Parochiales functiones exercere debeat , exceptis tamen tempore Paschali , aliisque solemnioribus anni festis diebus , quoad facultatem peragendi Parochiales functiones , quibus necesse esse videtur , ut habitatores ad propriam Parochialem Ecclesiam accedant , illamque pro Matrîce habeant , et recognoscant ; ac propterea dictus Franciscus considerans quod totum id in spirituale commodum , utilitatemque suorum Parochianorum , si fiat , cederet , facultatem uniendi dictam ruralem Ecclesiam eidem Cathedrali per Nos tibi concedi plurimum desiderat , Nobis propterea humiliter supplicari fecit , ut Tibi in præmissis opportune providere , et ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsum Franciscum specialibus gratiis , et favoribus prosequi volentes , et a quibusvis excommunicationis , et interdicti , aliisque Ecclesiasticis censuris , et sententiis , et pœnis quovis modo , et quacumque de causa latis , si quas forte incurristi , hujus tantum rei gratia absolventes , et absolutum fore censentes , hujusmodi supplicationibus , inclinati , de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum , qui relationem Tuam super præmissis ad eosdem Cardinales transmissam attenderant , consilio , Fraternitati Tuæ per præsentem committimus , et mandamus , ut veris existentibus narratis , ad unionem supradictæ Cappellaniæ favore Curæ enunciatae Cathedralis , cum conditionibus superius expressis , auctoritate Nostra Apostolica , pro Tuo arbitrio , et conscientia procedere , et devenire possis , et valeas ; salva tamen semper in

Cappellania unionem Clusinae Parrochie succurri possit.

Proponuntur officia explenda a Cappellano Curato in sequelam propositæ unionis.

præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, ac Ecclesiarum huiusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et Literis Apostolicis, superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis; quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die decima secunda Januarii millesimo septingentesimo sexagesimo primo, Pontificatus Nostri anno tertio.

CLXXIX.

Dat. die 12.
Jan. 1761 Ann.
tertio.

Comittitur Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis in Sardinia Regno observantia peculiarium Instructionum super Ecclesiastica disciplina, Ecclesiastici Fori privilegio, et Clericorum, aliorumque Ecclesie servitio addictorum exemptione personali.

De criminibus, et locis qui Ecclesiastici asyli beneficio juvari minime poterant in Sardinia Regno, habemus hujus Pontificis Constit. edit. Ann. 1759. Martii 21. a nobis relatam Tom. I. Num. XLVI. Peculiares instructiones quoad Clericos, eorumque privilegia, et immunitates pro Regione Pedemontana, dederat S. M. Benedict. XIV. Ann. 1742., quæ tamen in Benedictino Bullario non inveniuntur insertæ.

Clemens Papa XIII.

Venerabiles Fratres salutem,
et Apostolicam benedictionem.

Exordium

§. 1. Paternæ, ac præcipuæ charitatis effectus, quo Gregem Dominicum Bull. Rom. Tom. II.

curæ Nostræ Divinitus commissum prosequimur, jugiter Nos impellit, ut communi ipsius Gregis salutem, quantum Nobis ex alto conceditur, Pastoralis sollicitudine advigilemus.

§. 2. Cum sicut nuper non sine animi Nostri molestia accepimus, plures, nonnulli ab hinc tempore, in isto Regno Sardinia suborti sint, ac vigeant abusus, tum quoad Scholares, qui Clericali Militia adscribi desiderant, tum quoad Clericos Conjugatos, tum etiam quoad Laicos, seu Sæculares personas ob exemptionem Fori ratione servitii, quod præstant Curia Ecclesie, aliisque Locis Piis, quibus sunt addicti. Hinc est, quod Nos omnes abusus, inordinationesque huiusmodi, quantum cum Domino possumus, corrigere, reformare, et e medio tollere, ac piis charissimi in Christo filii Nostri Caroli Emmanuelis Sardinia Regis Illustris votis benigne obsecundare volentes, quamdam Instructionem Vobis tradendam, ad dictos abusus in Regno prædicto penitus evellendos accomodatam, quam certi sumus ipsi Carolo Emmanueli Regi, gratam, acceptamque fore, concedere curavimus tenoris sequentis videlicet.

Enumerantur abusus in Sardinia Regno introducti, quoad Ecclesiasticas exemptiones, et immunitates.

Instante Illustri Sardinia Rege, nonnullas Instructiones concinnavit Pontifex ab Ordinariis illius Regni servandas.

ISTRUZIONE

SOPRA DIVERSI PROVVEDIMENTI

PER GOVERNO

DELLE CURIE ECCLESIASTICHE

NEL REGNO DI SARDEGNA.

» Dopo aver Noi secondate le ret-
» tissime intenzioni di S. M. il Rè di
» Sardegna, provvedendo mediante un
» nuovo special Breve in data dei 21.
» Marzo 1759. ai gravissimi disordini,
» che succedevano in quel Regno, con
» pregiudizio della giustizia, e della
» pubblica tranquillità, per il troppo
» facile, e comodo confugio dei rei
» all' asilo delle Chiese, ed altri Luo-
» ghi immuni, eccitati nuovamente
» dall'instancabile zelo della M. S.,
» non meno per la conservazione della
» disciplina della Chiesa ne' suoi Do-
» mini, che per il bene de' suoi Sud-
» diti, abbiamo creduto di dover dare
» anche nuovi provvedimenti per rappor-
» to all' Immunità personale, ed al mi-

Referuntur præcedentes Ordinationes date pro Sardinia Regno quoad Ecclesiasticam asylum.

» glior sistema della Gerarchia Ecclesiastica in quel Regno. =

Commemoratur instructio- nes, quas S. M. Benedictus XIV. dederat pro Pedemontanis Regionibus.

» Informati pertanto degli abusi introdotti in quegli Ecclesiastici, e passati anche nei Laici, a titolo di varj Impieghi, e Uffizj in servizio delle Curie Ecclesiastiche, e Luoghi Pii, con disdoro degli uni, e con molto danno dell' universale degli altri, dopo sentito il parere di alcuni Cardinali, e Prelati sperimentati, e pratici di questa materia, abbiamo stabilito coll' intelligenza della M. S. la presente Istruzione, sulle tracce di quella, che dalla Santa Memoria di Benedetto XIV. fù nel 1742. fissata per il Piemonte, sicuro, che come intesa anche col Regio Ministro Plenipotenziario in Roma incontrerà il pieno gradimento di S. M., e che dando perciò Ella gli ordini necessarj ai suoi Regj Ministri di uniformarsi alla medesima, ne sarà col concorso di ambedue le Podestà più costante, ed esatto l' adempimento, e si renderà sempre più inalterabile in quel Regno la perfetta pace, ed armonia fra il Sacerdozio, e l' Impero.

Ordo praesentium Instructionum describitur.

» E per procedere nella presente Istruzione colla dovuta chiarezza; si tratterà in primo luogo dei veri Chierici, e Chierici Conjugati, e della loro Riforma, e successivamente della qualità, e numero de' Laici, che essendo addetti al servizio della Chiesa, e della Curia Ecclesiastica debbono, o non debbano godere dei Privilegj del Foro, e dell' Inimmunità personale, in conformità di quanto si dispone negli Articoli seguenti.

Nemo ad primam Tonsuram admittendus, qui vel de Ecclesiastico Beneficio, vel de Patronie Sacro non sit provisorius.

I. Che niuno possa essere ammesso alla Prima Tonsura se non che a titolo di Benefizio, Cappellania perpetua, o Pensione Ecclesiastica, che nell' annuo reddito eccedano almeno la metà della tassa stabilita per il Patrimonio Sagro; o in difetto, se non sia provisto dell' intero Patrimonio Sagro, il quale non potrà essere costituito, se non che sopra beni stabili, e sopra annue rendite fisse, e dovrà essere regolato a tempo della tassa Sinodale di ciascheduna Diocesi.

Ad primam Tonsuram non admittantur decennio minores, nisi per triennium vel Ecclesiastico in convictu immorati, vel saltem in Clericali habitu insidentes, Ecclesie per tri-

II. Che non possa conferirsi la prima Tonsura, se non a chi dopo aver terminati i dieci anni di sua età, sia andato a dimorare almeno per un triennio in qualche Seminario, o Convitto Ecclesiastico, ed ove ciò non possa farsi, non abbia almeno portato per tre anni l' abito Clericale con licenza del proprio Ordinario, ed in tutto il trien-

nio, o per la maggior parte delle Feste di preceſto di ciascuno dei tre anni, non abbia servito a qualche Chiesa nella maniera, che gli sarà dal proprio Vescovo prescritta, computando questo servizio colla dimora, che avrebbe dovuta fare in qualche Seminario, o Convitto Ecclesiastico.

omnium haud terverint.

III. Che volendo qualche Giovane condursi in una pubblica Università, o in altro luogo, ad effetto di applicarsi ivi alle Scuole, ed agli Studj, possa farlo, ed il tempo, che ivi dimorerà, possa servirgli di requisito, affine di prendere la Prima Tonsura, come se stasse in un Convitto Ecclesiastico; purchè però lo faccia colla permissione del proprio Vescovo, e colle Lettere commendatizie del medesimo, si presenti al Vescovo del luogo, e colla direzione di questo si faccia assegnare al servizio di qualche Chiesa, portando l' abito Chiericale e prestando ivi per un triennio, o almeno per la maggior parte di ciascuno de' tre Anni, come sopra, il medesimo servizio alla Chiesa assegnatagli, che presterebbe dimorando nella propria Diocesi; con espressa condizione, che volendo essere iniziato alla Prima Tonsura, debba ottenere le Lettere Testimoniali del Vescovo, dove ha dimorato, *de vita, et moribus*, a d'aver esattamente adempito a quanto gli è stato prescritto, ed in vista di questi attestati possa esser promosso.

Studia in aliqua Universitate, loco triennalis habitationis in convictu Ecclesiastico, de Ordinarii tamen licentia, et sub nonnullis praescriptionibus admittuntur.

IV. Dal quale obbligo e regole sopra enunciate si dovranno eccettuare gli *Artati*, cioè quelli, che in virtù della fondazione sono chiamati a qualche Benefizio, o Cappellania Ecclesiastica vacante, i quali potranno quindi esser promossi alla Prima Tonsura, ancorchè non abbiano i requisiti di sopra espressi; e non solamente nel caso, in cui si tratti di Benefizio o Cappellania veramente Ecclesiastica, cioè fondata coll' autorità della Santa Sede, o dell' Ordinario prima del Sagro Concilio di Trento, ma nel caso ancora di simili Benefizj, o Cappellanie fondate dopo il medesimo Concilio, ed eziandio nel caso di Cappellanie meramente Laicali, purchè siano perpetue.

Excluduntur a superioribus sanctimibus tonsurandi potentes passivo Patronatu ad aliquod Ecclesiasticum Beneficium.

V. Quelli poi, che non avendo alcun diritto passivo, verranno presentati da qualche Patrono ad un Benefizio, o Cappellania vacante, dovranno altresì eccettuarli dalle anzidette regole; ma solamente ove si tratti di vero Benefizio, o Cappellania perpetua, fondata con autorità Ecclesiastica, della

Itemque qui ad Beneficia perpetua a Patronis nominantur.

quale debba investirsi il presentato per via d' Istituzione Ecclesiastica, e nel caso, che il Patrono non possa differire, oltre al tempo stabilito dai Sagri canoni, la nomina, e la presentazione al medesimo Benefizio.

Vel qui a Dataria Apostolica, vel ab Ordinariis de Pensione, vel Beneficio providentur sub spe, et conditione Clericatus.

VI. Finalmente dovranno esentarsi dalle regole prescritte, ancora quelli, che riporteranno o dalla Dataria Apostolica, o dagli Ordinarij, *sub spe, et conditione Clericatus*, qualche Pensione Ecclesiastica, oppure qualche Benefizio, o Cappellania vacante, che debbano provedersi *titulo collativo*, e non altrimenti: Avvertendo in fine, che niuno di questi, come ancora niuno dei sopra espressi Artati s' intenderà eccezzuato dalle regole generalmente prescritte per i promovendi alla Tonsura, sempre che le rendite delle Pensioni, o pure Benefizj, e Cappellanie, alle quali o avranno diritto passivo, o saranno presentati, o rispettivamente verranno lor conferite, non costituiranno (detratti i pesi) la metà almeno di quello, che importa la Tassa del Patrimonio Sagro stabilita nella Diocesi del promovendo.

Quoties plures ad unum Beneficium concurrant, satis sint Ordinarii Testimoniales ad primam Tonsuram consequendam post ipsius Beneficii collationem.

VII. E come talvolta accade, che essendo molti i chiamati all' istesso Benefizio, o Cappellania Ecclesiastica, sono gli Ordinarij costretti a conferire a tutti la Prima Tonsura, affine di renderli capaci del Benefizio, o Cappellania, d' onde ne siegue l' inutile moltiplicazione de Chierici, per non potersi conferire che ad un solo il Benefizio, o Cappellania; Perciò d' ora innanzi in simili casi basti, che presentandosi nel tempo congruo coloro, i quali pretendono aver diritto al controverso Benefizio, o Cappellania, e ritrovandosi, che siano idonei, così *quoad scientiam*, che *quoad bonos mores*, e che non abbiano impedimento Canonico per-esser promossi alla prima Tonsura, l' Ordinario spedisca loro le Lettere Testimoniali sopra la detta idoneità, e di non avere impedimento veruno, in virtù delle quali possano essi istituire la loro pretenzione, e proseguire la causa avanti il Giudice Ecclesiastico, anche in concorso dei Chierici pretendenti, appunto come se avessero già avuta la prima Tonsura, la quale possa di poi conferirsi a colui, che terminata la Causa avesse ottenuto il Benefizio, o Cappellania, riputandolo a tale effetto *Artato*, e facendogli godere quei Privilegj, che ai medesimi di sopra sono stati conceduti.

In prima Tonsura Ordinarii

VIII. Che dopo di essere stati co-

ordinati alla Prima Tonsura, debbano tutti i Chierici, compresi anche gli Artati, seriamente applicarsi così allo studio, come alle opere di Pietà, per rendersi degni di ascendere nell' età legittima ai Sagri Ordini: al quale effetto debbano continuare a dimorare in qualche Seminario, o Convitto Ecclesiastico, e non potendo ciò fare, debbano almeno prestare per ogni anno, o per la maggior parte di esso, come sopra, nella Chiesa assegnata loro dall' Ordinario, quel servizio, che dal medesimo verrà loro prescritto; o pure dimorando in qualche Università, o altro luogo per proseguire le Scuole, e gli Studj, debbano adempiere le medesime cose di sopra ordinate per coloro, che debbono essere iniziati alla Prima Tonsura.

IX. Che tutti i Chierici, così di prima Tonsura, che di Ordini Minori, debbano far costare nel principio di ogni anno avanti gli Ordinarij de luoghi, nei quali hanno il domicilio, di avere osservati i requisiti del Sacro Concilio di Trento intorno all' abito, e Tonsura Chiericale, ed intorno a tutte le altre cose stabilite di sopra, e così mediante l' attestazione del proprio Rettore, e Superiore del Seminario, o Convitto Ecclesiastico per quelli, che vi hanno dimorato, e per gli altri mediante l' attestazione dei Parrochi, e Rettori delle Chiese, alle quali sono ascritti, intorno alla delazione dell' abito, e Tonsura Chiericale, frequenza de Sacramenti, e servizio della Chiesa, e colle attestazioni de' Maestri, e Lettori intorno alla continuazione delle Scuole, e de' Studj: Quali attestazioni debbano farsi *gratis* da tutti i soprannominati.

X. Che gli stessi Ordinarij debbano tenere pubblicamente appesa nella Sagrestia della loro Cattedrale una tabella, in cui dopo avere riconosciuta la sussistenza delle dette attestazioni, le quali debbano rimanere nella loro Cancelleria, facciano scancellare dalla medesima ogni anno i nomi di coloro, che non avranno esattamente osservati i requisiti predetti, ed all' incontro facciano registrare i nomi solamente di quelli, che li avranno osservati, ai quali consegneranno ogni anno *gratis* una Declaratoria in iscritto, acciocchè possa dai medesimi senza alcun contrasto godersi di tutti i Privilegj Chiericali, de quali Privilegj all' incontro non godranno quei Chierici di Prima Tonsura, o di Ordini Minori, che per non avere osservati i suddetti requisiti sa-

Ecclesiasticum convictum, vel saltem Ecclesia servitium prosequantur, ut possint ad alios Sacros Ordines ascendere.

Omnes in minoribus Ordinibus constituti, locuantur quotannis proprio Ordinario testimoniales exhibere de impletis Tridentini Concilii praeceptis, quoad habitum, tonsuram, mores, et studia.

Locorum Ordinarii in Ecclesia Cathedrali Sacario errent, ut quotannis affigatur Syllabus Clericorum, qui praescriptas in superiori articulo Testimoniales exhibere, ut si tantummodo Clericorum privilegii perfrui videant.

ranno stati scancellati dalla sudetta tabella, da tenersi pubblicamente nella Sagrestia, e non avranno la menzionata declaratoria dell' Ordinario.

Nequeant Vicarij Capitulares, absque Capituli voto Dimissoriales Literas tradere pro ordinandis Laicis ad Beneficia presentatis; quoad alios vero Ordinandos, absque Licentia Sacrae Congreg. Concilii.

XI. Che i Vicarij Capitolari non possano d' ora innanzi, senza il voto del pieno Capitolo da darsi nel luogo solito Capitolare, per maggioranza di voti segreti, da calcolarsi secondo il costume di ciascun Capitolo, e da registrarsi negli atti Capitolari, concedere le Lettere Dimissoriali ai Laici, benchè siano Artati da Benefizio, o da Cappellania, nel modo spiegato di sopra, o pure a coloro, che avendo già la Prima Tonsura, sono presentati a qualche Benefizio, o Cappellania, che *actu requirat certum ordinem*; e coll'espressa condizione che si nell' uno, che nell' altro caso, colui, che chiede di esser promosso, non sia stato altre volte rigettato dal Vescovo autecessore *quod mores*. Ma ove si tratti di Persone, che non sono Artate, nel modo sopra accennato, non possano concedere Lettere Dimissoriali neppure *post annum Luctus Ecclesiae*, senza un' espressa licenza della Sagra Congregazione del Concilio.

Suspensio indicitur contra quoscumque Ordinatos, non servatis regulis supra relatis.

XII. Incaricandone pertanto Noi strettamente la coscienza de' Vescovi, e di tutti gli altri Ordinarij inferiori di non ordinare, o di non concedere rispettivamente le Dimissorie a veruno, contro la forma di quanto vien prescritto nel presente regolamento, ed Istruzione; E ciò nonostante chiunque fosse promosso alla prima Tonsura, agli Ordini Minori, o agli Ordini Sagri contro le presenti disposizioni, resterà perpetuamente sospeso dall' esercizio dell' Ordine illegittimamente conferitogli.

Clericis Conjugatis indiget privilegium Fori in Causis criminalibus criminaliter tractatis, in civilibus vero ad solum effectum personalis executionis, requirendus Ecclesiastici Judicis assensus.

XIII. I Chierici Conjugati dovranno godere il Privilegio del Foro in tutte le Cause, che sono puramente criminali, e che vengono criminalmente trattate; Ma non dovranno godere rispetto alle Cause criminali, che riguardano l' interesse delle parti, e si trattano in forma di Giudizio civile; tanto che, non meno per queste, che per tutte le Cause civili, dovranno esser soggetti alla cognizione, e determinazione de' Giudici Laici, dai quali si potrà procedere contro i medesimi all' esecuzione reale *super Bonis*, e se per mancanza di Beni fosse necessaria l' *Esecuzione personale*, allora dai Tribunali, e Giudici Laici, se ne dovrà domandare prima la licenza al Giudice Ecclesiastico, dal quale non dovrà esser negata.

Fori privilegium tantum Clericis conjugati

XIV. Del sopra espresso Privilegio del Foro godranno però quei Chie-

rici Conjugati, che osserveranno i requisiti prescritti dal Sagro Concilio di Trento *Cap. 6 Sess. 23 de Reformatione* intorno al servizio della Chiesa, alla pubblica, e continua delazione dell' abito, e Tonsura, e che non eserciteranno arti indecenti allo stato Chiericale, o negoziazioni, o traffichi illeciti, contro la forma de' Sagri Canon. E affinché i medesimi Chierici Conjugati godano senza alcuna contrasto delle Curie Laicali de' Privilegi sudetti, dovrà tenersi appesa una tabella anche dei loro nomi nella Sagrestia delle rispettive Cathedrali, nella maniera che si è detto nell' Articolo X. parlando dei Chierici celibi, dalla quale dovranno poi cancellarsi di tempo in tempo quelli, che non avranno giustificato ogni anno avanti l' Ordinario del luogo, in cui hanno il domicilio, di aver pienamente osservati gli accennati requisiti, e riportarne dallo stesso Ordinario una declaratoria in iscritto, da concedersi *gratis*.

Universi in Sardinia Regno Ordinarii, mandatum publicare jubentur super incensu et qualitate habitus Clericalis, ad cuius Mandati renovationem singuli successores teneantur.

XV. E perchè questo regolamento abbia il dovuto effetto, s' incaricano gli Arcivescovi, o Vescovi di pubblicare nelle loro rispettive Diocesi un Editto, ossia Mandamento uniforme, con cui venga prescritta la forma specifica dell' abito, che dovranno portare nella guisa, che altre volte è stato fatto su questo proposito, e specialmente nel Mille settecento ventisette, in coerenza di una Lettera Circolare della Sagra Congregazione dell' Immunità Ecclesiastica del 1671, ed in esecuzione dell' Ordine della Santa Memoria di Benedetto XIII. partecipata con Lettera di Segreteria di Stato nel 1725, nel qual Editto sia ai detti Chierici Conjugati intimata la precisa osservanza di questo regolamento, colla comminazione di dichiararli decaduti da qualunque Privilegio nel caso d' inadempimento a qualsivoglia de' requisiti sudetti: E dello stesso Editto, ossia Mandamento dovrà rinnovarsi la pubblicazione da ogni Successore *pro tempore* ne Vescovadi di quel Regno.

XVI. Non dovranno però in alcuna maniera godere de' riferiti Privilegi del Foro, e di qualunque esenzione le mogli, e figli de' medesimi Chierici Conjugati, *nec durante, nec soluto Matrimonio*, e molto meno la loro Famiglia, o Servi di qualunque specie, a neppure i Servi, o Lavoratori, nominati *Mossi d' Accordio* dei veri Ecclesiastici, i quali sono meri salariati, e mercenarij, a riserva però della

Nullo Fori privilegio juri possunt curati ex familia Clerici conjugati, illo cumque inservientes.

Famiglia dei Vescovi, della quale si parlerà nell' Articolo XXI.

XVII. Ed' essendo passati al punto dell' Immunità personale, ad effetto di riparare al disordine della molteplicità delle Patenti, colle quali i meri Laici presumono o di sottrarsi, o di eludere la giurisdizione del Principe, e per provvedere all' incontro, che non manchino alle Curie Ecclesiastiche quei Ministri, che sono precisamente necessarij alla buona amministrazione della Giustizia, potranno, a misura della maggiore, o minore vastità delle Loro Diocesi, i Vescovi, o altri Ordinarij, che hanno giurisdizione quasi Vescovile, ritenere nelle Città, e Luoghi, dove risiedono le loro Curie, dieci Cursori denominati *Varj*, gli Arcivescovi otto, e otto i Vescovi e altri Coadjuvarj, e uno, o due in quei Luoghi delle Diocesi unite, dove risiedono, e dove passassero di stabilire i Vicarij Generali.

XVIII. Ai mentovati Cursori, o Vari, sarà lecito per il tempo, che realmente esercitano il loro impiego in servizio del Foro Ecclesiastico, di portare armi, che non siano proibite dalle Regie Prammatiche: E per evitare ogni contrasto coi Tribunali Laici, dovranno, dopo essere stati destinati all' impiego, esibire in Cagliari al Reggente della Real Cancellaria, in Sassari all' Assessore Civile della Real Governazione, e negli altri Luoghi delle Diocesi rispettivamente, ai Vegheri, o altro Giudice Regio, l' autentico documento di non trovarsi inquisiti, e dare inoltre ai medesimi la notizia della Patente di Corsore ottenuta dal Vescovo, o da altro inferiore Ordinario, alle di cui Curie dovranno servire.

XIX. Questi Cursori, ossia Vari, così destinati godranno, durante l'esercizio del loro impiego, l'esenzione dal Foro Laico restrittivamente alla loro sola Persona, per le Cause civili, miste, e criminali, a riserva però che in quelle, nelle quali entri la pena della morte, o anche la pena della Galera rispetto agli Omicidj, Abigeati, Furti qualificati, attesa la frequenza di queste tre specie di delitti; nelle quali cause, e delitti rispettivamente i Giudici, e Ministri Regj potranno procedere contro di essi, come più piacerà a S. M.: Ma non così le Corti Baronali, alle quali sarà solamente permesso di arrestarli per i sudetti delitti, e causa, all' effetto di darne parte al Giudice, e Ministro Regio, che dovrà procedere.

XX. Rispetto agli Assessori, Av-

vocati Fiscali, Segretarij, altri Uffiziali, ed altre persone destinate per Amministratori, e Procuratori delle Chiese, e Cause Pie, e simili Patentati, dovranno i Vescovi servirsi in avvenire per tali impieghi, ed Ufficj, di Persone Ecclesiastiche; e quando volessero servirsi di Persone Laiche, ninno degl' Impiegati, o Patentati sudetti dovrà godere di alcuna prerogativa, o Privilegio del Foro Ecclesiastico, eccettuato però il Cancelliere, ossia Mestro d'atti delle loro Curie, il quale solamente dovrà godere dei Privilegj, che ha goduto sin' ora rispetto alla sua Persona solamente.

XXI. In somma, che a riserva de' soli veri Chierici, i quali hanno i requisiti prescritti dai Sagri Canoni, e delle Persone Religiose dell' uno, e dell' altro sesso, che vestendo l' abito Religioso, vivono collegialmente sotto la disciplina, ed ubbidienza di legittimi Superiori; o pure che da medesimi si trovano destinati agl' impieghi necessarij fuori de' Monasterj; e delle Terziarie, che professano questo stato, colla Licenza dell' Ordinario, in conformità della Bolla della Santa Memoria di Leone X., quali tutti dovranno godere il privilegio del Foro; ed altresì a riserva de' Chierici Conjugati, che osserveranno i requisiti come sopra, del Cancelliere, ossia Mastro d'atti addetto al servizio delle Curie Ecclesiastiche, e de' Cursori, ossia Vari; ed anche della Famiglia dei Vescovi, cioè di quelli, che presso ai medesimi prestano l'attuale, e continuo loro servizio, ai quali tutti si farà godere il Privilegio del Foro, nella maniera rispettivamente spiegata di sopra; niun'altra Persona Laica sotto qualsivoglia titolo, e specie d' ufficio, e d' impiego de' Luoghi, e Cause Pie, ed in qualsivoglia altro modo patentata dai Vescovi, e dalle Curie Ecclesiastiche, potrà godere di detto Privilegio; come pure i Romiti, e i Terziarij chiamati *Donadi*, Sagrestani Minori, volgarmente detti *Monasigli*, o altre simili Persone, non godranno, ne potranno godere d' alcun Privilegio del Foro, o di verun'altra esenzione.

XXII. Dovendo, per quanto si è detto, le Persone Ecclesiastiche godere una piena esenzione dal Foro Laico, non potranno in conseguenza essere arrestate, o carcerate dalla Podestà Secolare, neppure nel caso, che commettessero qualche contrabando, o fran-

Curiarum Officialiales, Ecclesiasticas seligant personas, alias nullo fori privilegio polleant Laici talia obtinentes, excepto Cancellario, cui personale tantummodo privilegium conseruatur.

Recensentur speciales personae quibus privilegium fori indulgetur, ceteris omnino exclusis.

Præfinitur Apparitorum numerus, in quacunque Ordinarij residentia ad effectum personalis immunitatis.

Ordinariorum Apparitoribus facultas tribuitur, pro gestandis armis, peculiavesque in id regulè traduntur.

Fori exemptio qua donantur dicti Apparitores, respicit tantummodo causas civiles, vel criminales minores.

Ordinarij in respectivatum

Peculiares regulæ traduntur pro perquisitionibus in Ecclesiasticis locis peragendis, exceptis Monialium Monasteriis, cæterisque Mulierum Conseruatoriis.

affinchè non siano defraudati i diritti del Principe, ed abbia il dovuto suo corso la Giustizia, si dichiara, che quando dovrà farsi qualche perquisizione, o in Chiesa, o in altro luogo Immune, di cosa rubata, o di contrabando, o di scrittura, o di denaro, o robe occultate dai contumaci, o che in qualche altra maniera possono appartenere al Fisco, dovranno i Ministri de' Tribunali Laici (senza però essere tenuti a manifestare il luogo preciso, e l'individuo) chiederne la licenza ai Superiori Ecclesiastici, la quale dovrà accordarsi in Città dal Vescovo, e negli altri luoghi della Diocesi dai Vicarij Foranei, ed in loro mancanza dalla persona più degna, che fa figura di Superiore Ecclesiastico, eccettuati però i Monasteri di Monache, e Conservatorj di Donne: ottenuta la licenza, si farà la perquisizione coll' intervento di persona Ecclesiastica, e ritrovandosi contrabando, roba rubata, o qualunque altra roba, o cosa delle sopradette, premessa dalla medesima persona Ecclesiastica la protesta da farsi a tenore del *Cap. Prælati de Homicidiis in 6.*, si estrarrà, e si consegnerà alla Curia Laicale. Anzichè chiedendosi dalla medesima la licenza sudetta ai Superiori Ecclesiastici, quando le fosse negata, potrà in tal caso da se stessa pro-

cedere alla detta perquisizione, ed estrazione, senza timore d' incorrenza nelle Censure; a riserva però sempre de' Monasterj di Monache, e Conservatorj di Donne, i quali dovranno, come sopra, essere onninamente eccettuati.

Universis in Sardinia Ordinariis presentium Literarum et instructionum copiam transmittitur, et eandem demandatur observantia.

» XXIII. In ultimo trasmettiamo ai Vescovi, ed Ordinarij de Luoghi un' esemplare del Breve colla presente Istruzione, affinchè sia Loro di legge, e di regola, inculcandone ai medesimi l' esatta osservanza, per la quale restiamo assicurati, che anche S. M. il Rè di Sardegna, in seguito alle sudette intelligenze, impiegherà la Regia sua autorità, e darà le provvidenze le più efficaci ai suoi Magistrati, Ministri, ed Ufficiali, e ad' ogni altro, cui spettar debba di eseguire, osservare, e fare osservare la medesima Istruzione nelle parti, che li risguardano, come legge del Regno, non ostanti gli usi, stili, decreti, e ordini, che vi fossero, o che allegar si potessero in contrario.

Injungitur cunctis Ordinariis, quod ha-

§. 3. Ut autem præinserta Nostra Instructio suum sortiatur effectum, ac

debitæ exequutioni demandetur, Fraternitatibus Vestris, Fratres Archiepiscopi et Episcopi, ac discretionibus Vestris aliorum Locorum nullius Diocesis, si forsan existant, et jurisdictionem quasi Episcopalem in Territorio separato exercent, Ordinariis in dicto Regno existentibus, per præsentem injungimus, præcipimus, et mandamus, ut unusquisque Vestrum, in Vestris respective Civitatibus, ac quibusvis Terris, Locis, et Castris Diocesium, et respective jurisdictionis Territorii Separati, præinsertam Nostram Instructionem observet, ac in suis respective Cancellariis, ut ab omnibus legi semper, et quodcumque possit, reponi, custodiri, et observari debere mandet, et faciat.

scilicet literas diligenter servent ut pro earum observantia perlegi ab omnibus possint.

§. 4. Decernentes, easdem præsentem Literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quodcumque spectabit, plenissime suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, et Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contingerit attentari.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus; et Ordinationibus Apostolicis, ac quacumque respective Ecclesiarum in dicto Regno existentium etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, et consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, et Literis Apostolicis, Superioribus, et personis, sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores, præsentibus, pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrarium derogatio.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo, Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ, munitis, ubique locorum, et gen-

Transumptum fides.

tium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die decima quarta Januarii Millesimo Septingentesimo Sexagesimo primo, Pontificatus Nostri anno Tertio.

CLXXX.

Officium proprium, et Missa diei festi, et Octavæ Immaculatæ Conceptionis magnæ Matris Virginis extenduntur ad universas ditiones tunc Hispanienses, tum Indicas, Catholicæ Monarchiæ subjectas.

Electionem B. M. Virginis sub Immaculatæ suæ Conceptionis Mysteriorum in principalem, et universalem Patronam Ditionum omnium, tum Hispaniarum, tum Indiarum, subjectarum Serenissimo Regi Catholico, confirmavit Pontifex hic Const. sua Anni 1760 Sept. Idus. Novemb. relata hoc II. Tomo. sub Num. CLXVII.

Clemens Episcopus

Servus Servorum Dei
Ad perpetuam rei memoriam

Suam devotienem erga Deiparam Virginem, illiusque ampliandi cultus desiderium Pontifex exprimit.

§. 1. Cum primum Divina disponente voluntate, factum est, ut humilitas Nostra, turbulentis præsertim Christianæ Reipublicæ temporibus, ad universalis Ecclesiæ regimen extolleretur; jam inde ea excogitari, et agere assidue non destitimus, quæ ad promovendum, et propagandum inclytæ, et gloriosæ semper Virginis Mariæ cultum, inter fideles populos maxime conducere; ideo potissimum ut Nobis, et universæ Catholicæ Ecclesiæ, speciali pietate, Christi Filii sui Supremi Ecclesiæ capitis favorem, et gratiam conciliaret. Minora tamen quam Nostrum desiderium explorare possint, semper erunt reverentiæ, et venerationis signa, quæ in terris præbentur ad cumulandam, et adaugeandam gloriam hujus præ cæteris electæ Creaturæ, quæ quidem ex ore Altissimi prodiit, et in omni gente primatum tenuit. Proinde obortas libenti animo amplectimur occasiones, quibus nova ipsi honoris obsequia tribuantur; ac maxime lætamur, potentissimam Regem, qui in hac re, non ita pridem aperuit animum

suum, tam mirifice cum Nostro consentientem, rursus in præsens amplificationem aliam talis cultus, pro suis vastissimis Regnis, et Ditionibus exposcere.

§. 2. Nobis siquidem Regio nomine charissimi in Christo filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, dilectus Filius Emmanuel de Roda, dicti Caroli Regis Consiliarius, et modo apud Nos negociorum ejusdem Caroli Regis Minister, supplicem porrexit libellum, cujus tenor est = Beatissime Pater. Cum S. V. enixis Catholici Regis votis benigne annuens, Beatissimam Virginem Deiparam, in Sacrosanto ejusdem Immaculatæ Conceptionis Mysteriorum, Hispaniarum, Indiarumque Ditionum a Comitibus totius Nationis Hispanæ, in ipsius auspiciatissimo Regni exordio habitis, Patronam, et Advocatam specialem, comuni consensione nuncupatam, et delectam VI. Idus Novembris anni 1760. concesserit, et confirmaverit; simulque ejusdem venerandi Mysteriorum Festum sub ritu duplici primæ classis cum Octava, cæterisque prærogativis omnibus, hujusmodi Patronorum Festis competentibus, et a Sede Apostolica approbatis, ab universo Hispaniarum, Indiarumque Ditionum Clero Sæculari, et Regulari, quomodolibet etiam exempto, coli, et celebrari præceperit, atque mandaverit: Cumque inter prærogativas, quæ a S. Sede favore dictorum Patronorum indulgeri solent, primum quodammodo teneat locum, Officii proprii, ac Missæ in eorum honorem recitatio: idem Rex Catholicus, ut Apostolica S. V. concessio, ut supra jam facta, integrum jure merito sortiatur effectum; Officium quod incipit sicut *Lilium inter spinas*, et Missam cujus initium *Egredimini, et videte*, quibus Ordo Franciscanus utitur, ad præfatum Dominorum suorum Clerum extendi, et propagari summopere desiderat; idcirco Emanuel de Roda ejusdem Catholici Regis jussu, et nomine, Sanctitatem Vestram humilibus præcibus orat, ut prædictum Officium, et Missam, prout a Franciscanis recitantur, ac in eorum Breviario ac Missali a S. Sede approbatis continentur, universo Hispaniarum, et Indiarum Clero, tam Sæculari, quam Regulari, ac quomodolibet exempto, pro die Festo solemniori, ejusdem Immaculatæ Conceptionis, nec non pro

Preces porrectæ pro concessione Officii, et Missæ proprie diei Festo Immaculatæ Virginis Conceptionis pro Universis Hispanicis Regnis.

» ejus Octava, concedere, indulgere,
» et extendere, Apostolica sua auctori-
» tate dignetur. =

Officium pro-
prium, et Mis-
sam de Inacu-
lata Virginis
Conceptione
jam alias Or-
dini Minorum
S. Francisci
concessam, ad
Universas Hi-
spaniæ ditio-
nes extendit.

§. 3. Cum autem nos alias, liben-
ti quidem animo, adeo effusæ dicti
Caroli Regis, ac totius Hispanæ gen-
tis erga præclarum hoc Deiparæ Vir-
ginis Mysterium devotioni obsecundan-
tes, juxta priores Nostras Literas, ipsam
in prædicto Mysterio colendam univer-
salem Patronam, et Advocatam dicto-
rum Regnorum, et Dominiorum de-
claravimus; ejusque Mysterii Festum in
dictis Regnis, et Dominiis, per uni-
versum Clerum tam Sæcularem, quam
Regularem, et quomodolibet exem-
ptum, sub ritu duplici primæ Classis,
cum Octava celebrari præceperimus.
Modo prædictas Nobis additas præces,
velut recentiora illius eximie pietatis
argumenta excipientes, ac priorum Li-
terarum tenorem, cum omnibus, et
singulis in eis contentis, præsentibus
pro expresso habentes, novis hisce sup-
plicationibus, Pastoralis affectu Nostro
benigne inclinati, ipsarum tenore præ-
sentium in perpetuum concedimus, in-
dulgemus, ut recurrente annis singu-
lis, dicti Mysterii celebritate, in iisdem
Regnis, atque Dominiis, ac in singu-
lis illorum Civitatibus, Diocesis, Op-
pidis, Terris, et Locis, ac Territoriis
quibuscumque, etiam nullius Diocesis,
ab universo Clero præfato, ab om-
nibus videlicet, et singulis Sæcularibus,
et Regularibus utriusque sexus cujusvis
Ordinis, et Instituti, etiam quantum-
vis exemptis; qui Horas Canonicas diur-
nas, et nocturnas, sive privatim, sive
in quibusvis Ecclesiis collegialiter, et
cum cantu, recitare tenentur, ac te-
neantur, ac Sacrosantum Missæ sac-
rificium celebrabant, illud Officium
proprium, et Missa cum Octava reci-
tetur, quod, et quæ per dilectos Filios
Fratres Ordinis Minorum S. Francisci
de præsentis generaliter recitatur, ac in
eorum Breviario, et Missali a Sede Apo-
stolica approbatis continentur. Ad quo-
rum effectum, illius Officii, et Missæ
cum Octava recitationem, ad universum
Clerum præfatum, generaliter quoque
harum serie extendimus. Idemque Of-
ficium, et Missam hujusmodi, juxta
exemplaria dictorum Fratrum Mino-
rum, et non alias, etiam seorsim ab
aliis Breviariis, et Missalibus typis im-
primendi, opportunam licentiam, et fa-
cultatem concedimus, et impertimur.

Derogat con-
trariis:

§. 4. Non obstantibus quibuscumque
Apostolicis, ac in Universalibus, Pro-
vincialibus, et Synodalibus Conciliis edi-

tis, generalibus, vel specialibus Consti-
tutionibus, vel Ordinationibus, nec non
Ecclesiarum, et Locorum etiam jura-
mento, confirmatione Apostolica, vel
quavis firmitate alia roboratis statutis,
stylis, usibus, et consuetudinibus, etiam
inmemorabilibus, privilegiis quoque, in-
dultis, et facultatibus sub quibuscum-
que verborum tenoribus, et formis, ac
cum quibusvis clausulis, et decretis,
etiam motu-proprio, seu scientia, et
potestatis plenitudine similibus, vel alias
in contrarium præmissorum, quomo-
dolibet concessis, confirmatis; et inno-
vatis. Quibus omnibus, et singulis, etiam
si pro sufficienti illorum derogatione,
de illis, eorumque totis tenoribus, spe-
cialis, specifica, et individua, non au-
tem per clausulas generales idem im-
portantes mentio, seu quævis alia ex-
pressio habenda, aut alia exquisita for-
ma ad hoc servanda foret, tenores hu-
jusmodi, præsentibus, pro plenæ, et suf-
ficienter expressis habentes, illis alias
in suo robore permansuris, ad præmie-
sorum effectum, hac vice dumtaxat spe-
cialiter, et expresse derogamus.

§. 5. Nulli ergo omnino hominum
liceat hanc paginam Nostrarum appro-
bationum, facultatum, impertitionis,
et voluntatum, infringere, seu eidem au-
su temerario contraire, si quis autem
hoc attentare præsumpserit, indignatio-
nem Omnipotentis Dei, et Beatorum
Petri, et Pauli Apostolorum ejus se no-
verit incursum. Datum Romæ apud
S. Mariam Majorem Anno Incarnationis
Dominicæ MDCCLXI. vi. Kalend. Febr.
Pontificatus Nostri Anno III.

Sanctiones pæ-
nales.

CLXXXI.

Dat. die 19. Jan.
1761. Ann. Ter-
tio.

Approbatio, et confirmatio omnium ge-
storum per tunc existentem Episco-
pum Mindonien in exequutione cu-
jusdam Brevis Clementis XII. super
translatione Missarum de uno ad aliud
Altare, pro Decano, et Capitulo Ec-
clesiæ Mindonien.

Clemens Papa XIII.

Ad futuram rei memoriam

§. 1. **A**lias emanarunt a fel. rec.
Clemente Papa XII. Prædecessore No-
stro, ad supplicationem tunc existentium
Capituli, et Canonicorum Cathedralis
Ecclesiæ Mindonien, quædam in simili
forma Brevis Literæ, tenoris sequentis

Referuntur
preces alias
porrectæ Cle-
menti XII. su-
per hac ipsa
Missarum trans-
latione, et
conmutatione.

videlicet = Venerabili Fratri Episcopo
 » Mindonien = Clemens Papa XII. =
 » Venerabilis Frater salutem ec. Ex-
 » poni Nobis nuper fecerunt dilecti fi-
 » lii, Capitulum, et Canonici istius Ca-
 » thedralis Ecclesie Mindonien, quod
 » in dicta Ecclesia, quamplures tam an-
 » tiquæ, ac etiam particulares funda-
 » tiones Missarum Cantatarum numero
 » trecentarum triginta duarum, quolibet
 » anno, ad Altare majus ejusdem Ec-
 » clesie, ultra Conventuales, et alias Ro-
 » gationum, Vigiliarum, feriarum, et
 » funeralium celebrandarum reperiu-
 » tur, ita ut duo Missæ Cantatæ, præ-
 » ter unam privatam, tempore Primæ,
 » quotidie in eodem Altari, celebrari
 » correspondeant, divinique Officii reci-
 » tatio, ob temporis angustiam, valde dif-
 » ficilis reddatur, attenta etiam ea Ma-
 » lutini temporis parte, quæ in con-
 » vocando Capitulo bis in hebdomada,
 » et per alias vices in anno, in haben-
 » dis concionibus ad Populum per dies
 » quinquaginta, in peragendis Proces-
 » sionibus, aliisque publicis Orationi-
 » bus, quas vocant *las Dominicales* ad-
 » ducentas, et ultra singulis annis ascen-
 » dentibus insumenda est. Cum autem
 » sicut eadem expositio subjungebat,
 » ad occurrendum huic incommodæ
 » Chori Officiaturæ, hoc mem: cogno-
 » minatus Munoz, et Salsedo, dum
 » vixit prædictæ Ecclesie Episcopus,
 » ejusmodi Missas Cantatas, a die xxx.
 » Septembris usque ad diem viii. Maii
 » subsequentis celebrandas, ad Cappel-
 » lam S. Ignatii, intra claustra ejusdem
 » Ecclesie sitam, cum assistentia qua-
 » tuor Canonorum, aliorumque Mi-
 » nistrorum, tempore recitationis, et can-
 » tationis horarum Primæ, et Tertie,
 » transtulerit, ac ita usque in præsens
 » recte observatum fuerit, ac Divinum
 » Officium debito cultu celebrari, de-
 » bitoque tempore terminari soleat, ipsi
 » vero exponentes, nedum translatio-
 » nem earundem Missarum cum can-
 » tu hactenus observatam, ut præfer-
 » tur, per Nos approbari, verum etiam
 » Indultum celebrari faciendi in dicta
 » Cappella Sancti Ignatii, per totum An-
 » num, tot Missas Cantatas antiquas,
 » quam alias, quæ ad dictum Altare
 » Majus celebrandæ supervenerunt, con-
 » cedi plurimum desiderent, Tuque om-
 » nia exposita confirmans, infrascriptæ
 » Congregationi Cardinalium retuleris,
 » ab annis quadraginta, et ultra, vige-
 » re observantiam celebrationis Missa-
 » rum hujusmodi cantatarum in præ-
 » dicta Cappella Sancti Ignatii, ex per-

Bull. Rom. Tom. II.

» missione dicti Episcopi Munoz, ita
 » Episcopis illi Successoribus, Teque ap-
 » probantibus, ob majorem cultum, et
 » decentiam in celebratione Officii Di-
 » vini, aliisque functionibus, ac pro-
 » pterea eosdem exponentes, nimis re-
 » sistentiæ onere gravatos esse, respectu
 » multarum Cathedralium Regni Hispa-
 » niarum, certos majores fructus, minus-
 » que servitium habentium, ubi iidem
 » exponentes singulis horis Canonicis
 » (tribus exceptis recreationis Mensi-
 » bus) Choro interesse teneantur, sub
 » rigorosa punctatura, seu quotidiana-
 » rum distributionum, quibus annui
 » fructus omnium Capitularium constant,
 » jactura. Nobis propterea humiliter sup-
 » plicari fecerunt, ut sibi in præmissis,
 » opportune providere, et ut infra in-
 » dulgere, de benignitate Apostolica di-
 » gnaremur. Nos igitur, ipsos exponen-
 » tes, specialibus gratiis, et favoribus
 » prosequi volentes, et a quibusvis ex-
 » communicationis, et interdicti, aliis-
 » que Ecclesiasticis censuris, senten-
 » tiis, et pœnis quovis modo, et qua-
 » cumque de causa latis, si quas for-
 » te incurrerunt, hujus tantum rei gra-
 » tia, absolventes, et absolutum fore
 » censentes, hujusmodi supplicationibus
 » inclinati, de Venerabilium Fratrum
 » Nostrorum S.R.E. Cardinalium Concilii
 » Tridentini Interpretum, qui relatio-
 » nem Tuam, super præmissis, ad eos-
 » dem Cardinales transmissam, attea-
 » derunt, et votum dilecti filii Nostri
 » Ludovici ejusdem S.R.E. Cardinalis
 » Belluga nuncupati, ad hujusmodi ne-
 » gotium examinandum a Congregatio-
 » ne eorundem Cardinalium deputati,
 » perpenderunt consilio, Fraternitati Tuæ
 » per præsentem committimus, et man-
 » damus, ut veris existentibus narratis,
 » quoad præteritam translationem di-
 » ctarum Missarum cum cantu ad præ-
 » dictam Cappellam Sancti Ignatii, ut
 » supra observatam, auctoritate Nostra
 » Apostolica, pro Tuo arbitrio, et con-
 » scientia gratiis approbes, atque con-
 » valides, et quoad futurum, prædictas
 » Missas Cantatas, ad eandem Cappel-
 » lam, per totum anni cursum, exce-
 » ptis tamen Missis Conventualibus, ac
 » diebus Vigiliarum, quadragesimæ,
 » et quatuor temporum, in quibus oc-
 » currat festivitas duplex, vel semidu-
 » plex, quando præceptivæ tunc sunt,
 » celebrandæ ad Altare majus, dicta
 » auctoritate, transferas; salva tamen
 » semper in præmissis auctoritate me-
 » moratæ Congregationis Cardinalium.
 » Non obstantibus præmissis, ac Con-

H

stitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dictæ Ecclesiæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, et Literis Apostolicis, Superioribus, et personis sub quibuscunque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis Decretis in specie, vel in genere, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis, illorum tenores, præsentibus, pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die vigesima quarta Augusti Millesimo Septingentesimo trigesimo tertio, Pontificatus Nostri anno quarto.

Exponuntur
binæ reticenti-
m, quæ in
precedentium
Literarum con-
cessione locum
habuere, et san-
ctio ejuscum-
que nullitatis
postulatur.

§. 2. Quoniam autem dilecti filii, moderni Decanus, et Capitulum Cathedralis Ecclesiæ hujusmodi, Nobis nuper exponi fecerunt, quod duo reticita fuerunt in præinsertarum Literarum impetratione. Primum nempe, quod ut plurimum, simul cum dictis Missis, aut diebus illas antecedentibus, nocturna, Vespereve defunctorum decantari debeant. Secundum vero, quod non omnes dictæ Missæ, Nocturna, Vespereve ad Altare Majus essent celebrandæ; quum aliquæ, numero tamen pauca, ad certa Altaria a benefactoribus designata, in eadem Ecclesia erecta, celebrandæ sint, imo una ex ipsis ad quoddam Altare, privilegio pro animabus Purgatorii decoratum, celebrari debeat; quod ad primum attinet defectum, tunc existens Episcopus Mindonien, cui præinsertæ Litteræ pro illarum executione datæ fuerunt, ad dictam claustralem Cappellam, nedum Missas, sed etiam Nocturna, et Vesperas transtulit, motus ea ratione, quia cum ex his oneribus, quælibet respectiva conflatur fundatio, ex concessa translatione Missæ, quæ est pars nobilior, tacite concessa quoque videretur translatio Nocturnorum, et Vesperarum, quæ simul cum Missis, ab inde citra, in claustro decantantur. Decreta quoque fuit ab eodem Episcopo exequutore memoratarum Lite-

rarum, translatio Missarum, et Nocturnorum, aut Vesperarum; certis Altaribus a benefactoribus addictarum, sed hujusmodi translatio suum minime habuit effectum, quæ omnia suis Literis contestatur Venerabilis Frater modernus Episcopus Mindonien; dicti vero exponentes, ut tuta conscientia in posterum procedere possint, ob eandem causarum tunc expositarum subsistentiam, translationem Nocturnorum, et Vesperarum ad dictam claustralem Cappellam, a memorato tunc existente Episcopo Mindonien præinsertarum Literarum Exequutore, tunc peractam, et huc usque observatam, per Nos confirmari, aut quatenus opus sit, sanari, et sicuti dicto numero tercentum triginta duarum Missarum, tunc expresse comprehensæ quoque fuerunt æ Missæ; quæ juxta benefactorum dispositiones, ad certa, et determinata ejusdem Ecclesiæ Altaria celebrandæ veniunt, ita hæc quoque simul cum suis Nocturnis, aut Vesperis pariter per Nos transferri, et pro ea Missa, cujus benefactor Altare privilegiatum exquisivit, indulto Altaris privilegiati, dictam claustralem Cappellam ditari plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis, opportune providere, et ut infra indulgere, de benignitate Apostolica dignemur.

§. 3. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratis, et favoribus prosequi volentes, et eorum singulares personas, a quibusvis excommunicationis, et interdicti, alisque Ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis, quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerunt, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, attenta attestatione dicti moderni Episcopi Mindonien, auditaque relatione dilecti filii Magistri Josephi Simonetti, Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum Congregationis Secretarii, translationem supradictorum Nocturnorum, et Vesperarum, ut præfertur, a tunc existente Episcopo Mindonien factam, auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, et respective confirmamus juxta petita, omnesque, et singulos juris, et facti defectus, etiam substantiales, si qui desuper intervenerint supplemus, et sanamus, præter quamquod Missas, Nocturna, et Vesperas decantandas in Altaribus designatis de jure patronatus piorum benefactorum, et quoad prædi-

Nullitates in
precedentibus
Literis occur-
sæ, sive in illo-
rum posteriori
executione
sanciantur, et fa-
ctarum trans-
lationum ob-
servantia de-
mandatur.

cta onera relicta in aliis ejusdem Ecclesiæ Altaribus, non spectantibus ad dictos benefactores, accedente consensu illorum hæredum, eisdemque Decano et Capitulo, dicta auctoritate, concedimus, ut Missa, quam dictus benefactor ad Altare privilegiatum celebrandam voluit, quæ ad Altare claustralis Cappellæ hujusmodi quodcumque pro tempore celebrabitur, anima pro qua celebrata fuerit, perinde suffragetur, ac si ad Altare privilegiatum celebrata fuisset.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 4. Decernentes, easdem præsentibus Literas, firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ad quos spectat, et pro tempore quodcumque spectabit, plenissime suffragari; et ab eis inviolabiliter observari; sicque in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, et Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstante quorumcumque piorum testatorum, ac benefactorum, etiam ultima voluntate, ac dispositione, quam, quoad præmissa dumtaxat, specialiter, sufficienter, et expresse derogamus, ac quatenus opus opus sit, Nostra, et Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, nec non omnibus, et singulis, illis quæ idem Clemens Prædecessor in præinsertis suis Literis, voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xix. Januarii MDCCLXI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXXXII.

Dat. die 22. Jan. 1761. Ann. III.

Facultates speciales tribuuntur, Abbati Generali totius Ordinis S. Basilii Magni, pro Visitatione Provinciarum Hispaniarum.

Modum eligendi Abbatem Generalem, et Procuratorem Generalem hujus Ordinis, præscripsit Pontifex hic, Constit. edit. Ann. 1759. Jan. 10. relat. in Tom. I. sub. Num. XXVIII.

Clemens Papa XIII.

Dilecte Fili salutem,
et Apostolicam Benedictionem.

§. 1. **I**n specula supremæ Dignitatis, Divina dispositione, meritis licet insufficientibus constituti, inter multiplices rerum, negotiorumque, quibus obruimur curas, ad eas etiam ex debito Pastoralis Officii Nobis commissi, sollicite advigilare debemus, per quæ Religiosa loca, illorumque personæ, Divinis mancipatæ obsequiis, in pacis, et quietis tranquillitate, ac Regularis vitæ, et Ecclesiasticæ Disciplinæ norma, coadjuvante Domino, perenniter conservari valeant, et quæ his contraria esse noscuntur, per Nostræ providentiæ, auctoritatisque Apostolicæ studium, penitus evellantur, prout personarum, rerum, et locorum qualitate pensata, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Exordium

§. 2. Cum itaque, sicut accepimus, Tu, qui Abbas Generalis Monachorum Ordinis S. Basilii Magni existis, absoluta jam Provinciarum Italicarum dicti Ordinis visitatione, celebratisque in illis Capitulis Provincialibus, omnes Provincias Hispanicæ ipsius Ordinis, benedicente Domino, quantocius visitare, in eisque quoque Capitula Provincialia habere, ac in hujusmodi Provinciis, et illorum respective Monasteriis, veram, et bene ordinatam methodum, concordando Constitutiones Ordinis, et Provinciarum hujusmodi, una cum Constitutionibus Apostolicis deinceps editis, constituere intendas, jamque ad id carissimi in Christo Filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici beneplacitum, et facultatem obtinueris; Nos, ut hujusmodi visitationis munus, ad Dei gloriam, et ejusdem Ordinis propagationem feliciter adimplere valeas, Teque specialibus favoribus, et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis

Enumerantur facultates Abbati Generali indultæ, pro Hispaniarum Provinciarum Visitatione.

excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, motu proprio, ac ex certa scientia, et matura deliberatione, Nostris, deque Apostolicæ potestatis plænitudine, Tibi, de cujus fide, prudentia, doctrina, dexterritate, charitate, integritate, vigilantia, et Religionis zelo plurimum in Domino confidimus, præter, et ultra eas, per Constitutiones dicti Ordinis, auctoritate Apostolica confirmatas, tibi attributas, et competentes facultates, ut etiam tamquam Commissarius, et Visitator Apostolicus, omnes, et singulas, etiam Reformatas Proviicias dicti Ordinis in Regnis Hispaniarum existentes, illarumque Domos, Conventus, et Monasteria quæcumque, tam Virorum, quam Mulierum, sub gubernio dicti Ordinis consistentium, tam in capite, quam in membris visitare, ac in eorum singulorum vitam, mores, instituta, regulas, et statuta diligenter inquirere, ac tam in capite, quam in membris prædictis, quacumque mutatione, et reformatione, dispensatione, correctione, revocatione, et renovatione indigere cognoveris, mutare, reformare, dispensare, corrigere, revocare, et renovare, ac Statuta quæcumque, seu Constitutiones, pro hujusmodi reformatione necessaria, et opportuna, dummodo Sacri Concilii Tridentini Decretis, et Sacris Canonibus, et ejusdem Ordinis Regularibus Institutis sint conformes, condere, et observari mandare; antiquas vero, per quoscumque in eisdem Provinciis conditas Constitutiones, etiam auctoritate Apostolica confirmatas, mature considerare, easque si præfati Ordinis Regulis, et Institutis contrarias, et præjudiciales esse repereris, cassare, et annullare, ac alia omnia, et singula, quæ prædicta reformatione necessaria fore judicaveris, prædicti Ordinis Regularibus Institutis inhærendo, statuere, condere, et ordinare, ac facere, et exequi, libere, et licite possis, et valeas, aliaque statuas, atque decernas, quæ pro majori Divini Cultus augmento, et Disciplinæ Regularis propagatione, et observantia, magis expedire in Domino judicaveris, tenore præsentium concedimus, ac tribuimus facultatem.

Jus tribuitur
Abbati Gene-
rali in casum

§. 3. Ac insuper motu, scientia, et potestatis plenitudine paribus, tibi,

ut in omnibus, et singulis Capitulis Provincialibus memoratarum Provincia- rum; uno, vel diverso tempore celebra- tionem ad Tui libitum prorogare, et postponere, aliaque ad id necessaria pro Tuo arbitrio providere; In eisdem etiam Capitulis, quando necessitas, et bonum earundem Provinciarum regi- men, sive utilitas id exegerit, si par- tes inter se dissentientes fuerint, adhi- bitis prius omnibus diligentis, ut par- tes prædictæ componantur, ut solus, jux- ta datam tibi a Domino prudentiam, Provinciales, Diffinitores omnes, et Ab- bates, aliosque Officiales, qui in Capi- tulo Provinciali eligendi veniunt, alios- que Provinciarum prædictarum Profes- sores, necessariis qualitatibus, et requi- sitis, juxta earundem Provinciarum in- stituta, in Abbates de gubernio, super quo conscientiam Tuam stricte onera- mus, ad tempus solitum, cum omnibus, et singulis facultatibus, auctoritatibus, privilegiis, prærogativis, honoribus, et oneribus solitis, et consuetis eligere, deputare, et nominare; Nec non in qui- busvis Monasteriis, Provinciarum hujus- modi Abbates ad sexennium, ac etiam ultra sexennium, arbitrio Tuo duraturos, si id expediens Tibi visum fuerit, aut necessitas, tum spiritualium, tum tem- poralium id exegerit, nominare, eli- gere, et deputare libere, et licite itidem valeas, ac necessariam, et oportunam Tibi facultatem, in Tui locum alium ejus- dem Ordinis, et dictarum Provincia- rum Professorem, similibus qualitatibus præditum, cum simili, vel limitata in præmissis facultate, subrogandi licen- tiam, tenore præsentium tribuimus iti- dem, concedimus, et impertimur.

§. 4. Mandantes propterea in vir- tute sanctæ obedientiæ, ac sub indigna- tionis Nostræ, ac privationis vocis acti- væ, et passivæ, ac officiorum per eos obtentorum, ac inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda, ipso facto absque alia declaratione incurrendis pœ- nis, omnibus et singulis memoratarum Provinciarum Superioribus, Abbatibus, Monachis, cæterisque personis, ut Ti- bi, seu alteri per Te eligendo Profes- sori prædicto, in omnibus præmissis, prompte pareant, et obediant, ac ob- sequantur, Tuæque, seu Personæ per Te, ut præfertur, deputandæ salubria monita, et mandata humiliter recipiant, et efficaciter, omni appellatione post- posita, ac sub excommunicationis læ- tæ sententiæ pœna, ipso facto incurrenda, si ad seculare Forum, per se, vel alium, directe, vel indirecte recurre-

dissentias, eli-
gendi Diffini-
tores, Abbates
et Officiales
alios, qui in
Capitulis Pro-
vincialibus eli-
gendi fuissent.

Cunctis hujus
Ordinis Reli-
giosis Viris,
obediencia ha-
rum Literarum
imperatur.

rint, omnino adimplere procurent, alioquin sententiam, sive pœnam, quam rite tuleris, seu statueris in rebelles, ratam habebimus, et faciemus usque ad satisfactionem, condignam inviolabiliter observari.

Derogatur
eunctis in con-
trarium facien-
sibus.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, nec non Ordinis, Provinciarum, et illarum Monasteriorum, ac Domorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, et Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis, illorum tenores, præsentibus, pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxii. Januarii MDCCLXI. Pontificatus Nostri anno tertio.

Dat. die 22. Jan.
1761. Ann. III.

CLXXXIII.

Confirmatur Constitutio diei 28. Augusti 1758 qua Pontifex hic, fructus Abbatiae B. M. Virginis de Rovito loci de Rosarno, tribuit pro substentatione Abbatum Generalium pro tempore Ordinis S. Basilii Magni cujuscumque Provinciae.

Litteræ Apostolicæ diei 28. Augusti 1758, quæ hic confirmantur relatæ a nobis superius sunt Tom. I. sub Num. VI. itemque eod. Tom. I. sub num. XXVIII. relatæ aliæ Litteræ, quibus præscribitur modus servandus in electione tum Abbatis Generalis, tum Procuratoris Generalis hujus Ordinis.

Clemens Papa XIII.

Ad futuram rei memoriam

Urbanus VIII.
Abbatiam B. Vi-
de Rovito, loci
de Rosarno, pro
substentatione
Abbatis, et Pro-
curatoris Gene-
ralium, concessit.

§. 1. Alias pro parte dilecti filii Alexandri Aguado Abbatis Generalis Monachorum Ordinis Sancti Basilii Magni, Nobis expositum fuit, quod dudum felicis rec. Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster, per quasdam suas sub Plumbo, quinto Idus Maii, anno Incarnationis Dominicæ MDCXXIV. expeditas literas, ad

supplicationem tunc existentium Abbatibus, et Procuratoris Generalium dicti Ordinis, Monasterium, sive Abbatiam Beatæ Mariæ de Rovito nuncupatum loci de Rosarno Meliten Diocesis ejusdem Ordinis, illiusque mensam Abbatialem cum omnibus, et singulis illius Privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, ac bonis, juribus, membris, et pertinentiis suis, eidem Ordini, pro illius, et Ordinis prædicti Abbatis Generalis tunc, et pro tempore existentis manutentione, et substentatione, sub certis modo, et forma tunc expressis concesserat, et alias prout in dictis ejusdem Urbani literis plenius continetur.

§. 2. Postmodum vero rec. me. Benedictus Papa XIV. Prædecessor etiam Noster, per quasdam suas in simili forma Brevis die vii. Februarii MDCCLXXXIV. super alternativa electionum Superiorum Generalium in Provinciis Italicis, et Hispanicis dicti Ordinis inde servanda, expeditas literas, inter cætera prescripserat, quod Provinciae Hispanicæ, sua Generalia Officia haberent, taxas pro manutentione Abbatis Generalis, prout Provinciae Italiae semper, et tunc earum Abbati Generali præstare, et subministrare tenerentur; Taxæ demum præscriptæ, nec non fructus, redditus, et proventus mensæ Abbatialis dicti Monasterii, seu Abbatiae de Rosarno, manutentioni illarum Abbati Generali assignati, eo casu, quo Abbas Generalis esset ex Provinciis Hispanicis, pro manutentione Assistentis, et Consultoris Generalium a Capitulo Generali eligendorum qui in Alma Urbe tunc sua, nunc Nostra remanere deberent, assignarentur, et quidquid superesset, vel pro manutentione studentium in Collegio Sancti Basilii de eadem Urbe juxta præscriptum per alias ejusdem Urbani Prædecessoris literas, vel pro Fabrica Ecclesiae dicti Collegii, vel pro sublevamine Monasteriorum dictarum respective Provinciarum Italicarum erogaretur, et applicaretur, relicta, et attributa facultate Capitulo Generali dicti Ordinis, tam circa taxas prædictas, aliaque dubia, quæ super dictarum literarum dispositione oriri possent, decernendi, et declarandi, et alias pro ut in dictis Benedicti Prædecessoris prædicti Literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, et sufficienter expressum, et insertum haberi volumus, fusius continetur. Et in eadem expositione subjuncto, quod in memorati Benedicti Prædecessoris literis prædictis, nulla facta fuerat mentio dictarum literarum

Præcedentes
Urbaniliteras,
Benedictus
XIV. Constit.
sua Anni 1744
immutavit, et
Abbatibus reddi-
tibus privavit
Abbatibus Gene-
ralibus, quos ex
Provincia His-
panica eligi
deinde cœnti-
gerit.

Urbani Prædecessoris prædicti, qui concesserat fructus, redditus, et proventus Mensæ Abbatialis Monasterii, seu Abbatiae de Rosarno, Abbati Generali pro tempore existenti dicti Ordinis, indiscriminatim pro sua sustentatione, et mantentione, non autem pro Abbate Generali Provinciarum Italicarum, prout ex supradictis verbis, in memoratis Benedicti Prædecessoris prædicti literis, expressum videtur. Taxæ demum a Provinciis Italiæ præscriptæ, nec non fructus, redditus, et proventus Mensæ Abbatialis Monasterii de Rosarno, mantentioni illarum Abbati Generali assignati, ex quibus nonnullæ contentiones, et lites ortæ erant, et vigeant, dictus vero Alexander Abbas Generalis ad illas omnino dirimendas, ac penitus evellendas, opportune in præmissis a Nobis provideri plurimum desiderabat.

Benedictinam constitutionem moderavit, et præcedentis reddituum erogationis observantiam mandavit Clemens XIII. Const. diei 28 Augusti 1758.

§. 3. Nos hujusmodi supplicationibus inclinati, per quasdam Nostras in pari itidem forma Brevis, die xxviii. Augusti expeditas literas, auditis prius dilecto filio Nostro Prospero S. R. E. Diacono Cardinali Columa de Sciarra nuncupato, dicti Ordinis apud Nos, et Apostolicam Sedem Protectore, nec non dilecto itidem filio moderno ipsius Ordinis Procuratore Generali, non obstante, quod per memoratas Benedicti Prædecessoris literas, super alternativa hujusmodi expeditas, præscriptum esset inter cætera, ut taxæ a Provinciis Italiæ præscriptæ, nec non fructus, redditus, et proventus Mensæ Abbatialis Monasterii de Rosarno hujusmodi, mantentioni illarum Abbati Generali assignati, eo casu, quo Abbas Generalis esset ex Provinciis Hispanicis, pro mantentione Assistentis, et Consultoris a Capitulo Generali eligendorum, qui in eadem Urbe remanere debent, assignarentur, nihilominus attempta concessione dictæ Abbatiae, seu illius Mensæ Abbatialis fructuum, reddituum, et proventuum tunc, et pro tempore existenti Abbati Generali dicti Ordinis, ab Urbano Prædecessore prædicto indiscriminatim, non autem Abbati Generali Provinciarum Italicarum facta, ut præfertur, memoratas Benedicti Prædecessoris literas, hac in parte, auctoritate Apostolica, moderavimus, cassavimus, et irritavimus, et ad auferendas ambiguitates ortas, et quæ in posterum oriri poterant, dicta auctoritate perpetuo decrevimus, statuimus, declaravimus, voluimus, præcepimus, et mandavimus, ut tam dictus Alexander modernus, quam alii pro tempore

existentes ejusdem Ordinis Sancti Basilii Magni canonice electi Abbates Generales, a die eorum electionis in Abbates Generales computanda, omnes, et singulos fructus, redditus, et proventus ejusdem Monasterii, seu Abbatiae de Rosarno, seu illius Mensæ Abbatialis, juxta dispositionem, et formam earundem Literarum memorati Urbani Prædecessoris, libere, et licite percipere, exigere, et lucrare possent, eisdem modo, et forma, quibus Abbates Generales memorati Ordinis, antequam prædictæ ipsius Benedicti Prædecessoris literæ, super præscripta alternativa hujusmodi emanassent, percipere, exigere, et lucrare consueverant.

§. 4. Et subinde Nos per alias Nostras itidem in simili forma Brevis die x. Januarii MDCCLIX. expeditas literas, tam quoddam Decretum a Congregatione prædicta Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Negotiis, et Consultationibus Episcoporum, et Regularium præpositorum, quam alia Decreta, a dicto Prospero Cardinali Protectore, juxta resolutiones a nonnullorum Professorum dicti Ordinis, et illius Dieta Generali, ad perpendenda, examinandaque quædam orta, super hujusmodi alternativa, dubia, captas, edita, confirmavimus, et approbavimus, et alias prout in binis Nostris Literis prædictis, quarum tenorem præsentibus pro plene, et sufficienter expressum, et insertum haberi volumus, fusius continetur.

§. 5. Quoniam autem dictus Alexander Abbas Generalis, Nobis nuper exponi fecit, quod non obstantibus dictis binis Nostris Literis, nonnulli sive Abbates, sive Monachi Provinciarum Italiæ, existimantes, quod præmissa omnia expressa, et contenta in binis Nostris Literis prædictis, cederent in detrimentum, et damnum earundem Provinciarum Italicarum, eaque de causa dictis Nostris Literis sese opposuerunt, et ab iisdem reclamarunt; post vero multas, variasque dissentiones, oppositiones, et contradictiones, negotium hujusmodi delatum fuit ad Capitula Provincialia proxime habenda uniuscujusque ex dictis Provinciis Italicis, quæ quidem Capitula Provincialia, nempe Provincie Romanæ, Neapolitanæ vi. Januarii, Siculæ iv., et Calabriae xviii. Maii anni proximi præteriti, in quibus facta, a vocalibus omnibus capitulariter congregatis, matura consideratione super præmissis, unanimiter in singulis supradictis Capitulis respective, uno, vel duobus ex suffragantibus exceptis, decreverunt, et

Ad removenda dubia super alternativa electione Abbatis Generalis ex Provinciis Italicis, et Hispanicis, aliam hinc Pontifex constitutionem edidit die 10 Jan. 1759.

Exponitur causa confirmationis postremarum Constitutionum, ad removenda dissidia promota a nonnullis Monachis, et Abbatibus Provincie Italiæ.

declararunt æquum, justumque esse, ut fructus, redditus, et proventus prædicti Monasterii, seu Abbatiae de Rosarno assignarentur, et tribuerentur, ac concedi, tribui, et assignari deberent omnibus Abbatibus Generalibus sæpediti Ordinis, cujuscumque Nationis, etiam Hispaniæ, juxta tenorem, et formam, ac dispositionem prædictarum Nostrarum Literarum, ac præmissa omnia, per dictos Capitulares; Capitulorum hujusmodi acta, confirmavit, et approbavit, ac declaravit subsequens Dieta Generalis ipsius Ordinis die prima Junii ejusdem anni, in Monasterio Sancti Adriani Provinciæ Calabriæ ejusdem Ordinis habita, prout stare asseritur ex actis tam dictorum Capitulorum Provincialium memoratarum Provinciarum Italiæ, quam Dietæ prædictæ. In hoc rerum statu, dictus Alexander Abbas Generalis ad effectum stabiliendi in posterum, in eodem Ordine pacem, et tranquillitatem, et ad dirimendas quascumque lites, super præmissis jam exortas, et quæ deinceps forsitan oriri possent, proprium esse ducit, ut attentio consensu, sicut præmittitur, tam a Capitulis Provincialibus Provinciarum Italiæ, quam a Dieta Generali prædictis præstito, Nos memoratas Nostras Literas super assignatione eorumdem fructuum, reddituum, et proventuum memoratæ Abbatiae de Rosarno, favore dicti Alexandri moderni, et aliorum pro tempore Abbatum Generalium existentium ipsius Ordinis editas, quatenus opus sit, de novo confirmare, seu illas innovare, de benignitate Apostolica, dignemur.

§. 6. Nos, qui nihil curamus impensius, quam ut contentiones, lites, disceptationes forenses, dissidia, et partium studia procul amoveantur, atque eliminentur, et ubi opus esse constituerit, omnia inter viros præsertim Religiosos in pace fiant, et omnia ad divinum cultum adaugendum, et Regularem disciplinam confirmandam, componantur, constabulanturque, piis ejusdem Alexandri Abbatis Generalis votis, hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo; et quacumque de causa latis, si quas forte incurrit; hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine, Nobis humiliter porrectis inclinati, attentio consensu a vocalibus memoratorum Capitulorum Provincialium Provinciarum Ro-

manæ, Neapolitanæ, Siculæ, et Calabriæ, nec non Dietæ Generalis, sicut præmittitur præstito, præsertim ad id, quod pertinet ad assignationem fructuum, reddituum, et proventuum dictæ Abbatiae de Rosarno tam dicto Alexandro moderno, et pro tempore existenti Abbati Generali dicti Ordinis cujuscumque Nationis; primodictas Nostras literas, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, approbamus, confirmamus, ac innovamus, seu de novo concedimus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adijcimus, omnesque, et singulos tam juris, quam facti etiam substantiales defectus, si qui desuper intervenerint, dicta auctoritate supplementis, et sanamus, et quatenus opus sit, attentio consensu prædicto eorumdem Capitulorum Provincialium, et Dietæ Generalis, prædictis literis ejusdem Benedicti Prædecessoris non obstantibus (in quibus nulla facta fuit mentio concessionis dictæ Abbatiae de Rosarno, ab Urbano Prædecessore, ad favorem Abbatum Generalium dicti Ordinis pro tempore existentium volitæ), quas in hac parte dumtaxat de novo cassamus, et annullamus, omnes, et singulos fructus, redditus, et proventus Mensæ Abbatialis Monasterii, seu Abbatiae de Rovito nuncupatæ, loci de Rosarno Meliten Diocesis, tam eidem Alexandro moderno, a die suæ electionis in Abbatem Generalem dicti Ordinis, quam cuicumque Abbati Generali Ordinis, pro tempore existenti, cujuscumque Nationis, sive Siculæ, sive Calabriæ, sive Romanæ, Neapolitanæ, sive Hispaniarum Provinciarum, auctoritate, et tenore præsentis perpetuo de novo concedimus, assignamus, et confirmamus.

§. 7. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac dicto Alexandro moderno, aliisque Abbatibus Generalibus dicti Ordinis, pro tempore existentibus, plenissime suffragari, et ab aliis, ad quos spectat, et pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, et Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, et definiiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his, a quocumque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus, et singulis illis, quæ in primodictis Nostris literis volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Ma-

Pontifex
as præceden-
tes sanctiones
quoad reddi-
tus Abbatia de
Rosarno con-
firmat, atten-
to etiam con-
sensu præstito
a Capitulis Pro-
vincialibus, et
Dieta Generali.

Clausula su-
blata, et decre-
tum irritans.

joerem sub annulo Piscatoris die xxii. Januarii MDCCLXI, Pontificatus Nostri anno tertio.

Dat. die 7 Febr.
1761 Ann. III.

CLXXXIV.

Suum dolorem exprimit, pro dissidiis obortis, inter Missionarios Indiarum Occidentalium, ad quæ removenda, Decreta nonnulla Sacræ Congregationis de Propaganda Fide adprobasse, et Apostolicum Delegatum ad cuncta componenda deputasse significat.

Literas quibus, Decreta Sacræ Congregationis de Propaganda Fide confirmantur, et Apostolicus Delegatus assignatur, quæ in presentibus enunciantur, neque in Archivis Vaticanis, neque in Secretaria Brevium adinvenire potuimus, eas autem, quoties in posterum reperiri, ex noviter adhibendis diligentius, contigerit, dabimus in Appendice ad hujus Pontificatus finem.

Venerabili Fratri Ludovico Episcopo Ceomanensi Vicario Apostolico Tunkini Occidentalis.

Clemens PP. XIII.

Venerabilis Frater salutem,
et Apostolicam Benedictionem.

Apostolicum Vicarium Tunkini hortatur, ut ab oratione non desistat, qua fractus ex tribulatione ipsa exoriantur.

§. 1. Incredibili dolore affecti fuimus, ac pene oppressi, nec lacrymas continere potuimus, dum legebamus eas literas, quibus renunciavisti perturbatam isthic vehementer inter Operarios Dominicæ Vineæ, salutarem concordiam, gravissimasque offensiones, quæ subortæ sunt, quæque adhuc timentur: siquidem valde metuendum est ne Christiana Fides tot, in Regionibus istis, Deo miserante, parta sudoribus, eodem ad iracundiam provocato, intereat, vel maximum saltem, ne capiat detrimentum. Veruntamen, Venerabilis Frater, animum despondere non oportet, sed fervidioribus precibus, atque gemitibus, Divinam exorare clementiam, est enim Deus in Israel, qui potens est de ipsa tribulatione, quantumvis gravissima, magnum excitare proventum: quo circa infinitæ ejus misericordiæ confisi, illud futurum speramus, ut ingentem hanc procellam, magna tranquillitas consequatur, Teque proinde meritis plenum, et annis, qui

tanto ab hinc tempore in isto Agro excolendo diligentissimam navasti operam, certaminis Tui cursum in pace consumaturum.

§. 2. Ad nos interea quod attinet, cujus Apostolicæ servituti incumbit, pro Catholici Gregis custodia vigilantissime excubare, vix acceptis literis Tuis, nonnullos ex Venerabilibus Fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus Congregationis Fidei Propagandæ, semel ac iterum insimul convenire jussimus, ut totius Negotii gravitatem expendere, qui propterea nonnulla ediderunt Decreta, quæ Nos ipsi matura deliberatione libravimus, et Apostolicæ auctoritatis calculo confirmavimus. Hæc Tibi Venerabilis Frater, Nostri Literis alligata transmittimus, atque statuimus insuper, Apostolicum Ablegatum designare, qui oportunis, ac necessariis facultatibus instructus, isthic accedat, ac malis jam pridem exortis medeatur, et delinquentes, ac contumaces condignis pœnis afficiat: ac Tibi interea, Ven. Fr., paternæ benevolentiae pignus, Apostolicam Benedictionem Nostram peramanter largimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die vii. Februarii MDCCLXI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Decreta ad cuncta componenda a Sacra Congregatione de Propaganda Fide lata, approbat, et Apostolicum Delegatum mittit, qui medelam exortis malis præbeat.

CLXXXV.

Dat. die 14.
Febr. 1761 Pont.
Ann. III.

Arbitrariam conventionem inter Canonicos Regulares S. Ruffi, et Equites S. Lazzari, se haud probatarum promittit Episcopo Diensi, nisi exquisito voto Sacræ Congregationis Concistorialis, et universis auditis Ordinariis, in quorum Diœcesibus præfati Canonici Regulares reperiuntur.

De hac eadem arbitraria conventionem a Pontifice reprobata, habes Epistolam binas, Archiepiscopo Viennensi, et Episcopo Valentino missas, quas retulimus hoc Tomo II. sub Num. CLXXIV. et CLXXV.

Venerabili Fratri Gaspari Alexio Episcopo Diensi

Clemens PP. XIII.

Venerabilis Frater salutem,
et Apostolicam benedictionem.

§. 1. Sane condoluimus tristissimæ conditioni, et summis calamitatibus,

in quibus Diocesim Tuam versari scribis, ob vastationes Calvinianorum, quæ nondum reparatæ fuerunt, ita ut squalida sit ubique Sponsæ Tuæ facies, non tam necessariis ornameutis, quam Sacris destitutæ Ministris: hanc ob causam vehementius, quam cæteri Fratres Tui, doles, initam conventionem Canonicos inter Regulares S. Ruffi, et Equites S. Lazari, ad quos, illius vi, temporalia eorum bona pertransient, quorum aliqua pars, reparandis istius Ecclesiæ malis, poterat inservire, nam de Canonicis, ipse quoque, nullum compendium fieri posse, fateris, ob ignaviam, infructuosamque segnitiam, in quam inciderunt, atque idcirco rogas, ne conventionem illam, Apostolico calculo confirmemus. Ad Nos autem quod attinet, hac in re, nullam deliberationem capiemus, nisi prius audiamus Venerabiles Fratres Nostros Congregationis Conclistorialis, apud quos, confirmandæ concordix petito, rite prius, ac mature est perpendenda, neque iidem Venerabiles Fratres suggerent Nobis quidquam faciendum, vel repudiandum, nisi postquam interpellaverint Episcopos omnes, in quorum Diocesibus Canonici illi versantur, quorum unus cum sis, tum poteris zelo Tuo plenissime satisfacere, eaque omnia singillatim referre, quæ magis in Domino opportuna censueris, ne cesses interea hæc eadem, uti facturum polliceris, carissimo in Christo Filio Nostro Regi Christianissimo significari curare, ut scilicet, patrocinio suo, quidquid Ecclesiæ Tuæ comodis adversari potest, prohibeat, si quidem de Nostra in Ecclesiam Tuam optima voluntate dubitare non debes, pignusque damus in Apostolica Benedictione, quam Tibi Ven: Frater, et Gregi Tuo permanenter largimur. Datum Romæ apud S. M. Majorem sub annulo Piscatoris die xiv. Februarii MDCCLXI. Pontificatus Nostri anno Tertio.

CLXXXVI.

Dat. die 20 Feb.
1761 Ann. III.

Indulgentia Plenaria ad Septennium conceditur cunctis Christifidelibus visitantibus Ecclesiæ Ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Oliveti, Dominica immediate sequenti, diem Vigessimam primam Augusti, a primis Vesperis, usque ad occasum solis diei huiusmodi.

Clemens Papa XIII.

Universis Christifidelibus præsentibus literas inspecturis, salutem, et Apostolicam Benedictionem

Ad augendam Fidelium Religionem, et Animarum salutem, cælestibus Ecclesiæ thesauris, pia caritate intenti, omnibus, et singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, et confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Monachorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Oliveti, ubicumque existentibus, Dominica immediate sequenti diem vigessimam primam mensis Augusti, a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei huiusmodi, singulis annis devote visitaverint, et ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, et remissionem, misericorditer in Domino concedimus, præsentibus ad septennium tantum valituris. Volumus autem, ut, si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentibus nullæ sint, utque earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notari publici subscriptis, et sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xx. Februarii MDCCLXI. Pontificatus Nostri Anno Tertio:

Dom. die 28.
Feb. 1761 Ann.
tertio.

CLXXXVII.

Indulgentiæ tum plenaria, tum temporaneæ conceduntur Confraternitatibus sub titulo B.M.V. de Bono Consilio, erectis; et erigendis in Ecclesiis Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini, in Ditionibus Bavaricæ, cum præcedentium indulgentiarum revocatione.

Clemens Papa XIII.

Ad perpetuam rei memoriã

Exordium

§. 1. Cælestium munerum Thesuros, quorum dispensationes humilitati Nostræ commisit divina dignatio, fideliter erogare cupientes, pia omnium quidem Christifidelium, sed præsertim, insignium nobilitate generis personarum vota, libenter exaudimus, cum ad augendam Omnipotentis Dei gloriam, et Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ cultum magis magisque promovendum, spiritualemque utilitatem, atque consolationem populis afferendam, profuturum in Domino arbitramur.

In Statibus Bavaricæ reperiuntur erectæ Confraternitates Beatæ Mariæ Virginis de Bono Consilio in Ecclesiis Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini.

§. 2. Cum itaque sicut accepimus, in Ecclesiis Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini in statibus Bavaricæ Duci subjectis existentibus, Confraternitates sub titulo Beatæ Mariæ Virginis de Bono Consilio nuncupatæ (non tamen pro hominibus unius specialis artis) canonice erectæ, seu erigendæ existant, ad iustar illius sub eodem titulo in Ecclesia Fratrum dicti Ordinis Oppidi Genazzani, Prænestinæ Diocesis institutæ, fel. rec. Benedictus Papa XIV. Prædecessor Noster, per alias suas in simili forma Brevis expeditas Literas, nonnullas Indulgentias, et spirituales gratias concesserat, quas per organum Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium Indulgentiis, sacrisque Reliquiis præpositorum ad tramites praxis restituit, quarum respective Confratres, et Consorores quamplurima pietatis, et charitatis opera, exercere consueverunt, seu intendunt.

Enumerantur indulgentiæ, quæ conceduntur prælaudatis Confraternitatibus in Bavaricæ Ditionibus erectis, et erigendis.

§. 3 Nos, ut Confraternitates huiusmodi in supradictis Ecclesiis erectæ, sive erigendæ, majora in dies suscipiant incrementa, ac supplicationibus dilectæ in Christo Filiæ, Nobilis Mulieris Mariæ Antoniæ a Bavaria, Principissæ Electoralis Saxonicæ porrectis inclinati, de Omnipotentis Dei misericordia, ac BB. Petri, et Pauli Apostolorum, ejus

auctoritate confisi, omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui aliquam ex dictis Confraternitatibus in posterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si vere pœnitentes, et confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam, ac tam descriptis, quam pro tempore describendis in qualibet ex dictis Confraternitatibus Confratribus, et Consororibus, in cujuslibet eorum mortis articulo, si vere quoque pœnitentibus, et confessis, ac sacra Communione reffectis, etiam plenariam: nec non eisdem nunc, et pro tempore existentibus in Confraternitatibus huiusmodi Confratribus, et Consororibus, etiam vere pœnitentibus, et confessis, ac Sacra Communione reffectis, qui eandem respective Confraternitatum Ecclesiam, seu Cappellam, vel Oratorium, die vigesima quinta Mensis Aprilis, ac in octo diebus immediate subsequentibus, singulis annis, devote visitaverint, et ibi pro Christianorum Principum concordia, atque hæresum extirpatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter in uno ex prædictis novem diebus per unumquemque ex Confratribus, et Consororibus dictarum Confraternitatum ad sui libitum eligendo lucrificandam, misericorditer in Domino concedimus, in reliquis vero octo diebus prædictis septem annos; et totidem quadragenas; Quoties vero Missis, et aliis Divinis Officiis in Ecclesia, seu Cappella, vel Oratorio huiusmodi pro tempore celebrandis, et recitandis, seu Congregationibus publicis, vel privatis ejusdem Confraternitatis ubivis faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint; nec non etiam, qui corpora defunctorum tam Confratrum, et Consororum huiusmodi, quam aliorum, ad sepulturam associaverint, aut quascumque Processiones, de licentia Ordinarii faciendas, Sanctissimumque Eucharistiæ Sacramentum tam in Processionibus, quam quum ad infirmos, aut alias quocumque, et quocumque pro tempore differetur, comitati fuerint, vel si impediti, Campanæ ad id signo dato, semel Orationem Dominicam, et salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem, et salutationem eandem pro animabus defunctorum Confratrum, et Consororum huiusmodi recitaverint, aut devium aliquem ad viam salutis reducerint, et ignorantes præcepta Dei, et ea, quæ ad salutem sunt ne-

cessaria, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum exercitio sexaginta dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, quas Indulgentias, peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, etiam animabus Christianifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicare posse indulgemus. Præsentibus, perpetuis, futuris temporibus valituris.

Transumpto-
rum fides.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Præcedentes
indulgentias
quomodocum-
que concessas
revocantur, et
annulantur.

§. 5. Insuper volumus, ut si alias dictis Confratribus, et Consororibus, præmissa peragentibus, aliqua alia indulgentia similis, perpetuo, vel ad tempus nondum elapsum duratura concessa, fuerit, illa revocata sit, prout per præsentis auctoritate Apostolica revocamus, utque si aliqua ex dictis Confraternitatibus alicui Archiconfraternitati aggregata jam sit, vel in posterum aggregetur, aut quavis alia ratione uniatur, vel etiam quomodolibet instituat, priores, et quævis aliæ Literæ Apostolicæ illis nullatenus suffragentur, sed ex tunc eo ipso pariter nullæ sint. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub anulo Piscatoris die xxviii. Februarii MDCCLXI Pontificatus Nostri anno Tertio.

CLXXXVIII.

Dat. die 4.
Mart. 1761 Ann
Tertio.

Sodalitiorum institutionem sub B. V. de Bono Consilio invocatione, in Ecclesiis Religiosorum Eremitarum S. Augustini, et indulgentias favore ipsorum Sodalitiorum approbasse per alias Literas in forma Brevis significat Mariæ Antonia Principissæ Poloniae.

Literas in forma Brevis, quibus Sodalitia hujusmodi approbantur, et indulgentiæ elargiuntur, dedimus superiori Numero CLXXXVI.

Dilectissimæ in Christo Filia Nostræ
Mariæ Antonia Regiæ Poloniae
Principissæ.

Clemens PP. XIII.

Dilectissima in Christo Filia Nostra
salutem, et Apostolicam benedictionem.

§. 1. **E**ximia pietas Tua, patriæ Religionis haud oblita, imaginem quamdam Beatissimæ Virginis de bono Consilio nuncupatæ dono dedit Fratribus Augustinensibus Monachii, qui eam, rite præmissis, quæ præmittenda erant, in Sacra Æde, quam isthic habent; decenter locarunt, ut ejus aspectu Christianifideles ad Deiparam Virginem sincero cultu prosequendam excitarentur; nunc vero, et Fratrum illorum, et Populi vota ad Nos humanissimis literis defers, ut Sodalitium, eadem in Ecclesia, sub invocatione Beatæ Mariæ Virginis de bono Consilio dictæ, instituere liceat, iisdemque cumuletur Indulgentiarum thesauris, quos Sa. Me. Benedictus XIV. contulit ejusmodi cœtibus, per suas literas in forma Brevis die ii. Julii anni MDCCLIII. datas: Nos autem qui et pietati Tuæ, cæterisque Christianis virtutibus, quibus excelsum animum Tuum misericors Dominus ornare voluit, et Augustinensium Fratrum, piique Populi desideriis indulgere maxime cupimus, ut qui peccatores sunt, ad veram, et salutarem pœnitentiam convertantur, qui vero declinant a malo, et faciunt bonum, ad Christianæ perfectionis apicem quotidie magis vergant, quas postulasti indulgentias lubentissime concessimus per alias literas in forma Brevis, quas præsentibus adnectimus, iis tamen prescriptis limitibus, quos idem ipse solertissimus Pontifex, literis suis censuit præfiniendos: atque interea dum prosperitatem omnem

Tibi, dilectissima in Christo Filia Nostra, carissimo Conjugi tuo, ac Liberis omnibus apprecamur, Apostolicam Benedictionem intimo sensu Paternæ charitatis largimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris di. iv. Martii MDCCLXI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXXXIX.

Prohibitio sub pœnis, arbitrio Summorum Pontificum imponendis, ne ullo umquam tempore in viciniis Monasterii Septem Dolorum de Urbe fabricetur, vel licentia construendi ædificia concedatur.

Clémens Episcopus

Ad futuram rei memoriam

Exponuntur incommoda Monasterio derivantia ex plurimum ædificiorum constructione prope hoc Monasterium.

§. 1. **E**xponi Nobis nuper fecerunt dilectæ in Christo filiæ Superiorissa, et Moniales Monasterii sub invocatione Sanctæ Mariæ Septem Dolorum de Urbe, dudum a tunc in humanis agente Camilla Virginia Sabelli Farnesia Ducissa de Latera fundati, ac convenienti annuorum reddituum assignatione ditati, quod paucis ab hinc annis in viciniis ejusdem Monasterii nonnulla ædificia nempe Cartariæ, Ferriariæ, Officinæ Tabaci, et *Valche*, vulgo ut dicitur, magno cum earumdem Monialium incommodo, et mentis evagatione constructa fuerant, et pergunt; nuper vero præter, et ultra supradicta ædificia, ac incommoda, quæ exponentes prædictæ invito animo pati coguntur, in publico pratulo inter duas publicas vias interposito, et quasi adherenti duobus ambulariis vulgo Corridori duorum ex dormitoriis, aliisque Officiis Monasterii hujusmodi, aliud ædificium ad usum stabuli, et rhedarum receptaculi, et fœnilis in commodum, et utilitatem conductoris ejusmodi constructorum ædificiorum construere cogitabatur, et licet ipsæ exponentes omne studium, omnemque curam adhibuerint; ne novum ædificium prædictum construere- tur; vereantur autem ne tractu temporis sive dictum, sive aliud ædificium, aut aliqua alia fabrica construere possit, majoribus cum ipsarum exponentium incommodis.

Preces potrecte ut novæ deinceps fabricaciones in vi-

§. 2. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, et at infra indul-

gere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, ipsas exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et earum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovismodo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerunt, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ne de cætero quisquam cujuscumque status, gradus, qualitatis, ordinis, et conditionis existens, aut quavis auctoritate, superioritate, et officio fungens, sub quovis prætextu, causa, ingenio, ratione, et colore, aut occasione, licentia, ut aliqua fabrica, aliudque quodcumque ædificium, sive in supradicto publico pratulo, aut alio in loco eidem Monasterio adherenti, et proximiori, construere, concedere, aut fabricam ipsam, sive quodcumque aliud ædificium construere, seu construere facere audeat, seu præsumat, inconsultis Nobis, seu Romanis Pontificibus Successoribus Nostris, sub pœnis Nostris, et Romanorum Pontificum Successorum prædictorum arbitrio, etiam pecuniariis, et corporis afflictivis imponendis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium interdicimus, et prohibemus.

§. 3. Quibuscumque in contrarium facientibus non obstantibus. Volumus autem, ut præsentis prohibitionis exemplum in parietibus dicti Monasterii, et in loco conspicuo, ut ab omnibus cerni, et legi possit, scriptum remaneat. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die decima Martii Millesimo Septingentesimo Sexagesimo primo, Pontificatus Nostri anno Tertio.

Derogatio contrariorum, et demandata affixio præsentis prohibitionis.

